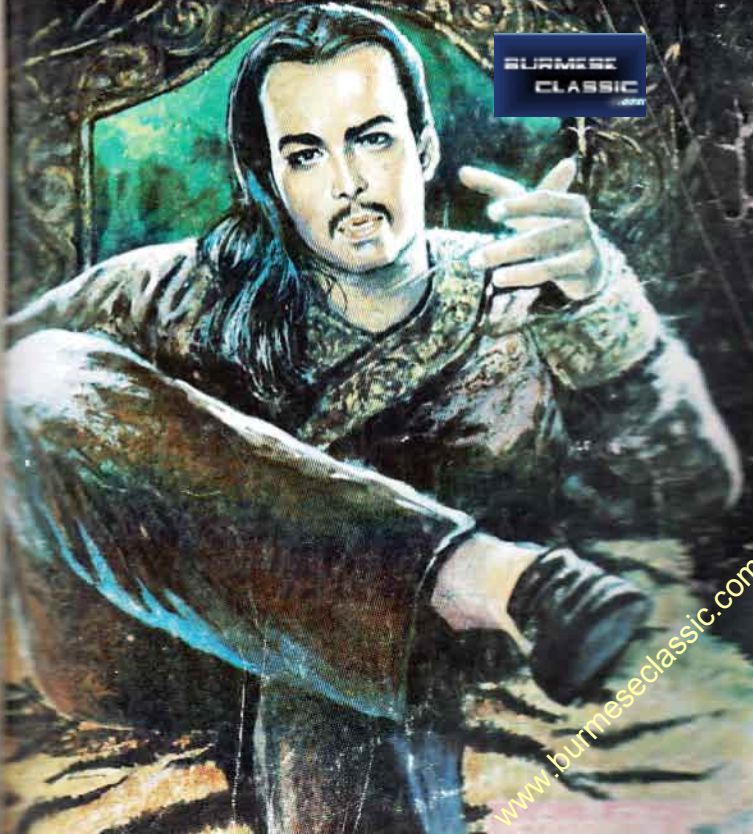

ရာဇဝတ်

သျှောင်တစောင်းနှင့်
ကြောင်နက်ရှင်သူလာ

BURMESE
CLASSIC

စာမူခွင့်ဖြူချက်အမှတ်: ၆၄၄/၉၃

မျက်နှာပိုး: ခွင့်ဖြူချက်အမှတ် ၇၇၈/၉၃(၁၁)

ထုတ်ဝေခြင်း

ဒုတိယအကြိမ်

၁၉၉၃ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်စု

၅၀၀

တန်ဖိုး

သုံးဆယ်ကျပ် စိတ်

တေး

အထက်ပြင်မာပြည်မြို့နယ်၊ မဟာမိတ်လမ်း

ရာဇဂဏီ

‘သျှောင်တစောင်း နှိုင်းကြောင်နက်ရှင်သူလာ’

(၁ / ဆုံး)

မြန်မာရေး

မွှေးဆောင်

ဓာတ်

ဓာတ်ဂျပင်လမ်း ရန်ကင်းမြို့
ဓာတ်ဂျပင်လမ်း ရန်ကင်းမြို့
ဓာတ်ဂျပင်လမ်း ရန်ကင်းမြို့

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေသူ
ဦးစိန်ကြီး(၀၅၄၁)
ရွှေရုပ်လွှာစာပေ၊
အမှတ် ၆၄၊ ဝညားဒလလမ်း၊
မြေညီထပ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးကျော်(၀၁၄၈၄)
ဟိန်းစိုးပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၅၈၊ ၃၃ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံနှိပ်
ဦးမြသိန်း(၀၁၄၂၇)
သိန်းမြင့်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၉၆၊ ၀၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ဒွိတာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

— အရေး
- အရေး
— အရေး

.....

- စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ၊
- စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်။
- စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ ဘေးကင်းသည်။

.....

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏
ပဝေနကျသော တာဝန် ဖြစ်သည်။

ရာဇဂင်္ဂီ

သျှောင်တစောင်းနှင့်
ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ

လျှိုဝှက် ဂမ္ဘီရ ရသသည်းဖိုစက္က
(ဒုတိယအကြိမ်)

ကျွန်ုပ်အား မချစ်သော
ဒဂုန်မြို့တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေစာရံဘုရားအနီးမှ
ကြောင်နက်ရှင်မလေး သို့

ရာဇဂဏိ

မြန်မာစာရေးထုံးအရ 'ယောင်ထုံး'ကို 'သျှောင်ထုံး' ဟူ၍ ရေးပါသဖြင့် အများသိ 'ယောင်'ကို 'သျှောင်' ဟူ၍ ရေးလျှင် အမှန်၊ ဖတ်အသံ ဟူ၍ ရေးလိုက်ရ ပါသည်။

ထို့ကြောင့် 'သျှောင်တစောင်း' ဟူသော ပုဒ်ကို 'ယောင်တစောင်း' ဟူ၍(ယ) သံနှင့်ပင် ဖတ်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

အယူသီးခြင်းဟာ အဆိုးဆုံးသော လူသားတို့၏ အတွေးအခေါ် ဖြစ်တယ်။ အယူသီးခြင်းဟာ အစွန်းထွက်သော အတွေးအခေါ် ဖြစ်တယ်။ ဒီ အယူသီးခြင်းဟာ လောကရဲ့ အမြင်စရိုက်ငဲ့ နက်ရှိုင်းမှုလို ရှုမြင် သုံးသပ်နိုင်တဲ့အဆင့် လွန်ကဲမှု ဖြစ်ပေတယ်။ လူတစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် လူမျိုးတစ်မျိုး ဟာ အယူသီးမှု လွန်ကဲလာရင် ဒီတိုင်းပြည်ဟာ ဝမ်းနည်းမှုတွေ ကြုံလာရတတ်တယ်။ ဧဠိပေဋိပဒါ အတွေးအခေါ်သာ ဗုဒ္ဓရဲ့နည်း အလိုတော်ကျ ဖြစ် ပြီး တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးကို အကျိုးပြုမှာ ဖြစ်ပေ တယ်။

မှ ညွှန်းစာ

[လူသူတော်-ရသျှောင်တဝောင်း]

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဆူးကလေးတီတော်ကြီးအား မျက်နှာပေးလျက် တည်ရှိသော ၃၂ လမ်း၊ ပထမထပ် အမှတ် ၁၀၃ ရှိ သက်တင်စာပေတိုက် ဟူသော ရသ စာပေတိုက်ကြီး၌ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုစဉ်ခဏ၌ အပေါ် အင်္ကျီအပြာရောင်၊ ဘောင်းဘီအပြာရောင် ဝတ်ဆင်၍ ကြီးမားသော လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကို လွယ်ထား သော စာမိုလိုလင်သည် ကျွန်ုပ်ထိုင်ရာအနီးသို့ရောက်၍ လာပြီးလျှင် ကက်တစ်ဆုပ်သားသာမျှ ရှိသော စာအိတ် တို့ကို ထုတ်၍ ပေးပေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာများကို ဖောက်၍ဖတ်လိုက်သည်။ စာများမှာ ကျွန်ုပ် ပင်ပန်းစွာ ပြုစုရေးသားလိုက်သည့် (လူသူတော် သျှောင် တစောင်းနှင့် ကိုဒေါင်းနှင့် လှရထား) ဟူသည့်ဂမ္ဘီရ ရသဝတ္ထုကြီးများကို ဖတ်ရှုပြီးစီးကြသော စာဖတ် ပရိတ်သတ် ထံမှ စာများပင် ဖြစ်တော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိသတ် ထံမှ စာများကို လေးလေးစားစား တစ်ခုစီ ဖတ်ရှုမိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် များစွာဝမ်းသာမိလေသည်။ အကြောင်း မူကား စာဖတ်ပရိသတ်တို့သည် မြန်မာပြည် ပညာရပ်များကို အထင်တကြီး ရှိ၍ လိုက်စားလိုကြခြင်းနှင့် လိုက်စား လေ့လာလျက်ရှိခြင်းကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာများကို စိစစ်လိုက်ပေ၏။ လူကြီးပိုင်းသည် 'လူသူတော်အကုဋ်' ဟူသော သမထယာနိက ကျင့်ထုံး နိယာမ်များကို အောင်မြင် ပေါက်မြောက်အောင် ကျင့်ကြံလိုကြကြောင်းနှင့် လူရွယ် လူလတ်တို့သည် 'သျှောင်တစောင်း' ပညာဖြစ်သော ပွဲကျောင်းပညာ၊ လက်ဝှေ့လက်သိုင်း၊ မြန်မာ့ဂန္ထဝင် ဆေးပညာ၊ နက္ခတ္တဗေဒ ပညာများကို လွန်စွာလိုလားကြကြောင်း ဟူ၍ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အနှစ်ချုပ် သတ္တုချလိုက်၏။ လူသူတော်ပညာဟူသည်မှာ စိတ်ကိုအခြေခံသောပညာ

ရပ်ကြီးဖြစ်၏။ သျှောင်တစောင်းပညာမှာ ရုပ်၊ ကာယ၊ ဖဿကို အမှီပြုသော ပညာရပ်ကြီး ဖြစ်ပေ၏။ ရုပ်နှင့် စိတ်တို့ သမူဟဆက်နွယ်သောပညာရပ်များကို သီးသန့် ပို့ချပေးပါဟု ဆိုလာကြသည်။ ရှင်တော်ဘုရားသည် လူဟူသော ပုထုဇဉ်၌ စိတ်နှင့် ရုပ်၊ နာမ်တို့သာ အခြေ ရှိ၏ဟု ဟောတုံခဲ၏။

ထို့ကြောင့် စိတ်နှင့်ရုပ်တို့၏ ပညာရပ်ကို ပို့ချပေးရမည်မှာ မလွယ်လှတောင်း။ ထိုပညာပို့ချရန် ပညာသမ္ဘရ လို၏။ ဆရာတစ်ဆူ မကိုဋ်မူဟူသော အားထားလောက်သော ပညာရှင် လို၏။

ဝတ္ထုရေးသမား ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပူပန်သောက ဖြစ်၍ သွား၏။ စိတ်အိုက်၍ သွားတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆူးလေစေတီတော်ကြီးအား ကြည့်ညို၍ အပန်းဖြေလိုက်ရတော့သည်။

ထိုခဏ၌ လှေကား၌ ခြေသံများကြားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် တံခါးပေါက်သို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထီးစုတ်ကြီးကို တစ်ဖက်က ကိုင်၍ တစ်ဖက်၌ လွယ်အိတ်ကိုလွယ်ထားကာ ခါးကိုင်းကိုင်းဖြင့် အသက်အရွယ်ရင့်သော ကျွန်ုပ်၏ ဘထွေးတော်ဦးသောဘဏ္ဍ လူထွက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ (ကျွန်ုပ်ဘထွေး) ဦးသောဘဏ္ဍ လူထွက်၏ဘေး၌ ပုဂ္ဂိုလ်

တစ်ယောက်ပါလာလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အသက်ကို ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်ရာ ရုတ်တရက် ခန့်မှန်း၍ မရနိုင် ဖြစ်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်ထုတ်ဝေသူတို့သည် ညွှန်သည်များကို နေရာထိုင်ခင်း ပေးလိုက်ကြ၏။

‘ငါပေးတဲ့ အထုပ်တွေရေးပြီး မင်း ရာဇဂဏီ ရယ်လို့ ဖြစ်နေလို့မြင်းကျတောင် တရားစခန်းအပြီးငါလူထွက် ပြီး လာခဲ့တာ၊ မင်းရေးနေတဲ့ ‘လူသုတော် သျှောင် တခောင်း’ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲ...

ကျွန်ုပ်သည် အံ့ဩစွာဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားကြည့်လိုက် ခေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အားပြုံးပြလိုက်သည်။ ထိုခဏ၌ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ဝယ် အေးမြမှုတစ်ခု ခံစား သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ နေ့စဉ်ရောက်၍လာသော စာများကို လက်ညှိုးထိုး၍ ကျွန်ုပ်၏အခက်အခဲတို့ ကရားရေလွတ် ပြောပြလိုက်သည်။ ထို နောက်အဖြေကို ကျွန်ုပ်သည် စောင့်မျှော်နေလေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား တာမျှ ပြန်၍မဆို၊ ခပ်တည်တည်ပူ စိုက်ကြည့်နေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ထုတ်ဝေသူ ဦးသက်တ လည်း ကျွန်ုပ်နည်းတူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ အဖြေကို စော မျှော်၍ ငုံ့လင့်နေသည်။ အတန်ကြာမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သည် မှန်တည်သော လေသံဖြင့်...

‘လူသုတော် သျှောင်တခောင်းကို စောင့်မျှော် မတ်ရွာသူတွေ အနေနဲ့ လိုအပ်တဲ့ ဖော်ညွှန်း ချက်၊ ဖော်နည်းကားတွေ... ရမယ်ဆိုတာ အာမရဲရဲခံလိုက်ပါ။ ပညာဆိုတာ လိုက်စားနိုင်တဲ့ အခြေခံ အရက်ကြီးပေါ် မှာ ရပ်တည် နေပါတယ်.....’ ဟူ၍ ပြောဆို လေ၏။ ထို နောက် နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ပေ။

‘ကျွန်ုပ်၏ဘထွေးတော် ဦးသောဘဏ္ဍ လူထွက်သည် သူ၏ လွယ်အိတ်ထဲမှ စာထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို ကျွန်ုပ် အား ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် စာ ရွက်ထပ်ကြီးအား ရှိရှိသေသေ ယူလိုက်သည်။

ညွှန်သည်ကြီးတို့သည် ထ၍ပြန်သွားကြတော့သည်။ မကြာမီ ညင်သာညက်ညောသော ကားစက်သံကိုကြား လိုက်ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်၏ရင်ထဲ၌ အလုံးကြီးတစ်ခု ကျသွားလေ တော့သည်။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပြေလက်အေး သွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ထုတ်ဝေသူ တည်ခင်း ညွှန် သောပြည်မြို့မှအကောင်းစား ‘မမုင်’ ဟူသောဆေးပြင်း လိပ်ကြီးကို မီးညှိဖွာရွက်လိုက်၏။ မီးခိုးငေးများ သည် ဝလုံးသဏ္ဍာန် ကွင်းလေးများဖြစ်၍ အထက်သို့ တက်သွားကြပေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထုတ်ဝေသူဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ
လေရာ၊ ဗိုက်ပူပူ၊ ညိုညိုကားကား၊ ခန့်ခန့်ထည်ထည်၊
ထုတ်ဝေသူ ဦးသက်တင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံးစိစိ
နှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့နောက်
လက်ဖက်ရည်သောက်ပါဟု ဆိုလေသည်။

သစ္စာ၊ မေတ္တာဖြင့်

ရာဇဂဏီ

(၁)

ညကြီးတစ်ည

လွန်စွာ မိုးသည်းထန်၍ မည်းမှောင်လှသောညတစ်ည၌ရန်ကုန်
မြို့၏ မြို့လယ်လမ်းမကြီးဖြစ်သော ဆူးလေဘုရားလမ်း ဟူ၍
ခေါ်သော လမ်းမကြီး၌ နောက်ဆုံးပေါ်ချက်ပလက်ကားကြီး
တစ်စီးသည် ဆူးလေဘုရားဘက်မှနေ၍ ဘီ၊အေ၊အေ၊တော်လုံး
တွင်းကြီးရှိရာ ကုန်းတက်ကြီးပေါ်မှ လွန်စွာပြင်းသော အရှိန်
ဖြင့် မြေပြေးလျက်ရှိပေ၏။

ကားကြီးပေါ်မှ လွန်စွာခန့်ညားသစ်ရပ်၍ဥပမီရုပ်ကောင်း
ဆူသော လူကြီးတစ်ဦးသည် လွန်စွာကူမြွေရစွာဖြင့် မောင်းနှင်
လျက်ရှိ၏။ ထိုလူကြီးမှာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ငါးဆယ်ခန့်
သာသာမျှရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ရုပ်ရည်မှာ ခန့်ညားလှ
ဖြင့် အသက်အရွယ်လေးဆယ်ကျော်မျှ ထင်မှတ်ရလေ၏။

ထူးကြီးသည် လက်မှန်ရာရီကို ကြည့်လိုက်မိသောအခါတွင် ကား ညဉ့်သယ်နှစ်နာရီ ထိုးနေပြီဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် လမ်းလယ်ခေါင်၌ ရပ်လျက်ရှိသော လူသည် ကားအလာကိုလက်ပြုလျက် ရပ်ခိုင်းလျက်ရှိပေ၏။

ကားသည် ထိုလူအနီးသို့ရောက်သောအခါ ထိုလူသည် ပျာယံးပျာယာဖြင့် လက်ပြုလျက်ရှိသောကားမောင်းသူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကားကို ဆုံးရပ်လိုက်ပေ၏။ ကားမီးရောင်ဖြင့် ထိုသူကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ ထို လက်ပြုသူမှာ ပုရိသယောက်ျားမဟုတ်ပေ။ လွန်စွာ ရှုပ်ဆင်း ပြေပြစ်ညက်ညောလှသော ဣတ္ထိယမိန်းမသားတစ်ဦးဖြစ်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ယံမိန်းမသားသည် ခေါင်းမူး၍ စာစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတို့ဖြင့် ရွှဲနှစ်လျက်ရှိပေ၏။

‘အစ်ကိုကြီး...သူတော့ကို ကယ်မပါဦးရှင်’

အမျိုးသမီးသည် ပျာယံးပျာယာ ထိတ်လန့်တကြီး နိုင်လှပေ၏။ လွန်စွာလှုပ်လျက်ရှိသော မျက်နှာနုနုလေးမှာ လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့နေဟန်ရှိပေ၏။ ကားပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ထိုအမျိုးသမီး၏ ဖွဲ့ထွား စွင့်ကားလျက်ရှိသော ကိုယ်နေဟန်ပေါက် အဆစ်အမျိုး၊ အကွေ့အလိမ်၊ အယုက်အနှယ်တို့ကို ခေတ္တမျှ သုံးသပ်လိုက်ပြီးနောက် သူ၏ကားတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြီးလျှင်...

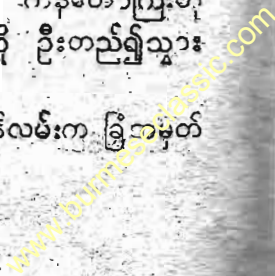
‘တက်လေ...ကလေး...မ’
ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။

အမျိုးသမီးရှယ်သည် ခေတ္တမျှတံ့ ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ ဖွင့်လျက်ရှိသော ခရိုင်ဘာခုံဘေးတွင် ကျွဲကျွဲကလေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပေ၏။ ကားပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကားထဲတွင် ညဘက်၌ နိုင်သော မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်လေရာ ကားမီးရောင်သည် ကား၏အတွင်း၌ အလုံအလတ်လျက် ရှိသွားလေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် နုနုငယ်ငယ်အရွယ်စင်ရှိဘိသော ထိုအမျိုးသမီးရှယ်၏ မျက်နှာလှလှလေးအား တစ်ချက်မျှဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ‘ကလေးမ...ကို ဘယ်ပို ပေးရမလဲ...’

‘ကျွန်မ...ကလေးမ...မဟုတ်ပါဘူးရှင်...သူတော့ပါ။ အရှည်မိတော့...ခင်နှယ်သူတော့...ပါ။ ဆက်မောင်းပါရှင်...။ လမ်းမှာပဲ သျှောင်ပါမယ်’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကားကို ဂီယာထိုးလိုက်ပြီးလျှင် အောက်ခြေမှ လီဗာကို ခပ်ဖွဖွငှင်းလျက် ကားစက်ကို အရှိန်မြှင့်တင်လိုက်ပေ၏။ ကားကို လင်းတယ်စတုဂံရစ်ခေါ် ကမ်းထိပ်မှ ခုန်တော်ကလေး သိမ်ဖြူကွင်းဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်သည်။ ထိုနောက် ကားကို မဖြေးမမြန် ခပ်မှန်မှန်ပင် မောင်းလျက်ရှိပေ၏။ ထိုစဉ်တွင်မှ မိုးသည် ပို၍ သဲသဲမဲမဲ ရွာလိုက်ရာ ကားသူ လမ်းကြောင်းကိုကောင်းစွာမမြင်နိုင်အောင်ပင် ရှိပေတော့၏။ ကားသည် သိမ်ဖြူကွင်းဘက်မှပတ်၍ ကန်တော်ကြီးဟု အမည်တွင်လျက်ရှိသော နေရာလမ်းဘက်သို့ ဦးတည်၍ သွားလျက် ရှိပေသည်။

‘အစ်ကိုကြီး...ကျွန်မ...ကိုလေ... မိုးပိန်လမ်းက ခြံဘမှတ် (.....) ကို ပို့ပေးပါ အစ်ကိုကြီး...’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အမျိုးသမီး၏စကားကို ကြားလိုက်ရလျှင်
ငှင်း၏ ထူထဲ ရှည်လျားသော မျက်ခုံးမွေးရှည်ကြီး တစ်ဖက်
သည် အပေါ်သို့ မြင့်တက်သွားလေ၏။

သူ့ဇာတိ ဘာကြောင့် အဲဒီကို သွားချင်ရတာလဲ၊
နောက်ပြီး ဘယ်လိုဒုက္ခကြောင့် အခုလိုအဖော်မပါဘဲညဉ့်နက်
သန်းခေါင် မိုးရေကြီးထဲမှ...'

'ဒီလိုပါ အစ်ကိုကြီးရယ်...သူ့ဇာကိုလေ ဟို...ဟို...အင်း
သူ့ဇာပထွေးက အတင်း ဟို ဟို'

သူ့ဇာအမည်ရှိ မိန်းကလေး၏ စုတ်ပြဲနေသော အပေါ်ရံ
လွှာ ရှန်သားစ မှုမလေးကို တစ်ဖန် အကဲခတ်လိုက်ပေ၏။
မသူ့ဇာ အမည်ရှိ မိန်းကလေးသည် သူ၏မလုံမလဲ ခပ်ဖွာဖွာ
စုတ်ပြဲနေသော အင်္ကျီစလေးကိုဆွဲစေ့ကာ လက်နှစ်ဘက် ယှက်
တင်လိုက်၏။

ချက်ပလက်ခေါ်သော ကားကြီးသည် ဗရင်ဂျီ သာသနာပြု
ကျောင်း ဖြစ်သော စိန့်ဖရန်စစ်အမည်ရှိသော ကျောင်းနားသို့
ရောက်လာလေသည်။ထိုလမ်းတစ်လျှောက်သည်လည်း လမ်းမီး
တိုင်များမှာ လွန်စွာမိန့်ပျက်ကာလင်းလိုက်မလင်းလိုက်ရှိနေသဖြင့်
ကားမီးရောင်ကိုသာလျှင် အားထားရလျက်ပင် ရှိပေသည်။

ကားသည် ကျောက်မြောင်းဈေး အကဲကို ကျော်လွန်၍
လာလျက် ကယ်တင်ခြင်းတပ်ဟု ခေါ်သော ဗရင်ဂျီ မိဘမဲ့
ဂေဟာကျောင်းဘက်ကို ဖြတ်ကျော်လျက်ရှိ၏။ ထိုနောက်မှ
ဆက်၍ ဗျိုင်းရေအိုးစင်ဘက်ကို ဖြတ်ကျော်လျက်ရှိ၏။ ဗျိုင်းရေ

အိုးစင်၌ ဂျပန်ခေတ်က ဗူးခက်ပိခဲ့သော ဒယ်အိုးကန်ချိုင့်ကြီး
ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဘိုးစိန်လမ်းထိပ်သို့ရောက်လာခဲ့လေသည်။
ရွာသွန်းလျက်ရှိသော မိုးသည်လည်း စဲစဲ ပြုလာပေသည်။
ဘိုးစိန်လမ်းထိပ်မှ ကုလား ကာကာဆိုင်လေးသည်လည်း
မီးရောင်မှုန်ပျံ့ဖြင့်တစ်ဦးတည်းလင်းနေသည်။ ဆိုင်ထဲမှကာလ
သား ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရသော ခေတ်ပျက် လူသွမ်း တစ်အုပ်သည်
ထိုင်လျက် အတင်းအဖျင်းမျိုးစုံ ပြောလျက်ရှိရာမှ ကားနက်ကြီး
ပေါ်မှ ပါသွားသော လူကြီးနှင့် ဘေးမှထိုင်လျက်ရှိသောအမျိုး
သမီးကို ကြည့်ပြီး တီးတိုး ပြောဆိုနေလေသည်။

ကားသည် ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းလာသဖြင့် ထိုလူသိုက်
သည် သေချာစွာမြင်ရခြင်းပင်ဖြစ်ပေ၏။ ဘိုးစိန်လမ်းထဲသို့ ပတ်
ဝင်လိုက်ပြီးနောက်၊ ကားသည် ကြီးမားသောခြံဝင်းရွှေ၌ ထိုး
ရပ်လိုက်၏။ ကားမီးရောင်ကြောင့် ခြံဝင်းအမှတ်ကို သေချာ
စွာ မြင်ရပေ၏။ လူကြီးသည် ကားဟုန်းသံပေးလိုက်ရာ၊ မကြာမီ
ထံ ခြံဝင်းသည် ပွင့်လျက်လာပေတော့ရာ၊ ကားကို ခြံထဲသို့
မောင်းလိုက်၏။ ကားသည် ပေါ်တီဂိုအောက်၌ ရပ်လိုက်ပေ
၏။ ပေါ်တီဂိုရွှေရှိ တံခါးချပ်သည် ပွင့်လာလေ၏။

'ကဲ...မသူ့ဇာ...ဆင်းတော့လေ၊ ဒါ မသူ့ဇာပြောတဲ့ ခြံပဲ'
အမျိုးသမီးသည် မဝံ့မရဲဆင်းလိုက်လေ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်
ထိုထဲသို့ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် လှမ်းဝင်လိုက်ပြီး
ချင် မသူ့ဇာဆိုသည့် အမျိုးသမီးပျိုအား ဆီးကြွဲလျက်ရှိ၏။
ထိုမှ အစေအပ်းတို့သည် ခိုင်းစေသည်တို့ကိုလှုပ်ဆောင်ရန်
အသင့် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိကြ၏။

ဟေ...ဘိုးတုတ်ပဲနေခဲ့... ကျန်တဲ့လူတွေ သွားတော့
ဝါးသောက်ခန့်မျှသော အစေအပါးတို့သည် ခပ်လျှိုလျှို
ပျောက်ကွယ်ကုန်လေ၏။ လွန်စွာဗလကောင်း၍ လွန်စွာအရပ်
ဆိုးသော ပုပုကွကုလူတစ်ယောက်သည်သာလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
အနီး၌ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဟေ...ဘိုးတုတ်...အဖတ်အစားလဲဖို့အတွက် မိန်းမအင်္ကျီ
နဲ့အတီကောင်းကောင်း သန့်သန့် ဘစ်ဖံယူခဲ့၊ နောက်ပြီး...
နွားနို့ ကျက်ကျက်...ကြက်ဥ မကျက်စကုက်ကြော်ယူခဲ့

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ

ထိုပုပုကွကုနှင့်လူသည် လွန်စွာရိုသေသော အမူ အရာနှင့်
အတွင်းခန်းသို့ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်
လွန်စွာခေတ်မီခန့်ညားလှသော ဧည့်ခန်းမ အတွင်းသို့ အမျိုး
သမီးအား ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် နူးညံ့လှသော ခေတ်မီ
ဆိုဖာကြီးပေါ်၌ထိုင်ခိုင်းလိုက်၏။ အမျိုးသမီးသည် မရဲတရဲ
ထိုင်လိုက်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအားမော်ကြည့်လိုက်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
သည် အမျိုးသမီးအား ရှုန်းရှုန်းစားစား ကြည့်လိုက်သည်နှင့်
မျက်လုံးချင်းဆုံသွားသောကြောင့် အမျိုးသမီးသည် မျက်လွှာ
ချလိုက်ရသည်။

‘ဒီ...ဘိုက်နဲ့ ခြံကြီးက အစ်ကိုကြီး ခြံနဲ့ထိုက်ပဲကွယ်၊ သူဇာ
က ဘယ်သူနဲ့များ တွေ့ချင်လို့လဲကွယ်’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သူဇာဆိုသည့် အမျိုးသမီးနှင့် မနီးမဝေး
ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ကာ ပိုလိုစီးကရက်ဘူးကို ထုတ်ယူ၍

ဝါးစပ်တွင်တေကာ ဗြိတိသျှခေတ် နောက်ဆုံးပေါ် ဒေါင်းရုပ်
ကြေးမိုးဖြစ်ကလေးကို ခြစ်ကာ ဖွာရိုက်လိုက်သည်။

‘ဟိုလေ...အစ်ကိုကြီးက ဝတ်လုံတော် ရမင်း ဦးဘမောင်
ဆိုတာလား ဟင်’

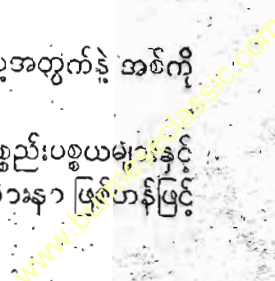
‘အင်း...အစ်ကိုကြီးက ဝတ်လုံတော်ရမင်း ဦးဘမောင်ပဲ၊
ဘာအကူအညီများ လိုလို့လဲ...မထူဇာ’

ထိုခေတ်က ဝတ်လုံတော်ရမင်း ဆိုသည်မှာ လူ့မျက်နှာကြီး
ထိုင်ခဲများဟု ခေါ်ဆိုရသော ခေတ်ဖြစ်ပေ၏။ ဗြိတိသျှကိုလိုနီ
ခေတ်တွင် ဝတ်လုံတော်ရမင်းများသည် ကြေးရတတ်လူတန်း
ဆင်းစာရင်းဝင်များဖြစ်၍ ရာဇဝတ်မှုခင်း ကြီးသေးများသည်
ထိုသူများ၏ နာမည်ကြီးမှု သေးမှုများပေါ်၌ များစွာ တည်
သာခေတ် ဖြစ်ပေ၏။

လူပုပုကွကု ဗလကောင်းကောင်းနှင့် လွန်စွာ အရပ်ဆိုးလှ
သာလှသည် ကျောက်ကာလင်ပန်းဘစ်ချပ်တွင် ကြက်ဥကြော်
နွားနို့ များကို ယူဆောင်၍ လာပြီး နောက်မှ အမျိုး
သမီး တစ်ဦးသည် အဖိုးတန်ပုံရဒသော မိန်းမဝတ် အသုံး
ဆောင် ပစ္စည်းများ ယူသောဆေသည်။

‘အားနာစရာကြီး အစ်ကိုကြီးရယ်၊ သူဇာအတွက်နဲ့ အစ်ကို
ညီ အလုပ်ရှုပ်သွားပြီ ဖင်တယ်’

အမျိုးသမီးသည် ယူဆောင်လာသော ပစ္စည်းပစ္စယများနှင့်
အသောက်ဖွယ်တို့ကိုကြည့်ကာ အားတုံ့အားနာ ဖြစ်ဟန်ဖြင့်
ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘အစ်ကိုကြီးအတွက် ဒါတွေဟာ အသေးအဖွဲ့ပါကွယ် သူ့ဇာက အားနာစရာ မလိုပါဘူး’

‘ဟဲ...မိခင်၊ နင့် အစ်မလေး အဝတ်အစားလဲဖို့ နေရာ လိုက်ပြလိုက်’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အမျိုးသမီးအား ပြောဆိုပြီးနောက် သူ့ ဆိမ်မှ အစေအပါးတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်တူသော မိန်းမတစ်ဦးအား ညွှန်ကြားသမှု ပြုလိုက်လေ၏။ မိန်းမအစေအပါးသည် မသူ့ဇာ ဆိုသော အမျိုးသမီးအား အရှိအသေ ပြုလိုက်ပြီးနောက် အတွင်းခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် အမျိုးသမီးသည် မဝံ့မရဲနှင့် ထိုမိန်းမ အစေအပါး၏ နောက်မှ ခပ်ယိုယို လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးဘမောင်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် တို့၍နေသော ပိုလီစီးကရက်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ဖွာလိုက်ပြီ နောက် စားပွဲပေါ်ရှိ ကျောက်ဆစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဆေးလိပ်ပြာခွက်ထဲသို့ စီးကရက်ကို ထိုးချေလိုက်လေ၏။ အပြင် ဘက်သို့ လှမ်း၍မြင်နိုင်သော ရင်း တိုက် သား များ ညှပ်စွဲ ပြုလုပ်ထားသော ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ငေးမျှော်ကြည့် လိုက်မိသည်။

အတွင်းခန်းမှ အမျိုးသမီးသည် အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး ထွက်လာပေသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အတွင်းခန်းမှ ထွက်လာ သော အမျိုးသမီးအား ကြည့်လိုက်ရာ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှားသွား သည်။ လွန်စွာမှလှပ၍ စွဲမက်ဖွယ်အတိဖြစ်သော မိန်းမလေး

ပါလားဟူ၍လည်း အတွေ့အကြုံများခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သိပီ မှတ်ချက် ကျိတ်ချလိုက်ပေ၏။

‘မသူ့ဇာက အားနာစရာမလိုပါဘူးကွယ်၊ ဒါ အစ်ကိုကြီး ခွဲ ဂေဟာပါ။ မသူ့ဇာရဲ့ နေထိုင်မှု လိုအပ်နေသေးသရွေ့ နေနိုင်အောင် အစ်ကိုကြီး စီစဉ်ပါမယ်’

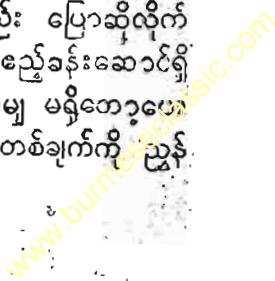
မသူ့ဇာဆိုသည့် အမျိုးသမီးသည် လွန်စွာ အေးညက် ညှပ်သာသော မြေလှမ်းတို့ဖြင့် အတွင်းခန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် မနီးမဝေး၌ ထိုင်လိုက် ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် လွန်စွာ ကရုဏာ ပြည့်လှသော မျက်နှာဖြင့် အမျိုးသမီးအား တစ်ကိုယ်လုံးခြုံ၍ ကြည့်လိုက်ကာ...

‘ကဲ...သူဇာ...စားလိုက်ပါဦးကွယ်၊ နို့နို့ ကြက်ဥ မကျက် တကျက်ကြော်၊ ဒါမှ လန်းသွားမှာ’

အမျိုးသမီးသည် နို့ ခွက်ကိုယူ၍ အနည်းငယ် သောက်လိုက် လေ၏။ ထို့ နောက် ဝတ်လုံတော်ရကြီးအား ခပ်သဲသဲ ကြည့် ထိုက်လေ၏။ ဝန်းရည်လဲနက်နေသော မျက်လုံးများကို ဝတ်လုံ တော်ရကြီး ဦးဘမောင်သည် အသိအမှတ် ပြုလိုက်၏။

‘သူ့ဇာ ကြောက်တယ် အစ်ကိုကြီးရယ်’

အမျိုးသမီးသည် လေးတွဲ တဲ့ ညည်းညည်း ပြောဆိုလိုက် ကြီးလျှစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ပြောဆိုလိုက်၏။ ညှော်ခန်းဆောင်ရှိ ခန်းမထဲတွင်ကား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပေ။ မိန့် ကြက်တံဆိပ် နာရီလေးမှာ နာရီပြန် တစ်ချက်ကို ညွှန် သျှက် ရှိပေသည်။

ဝတ်လုံတော်ရကြီးသည် ထိုင်လျက်ရှိသော ဆိုဖာပေါ်မှ နေ၍ သူ့စာ ထိုင်လျက်ရှိသော ဆိုဖာအနီးသို့ ရောက်လာပြီး လျှင် လွန်စွာ တိုးညှင်းသော လေသံဖြင့်...

ဘာကိုကြောက်တာလဲ မသူ့စာ၊ အစ်ကိုကြီး ကစ်ယောက်လုံး အနားမှာ ရှိနေ ပြီပဲ ကွယ်၊ မသူ့စာ အစ်ကိုကြီးဆီက လာတယ်ဆိုတာ ဘာအကြောင်းကြောင့်လဲကွယ်၊ အစ်ကိုကြီး အကူအညီ ပေးမှာပေါ့ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် မျက်နှာ ခပ်က ကျညှိုးနှမ်းနှမ်းလေးဖြစ်လျက်ရှိသော အမျိုးသမီးအား သူ့ယယဖင် လျက်ကလေးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပခုံးကို ရုတ်တရက် သိုင်းဖက်လိုက်ပေ၏။ သူ၏ လွန်စွာနူးညံ့အံ့တေးသော ကိုယ်လုံးဖြင့် ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ပူးကပ်လိုက်၏။

‘ဝတ်လုံတော်ရကြီး ဦးဘမောင်ဟာ နာမည်ကြီးနေတာ ခါကြောင့် သူ့စာ လာခဲ့တာ’

ဝတ်လုံတော်ရကြီးသည် သူ့စာ ဆိုသည့် အမျိုးသမီးအား ပြန်လည်၍ ယုယပေးလိုက်၏။ မသူ့စာသည် ဝတ်လုံတော်ရကြီးအား တိုး၍ဖက်ခြင်းအမှု ပြုလုပ်လေ၏။ ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ လက်တစ်ဖက်သည် ဆိုဖာနောက်ဖက်တွင်ရှိသော ခလုတ်လေးအား နှိပ်လိုက်လေ၏။

တစ်ခန်းလုံး မှောင်ကျသွားလေ၏။ အပြင်မှ မိုးသည် ခပ်ခပ်ဖြစ်နေရာမှ ရုတ်တရက် ဝေါခနဲ ရွာချလိုက်၏။

အခန်းတွင်းတွင် အမှောင်ကျသွားသည်နှင့် ဆိုဖာပေါ် ရုတ်တရက် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပေသည်။ ထိုအသံမှာ

လွန်စွာမုစူးနက်လှသော အသံကြီးပင် ဖြစ်ပြီးလျှင် ကြမ်းခင်းပေါ်သို့ ရုတ်တရက်လဲပြိုကျသွားသော အသံကြီးတစ်သံသည် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ထို နောက် တအင်အင်နှင့် ညည်းညူသံကြီး ပေါ်လာပြီး တစ်ဖန် ရပ်သွားလေတော့သည်။ အပြင်မှ မိုးသံတို့ကြောင့် ထိုအသံသည် ကောင်းစွာမကြားလိုက်ရဘဲ ရှိလေ၏။

ထို့နောက် တိုက်ခဲ သံအာဂျာတံခါးဆွဲသံ ပေါ်လာပြီး လျှင် မှောင်ပိုန်းလျက်ရှိသော ခြံဝင်းထဲမှ မည်းမည်းသဏ္ဍာန် သည့် လွန်စွာလျင်မြန်လှသော အဟုန်ဖြင့် ခြံဝရံ ဂိတ်တံခါးပသို့ ရောက်လာလေ၏။

ခြံတံခါးသည် အတန်မြင့်သော သံပန်းတံခါးဖြစ်ပေရာ ခိုင်ခံ့သော သွေးဖြင့်ခက်၍ ယားလေရာ ထိုမည်းမည်းသဏ္ဍာန် သည့် ခေတ္တမျှ တိုဆိုင်းသွားလေပြီ။ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်သည့် မြန်ဆန်လှသော အဟုန်ဖြင့် လက်တစ်ဖက်သံသာမြင့်သော အုတ်ခံသံပန်းလှကားကြီးကို တွယ်တက်လိုက်ကာ အပြင်ဘက်သို့ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ခုန်ချလိုက်ပြီးလျှင် ခြံဝမှ လျင်မြန်လှသော အဟုန်ဖြင့် ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

ခြံကြီးသည် မိုးသည်းသည်းညှစ်အောက်တွင် တိတိဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် နေပေတော့သည်။

အသက်ပျောက်နေသည်။ အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် ဝတ်လုံ
တော်ကြီး၏ မျက်နှာအား သေချာစွာ ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး
လျှင် ရှာဖွေလျက် ရှိ၏။

ခက်ရာမှာ လည်ပင်းအပေါ်ပိုင်း လည်ဖလှတ်အထက်နား
တွင်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှ လွန်စွာ သေးငယ်သော
အပေါက်လေးနှစ်ပေါက်သည် ဝတ်လုံတော်ကြီး၏အသက်ကို
ယူဆောင်သွားဟန် တူပေ၏။ ထိုလည်ပင်းအပေါက်သေးသေး
လေးမှ သွေးစီးချောင်းများသည် အောက်သို့ စီးထွက်လျက်
ရှိ၏။ သို့သော် သွေးများမှာ ခြောက်နေပေသည်။

ဆားပုလင်းစိန်မောင်ကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် လက်ရာခြေရာများ
မှတ်သားလိုက်ပြီး အခန်းထဲရှိအနေအထားအားလုံးကို စစ်ဆေး
လိုက်သည်။ ဝတ်လုံတော်ကြီး၏ အစေအပါးတို့သည် အိုင်ပီ
ဦးအေးမောင်နှင့် အဖွဲ့တို့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသည်ကို စိတ်
မချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိနေကြသည်။ မျက်ရည်
လည်ရွဲဖြစ်လျက် ရှိကြ၏။

အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် ဝတ်လုံတော်ကြီး၏ အိမ်သား
အားလုံးကို တန်းစီစေပြီး တစ်ဦးချင်း စစ်ဆေးသမူပြုလေ၏။
ရှေးဦးစွာ အိမ်စေ မောင်ဘတုတ်ကို ခေါ်ယူ စစ်ဆေးလိုက်
သည်။

အိုင်ပီကြီး။ ။ ညက ဝတ်လုံတော်ကြီး ဘယ်အချိန်
ပြန်ရောက်သလဲ မောင်ဘတုတ်။

မောင်ဘတုတ်။ ။ ညက ဆယ့်နှစ်ရီလောက်ကပဲ ရာဇဝတ်
အုပ်မင်း။

(၂)

ကစ်(စ်)....အိုင်....ကစ်(စ်)

အိုင်ပီကြီးသည် ညွှန်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါတွင်
ဆိုဖာဘေး၌ မောက်ခုံကြီးလဲလျက်ရှိသော ဝတ်လုံတော်ကြီး
ကို တွေ့ရလေသည်။ ဝတ်လုံတော်ကြီး၏ လည်ပင်းမှ ထွက်
သော သွေးစတိုမှာ မျက်နှာတစ်ဝိုက် အိုင်ထွန်းလျက် ရှိ၏။

‘ဆရာ....အလောင်းကို ပက်လက်လှန်လိုက်ရမလား’

‘အေး....ကောင်းတယ်၊ လှန်လိုက်ကွာ’

ဆားပုလင်း စိန်မောင်ကြီးသည် ဝတ်လုံတော်ကြီး၏
အလောင်းကို ပခုံးမှကိုင်၍ ပက်လက်အနေအထားသို့လှန်လိုက်
လေ၏။ ဝတ်လုံတော်ကြီးမှာ မျက်ဖြူများအထက်သို့လဲနံကာ

အိုင်ပီကြီး။ ။ဘယ်သူပါလာသလဲ။
 မောင်ဘတုတ်။ ။အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါ။
 အိုင်ပီကြီး။ ။မင်း သူ့ကိုမြင်ဖူးသလား။
 မောင်ဘတုတ်။ ။မမြင်ဖူးပါဘူး ရာဇဝတ်အုပ်မင်း၊ သခင်
 ကြီးဟာ ဒီလိုပဲ အမျိုးသမီးတွေ ခေါ်
 ခေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ပေးမြန်းလို့မရ
 ပါဘူး။
 အိုင်ပီကြီး။ ။မင်း သူ့အတွက် ဘာလုပ်ပေးရသလဲ။
 မောင်ဘတုတ်။ ။စားဖို့ ယောက်ဖို့နဲ့ ညက အမျိုးသမီး
 အင်္ကျီလဲဖို့ ပြုလုပ်ပေးရပါတယ်။
 အိုင်ပီကြီး။ ။ဝတ် လုံ တော် ရ ကြီး သေ ဆုံး တာ
 ဘယ်တုန်းကသိလဲ။
 မောင်ဘတုတ်။ ။သခင်ကြီးဟာ အမျိုးသမီးတွေ ပါလာ
 ရင် အနားမှာနေတာ မကြိုက်ပါဘူး
 ရာဇဝတ်အုပ်မင်း..... နောက်ဖေး အစေ
 ခံ တန်းလျားမှူးသွားနေရပါတယ်။ သူ
 နိုင်းချင်တာရှိမှ ခလုတ်နှိပ်ပြီး ခေါ်ပါ
 တယ်။ အားလုံး အစေခံတန်းလျားမှာပဲ
 ရှိပါတယ်။ မနက်ကျမှ သူ့ အတွက်
 လက်ဖက်ရည်လာပို့မှ သိရပါတယ်။

အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ အစေခံ
 များကို စစ်ဆေးပြီးသောအခါတွင် ဝတ် လုံ တော် ရ ကြီး ၏
 အိမ်အား အကဲခတ်ကြည့်ပြီး အတွင်းအပြင်ဘက်ကို ကြည့်ရှု

လိုက်သည်။ ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏အိမ်မှာ လွန်စွာမှ ခမ်းနား
 ကြီးကျယ်လှပေသည်။
 အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် အတွင်းခန်းမှ အပြင်ဘက်သို့
 ရောက်သောအခါ ဆားပုလင်း စိန်မောင်ကြီးသည် လက်ကိုင်
 ပဝါပြင် ထုပ်ထားသော အဝတ်ထုပ်လေးကို လက်ပေါ်တင်၍
 ပြည့်ကဲသေ၏။

ဆရာ...ထူးထူးဆန်းဆန်း အလောင်းနဲ့ နှစ်တောင်ကွာ
 လောက်မှာ ဒီဟာလေးကို တွေ့ရတယ်

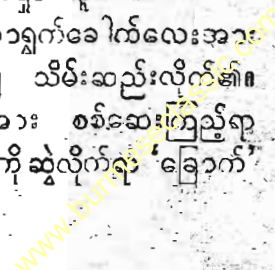
အိုင်ပီကြီးသည် လက်ကိုင်ပဝါလေးထဲမှ အရာကိုကြည့်လို
 ရာ အရွယ်အားဖြင့် သုံးလက်မအရွယ်လောက်ဖြစ်ပြီး အနံ့
 ရောင်ဆိုးထားသည့် ကြောင်ရုပ်လေးနှစ်ရုပ် ဖြစ်လျက်ရှိပေ၏။
 ထို့ကြောင်ရုပ်ကလေးနှစ်ရုပ်အပေါ်မှနေ၍စာရွက်ခေါက်လေး
 တစ်ခုံကိုလည်းတွေ့ရလေသည်။ စာရွက်ခေါက် လေးကိုဖြန့်လိုက်
 ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပေသည်။

ဆုံးမခြင်း ဝိစာရ

အမျိုးကောင်း သမီးလေးများကို ငွေ၊ အချိန်
 အခါပြု၍ ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော လူကြီးလူကောင်း
 အား ဆုံးမခြင်း ပြုလိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ...။

အိုင်ပီကြီး ဦးအေးမောင်သည် စာရွက်ခေါက်လေးအား
 ခေါက်၍ မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲ၌ ညှပ်၍ သိမ်းဆည်းလိုက်၏။
 ထို့နောက် ကြောင်ရုပ်ကလေးအား စစ်ဆေးကြည့်ရာ
 ကြောင်ရုပ်ကလေး၏နားရွက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲလိုက်ရာ 'ခြောက်'

ဟူသောအသံထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင် ကြောင် ရုပ် က လေး ၏ ဝမ်းဗိုက်အောက်မှ လွန်စွာ စူးရှထက်မြက်လှသော စူးချွန် ကလေး နှစ်ခုသည် ထွက်လာလေသည်။ ထိုစူးချွန် နှစ်ချောင်း မှာ အရှည်ပမာဏ ခြောက်လက်မမျှရှိလေသည်။

‘အင်း...ထ ရား ခံ လက်သည် က တော့ ဒီ ကြောင် ရုပ် ကလေးပဲ’

‘တော်တော်ကြံဖန်ပြီး လုပ်ထားတာပဲ ဆရာ’

ဆားပုလင်း စိန်မောင်ကြီးသည် အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်၏ ကားကို ဖြည့်စွက်လျက် မှတ်ချက်တစ်ခု ပြုလိုက်လေ၏။ ထို အချိန်နှင့် တိုက်ရွေ့ ပေါ်တီဂိုအောက်၌ ကားဆိုက်သံကြားရ လေသည်။

ထိုနောက် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဧည့်သည်များဝင်ရောက်လာကြ လေသည်။ အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက် လာကြသော ဧည့်သည်များကို အရိုအသေပြုလိုက်၏။ အင်းစိန် မှာ စုံခထောက်မင်းကြီး မစုတာစတီးဝပ်၊ ဂေါ်ရာ စန်ပုလိပ် အဖွဲ့မှ မေဂျာဒါနန်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦး ဇင် ယော် တို့ ဖြစ်ကြလေ၏။ စုံထောက်မင်းကြီး မစုတာ စ တီး ဝပ် သည် အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်အား သေချာစွာကြည့်ကာ....

‘လူကလေး...ဘာ ထူးသလဲ၊ မင်းကြီး စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒီကိစ္စ အမြန်ပေါ်အောင်လုပ်ပါ၊ လူကလေး ဂါတ်အပိုင် မှာဖြစ်တယ်၊ လူကလေးမှာ တာဝန်အများကြီးရှိတယ်’ ဟူ၍ ပြောဆိုလေသည်။

အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် တံတွေးကို မျို၍ ချလိုက်ကာ ဆလုခေ၍ အရိုအသေပေးမှုကို ထပ်မံပြုလိုက်ပြီးလျှင်....

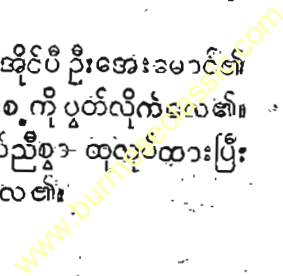
‘ကြီးစားပါမယ်...မင်းကြီး’ ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်၏ အမှုအရာကိုကြည့်ပြီး မြူးလျက်ရှိသည်။ မေဂျာ ဒါနန်းသည် ဝတ်လုံတော်ရကြီး အလောင်းကိုကြည့်ပြီးလျှင် ခမ်းနားစွာ ဆင်ယင်ထားသော ဝတ်လုံတော်ရကြီး၏ဧည့်ခန်းကို လှည့်ပတ် ကြည့်ရှုနေလေ၏။ စီအိုင်ဒီခေ၍ အင်းစိန် စုံထောက်တပ်ဖွဲ့မှ စုံထောက်များလည်း အလောင်း အနေအထား အမျိုးမျိုးကို လေ့လာ မှတ်သားခြင်းပြု၍ ဓာတ်ပုံများဖြင့် မှတ်တမ်းတင် လေ၏။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အိုင်ပီ ဦးအေးမောင် လက်ထဲမှ ကြောင်ရုပ်ကလေးနှစ်ရုပ်ကို ကြည့်ပြီးလျှင် မှတ်ချက် တစ်ခု ပြုလိုက်၏။

‘အင်း...သက်သည် တရားခံကတော့ အမျိုးသမီးထဲကပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကြောင်ရုပ်ကလေးက လှလှကလေးကိုး ဗျ...ဟဲ...ဟဲ...’

ဦးဇင်ယော်သည် ပြောပြောဆိုဆို အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်၏ လက်ထဲမှ ကြောင်ရုပ်ကလေး၏ မေးစေ့ကို ပွတ်လိုက်လေ၏။ ကြောင်ရုပ်နှစ်ကောင်မှာ လွန်စွာ အရွယ်ညီစွာ ထုလုပ်ထားပြီး လျှင် သစ်သားရုပ်ကလေးနှစ်ရုပ် ဖြစ်လေ၏။

ဦးဇင်ယော်သည် ကြောင်ရုပ်ကလေး၏ နားရွက်ကိုဆွဲလိုက် ပြန်ရာ ကြောင်ရုပ်၏ ဝိုက်အောက်မှ စူးချွန်ကလေးနှစ်ချောင်း ထွက်လာလေ၏။

ဦးဇင်ယော်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်ရှုနေသော စုံထောက် မင်းကြီးသည် မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။ 'ဟို. နောက်....

'ဒိန်း...ဂျား...ရုပ်(စ်)....' ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။

ဦးဇင်ယော်သည် ကြောင်ရုပ်၏ ဝိုက်အောက်မှ စူးချွန်များ ကို နှမ်းကြည့်ရင်း ကောက်ချက်တစ်ခု ချလိုက်ပြန်သည်။

'အဆိုးပြင်းတဲ့ အလျှူမီနီယံသတ္တုရိုင်းနဲ့ပြုလုပ်ထားတာပဲ၊ နောက်ပြီး ရှင်ကာရီ ခေါ် တဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်က သုံးတဲ့ ချဉ်ရည် ဝတ်မျိုးနဲ့ ဖိထားသေးတယ်။ အင်း... ဒီကိစ္စကတော့ ပေါ့သေး သး အမှုအခင်း မဟုတ်ဘူး အိုင်ပီ၊ စနစ်တကျ စီမံဖွဲ့စည်း ဘားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ သိပ္ပံရော ဝိဇ္ဇာပါ ဟုတ်မြောက်ထားတဲ့ ညာရှင်ကျေပါတဲ့ အဖွဲ့ကစံဖွဲ့က လုပ်ကြံမှုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

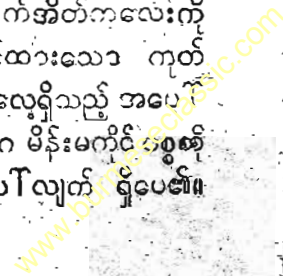
စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အမှုသက်ရောက်မှု တာဝန် နှစ်သောတာဝန်ခံဖြစ်သော အိုင်ပီဦးအေးမောင်ကို ဖတ်ချက် ဝေးရင်း စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာစတီးဝပ် ဘက်သို့လည်း ညှဉ်ကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောဆိုလျက်ရှိပေ၏။ စုံထောက် မင်းကြီးနှင့် မေဂျာဒါနန်းတို့သည် ဦးဇင်ယော် ပြောဆိုလျက် စည်ကို စူးစိုက်နားထောင်လျက် ရှိပြီးလျှင် မေဂျာဒါနန်း သည် လက်ထဲမှ တုတ်ကို ချိုင်းကြားသို့ ညှပ်လိုက်ပြီးလျှင် စားဟန်ပြုလျက် ရှိ၏။

'ဝတ်လုံတော်ရ ဦးဘမောင်ဟာ အိုင်-စီ-အက်စ်... သဲ ဖြစ် ပေတယ်... မစ္စတာဇင်ယော် အားကြီး နှမြောဖို့ ကောင်းတယ်။ ကျုပ်တို့ ဒီကိစ္စကို အမြန်ဆုံးတရားခံဖမ်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ မစ္စတာ ဇင်ယော်ပါ ဒီကိစ္စကို တာဝန်ယူပေးပါ။ မစ္စတာဇင်ယော် ဝင်စင်ယူသွားပေမယ့် ကျုပ်တို့ ပုလိပ်တပ်ဖွဲ့ကြီးမှာ မစ္စတာ ဇင်ယော်ကို ဆက်လက်ပြီး နောက်ရွက်ပေးဖို့ ဗြိတိန်ဘုရင်မကြီး တ မစ္စတာဇင်ယော်ကို မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် မစ္စတာဇင်ယော်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့မစ္စတာဇင်ယော်ကို ဝင်ခေါ်ခဲ့တာပဲ'

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဆေးတံကို မီးညှိဖွားရှိုက် လိုက်ပြီးလျှင် စုံထောက်မင်းကြီးအားကြည့်ကာ ဦးအင်း ညှိတ်လိုက်၏။

အင်းစိန် စီအိုင်ဒီမု စုံထောက်များသည် လက်ဗေယျာခြင်း၊ အင်္ကျီအဝတ်အစားကို မှတ်သားခြင်း၊ အလောင်းမှ သွေးကို စစ်ဆေးချန် ပြုလုပ်ခြင်း စသည့် အလုပ်များကို ကျင်လည်စွာ လုပ်ဆောင်လျက် ရှိသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အိုင်ပီ ဦးအေးမောင် လက်ထဲမှ ကြောင်ရုပ်ကလေးကို ယူလိုက်လေ၏။ ဦးဇင်ယော် ၏ လက်သည် အလန် ပါးလွှာသော လက်အိတ်ကလေးကို ဝတ်ဆင်ထားလျက်ရှိပြီးလျှင် ၎င်းဝတ်ဆင်ထားသော ကုတ် အင်္ကျီခေါ် အနောက်တိုင်းသားတို့ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည့် အပေါ် ခွဲ အင်္ကျီအောက်၌စလွယ်သိုင်းထားသော ၃၈ မိန်းမကိုင် မစ္စတာ သေနတ်အိတ်သည် လက်လှုပ်လိုက်လျှင် ပေါ်လျက် ရှိပေ၏။

ရာဇဂဏီ

စုံထောက်ကြီးသည် ဧကြောင်နက်ရှုပ်ကလေးကို အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဆိုတော့ ကြောင်အနက်ကို အရှင် ဖမ်းဖို့လောက်တော့ အားစိုက်ရလိမ့်မယ် ထင်ပါ’

ဟူ၍ တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို၊ အားလုံးကို ပြော သလို ပြောဆိုလိုက်လေ၏။ အိုင်ပီ ဦးအေးမောင်သည် ဝတ်လုံ တော်ရကြီး ဦးဘမောင်၏ အလောင်းအား ထမ်းစင်ဖြင့် ထုတ် သွားသည်ကို အစအဆုံးကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးနောက် စုံထောက် မင်းကြီးနှင့် စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်တို့အား ဆလု(စ်)ချခေင် အလေးပြုခြင်းကို ပြုလိုက်ပြီးလျှင် သူ၏ ဝက်ဂွန်းကားပေင် သို့ တက်သွားလေ၏။

မေဂျာ ဝါနန်းသည် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင်....

‘ဒီ တရားခံကောင်ဟာ မိန်းမလား မစ္စတာဇင်ယော်’

ဟူ၍ မေးလိုက်ရာ ဦးဇင်ယော်သည် မေဂျာဝါနန်းအား ပြုံးစိစိ ကြည့်ပြီးလျှင်....

‘ကစ်(စ်)....ဘိုင်....ကစ်(စ်)....’ ဟူ၍ပြောလိုက်ရာ မေဂျာ ဝါနန်းသည် သူ၏ ပခုံးကွယ်ကြီးကို တွန့်ပစ်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘အိုး....ဒိန်း....ဂျား....ရပ်(စ်)....’ ဟူ၍ ပြောဆို လိုက်ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် တဟဲ့ဟဲ့နှင့် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေ၏။

[ကစ်(စ်)....ဘိုင်....ကစ်(စ်).... ဟူသည်မှာ အနမ်းဖြင့် သတ်ခြင်း.....ဟူလို]

(၃)

ဝန်ကလေးဘပု အသတ်ခံရခြင်း

အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် သူ၏ပါဝါနည်းပါ လှသော ရွှေကိုင်မျက်မှန် ဝိုင်းဝိုင်းခလေးကပ်တပ်၍ မန္တလေး ပိုးထည်တိုက်ကြီးမှ ထုတ် လုပ် သော ရွှေဘစ်ဆုပ် ပိတုန် ဘန်ကောက် ပုဆိုးကို ခါးပေါင်စ ထောင်ပြီးလျှင် လက် လွန်စွာ လေးဟန်တူသော စိန်တရားသားမှသားရေအိတ်ကြီး လက်တင်ဆွဲကာ စတိုင်တင်းတင်းဖြင့် ဘားမားယူနီယံကလပ် ထွက်လာလေ၏။

ဘားမားယူနီယံကလပ် တိလိယက်ခုံမှ တစ်ပိုးတစ်ကျော ဖြင့် ဝိုလ်စွဲလာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရှန်ပိန် အရက်ရွှိန်သည့်

လည်း နိုင်လိုက်သော ဘိလိယက်ဂုဏ်ထက်၌ ပို၍တောက်လျက် ရှိပေသည်။

‘ဟေ့....လန်ချား....ပတ်ကရိုး....အောင်း....’

အတွင်းဝန်ကလေးမောင်ဘပုသည် ဘားမားယူနိုယံကလပ် ဖေါက်စအနီး၌ စတင်းထိုးထားသောလန်ချားဂ်တီမူလန်ချား ကုလားကို ခေါ်လိုက်၏။ လန်ချားကုလားသည် ကပ္ပာကယာ ထိုးဆိုက်လိုက်၏။ နံငယ်ကို ခါးတောင်းမြှောင်အောင် ကျိုက် လျက် ခြေထောက်တွင် ဝဲစားလျက်ရှိသော ကုလားသည် အတွင်းဝန်ကလေးအား ဆ လံသုံး ခါမျှ တပ်လိုက်ပြီး နောက်....

‘မတ်ကရိုး....ခိုလိုး....မိနာမိ....’ ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်လေရာ လန်ချားကုလားသည် ‘အချား....အချား’ ဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင် လန်ချားကို မယူ၍ ရွှေမှ တက်သုတ်ရိုက်လိုက်လေ၏။

အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် အိန္ဒိယပြည်ဖြစ် ဆိုဖာ ဗောစကုတ်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် ခပ်စန့်စန့်မီကာ ၎င်း၏ သွားဘက် တိုက်ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲ၌ထည့်ယူခဲ့သော ရန်ဂူးဂေးဇက် ဘီးယား အမည်ရှိသော အင်္ဂလိပ် သတင်းစာကို စတိုင် ဘင်းတင်းဖြင့် ဖတ်ကာ လန်ချားပေါ်မှ လိုက်ပါလျက် ရှိ ပေ၏။

လန်ချားကုလားသည် ဖရေဇာလမ်းဟုခေါ်သောမျက်နှာ ၌ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦး၏ အမည်ကို မှည့်ခေါ်ထားသော လမ်း ပေါ်၌ ပြေးလျက်ရှိပေ၏။

အချိန်ကာလအားဖြင့် မိုးသားများ အံ့ မိုင်းလျက်ရှိသော် ထည်း ကတ္တရာလမ်းမပေါ်၌ ဖိနပ်မပါ ဗလာသက်သက် ထန်ချားကို ခေါ်မာန်ပါပါနှင့် ဆွဲလျက်ရှိပေ၏။ လန်ချားဘီး နှစ်ဘီးမှာလည်း တဂိုးစီးနှင့် ပြေးလျက်ရှိပေ၏။ လန်ချား ကုလားမှာ ပိန်သေးသေးပင်ဖြစ်သော်လည်း လွန်စွာ အမော အပန်း ခံနိုင်၍ ပြင်ဦးလွင်ဟုခေါ်သော မြို့မှ ပေါက်ဖွား သော မြင်းများကဲ့သို့ မောပန်းခြင်းကို ခံနိုင်ရည် ရှိဟန် ထူလေ၏။

လန်ချားကုလားသည်ပါးစပ်မှ ‘အချီး....ဘူးရား....အချီး.... ဘူးထု....’ ဟူ၍ ခပ်တိုးတိုး ရွတ်ဆိုလျက်သွားလေ၏။ ထိုစဉ် ဆူးလေပဂိုးဒါးရစ်ခေါ်သော ဆူးလေဘုရားလမ်းမှနေ၍ လွန် စွာ လှပ၍ ဆွဲအားကောင်းလှသော မြင်းလေးကောင်ဆွဲသော ရထားလုံးကြီးသည် ဘီအေအေ ဘောလုံးကွင်းဘက်မှ နေ၍ ဆူးလေဘုရား ရှိရာဘက်သို့ မြောက်နှင့်တောင် တန်းလျက် မောင်းနှင်လာလေ၏။

ရထားထိန်းကုလားသည်အစိမ်းရောင်စုရတီဘောင်းထုပ်ကို ပေါင်းလျက် လွန်စွာကားသော နှုတ်ခမ်းမွေးကြီး နှစ်ဖက် ထောင်လျက်ရှိပေ၏။ လက်ကိုင်ကျားပွတ်မှာလည်းအဝါရောင် သားရေကြီးဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီးလျှင် ရှည်လျားလှလေရာ ၎င်း ထိုင်ရာ ရထားလုံးအပေါ်ထက်မှ အောက်တွင် မနေမနား ပြေးလွှားနေသော ပြိုင်မြင်းကြီး လေးကောင်အား မကြာ မကြာ တရွမ်းရွမ်းဖြင့် သတိပေးလျက် ရှိပေ၏။

ရထားလုံးကြီးသည် ရှေ့မှမြင်းလေးကောင်၏ လေး
တောက်ဘက်ချိုးသွားနှုန်းဖြင့် ညင်သာစွာဖြင့် သွားလျက်
ရှိပေရာ အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘပုအား သယ်ဆောင်
သော လန်ချားသည် ရထားလုံးနှင့် ဆူးလေတုရား အဝိုင်းကြီး
၌ တွေ့ဆိုကြလေရာ လန်ချားကလေးသည် ရထားလုံးကြီး
ပုံဖြတ်သာအောင် လန်ချားကို ရပ်တန့်ထားလေ၏။

လ ရထားလုံးကြီးသည် တည်ငြိမ်စွာ မှန်မှန်သွားပြီး ဆူးလေ
လုံးအဝိုင်းကြီးကို ကွေ့လိုက်သည်။

လန်ချား ကလေး အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ရထား
လုံးကြီးမှ ခေါင်းလောင်းသံကို ကြားရသဖြင့် ရထားထိန်း
ကလေးကြီးမှာ မြင်းစက်ကြိုးကို ပတ်လိုက်ပြီး မြင်းများကို
ရပ်လိုက်လေရာ ရထားလုံးကြီးသည်မှာ ရနံ့ တန့် သွား လေ
သည်။

ရထားလုံးကြီး ရပ်တန့်သွားလေလျှင် ရ ထား လုံး ၏
ပြတင်းပေါက်ထဲခါးသည် ပွင့်လာ၍ လှပချောမွေ့သော
မိန်းမပျို တစ်ယောက်၏ ခေါင်းသည် ထွက်ပေါ်လာပြီး.....

‘ကိုကိုပု...ကိုကိုပု...’ ဟူ၍ ခေါ်လိုက်လေသည်။

ရထားလုံးကြီးကို သတိမထားဘဲ လန်ချားပေါ်၌ ရန်ဂူး
ဂေဇက်တီးယားနှင့် မိန်းမနှစ်ယောက် အတွင်းဝန်ကလေး မောင်
ဘပုသည် ရုတ်တရက် အသံလာရာဆီသို့ ခေါင်းထောင်ကြည့်
လိုက်ပြီးလျှင် ရွှေခင်းမုက်မှန်ကို ဂိုက်ပါပါဖြုတ်လိုက်၍ ရထား
လုံးပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်လေ၏။

‘ဟယ်...ရိုစီခင်တို့ အသိုက်ပါလား၊ ဝံ့... ယား... ယူဂိုး
ဒီးယား’ ဟူ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

ထိုခေတ်ကဘိုလိုအသုံးများကြသဖြင့် အထက်လွာဟု ခေါ်
ဆိုအပ်သော လူတို့၌ ဘိုလိုနုတ်မှ လူရာသွင်းကြသဖြင့် အတွင်း
ဝန်ကလေးသည် ဘိုလို မှတ်လိုက်လေသည်။ ရထားလုံးပေါ်မှ
လှပသော မိန်းမပျိုလေးသည် အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘပု
အား စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်ကာ....

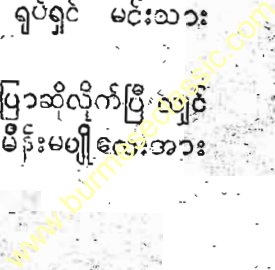
‘ခင်တို့ သိမ်ကြီးဈေးတက် ဈေးဝယ်သွားမလို့ ကိုကိုပု
ကော’ ဟု မေးမြန်းလိုက်ပေ၏။

‘ကိုကိုပု မိနာမီ ဘက် ရက်(စ်) (REST) သွားလုပ်
မလို့’ ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်ရာ ရထားလုံးပေါ်မှ မိန်းမပျိုလေး
သည် ရုတ်တရက် ဇောင့်ခနဲ ပြတင်းပေါက်နားမှ နေ၍ ခုံပေါ်
သို့ ထိုင်ချလိုက်၍....

‘ဟွန်း...ကိုကိုပုနော်၊ တော်တော်ကဲ၊ မိနာမီကပြန်လာ
ရင် ခင်တို့အိမ်ဘက် လာမလည်နဲ့၊ ဒါပဲ...ဟွန်း... ကဲ...
ဖတ်ကရား...မောင်ပေါ်’ ဟူ၍ အတွန်းဝန်ကလေး မောင်ဘပု
ဘက်သို့ မျက်စောင်းထိုးလိုက်၍ ရှေ့တည့်တည့်သို့ မျက်နှာမူ
လိုက်လေ၏။

အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် ရုပ်ရှင် မင်းသား
ခင်မောင်ရှင်၏ လေပေးမျိုး...နှင့်....

‘တစ်ခါတလေပဲ ရိုစီရာ’ ဟူ၍ ပြန်လှန်ပြောဆိုလိုက်ပြီးလျှင်
ရထားလုံးပေါ်မှ ချစ်စရာကောင်းစွာသော မိန်းမပျိုလေးအား
ငေးမော ကြည့်ရှုလိုက်လေ၏။

ရထားလုံးပေါ်မှ စူပရာကုလားကြီးသည် သူ၏ပေါင်းထူးကို တည့်လိုက်ပြီးလျှင် ကျာပတ်ကြီးကို လေထဲ၌ ဝင့်လိုက်စေရာ မြင်းလေးကောင်သည် ပတပ်ပြုလျက် ရထားလုံးကြီးကို ဆွဲခေါ်သွားလေ၏။

ရထားလုံးကြီး သွားလေလျှင် လန်ချား ကုလားသည် 'အချီ...ဘုရား...အချီ...ဘုရား' ဟူ၍ အော်ပြီး လန်ချားကို မရှု ခပ်သွက်သွက် သွားလေ၏။

လန်ချားကုလားသည် မဂိုလမ်းထိပ်သို့ ရောက်လျှင် လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းဘေးသို့ ကပ်၍ လန်ချားကိုဆွဲပြီး စူရတ်တူဇားဟုခေါ်သော သိမ်ကြီးဈေးကြီးအနီးတွင်ရှိသော တိုက်ကြီး တစ်တိုက်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ထိုတိုက်ကြီးမှာ သိမ်ကြီးဈေးအနီးရှိ ဟိန္ဒူကုလားဘုရားကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးလေးထပ်တိုက်ကြီးပင် ဖြစ်ပေ၏။

'အချာ...ဟိုးလို...မိနာမိ' ဟူ၍ ကလယ် ကုလားသံဖြင့် လန်ချားကုလားသည် ပြောလိုက်ပြီး လန်ချားပေါ်မှ အတွင်းဝန်ကလေး မောင်ဘုသည် ၎င်း၏ အယ်လ်ပတ်ကားတိုက်ပင် အင်္ကျီအသွင်းအိတ်မှ ဂျာမနီလုပ် ဘားရေအိတ် လှလှလေးတစ်ဆွဲယူလိုက်ရာ ဂျော့ဘုရင်ပုံပါသော ဒင်္ဂါးတစ်ကျပ်တန် ဒင်္ဂါးပြားတစ်ပြားကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုစဉ်က ရှင်ရေရှူးပီး ဒင်္ဂါးများသုံးသော ကာလဖြစ်ပေသောကြောင့် ထိုဒင်္ဂါးပြားသည် ရူပိတစ်ကျပ် တန်ဖိုးရှိသည်။

လန်ချားကုလားသည် ဆလံ သုံးကြိမ်မျှ ပေးလိုက်ပြီးလျှင် လန်ချားကို ယူ၍ ထွက်သွားသည်။

ဝန်ကလေးမောင်ဘုသည် တိုက်၏ ဆင်ခင်တံခါးကို တွန်းဝင်သွားလိုက်လျှင် ဝန်ကလေး၏ တစ်ဖက်၌ ခါးသေး၍ လွန်စွာ စွင့်ကားသော၊ ဝန်းဝိုင်းသော၊ အောက်ပိုင်းသား မှီသော အသက် သုံးဆယ်ခန့်မျှ မိန်းမပျိုဟု ယူဆရသော မိန်းမတစ်ဦးသည် ရေမွှေးဆွတ်ဖျန်းထားသော ယပ်တောင်ဖြင့် ဝန်ကလေး၏ မျက်နှာနှင့် အပေါ်ပိုင်းကို ခတ်ပေးရမ်း... 'ဝန်မင်း...အထဲကို ကြွပါရှင်၊ လိုရာကို သုံးဆောင်နိုင်အောင်'

ဝန်ကလေးသည် ၎င်း၏အပေါ်အင်္ကျီကိုချုတ်၍ အောက်ပိုင်းသား ပြည့်ပြီးပြည့်စုံသော အမျိုးသမီးအား ပေးလိုက်ပြီးလျှင် အခန်းထဲသို့ မျက်စိကစားကြည့်လိုက်မိပေ၏။

ဝန်ကလေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လျက်သား ဖြစ်သွားရလေ၏။ 'အမြင်မတော် ဆင်တော်နှင့်ခလောက်' ဆိုဘိသကဲ့သို့ အတွင်းဝန်သို့သော လူကြီးလူကောင်းများသာလျှင် အပန်းဖြေတတ်နိုင်သော ကျိဂေဟာ၌ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် လှပခပ်ကွက်၊ အပေါ်အဖြူ၊ အောက်နံငယ်တိုအဖြူကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်သည် အလယ်ကျောက်စားပွဲဝိုင်းအလယ်၌ တင်ပျဉ်ခွေသိုင်လျက်ရှိပြီးလျှင် လွန်စွာ ဟောင်းနွမ်း ပေရေနေသော ရှမ်းလွယ်အိတ်တစ်လုံးကိုလွယ်ကာ အိတ်ထဲမှ လွန်စွာ များပြားသော ဒင်္ဂါးများကိုထုတ်၍ ၎င်းအနီးအပါး၌ ရပ်၍နေကြကုန်သော အပေါ်ပိုင်းကောင်းမွန်လှပ၍ အောက်ပိုင်းသားများပြည့်စုံသော အမျိုးသမီးတစ်သိက်အား ဒင်္ဂါးများပေးဝေနေသည်ကို တွေ့နေရသောကြောင့်ဖြစ်ပေ၏။

ထိုဂင်တိုတိုနှင့်လူအား မိနာမိမ အလှမယ်ဟု ခေါ်ဆို အပ်သော လူအစ်သိုက်သည် တဝါးဝါးနှင့် တဟားဟား သဘောကျလျက် တသေးသောညိုလျက် ရှိကြပေ၏။ ထိုသူ အပါး၌ရှိကြသော ကိုယ်တိုင်း အင်္ဂါပင် ပြည့်စုံကြသော ဂေဟာမယ် ခေါ်သူတို့သည် ဝန်ကလေး ဘပုအား ဂရုစိုက် ဟန် မပြုကြပေ။ ယခင်ကဆိုလျှင် ဝန်ကလေးဘပုအား စိုင်း စိုင်းလည်လျက်ရှိ၍ လွန်စွာ ဖိတိ ဖိမိဖွယ်ရှိလှသည့် အနား ဝှေ့ကို ဤ မိနာမိ ဂေဟာသို့ ဝင်လိုက်လျှင်ပင် ထိတွေ့မိရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝန်ကလေးဘပုသည် ပန်းမရှူး ဖိနပ်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင်၍ နင်းလိုက်ပြီးလျှင် အတိုင်းဘက်သို့မဝင်ခင် ကျောက် စားပွဲစိုင်းအလယ်၌ ငုတ်တုတ်တိုင်လျက်ရှိသော ဂင်တိုတိုနှင့် လူအား စိုက်ကြည့်ကာ...

‘ခင်ဗျား ဘယ်ကလဲ’ ဟူ၍ ငေါက်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက် ရာ ဂင်တိုတိုနှင့်လူသည် ဝန်ကလေးဘပုအား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

‘ကျုပ် ဘုန်းကြီးကျောင်းက’ ဟူ၍ ဖြေလိုက်သည်။

ဝန်ကလေးဘပုသည် လက်မကိုညှပ်၍ လက်သီးဆုပ်လိုက်ပြီး လျှင် ထိုသူအနားသို့တိုးသွား၍...

‘ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်သူလဲ၊ ဒီမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား တွေ မဝင်ရဘူး၊ ဒါ အရာရှိကြီးတွေ အပန်းဖြေဖို့ ဖွင့်ထား တာ’

ထို ဂင်တိုတိုနှင့်သူသည် နံငယ်ဖြူစကို ပြန်ပြင် ဖတ်လိုက် ပြီးလျှင်...

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ၊ ဝန်ကလေးက မသိဘဲကိုးဗျ၊ ကျုပ် အကျမ်းလ၊ ဟဲ...ဟဲ၊ ပုဏ္ဏားဆောင် ဘကျမ်း’

ဝန်ကလေးသည် ထိုသူကို မကျေမနပ်နှင့် ကြည့်လိုက်ပြီး လျှင်...

‘ဘာလဲဗျ ဘာလဲ၊ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘကျမ်းဆိုတာ’ ဟု ထပ်တူနဲ့လိုက်လေရာ...

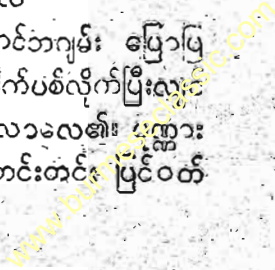
‘ဟဲ...ဟဲ၊ ဝန်ကလေးက ရန်ဂုန်းဂဇက်တီးယားပဲ ကြည့် ဘာကိုးဗျ၊ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘကျမ်းဆိုတာ ပုဏ္ဏားတွေ ဆောင် ထားတဲ့ ကျမ်းကို ကျေညက်လို့ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘကျမ်းလို့ခေါ် တာပါပဲ...’

ကျမ်းကတ်ကိုးသွယ်၊ ပုဏ္ဏားလွယ်သည်၊
ကျမ်းကိုး၊ ကျမ်းကင်း၊ ပုဏ္ဏားတွင်းသို့၊
အကြွင်းမှတ်ဖွယ်၊ သင်းကျစ်လွယ်သည်၊
ပုဏ္ဏားဆေးသို့၊ ပုဏ္ဏားဆေးသဲ...သို့...သို့...

ဆိုတာ ရှေးခေတ်သမ္မာရီပတိုင်း မဟာမုနိမှာ ပုဏ္ဏားရိုး တိုးဒယာက်၊ ထွက်ပေါက်တို့’

‘ဟေ့လူ တော်ထော့ ဒန်ပလယ်ရီ ဖူးလ်’

ဝန်ကလေးမောင်ဘပုသည် ပုဏ္ဏားဆောင်ဘကျမ်း ပြောပြ သည်ကို လွန်စွာ စိတ်တိုစွာဖြင့် ငေါက်ပစ်လိုက်ပြီးလျှင် ထက်သီးဖြင့်ထိုးတော့မည်ကဲ့သို့ ရှေ့ သို့တိုးလာလေ၏။ ပုဏ္ဏား ဆောင် ဘကျမ်းသည် နံငယ်ကိုတိုတို ခပ်တင်းတင်း ပြင်ဝတ်

လိုက်ပေ၏။ ဝန်ကလေးမောင်ဘုသည် ပုဏ္ဏားဆောင်ဘုရားအား လက်သီးဖြင့်ထိုးရန် ရွယ်လိုက်ပေ၏။ ထိုရွယ်လိုက်သော လက်သီးကိုကြည့်၍ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘုရား ဟင်္သာပတ်ပတ် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ဝန်ကလေးမောင်ဘု၏ လက်သီးအရွယ်ပမာဏမှာ မာလကသီး ခပ်နုနုလက်သီးအရွယ်ပမာဏမျှလောက်သာ ရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပေ၏။ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘုရား၏ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမှုကြောင့် ဝန်ကလေး မောင်ဘုသည် အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားလျက် ရွယ်သောလက်သီးကိုပြန်ချလိုက်ကာ... 'ဘာလဲ... ကိုယ့်လူ၊ မင်းမျက်ခွက် စုတ်သွားမယ်' ဟူ၍ ပြောလိုက်သည်။

ပုဏ္ဏားဆောင်ဘုရားသည် ရယ်ရိုန်ပြတ်လှသေးဘဲ သူ၏ ဆုပ်ထားသော ညာလက်သီးကို ဆောင်၍ပြလိုက်သည်။

ဝန်ကလေးမောင်ဘုသည် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ အကြောင်းမှာ ပုဏ္ဏားဆောင် ဘုရား၏ လက်သီး ဆုပ် ပမာဏမှာ ထန်းသီးလုံးလောက် ပမာဏ ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ ယုံပြင် လက်သီးထိပ်၌ကွမ်းသီးလုံးခန့်အသွားမာဖတ်တတ်နေသော အသားမာအလုံး နှစ်လုံးသည် မည်းညိုချိပ်၍ နေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

'ကျုပ်က ထန်းတောရွာက မြန်မာလက်ဝှေ့ သမားစစ်စင်ပျာ ဝန်ကလေးရဲ့ ပုဏ္ဏားဆောင်ကျမ်းထဲမှာပါတဲ့ လက်ဝှေ့အတတ်ကို နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် ကျင့်ခဲ့တာ ဟဲ ဟဲ'

ပုဏ္ဏားဆောင် ဘုရားသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် အနီးရှိ ကျောက်စားပွဲခုံပေါ်သို့ ညာလက်သီးကို ဆတ်၍တင်လိုက်ရာ ကျောက်စားပွဲခုံ၌တင်ထားသော ဆေးလိပ်ပြာခွက်မှာ ကွဲသွားတော့သည်။

အနီးအနား၌ ရပ်လျှောက်ရှိကြသော ပျိုမေတစ်အုပ်မှာ လန့်ထိတ်သွားကြပြီးလျှင် နှနယ်သောမိန်းမသားများပီပီ အမေ... ဟူ၍ အော်ကြလေသည်။ အသားဖြူဖြူ ဂိုက်ဆိက်ကောင်းသော ပျိုမေတစ်ဦးသည် ပုဏ္ဏားဆောင်ဘုရား၏လက်မောင်းရင်းကို ယောင်ယမ်းလျက်ဆွဲကာ နေခွင်၌ အပ်ထားလိုက်၏။

ထိုအခိုက် ဝေဟာ အုပ်ချုပ်ရသော အမျိုးသမီးကြီးသည် မိနာမိ၏ အတွင်းခန်းမှ ထွက်လာလေသည်။ အမျိုးသမီးကြီးသည် ဖြစ်ပျက်သော အခြင်းအရာတို့ကို လှန်စွာ အားနာသည့် ဟန်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကိုင်ညွတ်ကာ အရှိအသေ ပေးလိုက်ပြီးလျှင်....

'လူကြီးလူကောင်းတွေ မှားကုန်တော့မှာပဲ' ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဆေးလိပ်ပြာ အကွဲအစများကို ကိုယ်တိုင်ကောက်ယူလိုက်ပြီးလျှင် စပုံလိုက်ပေ၏။ ဆေးလိပ်ပြာခွက်မှာ ကျောက်သားထုဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကျောက်သားစစ်စစ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

'ဝန်ကလေးရှင်... စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ သူက အတွင်းဝန်ကြီး မစ္စတာဆစ်ခေါ်လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ။ ဝန်ကလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ၊ သူက သူဌေးကလေးပါ'

ဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းကို ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်လေ၏။ လေးထောင့်ကျကျ မျက်နှာ၊ ခပ်ပြူးမြူးမျက်လုံးနှင့် တုတ်ခဲသော ကိုယ်ပေါက် ကိုယ်ခရာကံတွင် အပေါ်ဘူင် ရှမ်းအင်္ကျီလိုလို၊ ကချင်အင်္ကျီ လိုလို ဝတ်ဆင်ထားပြီးလျှင် ဒူးဆစ်ဆီအောင် လွန်စွာဘုံသော နှင့်ယ်ခကို စေတပါရီကုလားကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားသော ခုကျကျ ပုံကို နှာခေါင်း ရှုံ့လိုက်လေ၏။

ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းသည် သူ၏ လွန်စွာဟောင်းနွမ်း ပေရေနေသော လွယ်အိတ်ဟောင်းကြီးထဲမှ လွန်စွာ များပြား လှသော ချော့ဘုရင်ဦးခေါင်းပံသော ရာတန်စက္ကူ ဘစ်ပုံ တစ်ထပ်ကြီး လက်ဖြင့် ဆုပ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် စုစုပေါင်း ရာတန် သုံးရွက်ကို ဂေဟာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး အမျိုးသမီး လက်ထဲသို့ ဟန်ပါပါ ထည့်လိုက်ရင်း....

'ခင်ဗျားဟာ....အင်္ကျီလိပ်ကျွန် ခံပြီး မျက်နှာဖြူကြီးတွေကို မျက်နှာလိုအားရ ယပ်ခတ်ပေးရ၊ ဧည့်ခံရတဲ့အလုပ်တွေကိုလုပ် နေရတာကို ကျုပ် မနှစ်မြို့လို့လာခဲ့တာ၊ ဒီလို မျက်နှာဖြူအားရ ကျွန်စားဝလပ်ပြီး မြန်မာ မြန်မာချင်း ဂုဏ်မြောက်ချင်တတ် ကြတဲ့၊ မြန်မာ မြန်မာချင်း ချစ်ဖို့စိတ်ဝေးကြတဲ့ ဝန်ကလေး မောင်ဘပုတို့လို မြန်မာအရာရှိဆိုးဆိုးတွေကို ပြုစုနေရတာဟာ သနားစရာ ကောင်းလှတယ်၊ ခင်ဗျား လိုသလောက် ကျုပ် ငွေ ပေးမယ်၊ ဒီအလုပ်က ထွက်ကြပါ'

မိနာမိမူ တုတ်တုတ်ခဲခဲ မျှစ်မျှစ်ဝဝ တစ်သိုက်သည် ပုဏ္ဏား ဆောင် ဘဂျမ်း၏အမိန့်ကို နာယူမည့်အလား ဦးခေါင်းများ ပြိုင်တူ ညိတ်လိုက်ကြသည်။

ဝန်ကလေး ဘပုသည် ရွှေကိုင်းမျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး လျှင် အပေါ်အင်္ကျီ၏ အပေါ်အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပေ၏။ ထို နောက် ၎င်း၏ အပေါ်အင်္ကျီ ဖြစ်သော အယ်(လ်)ပတ်ကား အင်္ကျီ၏ အတွင်းဘက် အိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်ရာ နေ့လယ် ဘက်က ကုသားသူဌေးတစ်ယောက် လိုင်စင်ချပေးရန် လာဘ် ဆိုင်းထားသော ဂျော့ဘုရင်ခေါင်းတံဆိပ်ပါ ရာတန်ငါးရွက်ကို မိမိလေ၏။

ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းသည် ရှမ်းလွယ်အိတ်ဟောင်းကြီးထဲ၌ ရာတန်အထပ်ကြီးများ ပြတ်သိပ်ထည့်ထားသည်နှင့် နှိုင်းယှဉ် လျှင် ဝန်ကလေးသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဘိုးသူတော် သာသာမျှလောက် ဟန်မကျဘဲ ဖြစ်သွားပေတော့ရာ၊ မျက်နှာ ကို ရှုံ့ တွန့်လိုက်ပြီးလျှင် လွန်စွာ စိတ်ဆိုးသော အမူအရာဖြင့် ၎င်း၏ စိန်ဘဏ္ဍာသားတိုက်မှ လက်ဆောင်ရခဲ့သော သားရေ အိတ်ကြီးကို မ လိုက်၍ ပြန်ရန်လှည့်လိုက်ပေ၏။

ထိုစဉ် 'မိနာမိ'၏ မှန်တံခါးငွေ၌ လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျို လေး တစ်ယောက်သည် ၎င်းလျက် ရှိပေ၏။ 'ခါးပေးရင်ချို ထမူကီ၊ စုံညီချီးမုမ်း၊ အံ့ခခန်းသည်' သို့ ဟူသော စာလွှာနှင့် အညီအမျှ ရှိဟန်တူသော မိန်းမပျိုလေးသည် တည်ငြိမ်စွာ ၎င်းလျက် ရှိသည်။ ဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် နှစ်သက်စွာ ချစ်လိုက်မိပြီး ဆက်၍ ငေးမောနေလိုက်မိသည်။

ဝန်ကလေး မောင်ဘပု သာမက မိနာမိထဲရှိ လူအားလုံး သည်လည်း တံခါးပေါက်ဝ၌ ရပ်လျက်ရှိသော မိန်းမပျိုလေး အား ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုကြပေ၏။ 'မိနာမိ' ထဲရှိ မိန်းမတစ်သိုက် ဆည် ထိုတံခါးဝမှ မိန်းမပျို၏ပုံသဏ္ဍာန် အလှအပကို အားကျ ဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်ကြ၏။

ဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် ခပ်စောစောက သိမ်းဆည်း လိုက်သော ရွှေကိုင်းမျက်မှန်လေးကို ဟန်ပါပါ ပြန်တပ်လိုက်ပေ ၏။ ထို နောက် သူ၏ဘန်ကောက်ပုဆိုးကို မ၍ ရွှေသို့ ခြေတစ် လှမ်းတိုးလိုက်ပေ၏။ ပုဏ္ဏားဆောင်ဘဂျမ်းသည် ၎င်း၏ နံငယ်ကို ခပ်တိုတို ပြန်စည်းလိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ ညစ်ပေနေသော ရှမ်း လွယ်အိတ်၏ လွယ်ကြိုးကို ခေါက်တုပ်ချည်၍ ပခုံး၌ စလွယ် စင်လိုက်ပေ၏။

ထူးခြား၍ လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျိုသည် ထူးခြားသော ဝတ်စားဆင်ယင်မှု တစ်ခုကိုလည်း ပြုထားပေ၏။ ရွှေချည်ထိုး အပေါ်ရုံအင်္ကျီသည် ပါးလှလျှပ်လျား၍ အထဲမှ ကလီစာများ ကို မြင်နိုင်သောကစမ္ပယ်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် အထဲမှ ပိတ်ဇာထူထူ ဝတ်ဆင်ထားခြင်းကြောင့် ထူနွေကို တစ်ဖန် ပြန်လည်ဖြစ်စေပေ၏။ ထာဘီမှာ ပိုးထာဘီဖြစ်၍ ပန်းပြေးရောင်ကို နှစ်အိစွာ ဝတ်ဆင်ထားပေ၏။ သို့သော် ထူးခြားလှသည့် အချက်တစ်ရပ်မှာ ခါးလယ်တည့်တည့်တွင် မန်းပွားတပ်လျှော်ကြိုးကို ကြက်ခြေခတ် ထင်းတင်းချည်နှောင် ၍ အလယ်၌ ခြုံသဏ္ဍာန် အလုံးနှစ်လုံးသည် တွဲလောင်းကျနေ ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

'ဝန်ကလေး ကိုဘပု၊ ပျော်တော်ပွဲ ဆင်းပြီးပြီလား။ ခတ်ပြီ အတွင်းဝန်ကလေးသည် ဘန်ကောက်လုံချည်ကို ဆွဲထုတ် လက်ကို အောက်သို့ ချလိုက်သည်။ ခြေလှမ်းလည်း သွားလေ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းအမည်ကို ခေါ်ခေါ်လျက် ၎င်း ဆီရသေးသော လွန်စွာလှပသည့် မိန်းမပျိုလေး၏ စကား သည် ဝန်ကလေးအား လွန်စွာအံ့ဩသွားစေခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဝန်ကလေးသည် ထိုလှပသော သူမိမ်းတစ်ရံ မိန်းမပျိုလေးနားသို့ မိတ်ဆက်သမှုပြုရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ပေ သို့သော်လည်း ခြေလှမ်းပြင်လျက်ရှိသော ဝန်ကလေး မောင်ဘပု၏ ရင်ဝသို့ လွန်စွာ စူးနှစ်သော အရာတစ်ခုသည် တစ်ရက် စူးဝင်လျက် ဝန်ကလေး မောင်ဘပုသည် ရှေ့သို့ မှီထိုးလဲကျပြီး မျက်ဖြူလန်လျက် ဆိတ်ငြိမ်သွားပေတော့၏။ ထိုစွာတိုတောင်းသောအချိန်ကာလသမယလေး၌လုံး ဝမျှော် မှုမထားသော အဖြစ်အပျက်တို့သည် ဖြစ်ပျက်၍ လာတော့ ၏။ တံခါးဝမှ မိန်းမပျိုသည် သူမ၏ရင်ဝ၌စည်းထားသော မိန်းမနှစ်ခုကို လက်ဖြင့်ကိုင်လျက် ရပ်လျက်ရှိနေသည်။ ၎င်း၏ ခုတ်ထဲ၌ နောက်ထပ် စူးချွန်သုံးချောင်းသည် ရောက်လျက် ရှိ၏။ ကြိုးစသည် သူမ၏ ညာဘက်တံတောင်ဆစ်၌ ရစ်ပတ် ခတ် ရှိ၏။

မိနာမိထဲရှိ အမျိုးသမီးတစ်သိုက်သည် မြင့်ထွေရှသော အထုအထွက် လွန်စွာတုန်လှုပ်လျက်ရှိပေ၏။ သို့သော် ထိုလှပသော အမျိုးသမီးအား ထိတ်လန့်ကြိုးစွာ ရှိကြ

၅၄၅၆ ဆုဂေဆီ

တူၤၤတုတ်တုတ်လှုပ်ရဲခြင်း မရှိပါချေ။ ပုဏ္ဏားဆောင်
ဝန်ကလေးသည် ခြေကို ရှေ့သို့ တစ်လှမ်း တိုးလိုက်လေ၏။
သည်လှည်း၏ တုတ်ခိုင်သော ညာခြေကို ရှေ့သို့ခင်း၍ လှုပ်ရှားရန်
အားဟန်ပြင်လိုက်သဖြင့် တံခါးဝမှ မိန်းမပျိုသည် မျက်လုံးကို
ရှေ့လျားသမှု ပြုလိုက်ပေ၏။ ထို့နောက် လွန်စွာတည်ငြိမ်
ပ. လျက်ရှိသော လေသံဖြင့်...

‘ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်း...ရှင်ခြေလှမ်းတွေ ပြန်ရုပ်လိုက်ပါ’
လိုက်ကြောင်နက်ရှင်သူဇာရဲ့ အဓိကရန်သူတော်စာရင်းဝင် မဖြစ်ချေ
၏။ ပါနဲ့၊ ဝန်ကလေး မောင်ဘပုဟာ ငွေ၊ ဆုထူး၊ အရှိန်အဝါတွေ
ပန်းပြုပြီး အမျိုးကောင်းသမီးလေးတွေကို ဖျက်ဆီးလို့ဆုံးမခြင်း
ဝိစာရ ပြုလိုက်တာပါ။ ရှင်လမ်းရှင် သွားပါ။ ဖိုးသူတော်
ဝတ်ကျောင်းမင်းရေခင်းကြီး မပြချင်ပါဘူး၊ အသူရာချောက်မှ
ပဲထိန်းမကိုင်ချင်ပါနဲ့၊ လောကရဲ့ ချစ်ခြင်းအာသာအတွက်
ဆူ့စည်းမျဉ်းအာဏာကို ချိုးဖောက်ချင်ကြသူတွေ အတွက်
ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဆိုတာ ပေါ်ပေါက်နေပါတယ်။ ဒီတော်
ရှင်နာမည်ပိုင်ရှင်ဝတ်ပြီး ရှင်ကျောင်းရှင်ပြန်၊ ရှင်တိုးစည်ရှင်ရို
ဒါပါပဲ’

တူၤၤပြောဆိုလိုက်လေရာ ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းသည်
လွန်စွာမြည်ဟည်းသော အသံနက်ကြီးဖြင့် ရယ်မောလိုက်
လျှင်...

‘မိစ္ဆာမ၊ လူသတ်ပြီး ဝိတ္တာရတွေ့ခဲ့နေဘယ်၊ ကြီးစည်းပြု
အမြီးတပ် ဇာတ်ကပြီးမှ ဇာတ်မသယ်နိုင် လွဲအိပ်ပြီးမှ မထ
တဲ့ ဇာတ်မျိုး ဆက်မကနိုင်အောင်...’

တူၤၤပြောဆိုပြီးလျှင် ရုတ်တရက် လွှားခနဲခုန်ပြီး ရှေ့ခြေ
နှင့် နောက်ခြေနှစ်ချောင်းပူးပြီး လေထဲ၌ တစ်မတ်လျှီခတ်နည်း
ဖြင့် လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျိုအား အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ခတ်ပြီး
လျှင် ရှေးမြန်မာ့လက်ဝှေ့တော်သားများ၏ လှော်တက်ခတ်
နည်းဖြင့် ဘယ်ညာအစုံ ခတ်လိုက်လေသည်။

မိန်းမပျိုသည် ကြောင်လိမ်ခြေအစုံကို ပစ်ပြီးလျှင် ဦးခေါင်း
ကိုလှက် လွန်စွာလှပစွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီးနောက် ညာခြေ
ကို ရှေ့သို့တိုးပြီးလျှင် ဘယ်ခြေကို ခွက်ထိုးလှန်ခံ၍ တစ်ပတ်
ကျော့ပစ်ပြီး ‘မိနာမိ အဆောက်အအုံထဲမှ တစ်ပတ်ကျေး
ကျွမ်းပစ်ထွက်၍ အဆောက်အအုံရှေ့၌ အသင့်စောင့်ကြိုလျက်
ခိုပုံရသော စတုရိန်ဘေခုံကား အဖြူရောင်ကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲ
ပြေးတက်လေ၏။ ထိုကားကြီးသည် လျင်လှသော အဟုန်ဖြင့်
မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းသည် လွှားခနဲခုန်လျက် တရစပ်
ပြေးထွက်သော်လည်း မမီလိုက်ဘော့ပေ။ ကားအဖြူကြီး၏
ထိမှ ထွက်ပေါ်ခဲ့သော မီးခိုးဖြူကြီးသည်သာလျှင် အမျှင်
ဆန်းလန်းကျန်ရစ်ခဲ့ပေတော့ရာ ပုဏ္ဏားဆောင် ဘဂျမ်းသည်
သူ၏ ခေါင်းတုံးဆံဇောက်ကို လက်ဖြင့် ပွတ်လျက်သား ကျန်
ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုဝရာအခါတွင်မှ ‘မိနာမိ’ ထဲမှ ဣတ္ထိယတစ်သိုက်သည်
ဆူညံစွာ အော်ဟစ်ကြ၍ တက်သူတက်၊ မေ့သူမေ့ဖြင့် ငရဲပွက်
ဆက်သို့ ပွက်လောရိုက်လျက် ရှိလေတော့သတည်း။

စုံထောက်မင်းကြီး၏ရှေ့မှ မေဂျာဒါနန်းနှင့် ဦးတင်ယော်သည် ထိုင်လျက်ရှိပြီးလျှင် ထိုနေရာနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ အရာရှိကြီးများသည် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်လျက်ရှိ၏။

တားမွဂါက်မှ အိုင်ပီ ဦးစေားမောင်သည်လည်း ညှိုးငယ်စွာဖြင့် မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှိပြီး လက်နှစ်ဖက် နောက်ဖက် ဦးလျှင် နဖူးကြောကြီးများသည် ထောင်လျက် ရှိနေပေသည်။

ညပိုင်း၌ မအိပ်ရဖန် များလာသဖြင့် မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ အောက်ပက် ဖြစ်နေသည်။ အင်းစိန် စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်ကျော်များသည်လည်း ခပ်ငေးငေးဖြစ်လျက် ရှိပေသည်။

(၄)

စီ၊ အိုင်၊ ဒီမှ ညွှန်သည်ကြီး

စီအိုင်ဒီ အဆောက်အအုံကြီးထဲရှိ စုံထောက်မင်းကြီး၏ ခုံးခန်းသည် စိတ်ဆိတ်လျက် ရှိပေသည်။ မင်းကြီး၏ စားပွဲပေါ်၌ သတင်းစာများ စုပုံလျက်ရှိပေ၏။

ရန်ဂူးဂေဇက်ထီးယား အမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာပေါ်၌ မင်္ဂလာကြောင်းကြီးများသည် ခြစ်လျက်ရှိပြီး တစ်စုံတစ်ခုသော မှတ်ချက်ကို မကျေမနပ်ဖြင့် ထောက်ပြရာ ဒေါသဖြင့် ခြေမူထားပုံ ရ၍ သတင်းစာသည် ကြေမှုလျက် ရှိပေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီး၏ စားပွဲပေါ်၌ မြိတ်နီ ဘုရင်မထံမှ ထူးချွန်စွာ တောင်းခံလွှာ တစ်စောင်သည် လေတိုက်လိုက်လျှင် မင်းလွန်လျက် ရှိ၏။ နောက်သုံးလအတွင်း၌ လက်သည်တရားခံ ဖော်ထုတ်၍ မပြီးစီးလျှင် ရန်ကုန် အင်စပက်တော်ငင်းကြီးနှင့် စုံထောက်မင်းကြီးတို့သည် မူလဘူတ ရပ်ဌာနီပြည် အင်္ဂလိပ်သို့ စွမ်းရည်နည်းပါးသော အရာရှိကြီးများအဖြစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ပြန်ကြရမည် ဖြစ်ပေ၏။

စားပွဲပေါ်၌ စုံထောက်မင်းကြီးသည် သူ၏ ဟုံနံနံ ဗသင် ဝီနီ ဆံပင်ကို ဖွ၍ ခဏခဏ ကုတ်လျက်ရှိသည်။

သူ၏ ဖြူဖွေးသော မျက်နှာပေါ်တွင် ရှိသော မွဲဖြောက်ဆိုးလေးများသည် ပို၍ ညိုမည်းနေထယောင် ယူဆရပေမည်။

ကျောဒ် နန်းသည် စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် ရှေ့ တညွတ်တညွတ် ထိုင်၍ ခူးကိုနွံလျက်ရှိသည်။ သူ၏စစ်ဖိနပ်ကြီးဖြင့် သမံတလင်း ကြမ်းပြင်ကို မကြာခဏ ဆောင်လျက် ရှိပေသည်။

ထို့နောက် သူ၏ ညာလက်ဘေး၌ ချိတ်ဆွဲထားသော လေးဆယ့်ငါးဘို့ ပစ္စတိုသေနတ်ကြီးကို မကြာခဏ စမ်းလျက် ရှိသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် သူ၏ မက်မော့စတား ဆေးတံကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် အသာအယာ ညှပ်ကိုင်လျက် ဆေးတံ ဆိုးမှ မီးခိုးလုံးများကို ဖြည်းညှင်းစွာ မှုတ်ထုတ်လျက် ရှိပေ သည်။

ဦးဇင်ယော်သည် သံတော်ဆင့် သတင်းစာကို စားပွဲပေါ်မှ ဆွဲယူ၍ ကြည့်ရှုလိုက်လေရာ အောက်ပါခေါင်းစဉ်ကို ဖတ်ရှု လိုက်ရပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ၏ ရမ်းကားမှု
ယခုတလော ရန်ကုန်မြို့တော်၏နယ်နိမိတ်အတွင်း၌
ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသော လှပသော
မိန်းမပျို ဦးဆောင်သော လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းသည်
လွန်စွာ ရဲတင်းလှပြီလျှင် ရက်စက်စွာဖြင့် လူ့သတ်မှု
များကို ကျူးလွန်လျက်ရှိလေသည်။

ထိုကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်းသည် ဝတ်လုံတော်ရ
ကြီး ဦးဘမောက်နှင့် အတွင်းဝန်ကလေး ဇမောင်ဘပ
တို့ သတ်ဖြတ်မှုအပြင် အလားတူ မှုခင်း များကို
ကျူးလွန်လျက်ရှိပေရာ ရန်ကုန်မြို့တော်မှာ ကြောင်

နက်ရှင် သူဇာကြောင့် ညအခါတွင်ပင် ခြောက်သွေ့
လျက် ရှိပေ၏။

ထိုကြောင်နက်ရှင် သူဇာသည် စတုရီတေကဝ
ကားအဖြူကြီးကို စီး၍ ရန်ကုန်မြို့တော်၏ စုံထောက်
အိုင်ပီနှင့် ဆားပုလင်းများကို ဖက်ပြိုင်၍ ခပ်တည်တည်
ရာဇဝတ်မှခင်း ကျူးလွန်လျက်ရှိရာ ယခုအခါတွင်
စုံထောက်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်နှင့် မြန်မာလူမျိုးစုံထောက်
ကျော်ကြီးဦးဇင်ဇော်ဘိုကိုယ်တိုင် ထောက်လှမ်းလျက်
ရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းယောက်ထံမှ သတင်း
ရရှိခဲ့ပေကြောင်း။

မင်းကြီး၊ ဒီကိစ္စဟာ အတော်လေးခက်တဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်နေ
ပါတယ်။ ကျူးလွန်သူဟာ လှပနယ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦး
ဖြစ်နေတဲ့အပြင် ဒီမိန်းကလေးရဲ့ ကျူးလွန်တတ်တဲ့ ရာဇဝတ်
မှခင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဟာလဲ လျှို့ဝှက်တဲ့ ပညာရပ်တွေနဲ့
ကျူးလွန်တဲ့ သဘော ပါနေပါတယ်။

ရာဇဝတ်မှခင်းဆိုင်ရာ ဗျူဟာအတွက် ကြောင်နက်ရှင်
သူဇာရဲ့ ပညာသိုင်းကို လိုက်မီဖို့လိုပါတယ်။ စုံစမ်းထောက်လှမ်း
နဲ့ မနုပီဘူး။ ဒီကြောင်နက်ရှင် သူဇာရဲ့ လျှို့ဝှက်ပရိယာယ်
ကို လုံးဝ ကျွမ်းကျင်ပြီး ဆိုးဖောက် ဝင်ရောက်နိုင်မယ့်
သူ့ရှင် ဝိနောပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ အလွန်
ဆင်လျော်တဲ့ လူသူတော်ကျောင်တစောင်းကို ဖိတ်ကြား
ပြီးလျှင် အကြံဉာဏ်ရယူဖို့နဲ့စာခပ်လွဲအပ်ဖို့အတွက်လူသူတော်
ကျောင်တစောင်းကိုပါ ဖိတ်ခေါ်သင့်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

အတတ်မညာနှင့် ရဲစွမ်းရည် သတ္တိအတွက် ဆာ-ဘွဲ့အထူး
တံ့ သျှောင်တစ်စောင်းထိုးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြောတာလား
မစ္စတာ ဇင်ယော်'

ဦးဇင်ယော်သည်ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ စုံထောက်မင်းကြီး
သည် ဦးဇင်ယော်အား လွန်စွာ လေးလံတိုင်းမိုင်းလှည့် အ
အရာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

'သူ့ကို အယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲ မစ္စတာဇင်ယော်'
ဟူ၍ မေးလိုက်လေသည်။

သူ့ကို ကျန်ဆောင်တဲ့ ရှာပေါလိမ့်မယ် မစ္စတာဇင်ယော်
သျှောင်တစ်စောင်းဟာ သူ့ပစ္စည်းထဲကနေပြီး သူ့အိမ်မှာ
ပြန်နေတယ်လို့ ကေ့ကတင်းလေးပေါ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့က
မြန်မာပြည်မှာ သွားလိုတဲ့နေရာကို သူ့ကိုလည်းထသွားလေ့ရှိ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်လို့ သူ့ကိုတွေ့ဆုံဖို့ကော့ ကြိုးစားပေါ့လိမ့်မယ်
ထိုအခိုက်တွင် စုံထောက်မင်းကြီး၏ စားပွဲပေါ်ရှိ တုခေ
လွှာ ကောင်းထူးသောစာရွက်ပေါ်သို့ ဖတ်စုံတစ်စောင်လဲ လာ
ရောက်၍ စိုက်ဝင်လျက်ရှိပေသည်။ ထိုအရာသည် ဝိုင်းခန့် မြည်
ပြီးလျှင် ဝတ်ခနဲစူးဝင်လိုက်ခြင်းကြောင့် လွန်စွာ မြန်ဆန်
ပြင်းကန်လှည့်အရှိန်ဖြစ်လေသည်။ စုံထောက်မင်းကြီးသည်
လက်ကို နောက်သို့ပစ်လိုက်ပြီး ထိတ်လန့်၍လည်း သွားလေ
သည်။ စားပွဲပေါ်တွင်လွန်စွာအဝဲအလာ ခေါင်းမြီးလေးသစ်
ထောင်လျက်ရှိပြီးလျှင် ခေါင်းမြီးလေးမှ မြားတံချွန်ချွန်လေး
သည် စာရွက်၏နှုတ်ခမ်းထိပ်တည့်တည့်တွင်စူးလျက်ရှိပေသည်။

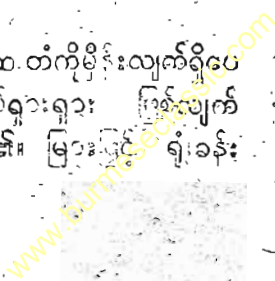
မြားတံမှာ ငွေရောင်ဖြစ်ပြီးလျှင် ခေါင်းမြီးသည်လည်း
လွန်စွာရှားပါးလှသည့် ဥဒေါင်း၏အမြီး ဖြစ်လေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် ရန်ကုန် အရေးပိုင်ကြီးတို့၏ ဆူပူ
ကြိမ်းမောင်းခြင်းကို လွန်စွာခံထားရပုံရသော ကာမေ့ကိုတိမ
အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏ ညှိညှိပုပ်သိုးလျက်ရှိသော မျက်နှာ
သည် ရုတ်တရက် ကြည်လင်၍လာပေးပြီးလျှင် ရင်ဘတ်သည်
လည်း ကေးလာသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

မေဂျာ ဒါနန်းသည် ယော့ရှိုင်းယားနယ်မှ သေနတ်ပစ်
အကျော်အဆော်ဖြစ်၍ ဖြစ်လျက် ရှိသည်မှာ လွန်စွာထင်ရှားလှ
သည် ဖြစ်ပေရာ၊ ၎င်း၏ လွန်စွာလေးလံ၍ ပစ်ခတ် ခက်လှစေ
လေးဆယ်ဝါးတို့ပစ္စတိုသေနတ်သည်လည်း ၎င်း၏လက်တွင်း၌
ရောက်ရှိနေပေသည်။

ဖင်းဝိန် စီ၊ အိုင်၊ ဒီမို စုံထောက်ကြီးများသည် ၎င်းတို့၏
ကိုယ်တွင်း၌ အသင့် အောင်းထားပြီးသော လက်နက်များကို
ထုတ်ယူလိုက်ကြပေ၏။ ခေါင်းလောင်း ကိုကြိုးမာမည်ခေတ်
စီ၊ အိုင်၊ အင်စပက်တာနှင့် ဆားပုလင်းဘဲမောင်တို့သည်
ရုံးခန်းအတွင်းမှ အပြင်ဘက်သို့ထွက် လျက် မြားလာရာ လမ်း
ဘက်တစ်ခုကိုသို့ တွေ့ရုံကြာလေသည်။ ဂိတိဝ အပြင်ဘက်
၌လည်း မေဂျာဒါနန်း၏ ဆာသင်္ဂါအချို သည် အေးငြိမ်စွာ
စောင့်လျက်ရှိပေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဆေတံကိုမိုန်းလျက်ရှိပေ
၏။ စုံထောက်မင်းကြီးသည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လျက်
စုံထောက်များကို အမိန့်ပေးလျက်ရှိပေ၏။ မြားဖြင့် ရုံးခန်း

အတွင်းသို့ ပစ်နိုင်သော ကိစ္စရပ်မှာ သေးငယ်သော ကိစ္စရပ် မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် လွန်စွာ ဆူပူလျက်ရှိပေသည်။

အိုးဝီဦးအေးမောင်သည် ရှေ့ဆွဲတိုးလျက် စုံထောက်မင်းကြီးအား အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး...

မင်းကြီး၊ အရာကြံ ဦးဇင်ယော်ပြောတဲ့ လူသူတော်သျှောင် တစောင်းဟာ ရောက်ဖို့နီးပါပြီ'

ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်ရာ မင်းကြီးသည် အဆူအပူဒုတ်သွားလေ ဟော၏။ မောင်းထောင်းကို မင်းကြီးနှင့် ဆားပုလင်းဘမောင် သူသည် ရုံးခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်လာကြပြီးသွင်...

မင်းကြီး၊ သွေသည်လူစမ်း ဖတ်ယောက်မျှမဝင်ဘူး၊ ဒီရုံး ထဲကို အပြင်က လှမ်းစစ်နိုင်အောင်လဲ မပြစ်နိုင်ဘူး၊ ဝင်းကြီးက အတော်ကျယ်တာ၊ အချင်းချင်း နောက်ပြီး ပစ်လိုက်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ သေချာစုံစမ်းပြီးပြီ'

ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်ရာ စုံထောက်မင်းကြီး စတီးဝပ်သည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခေါင်းယမ်းလိုက်လေ၏။ သို့သော် ရှိနေစဉ် အဘောအတွင်း၌ တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်း ဖြည့်လာလေ သည်၊ စုံထောက်မင်းကြီးသည် ၎င်းစားပွဲခုံအနီး သီးသန့် တင် ထားသော တယ်လီဖုန်းခုံပေါ်သို့ သွားရောက် နားထောင် လေသည်။

ထိုသို့နားထောင်လျက်ရှိစဉ် နောက်သစ်မြားဘမောင်သည် စုံထောက်မင်းကြီးထိုင်လျက်ရှိသော လက်ခန်းရုံ၌ ကြီးပါသည့် ခုံ၏ကျောဘက်သစ်သားတန်းပေါ်သို့ စိုက်လိုက်ပြန်လေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီးသည် တယ်လီဖုန်းဆက်နေရာမှ ထိုင်ခုံနေရာသို့ လှမ်းကြည့်ပြီးလျှင် လွန်စွာ အံ့အား သင့် သွား ပြန်သည်။

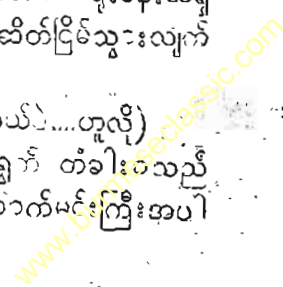
သို့နောက် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်ဘက်သို့ အားကိုး ဆားသားပြုသော မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။ အင်းစိန်မှ စီအိုင်ဒီဗျူးသည်လည်း ဦးနှောက်ခြောက်သွားကြ လေသည်။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ထိုင်ရာမှထပြီးလျှင် ကုလား ဆိုင် နောက်ခန်းတွင် စိုက်လျက်ရှိသော မြားတံလေးကို နုတ်ယူ လိုက်လေ၏။ လှပသော ခေါင်းမြီးလေးသည် ငွေရောင်ထလျက် ခိုသော မြားတံအား အုပ်မိုးထားလေသည်။ ထိုမြားတံ၏ ဆိပ်၌ ဝါရွက်ခေါက်လေးပါလာလေရာ စုံထောက်ကြီးဦးဇင် ယော်သည် ဆွဲယူလိုက်၍ ဖတ်ရွတ်လိုက်လေရာ...

'လူသူတော် သျှောင်တစောင်း' ဟူ၍ ဖြစ်ပေလေရာ၊ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် စုံထောက်မင်းကြီးအား ပြသ လိုက်လေရာ စုံထောက်မင်းကြီးသည် သူ၏ နှုတ်ခမ်းမေးရှည် ကြီးအား လက်ဖြင့် သပ်လိုက်ပြီးလျှင်...

'ဒိန်း ဂျား...ရပ်' ဟု ဆိုလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင် ယော်သည် ပြုံးလိုက်ပေသည်။ ထို့နောက် ရုံးခန်းထဲရှိ ဆရာရှိကြီးများနှင့် စီအိုင်ဒီဗျူးသည် ဆိတ်ငြိမ်သွားလျက် ရှိကြပေသည်။

(ဒိန်း ...ဂျား...ရပ် ဆိုသည်မှာ အန္တရာယ်...ဟူလို) ထိုစဉ် စုံထောက်မင်းကြီး၏ ဆင်နားရွက် တံခါးပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ပွင့်လျက်သွားလေသည်။ စုံထောက်မင်းကြီးအပါ

အောင် ဗာရာရှိကြီး သုံးယောက်၊ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော် နှင့် စီအိုင်ဒီမ့် လက်ထောက်စုံထောက်ကြီးများသည် တံခါးဝသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

တံခါးတွင် ရပ်နေသူမှာ အရပ်အမောင်း ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက် ခန့်ထည်၍ လွန်စွာ နက်မှောင်လှသော ဝတ်ကို သေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမေရိကန်ပြည်ကြီး၌ ကောင်းဘွဲ့ပြုခေါ် နွားကျောင်းသားများ နွားကျောင်းရာတွင် ဝတ်ဆင်ကြသော နွားကျောင်းသား ဝတ်စုံအနက်ကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

သူ၏မျက်နှာကိုအုပ်လျက် သေမင်းထားသောဦးထုပ်ကြီးမှာ ဝိုင်းစိုက် ဆောင်းဘားဝလခြင်းကြောင့် ၎င်း၏မျက်နှာကိုမူ သဏ္ဍာန် ရှုတ်တရက် မမမ်းနိုင်ပေ။

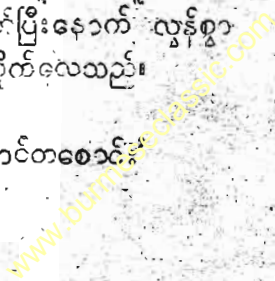
ထို့ပြင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လွန်စွာရှည်လျားလှသောဆေးပြင်လိပ်ကြီးကို ပါးစောင်တွင် ခပ်တည်တည် ခဲဘားလျက်ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် ပါးပြင်တလျှောက်ခပ်ပါးပါး ပေါက်လျက်ရှိသောပါးမုန်းမွေး ခပ်ခမ်းစိုမ်းခင် လေးထောင့်မကျတကုန်နှင့် ရှည်လျားခြင်း၊ သွယ်လျှခြင်း မမည်သော မျက်နှာခင်းရေရေး ထင်ရသောနှုတ်ခမ်းမွေးသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန့်ညားခြင်း ချောမောလှပခြင်းတို့၏ သက်သေတစ်မျိုးပင် ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အခန်းထဲသို့ တစ်လှမ်းခွင်းပင်လာလျက် ရှိသည်။ စုံထောက်မင်းကြီး၏ အခန်းမှာ အဘော်အာနိကျယ် ဝန်းလှသော အခန်းပြုစုပေရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စုံထောက်ကြီးများထိုင်လျက်ရှိရာသို့ အတန်းမျှလျှောက်လာရလေ သည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏ လျှောက်ခြင်းသည် လွန်စွာ ဩဇာရှိ ကောင်းလှပြီး မင်း၊ မောင်း၊ ကရပ၊ ဣန္ဒြေရာ၊ လူ၊ လျားပြေညီလှပေသဖြင့် စုံထောက်ကြီးများသည် မင်္ဂလာလိုလျှင် မလှုပ်မသွက် ရှိကြလေသည်။

၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် အနားသို့ ရောက်သန်ရှိသော အခါတွင် စုံထောက်မင်းဦးသည် မင်းကြီးရှေ့သို့ ထိုင်ရာ ကုလားထိုင်တစ်ခင်း ယူဆောင်လျက် အသင့် ချတားလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ် အသင့်ချထားသော ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်လေရာ အနီးအပါးရှိ စုံထောက်ကြီးများသည် နွေးသွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရပေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား လက်ကမ်းလိုက်ရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ညာလက်ကို လက်ဆန့်ပြီးလျှင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြပေ၏။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် စုံထောက်မင်းကြီး တီးဝပ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောဆိုလိုက်လေရာ၊ စုံထောက်မင်းကြီးသည် သူ၏ ထုတ်သော ညာဘက်မျက်ခုံးကို လွန်စွာ မြှင့်တင်လိုက်ပြီးနောက် လွန်စွာ အံ့အားသင့်ဟန်ဖြင့် လက်ကို တန်းပေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်...
'ဟောင်း ခူး ယူ ခူး...မစ္စတာ သျှောင်တစောင်း'

၆၈ ရာဇကဏိ

ဟူ၍ ပဋိသန္ဓာရစကား ပြောဆိုလိုက်လေရာ နွားကျောင်းသား ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော ခန့်ညားလှပေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထူထဲ၍ ဇောင်းငိုက်လျက်ရှိသော ဦးထုပ်၏ အရိပ် မိုးလျက် ရှိသော မျက်နှာကို ပြုံး၍ အင်္ဂလန်ပြည် ကင်းဘရစ်(ချ်)တက္ကသိုလ် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဌာနမှ အဘယ်ပြုပွဲဌာနလားသော အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်လေ၏။ အခန်းထဲရှိ အားလုံးသည် မှင်သက်မိပြီး အံ့အားသင့်နေကြဟန် ရှိလေ၏။

‘လူကြီးမင်းတို့...ကြောင်နက်ရှင် သူဇာကြောင့် အတော်လေး စိတ်ရှုပ်နေပုံရတယ် မှတ်တယ်’ ဟူ၍ အင်္ဂလန်ပြည်မှ စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်း၏ လေယူလေသိမ်း အထိုင်းပြောလိုက်လေရာ စုံထောက်မင်းကြီး စတီးဝပ်သည် သျှောင်တစောင်းအား လွန်စွာ လေးစားသွားဟန်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဗြိတိန်ဘုရင်မထံမှ ပေးပို့ထားသော ထုချေလွှာ စာရွက်ကလေးပေါ်သို့ လက်မသိမသာ ရောက်သွားလေ၏။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ဘယ်ငြိမ် ခန့်ညားစွာ ပြုံးလိုက်ပြီးလျှင်...

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး...မင်းကြီး၊ ကြောင်ဟာ ရေကို ကြောက်ပါဘယ်၊ ကြောင်နက်ရှင်မဆိုတော့ ရေနက်နက် ကိုတော့ ကြောက်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျော့ကင်းနဲ့ ထောင်လို မရပါဘူး၊ ရေဖျန်းပြီး ရေနက်ရာကို ခေါ်လိုက်ရင် ရပါလိမ့်မယ်’ ဟူ၍ မြန်မာလို ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်မင်းကြီးသည် မြန်မာစကား

လည်မုန်စွာ နားမလည်သဖြင့် အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်လျက်ရှိရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်၍ ပြောပြလိုက်ရာ စုံထောက်မင်းကြီးသည် လွန်စွာ သဘောကျဆန်ဖြင့် ရယ်မောလိုက်လေ၏။

စုံထောက်မင်းကြီး စတီးဝပ်သည် သျှောင်တစောင်းနှင့် တွေ့၍ စိတ်ချမ်းသာရာရသွားသည့်အလား၊ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း၊ ဝင်ရောက် ဆွေးနွေးခြင်း မပြုတော့ဘဲ ကြည်လင်သော မျက်နှာထားနှင့် ၎င်း၏ အင်္ဂလန်ပြည်လုပ် ခန်းတီးဆေးတံဆိပ်ကြီးကို ဆွဲယူလိုက်ကာ မီးညှိဖွာရှိုက်လိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ လက်ရန်းရှည် ကုလားထိုင်ကြီး၏ နောက်ကို မှီကာ မှိန်းထိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် အင်းစိန် စီအိုင်ဒီဝင်းမှာ စီအိုင်ဒီသားများ၏ နှလုံးသည် ဖြေကြိုက် နဒီယား ကာကာဆိုင်မှ ဆိုင်ရှင် ကိုယ်တိုင်ပင် သက်ဖက်ရည် ပျော်ပျစ်များကို လင်ပန်းထက်တွင် ထည့်ကာ ထုဆောင်လာလေ၏။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်အတွက် ကားအင်္ဂလားနွားနို့ ကျက်ကျက်နှင့် ပေါင်မုန့်ဆီကြော် တစ်ချပ်ပါလာတော့သည်။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာကို ထပ်မံပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ လွန်စွာ ဆိတ်ငြိမ်စွာထိုင်ဆွဲ၍ ပြုံးလျှင် ကာကာကုလားနဒီယားသည် လက်ဖက်ရည်များကို ချထားပြီးသည်နှင့် ရွတ်တရက် ဆလိုက်ပြီးလျှင် ကုလားနဒီယားကို ဘယ်လက်ဖြင့် လက်ပြန်ချက်ပြီးလျှင် လည်

ပင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ဆွဲကြိုးကို ရုတ်တရက် ဆွဲယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် နံဒီယားမေးစေ့ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ပင့်ထိုးလိုက်ရာ နံဒီယားသည် သတိမေ့ လဲကျသွားလေ၏။ လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ စက္ကန့် သုံးဆယ်မျှလောက် အတွင်း လွန်စွာမြန်ဆန်လှသော လှုပ်ရှားမှုဖြစ်လေရာ အားလုံးသည် ကြက်သေသေလျက် ရှိသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ကာကာကုလားနံဒီယား၏မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကို ဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင် ကာကာကုလား၏ အပေါ်အင်္ကျီကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်လေရာ အားလုံးသည် အံ့ဩကုန်ကြလေ၏။

ထိုအခြင်းအရာမှာ ကုလားနံဒီယားအစား နှုနယ်ပြည့်ပြီးသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိနေ၍ဖြစ်ပေသည်။ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် မေ့လျက်ရှိသော နံဒီယား ကယောင်ဆောင်အား ပခုံးနှစ်ဖက်မှ ကိုင်လျက် ဆွဲထူလိုက်ပြီးလျှင် ငယ်ထိပ်အညှိတညှိအား လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကိုင်လျက် ခေတ္တမျှ ကိုင်ပြီးလျှင် ထိုအမျိုးသမီးပျို၏မျက်နှာသို့ ခေ့ဖြင့်တောက်လိုက်ရာ ထိုမိန်းမပျို၏မျက်လုံးသည် ပွင့်လျက်လာလေ၏။

ထိုမိန်းမပျိုသည် သတိ ပြန်လည် ဝင်လာရာ စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော် အပါအဝင် အားလုံးသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ လှုပ်ရှားမှု အားလုံးကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ဆိတ်ငြိမ်အံ့အားစင်စွာ ကြည့်လျက် ရှိပေ၏။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်း၏ရုပ်သွင်သည်နုနယ်ချောမွေ့ခြင်း လက္ခဏာမျိုး မရှိတော့ဘဲ အသက် လေးဆယ်ကျော်ခန့် လွန်စွာ မိုက်ထူးနက်လှသော ခက်ထန် ကြမ်းတမ်းလှသည့် လူကြမ်းတစ်ဦး၏ ရုပ်သွင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိရာ သတ္တိ နည်းသူတို့အဖို့ လွန်စွာ ကြောက်ဖွယ်ရာ ရုပ်ဆင်းကို အောင်လျက်ရှိပေ၏။

သတိရံလာသော အမျိုးသမီးပျိုသည် များစွာကြီးလှသည်ဟုတ်ဘဲ အသက်အရွယ်အားဖြင့် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်သာသာရှိ၍ ရှမ်းလိုလို တရုတ်လိုလို အသားဝါ မျိုးရိုးထဲကပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုမိန်းမပျိုသည် မျက်စိပျူးကြောင်ကြောင်ရှိလျက် လက်အုပ်ချိုးလျှင် တောင်းပန်သမှု ပြုလေ၏။

‘သူဇာကို မနှိပ်စက်ပါနဲ့ရှင်....သူဇာ ခိုင်းလို့ လုပ်ရတာပါ။ သူဇာ ဘာမှ နားမလည်ပါဘူး’

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် လည်ပင်းမှဆွဲဖြုတ်လိုက်သော ဆွဲကြိုး၏ ကြွတ်ကို လှည့်၍ ဖွင့်လိုက်ပြီးလျှင် အထဲမှ ခွည်းကို လက်ထဲသို့ ခေါက်ချလိုက်လေသည်။ ထိုအထဲမှ ဇာမနီ ငှက်ရုပ်သေးသေးလေးသည် သျှောင်တစောင်းလက်ထဲသို့ ရောက်လာလေသည်။ ထိုအရုပ်ကလေးကိုမြင်လျှင် အမျိုးသမီးသည် မျက်လုံးအထိန်သို့ လန်ကျမတတ်မိပြီးလျှင် လက်ခြေများ တုန်လာပြီး လွန်စွာ ထိက်လန့်လျက်....

‘ကျွန်မ ဒေသရပါလိမ့်မယ်ရှင်၊ အရုပ်ကလေးကို ငြိန်ထည့်ပါ’

ဟူ၍ တုန်တုန်ယင်ယင်ပြောဆိုလေရာ လူသူတော်သျှောင်
တစောင်းသည် ထိုအရုပ်ကလေးကို ၎င်း၏အိတ်ထဲသို့ ထည့်
လိုက်ပြီးလျှင်....

‘ဘယ်သူက ခိုင်းလိုက်သလဲ၊ ပြောစမ်း’

ဟူ၍ ငေါက်ငမ်းလေ၏။ အမျိုးသမီးသည်တုန်ချည့်စွာဖြင့်
မျက်ရည်ပေါက်များ ကျလာပြီးလျှင် မဝံ့မရဲ အမူအရာ
လေးဖြင့်....

‘ကြောင်နက်ရှင် သူငါပါ အစ် ကို ကြီး’

ဟူ၍ ‘ပြောဆိုလိုက်ရာ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည်
ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်လေ၏။ စီအိုင်ဒီမု လက်
ကျော်ကြီးများသည်လူသူတော်သျှောင်တစောင်း၏လုပ်ဆောင်
ချက်များကို မှင်သက်မိလျှင် ရှိပေ၏။ သျှောင်တစောင်းသည်
၎င်း၏ အတွင်းအိတ်ထဲသို့ နှိုက်လိုက်လေရာ ဒေါင်းမြီးမြီးတံ
နှစ်ချောင်း ပါလာလေသည်။

ထိုမြားတံနှစ်ချောင်းကိုအမျိုးသမီး၏လက်ထဲသို့ တည့်ပြီး
လျှင် အမျိုးသမီး၏ ကိုယ်အောက်ပိုင်း၌ စည်းထားသော နံဒီး
ယား ပုဆိုးစကိုဆွဲ၍ ဆတ်ခနဲ ချွတ်လိုက်လေရာ အမျိုးသမီး၏
ကိုယ်လုံးကိုယ်သည်သည် ပေါ်လာလေ၏။ အမျိုးသမီးသည်
နက်ပြာရောင် ရှမ်းဘောင်းဘီကို စည်းထား၍ အပေါ်အင်္ကျီမှာ
မူ နက်ပြာရောင်အင်္ကျီပုကြီးကို စတင်ဆင်လျက်ထားပေသည်။

‘အဲဒီ ဒေါင်းမြီး မြားကို ယူသွားပြီး မင်းရဲ့ ဆခင်မ
ကြောင်နက်ရှင် သူငါ့ကို ပြောလိုက်၊ ဒေါင်းမြီးမြားနဲ့
ညှော်သည်တော်ကြီးကို စောင့်ကြိုပါလို့....ပြောလိုက်.... သွား....
စက်ကွင်းရုပ်ကို ငါ့ယူထားလိုက်ဘယ်လို့ ပြောလိုက်’

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ခပ်ဆတ်ဆတ်ပင် အချိန်
ပေး ပြောဆိုလိုက်လေရာ အမျိုးသမီးသည်လျှင်လှသောအဟုန်
ဖြင့် ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

ထို့နောက် သျှောင်တစောင်းသည် စားပွဲပေါ်ရှိလက်ဖက်
ရည်ခွက်များကို ကြည့်ပြီးလျှင်....

‘အဲဒီ လက်ဖက်ရည်တွေကို သွန်ပစ်လိုက်ပါ’

ဟူ၍ အားလုံးကိုကြည့်လျက် တစ်လုံးချင်း ပြောဆိုပြီးလျှင်
သူ၏ ဆေးပြင်းလိပ်ရှည်ကြီးတစ်လိပ်ကို အသစ်တစ်လိပ် ထုတ်
ယူပြီးလျှင် လွန်စွာလှပသော ဒေါင်းရုပ် မီးခြစ်ကလေးကို ယူ
ခြစ်၍ မီးညှိဖွားရှိုက်လိုက်ပေသည်။ အလိပ်ခွေတက်သွားသော
မီးခိုးခိုင်းခိုင်းကို ကြည့်ပြီးလျှင်....

‘ဒီ လက်ဖက်ရည်တွေထဲမှာအနောက်ရိုးမနဲ့ ရှမ်းတောင်ရိုး
တောင်တန်းတွေထဲမှာပေါက်တဲ့ ရှင်ကာရီ အဆိပ်ရည်တွေ
ရောဖျော်ထားတယ်၊ ပါဠိလိုတော့ သက္ကရာဇ်လို့ ခေါ်တဲ့အပင်
မဲဗျ၊ ကြောင်နက်ရှင် မဟာ ကျုပ်တို့ကို လုပ်ကြံတာပဲ’

ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

မေဂျာဒါနန်းသည် လက်ဖက်ရည်ပျစ်ပျစ်များကို ကြည့်ပြီး
လျှင်....

၇၄ ရာဇဂဏီ

‘အိုး.....ဂေါ့’
ဟူ၍ ဆိုလိုက်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘အလို.....ဘုရားသခင်’
ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

(၅)

ငှက်မိုလင်းတ၊ ကြောင်အိုမနှင့် တစ်တိတူးငှက်

အင်းစိန်မြို့ ပေါက်တောကုန်းရပ် တောင်ဘက်ယွန်းယွန်း
အသွင်ရှိသော သုသာန်တစ်ပြင်၌ စက္ကလမောင်ကောင်းသည်
ညာနီ၌ ညအချိန်နေဝင်ရိုးရှိ၍ လာရောက်၍ ကျက်စားလေ
သော လင်းတငှက်တစ်ကောင်ကို ဒေါက်တင်၍ဖမ်းကာ သူ
ထိုင်ရာသင်္ချိုင်းဇရပ်၌ခြေမန်းကွင်းဖွပ်လျက် တိုင်၌ကြိုးချည်
ထားလေသည်။

တစ်ခုသောည၌ သင်္ချိုင်းဇရပ်ထောင့်၌ ချည်ထားသော
တင်းတသည် ဂွက် ဂွက်ဖြင့် ထ၍ အော်လေသည်။ ဇရပ်ထက်

သရဏကံတင်ရန် မောက်တောကုန်းရွာသားများ ပြုလုပ်ထားသော ဝါးစင်ထက်၌ အိပ်၍နေသော စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းသည် ၎င်း၏ ခြံစောင်စုတ်ကို လှုပ်၍ ခေါင်းထောက်ပြီးလျှင် လင်းတုဋ္ဌာန်ကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုသို့ ကြည့်လိုက်သည်ကို လင်းတသည် သူ့ သခင် မောင်ကောင်းအား ကြည့်ပြီးလျှင် ဂွက် ဂွက် ဟူ၍ အော်လိုက်ပြန်လေသည်။ ထိုလင်းတငှက်သည် ငြိမ်၍ ကုပ်နေသည်မှာ သုံးလေးရက်ခန့် ရှိလေရာမှ တစ်ဖန် ထူးထူးခြားခြား ဂွက် ဂွက် ဟူ၍ အော်သဖြင့် စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် အလုပ်များစော့မည်ဟု သိလိုက်ပြန်သည်။

ထိုသို့တွေးပြီး ခေါင်းပြန်ချရန် ပြုနေစဉ် သင်္ချိုင်းဝ မလှမ်းမကမ်းမှ နေ၍....

‘ဟေ့မောင်ကောင်း၊ ဟေ့မောင်ကောင်း’

ဟူ၍ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ခေါ်သံကို ကြားရသဖြင့် ကပျာကယာ ထကာ ၎င်းအနီးရှိ မှန်အိမ်ကို ထွန်းမည်ပြုရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မီးတုတ်ကိုင်လျက် ရပ်နေကြသော လူတစ်စုကို သင်္ချိုင်းထဲသို့ လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လူတစ်စုသည် မီးတုတ်များကိုင်ကာ မညီမညွတ်နှင့် ချိုတောများထူထပ်ရာကိုရှောင်ကွင်းရင်း စဏ္ဍာလမောင်ကောင်း ရှိရာ သင်္ချိုင်းဧရိယာပေါ်သို့ တက်လာကြလေသည်။

လူအုပ်ထဲမှ ဆယ်အိမ်ခေါင်းနှင့် သူကြီးလည်း ပါလာလေသည်။ ပေါက်တောကုန်း သူကြီးဖြစ်သူသည် တုတ်တုတ်ကွကွ ဖြစ်လေသည်။ နာမည်ကြီးတစ်ဦးအဖြစ် ရပ်နီးချုပ်စပ်၌

သတင်းမွေးသူ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူကြီးသည် မောင်ကောင်းအား....

‘ကျင်းတစ်ကျင်း တူးပေးစမ်းကွာ၊ အခုညတွင်းချင်းပ’

ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။ စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် ပုဆိုးကို တိုတိုဝတ်လိုက်ပြီး သင်္ချိုင်းထောင်၌ ထောင်ထားသော ပေါက်ပြားကိုယူ၍....

‘ဘယ်သူသေလို့လဲ ကိုကြီးရ’

ဟူ၍ ဝေးလိုက်လေရာ သူကြီးသည်....

‘တူးမှာသာ တူးစမ်းကွာ၊ မေးမနေနဲ့’

ဟူ၍ စကားသိပ်ပြောလိုပုံမရဟန်ဖြင့် မောင်ကောင်းအလေပြတ်ဖြင့် ပြောဆိုလေသည်။

မောင်ကောင်းသည် ထပ်တူနဲ့လိုက်ပြန်သည်။

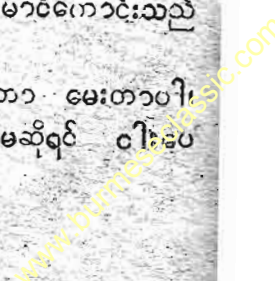
‘ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား ကိုကြီးရ’

မောင်ကောင်း၏ ထပ်တူနဲ့ချက်ကို သူကြီးသည် စိတ်မရှည်လှသဖြင့်....

‘မင်းအလုပ် မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ကောင်းကြော့ ရှည်လိုက်တာ’

ဟူ၍ ဘောက်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်ရာ မောင်ကောင်းသည် ပြန်လှန့် ပြောဆိုပြန်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါဘူး ကိုကြီးရ၊ အလုပ်သဘော မေးတာပါ၊ ယောက်ျားဆိုရင် ခြောက်ပေတွင်း၊ မိန်းမဆိုရင် ဝါးပေတွင်းမို့ မေးရတာပါ’

ထိုအခါ သူကြီးလုံ့မိသူသည် စဏ္ဍာလအလုပ်ကို မကျွမ်းကျင်သည်ကို သဘောပေါက်သွားပြီးမှ မောင်ကောင်း၏ ပန်းလက်ဖြင့် ပုတ်လိုက်ကာ...

‘မိန်းမက... မိန်းမ’

ဟူ၍ ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါမှ မောင်ကောင်းသည် ဇရပ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ ပေါက်တောကုန်း သင်္ချိုင်းဇရပ်နှင့် မနီးမဝေး၌ရှိသော ကုန်းပင်ကြီးအောက် မြေနေရာလွတ်ကလေးကို ရွေးကာ ပေါက်တောကို အားသွန်၍ ပေါက်လိုက်လေသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် မှူးမတ်အရှည်ရှိ၍ လေးတောင်ကျော်မျှနက်သော ကျင်းကမ်းပျား၌ ပြီးစီးသွားလေသည်။

သူကြီးဦးဆောင်သော လူသိုက်သည် ကျင်းတူးခ နေ့ခနစ်ကျပ်ကို မောင်ကောင်းလက်ထဲသို့ ထည့်၍ ပြန်သွားကြလေသည်။

သင်္ချိုင်းကုန်းကို ဖြတ်တိုက်လာသော အေးအေးကို စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် အရသာခံလျက် လေတရွှံ့ရွှံ့ ချွန်လျက် ရှိပေသည်။

မောင်ကောင်းသည် အသုဘမျှော်၍ နေစဉ်အတွင်း၌ ၎င်း၏ ပါးတစ်ဖက်သည် လွန်စွာ အေးစိမ့်သော အထိအတွေ့ကို တွေ့၍ ရုတ်တရက် လိန်သွားသဖြင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်း၏ မျက်နှာကို လက်အေးကြီးဖြင့် လာ၍စမ်းသပ်သော လူတစ်ယောက်၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်ကို တွေ့လိုက်ရသော

ကြောင့် မောင်ကောင်းသည် ဆတ်ခနဲထ လျက် ဇရပ်ထောင့်၌ ချထားသော ပေါက်ပြားကို ပြေး၍ဆွဲလိုက်လေသည်။

‘စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းတဲ့နော် ဇာမစမ်းနဲ့ မိုက်လို့ သင်္ချိုင်းကုန်းထဲနေတာကွ’

ဟူ၍ အော်လိုက်ရာ ၎င်းအား လက်အေးကြီးဖြင့် တိုလိုက်သော လက်ပိုင်ရှင်သည်....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ဟူ၍ အော်ရယ်လိုက်လေ၏။ ထိုသူသည် မောင်ကောင်း၏ အနီးသို့ ထိုးကင်လာကာ....

‘လွဲမိုက်တယ်လို့ပြောလယ်၊ ထပြေးလယ်၊ မင်းအားကြီး ကြောက်တတ်တယ်’

ဟူ၍ ပြောလိုက်လေရာ မောင်ကောင်းသည် ပေါက်တူးကြီးကို မချသေးဘဲ ထိုသူကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်လေရာ တရုတ်အဘိုးကြီး တစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သင်္ချိုင်းထောင့်ရှိ မီးအိမ်လက်လက်လေးကို မီးဖြင့်လိုက်လေရာ ထိုတရုတ်အဘိုးကြီး၏ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်မှာ ပို၍ ထင်းလာလေသည်။

ရှည်လျားသော မုတ်ဆိတ်မွေးဖြူဖြူတစ်ခုသည် ပါးခရ တွန့်လျက်ရှိသော မျက်နှာမှနေ၍ ရှည်လျားစွာ စီးဆင်းလာသည်။

‘ငါ့ရှင်ဘောင်းဘီနှင့် ကိုယ်ပူအင်္ကျီတို့မှာလည်း မုတ်ဖြူ အထဲမှ အသားများကိုပင် မြင်ရလျက်ရှိပေသည်။’

တရုတ်လူမျိုး ယူနန်သားများဆောင်းလေ့ရှိသော တရုတ်
ဦးထုပ်ကလေးကိုဆောင်းလျက် သွားများသည်လည်း ကောင်း
စွာ ခိုင်ပုံမရတော့ပေ။

သို့သော် ထိုတရုတ်အဘိုးကြီး၏လက်များသည် အကြော
ပြိုင်းပြိုင်းစလျက်ရှိပေရာ များစွာ သန်မာပုံရလျက် ရှိသည်။
တရုတ်အဘိုးကြီးသည်...

‘ဧကောလ မောင်ကောင်း လာ...ဝ...ကို မစိဘူးလား’
ဟူ၍ ပြောလိုက်လေရာ မောင်ကောင်းသည် ပေါက်တူး
ကို ချလိုက်ပြီးလျှင် တရုတ်အဘိုးကြီးအား..

‘ဘာကိစ္စလဲ၊ ကျုပ် မောင်ကောင်းပဲ’
ဟူ၍ ဆိုလိုက်လေ၏။ တရုတ်အဘိုးကြီးသည် ဆေးပေါ့လိပ်
ပြားပြားသေးသေးလေးကို နှုတ်ခမ်းတုတ် တပ်လိုက်ပြီးလျှင်

စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖွာရှိုက်သမှု ပြုလေသည်။
‘ငါ့ဧကောလ လုံစီလေကွာ၊ မင်းအဖေနဲ့ သွယ်ခင်းပဲ၊
မင်းအဖေ မဆုံးခင် ဝ စိတ်ခင်တာကွယ်၊ သူသေတာ ငါ့ကို

အကြောင်းမကြားလို့ ငိတ်မိကောင်းလှပေဘူး၊ အခု ငါလာ
တာလဲ မင်းအဖေ ဧကောလ ဦးစံနဲ့ ကွေ့နေကျ လကွယ်ည
မှာ လာတာပဲကွာ၊ ငါ့မင်းအဖေကို သတိရတာနဲ့ လာခဲ့
တာပဲ’

ဧကောလမောင်ကောင်းသည် ဧကောလ ဦးစံ၏ သားဖြစ်သူ
ဖြစ်သည့်အတိုင်း ၎င်းအဖေ၏အမည် အသံကို ကြားရသဖြင့်
စိတ်ဝတ်ပျော့၍ သွားပြီးလျှင် ဧကောလဦးလုံစီအား ဖိတ်ခေါ်
သမှု ပြုလိုက်ပေသည်။

‘လာ ဦးလုံစီ၊ ကျွန်တော့် သင်္ချိုင်းမှာတော့ ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်းပဲ’

ဧကောလနတ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လျက်
ပြုလိုက်လေ၏။ သူတို့နှစ်ဦးသည် သရဏ်ကိုတင်ရာ ကူးသွားရပ်
ဆိုကြီးပေါ်၌ ထိုင်လိုက်ကြလေ၏။

အလည်ဆက်သသက်ဝဲလား...ဦးလုံစီ၊ အခြားအကြောင်း
ဘာထူးလို့လဲ၊ ဘာအကူအညီပေးရလဲ ဆိုပါဦး’
ဟု မောင်ကောင်းသည် ဦးလုံစီအား လွန်စွာအေးစက်၍

ဆိုချစ်လှသော ရေနှေးကြမ်းကို တည်ခင်းရင်း ဦးလုံစီအား
ကောင်းပြောဆိုလိုက်လေ၏။
‘ကိစ္စကတော့ ထူးထူးခြားခြား မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ညကြီး
အချိန်မတော် အသုဘချဖယ်ဆိုတာကို ကြားတာနဲ့ လာကြည့်
ချင်လို့ပဲ’

‘ဟ...ဦးလုံစီကလဲ ညဘက် အသုဘချတာ ဘာဆန်းလို့လဲ
ဗျ၊ ခင်ဗျားလဲ ဧကောလပဲဟာ၊ ဧကောလ အထွေးအကြံရှိရမှာ
ပေါ့ဗျ၊ ဧကောလဟာ ဧကောလအတွေ့အကြုံခရင့်ကျက်သေးရင်
ဧကောလကောင်းတစ်ယောက် မပီသသေးဘူး ဦးလုံစီရဲ့’

‘အို... မင်းကလဲကွာ၊ တို့တာမေ့သင်္ချိုင်းက ညဘက်အသုဘ
ချ နည်းတယ်ကွာ၊ တို့ဘက်မှာ ညဘက်မချကြဘူး၊ နောက်ပြီး
တော့ကွာ ငါ့ဒီဘက်လာရင်း သတင်းတစ်ခု ကြားခဲ့တယ်၊
သေသူက သိပ်ချောတဲ့ မိန်းမပျိုလေးတဲ့ကွာ ဟ...ဟ...ဟ...’

ဧကောလ ဦးလုံစီ၏ဟဲဟဲသံဆုံးလျှင် ဧကောလမောင်ကောင်း
သည် ဦးလုံစီအား ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

အဘိုးကြီးနော်...တော်တော်ထ၊ အသက်က သေခါနီးပြီ

ဦးသူ ဟူ၍ ခပ်သွက်သွက် ပြောလိုက်ရာ လုံစိသည် ဟီးဟီး...
စွာ ချစ်ရယ်လိုက်ပြန်ပြီးလျှင်....

သို့သော် သေခါနီးလော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဝဲဘို့တော့ စိတ်ပျိုကိုယ်နား
ပြိုင်ပြီး...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ

ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်ရာ မောင်ကောင်းသည် အကြမ်းပန်းက
ကို ကိုင်လျက် ရှုပ်ခနဲ သောက်ချလိုက်ပြီးလျှင် ဆက်ပြော
သည်။

သေခါနီးရင် အ ကြော လျော့ ရဲ တယ် လေ။ ဦးလုံစိရဲ့
သေခါနီးမှ ဒုက္ခကြီးချင်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ အပျိုလေးသေတာ
ဦးလုံစိက ဘာဆိုင်လို့လဲ ဦးလုံစိရဲ့

အဘိုးကြီးလေ... အပျိုနုကိုကြိုက်လေကွယ် မောင်ကော
ရဲ့၊ မင်းက အိမ်ထောင်မှ မကျဖူးသေးကိုး၊ ဟီး...ဟီး...ဟီး
'ဦးလုံစိက မိန်းမ ဘယ်နှစ်ယောက် ရဖူးလို့လဲ'

'ဟီး...ဟီး...စာရင်းအရ စိုးယောက်...သုံးယောက်ကွ'

စက္ကလ မောင်ကောင်းသည် ဦးလုံစိအား အဆင်တကြီး
ကြည့်လိုက်ပေ၏။ ဦးလုံစိအား အားကျသော စိတ်တစ်မျိုးပင်
ပေါ်ထွက်လာပေသည်။

ထိုသို့ရှိနေစဉ် ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ခွေးဟောင်သံများနဲ့
ခွေးအူသံများကို ကြားရလေသည်။ ထိုနှင့် တစ်ဆက်တည်းပင်
မီးတုတ်၊ မီးလင်းတိုင်များထွန်းညှိလျက် ရွှေ့မှ ထမ်းစင်တစ်ခုက
ထမ်းလာလျက်ရှိသော လူအုပ်တစ်အုပ်သည် ငိုသံ၊ ဆူသံ၊ ခွေး

ဟောင်သံများကို ကြိမ်းမောင်းသံများနှင့် သင်္ချိုင်းထဲသို့ ဝင်
ရောက်လာကြလေ၏။

'ဟော...အထူးအလှူလာပြီဗျာ၊ ဦးလုံစိ'

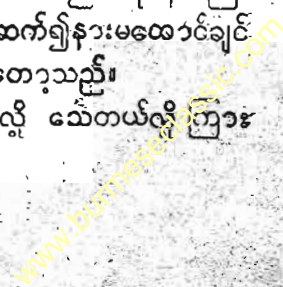
ဟု စက္ကလ မောင်ကောင်းသည် ဇရပ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလျက်
ပေါက်ပြားကိုကိုင်ကာ ၎င်းတူးထားသော တွင်းဝဲ၌ သွားပုပ်
၍ စောင့်လျက်ရှိပေ၏။ ဦးလုံစိသည် သောက်လက်စ အကြမ်း
ပန်းကန်ခွက်ကို ချလိုက်ပြီးလျှင် အားယူ၍ ထလိုက်ပြီး ၎င်း စီး
ထားသော ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြုလျက်ရှိသော တရုတ်ပိတ်ချင်း
ဖိနပ်ကို ခြေဖြင့်ထိုးဝင်လျက် စက္ကလမောင်ကောင်းနောက်သို့
လိုက်သွားလေသည်။

ထမ်းစင်ထမ်းလာသော လူအုပ်သည် ဘာဖြစ်ပြီးဖြစ်နှင့်
နီးလာသော် ငိုသံများ ဆူသံများသည် ကျယ်လောင်၍ လာလေ
သည်။

'အမယ်လေး...ရေတိမ်နှစ်လှချည်လား သမီးရဲ့၊ ဟင်...ဟဲ့
စောလှရဲ့'

ဟူ၍ အသက်အရွယ် ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်မျှရှိမည်ထင်ရ
သော ပိန်ပိန်သေးသေးလေး မိန်းမကြီးတစ်ဦး၏ အော်ဟစ်
ငိုယိုသံသည် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသော ပေါက်တောကုန်းသင်္ချိုင်း
၏ သန်းခေါင်ယံ၌ စူးနှစ်စွာ ပေါ်လာလေသည်။ ထိုမိန်းမကြီး
၏ အော်သံသည် ကြားရသူအဖို့ ဆက်၍နားမထောင်ချင်
အောင်ပင် စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

'ဟဲ့...သမီးစောလှရဲ့၊ ကြောင်ကုတ်လို့ သေတယ်လို့ ကြား
ကောင်းကြာရဲ့လား၊ ဟီး...ဟီး...ဟီး'

ဟူ၍ အော်ရုံမက လူးလို့မိမတတ်ပင် ဖြစ်ပေဘော့ရာ ဆေးမှ
လူများသည် ဝိုင်း၍ဆွဲထားရလေသည်။

လူအုပ်သည် ကုက္ကိုပင်အောက်မှ တွင်းဆီသို့ရောက်သော
အခါ ထမ်းစင်တင်ထားသော လူးလေးယောက်သည် ထမ်းစင်
ကို ကျင်းဝ၌ ချထားလိုက်သေသည်။ ထမ်းစင်ဝါးကပ်ပေါ်မှ
ဖျာလိပ်တစ်လိပ်သည် ငြိမ်လျက်ရှိပြီးလျှင် ထိုဖျာလိပ်ကို ကြိုး
များဖြင့် ပတ်လျက်ထားပေသည်။

သူကြီးလုပ်သူ ဦးဆောင်လျက်....

‘ကဲ...ဒေါ်မယ်...ခင်ဗျားသမီး ကြည့်ဦးမလား’

ဟူ၍ မေးလိုက်ပြီးလျှင် ၎င်းလက်ထဲမှအရာကို ၎င်းဘေးရှိ
လူတစ်ဦးအား ပေးလိုက်သည်။

‘ကြည့်မယ်တော့... ကြည့်မယ်၊ အမယ်လေး...ကျုပ်သမီး
အချောအလှလေးကို နောက်ဆုံးကြည့်ရဦးမယ်၊ အမယ်လေး
တော့ အဖြစ်ဆိုးလှချည်ရဲ့၊ ဟီး...ဟီး...ဟီး’

‘ကဲ...အမယ်ကြီး သိပ်ငိုမနေနဲ့၊ ဟေ့...မောင်ကောင်း၊
ဖျာလိပ်ကို ဖွင့်ပြကွာ’

သူကြီးလုပ်သူသည် ဒေါ်မယ်ဒေါ် အမယ်အိုကြီး၏ ငိုယို
သံကို ဆက်၍မကြားချင်သည့်အလား ပြောဆိုပြီးလျှင် စက္ကလ
မောင်ကောင်းအား ဖျာလိပ်ကို ဖွင့်ခိုင်းလေသည်။ စက္ကလ
မောင်ကောင်းသည် ပေါက်တူးပြားစောင်းဖြင့် ဖျာလိပ်ကို
ချည်ထားသော ကြိုးစများကို ကလေး၍ ဖြတ်လိုက်သည်။

ကြိုးစ သုံးချောင်းသည် ထောင်းခနဲ ပြတ်သွားပြီးလျှင်
ဖျာလိပ်သည် လန်၍ထွက်သွားလေရာ အထဲမှ မြူဖွေးလျက်
ရှိသော အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်မိန်းမပျိုတစ်ဦး၏ရုပ်အလောင်း
ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

ပူလောလော သေဆုံးဟန်ရှိသော ရုပ်အလောင်းဖြစ်ပေ
သဖြင့် မိန်းမပျို၏ရုပ်သွင်မှာ မူလနဂို လှပသောရုပ်သွင်မှာ
ပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ ရှိပေရာ စက္ကလ မောင် ကောင်း သည်
ထိုအလောင်းကို ကြည့်၍ လွန်စွာ နှမြောခြင်း ဖြစ်ရလေ
သည်။

ထို့ပြင် အင်းစိန်ဈေးတွင် တစ်ကြိမ်မျှ မြင်ဖူး၍ ၎င်း
စယ်ယူခဲ့သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လက်ဖက်ရည်ခွက် ခေမာက်
သံအထိ ငေးမိသော မိန်းမပျိုဖြစ်၍နေသဖြင့် စိတ်မကောင်း
မြတ်မိလေတော့သည်။

ထိုမိန်းမပျို၏ မိခင်ဖြစ်ဟန်တူသော ဒေါ်မယ်သည်လည်း
သည်းစွာငိုယိုလျက်ရှိပေရာ သူကြီးသည်ဟန်ထားလိုက်ပြီးလျှင်
သပြေဟ်မြေမြုပ်ရန် ပြောဆိုလိုက်သည်။

မိန်းမပျို၏ ညာဘက်လက်၌ ခြစ်ရာကုတ်ရာကြီး နှစ်ခုသည်
ထင်လျက်ရှိပေရာ ထိုဒဏ်ရာကြောင့်ပင် ထိုမိန်းမပျိုသေဆုံးဟန်
တူပေသည်။

စက္ကလမောင်ကောင်းမှာ ရွာသားနှစ်ဦး အကူအညီဖြင့်
အလောင်းကိုမူပြီး ကျင်းထဲသို့ထည့်လိုက်ပြီးလျှင် မြေဖို့လိုက်
ကြပေ၏။ ကျင်းထဲသို့ မြေဖို့ပြီးလျှင် သူကြီးသည် ၎င်းဘေး၌

ပေး၍ထားသော အရာကို ယူလိုက်ပြီး ရွာသားတစ်ဦးထံမှ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို တောင်းလိုက်သည်။

၎င်းတောင်းဆိုသော အရာမှာ အဖြူနှင့် အနက်ကွက်ကျား ဖြစ်လျက်ရှိသော ကြောင်အိုကြီး တစ်ကောင် ဖြစ်လျက် ရှိသည်။

သူကြီးသည် ၎င်းကြောင်အိုကြီး၏ဗိုက်ကို ဓားဖြင့်ထိုးရန် ချိန်ရွယ်လိုက်လေရာ စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် ဘပျာက်ယာ သူကြီးလက်ကိုဆွဲလျက် ကြောင်အိုကြီးကို မသတ်ပါရန် ပြော ဆိုလိုက်သည်။

‘ဒီကောင်ကြောင့် ငါ့သမီးသေရတာ၊ သတ်ရမယ်၊ ဒါ မင်းအလုပ်မဟုတ်ပါဘူး’

ဟူ၍ သေဆုံးသွားလျက်ရှိသော မိန်းမပျို၏မိခင် ဒေါ်မယ် သည် အော်ဟစ်ငိုယိုနေရာမှ ပြောဆိုလေသည်။

‘မသတ်ပါနဲ့ ဒေါ်ကြီးရာ၊ သေတဲ့လူသေပြီပဲ၊ ဒီကြောင်ကို ကျွန်တော် မွေးပါမယ်’

ဟူ၍ တိရစ္ဆာန်တို့ကိုချစ်တတ်သော စဏ္ဍာလမောင်ကောင်း သည် ပြောပြောဆိုဆို သူကြီးဘေးမှလူ၏ လက်ထဲမှ ကြောင် အိုကြီးအား ဆွဲယူလိုက်ပေသည်။

သူကြီးသည် အသက်အရွယ်ကြီးသော အဘိုးကြီးဖြစ်သဖြင့် ကရင်သံ ခပ်ခပ်ဖြင့်....

‘မင်းကြောင် ရွာထဲကို မလာစေနဲ့၊ လာ ရင် တော့ အသေပဲ’

ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် မောင်ကောင်းနှင့် အချင်းမများလို သာသည့်အလား အသုဘမြေဖိုက်စွဲလည်း ပြီးပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့ဘဝသော ပေါက်တောကုန်းရွာသားများအား ပြန်ရန် ပြောဆိုလိုက်သည်။

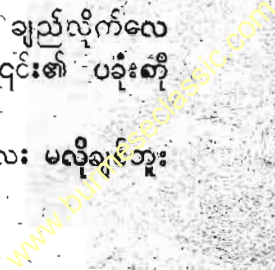
သူကြီးတစ်ထိုင်....ရွာတဝိုင်းဟူ၍ ဆိုရိုးရှိသောစကားအတိုင်း လှည့်လည်ခတ်တွင် လူကြီးတို့တန်ခိုးထွားသည်အတိုင်း ရွာသား များသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ၊ မီးလင်း ခင်၊ မီးတုတ်၊ မီးခွက်များဖြင့် ပြန်သွားကြပေသည်။

စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး မိခင် သူ့လက်ထဲမှ ကြောင်အိုကြီး၏ထိပ်ကို ပုတ်လိုက်လေရာ ကြောင်ကြီးသည် ဂရူးဟူ၍ အမွှေးထောင် လာလေသည်။ မိလုံးလည်း ပြူး၍လာလေသည်။

သို့သော် ငယ်ထိပ်ကိုထပ်မံ၍ မောင်ကောင်းပုတ်လိုက်သော အခါတွင် ကြောင်ကြီးသည် ငြိမ်၍ကျသွားလေသည်။ သို့သော် ကြောင်အိုကြီးသည် လွန်စွာကြီးသော လက်သဲခုံးကြီးများ ဖြစ်သည့်ကို စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းသည် သတိထားမိလေ သည်။

ကြောင်အိုကြီးအား ဇရပ်တိုင်တွင် ကြီးဖြင့် ချည်လိုက်လေ သည့် ၎င်းနောက်မှ စဏ္ဍာလ ဦးလုံစီသည် ၎င်း၏ ပခုံးတို့ ကိုလိုက်ပြီးလျှင်....

‘တော့....မောင်ကောင်း၊ မင်း ဒီမိန်းကလေး မလိုချင်ဘူး သေး’

ဟူ၍ မေးလေတော့ရာ စက္ကလ မောင်ကောင်းသည် စက္ကလပင် ဖြစ်လင်ကစား - လွန်မင်းစွာ ထိတ်လန့်သွားပြီလျှင် စက္ကလ ဦးလုံစိအား ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး ပြန်ရှင်လာအောင် ငါလုပ်ပေးမယ်၊ မင်ယူမီလား။

ဟူ၍ တရုတ်သံနှော၍ ပြောဆိုလေရာ စက္ကလမောင်ကောင်းသည် လွန်စွာစိတ်အိုက်သွားပြီးလျှင် အနည်းငယ် တုန်ယင်လေသော အသံဖြင့်...

ကြုံကြီးသည်ရာ၊ ဦးလုံစိရာ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်စမ်းပါနဲ့၊ ခင်ဗျား ဦးနှောက်ကောင်းရဲ့လား။

ဟူ၍ မေးလေ၏။
'အပြောမဟုတ်ဘူး မောင်၊ လက်တွေ့ကွ...လက်တွေ့...လာ... သွားတူးရအောင်'

ဟု ပြောပြောဆိုဆို စက္ကလ ဦးလုံစိသည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ပေါက်တူးကို ဆွဲလျက် ခပ်စောစောကခြေမြှုပ်ထားရာ ခြေဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် သွားရောက်ပြီးလျှင် လွန်စွာလျှင်မြန်စွာဖြင့် မြေကြီးများကို တူးဆွလျက်ရှိသည်။

ဦးလုံစိသည် အထက်အရှယ် ကြီးရင်လှ၍ လမ်းသွားသည် မှာပင် လှုပ်စိလှုပ်စိရှိလျက် ရှိသော်လည်း ယခု သင်္ချိုင်းမြေတူးရာ၌ များစွာ မြန်ဆန်လှပြီး အားအင်ပြည့်လှပုံရပေသဖြင့် စက္ကလမောင်ကောင်းသည် ဇရပ်ပေါ်မှ မီးအိမ်ကို ကျောက်ကောက်ယူလျက် အပြေးအလွှား လိုက်သွားရလေသည်။

စက္ကလဦးလုံစိသည် ပေါက်တူးများဖြင့် မြေများကို ကော်စီထုတ်ပြီးလျှင် လေးဘက်လေးတန် မြေများကို ဖွ၍ ကံသုတ်ကရုတ်ပင် မြေများကို ယက်ထုတ်လျက်ရှိလေ၏။ မောင်ကောင်းသည် ဘေးမှ မီးအိမ်ကို ကိုင်လျက် ရပ်ကြည့်လျက်ရှိပေသည်။

ထိုသို့ တူးဖော်နေစဉ်အတွင်း၌ စက္ကလ ဦးလုံစိသည် တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောဆိုခြင်းမရှိပေ။ တစ်အောင်မျှ ကြွသော်၌ ပြုပြုဖွေးဖွေးအလောင်းသည် ပေါ်လာလေသည်။ အလောင်းပေါ်လာလျှင် ပေါ်လာချင်းပင် ဦးလုံစိသည် အလောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်မှ ခုနစ် အလောင်း၏ခေါင်းကို မှုပြီး၊ မောင်ကောင်းအား ခြေရင်းမှ မှုစေပြီး ကျင်းပေါ်သို့ တင်ခိုင်းလေသည်။ ထိုအခါတိုင်မှ မောင်ကောင်းသည်လည်း မူလ စက္ကလစိတ်ပြန်ပေါ်လာပြီးလျှင် ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှားသမုပြုလေ၏။

စက္ကလ ဦးလုံစိသည် မိန်းမပျို၏အလောင်းမှ ဦးခေါင်းကို လက်များဖြင့် ထိုးဖွပြီးလျှင် အလောင်းကိုယ်၌ စည်းထားသော ကြိုးစည်းများ၊ ခြေမနှစ်ဖက်ပူးလျက် ချည်ထားသော ကြိုးများကို ဖြေပြီးလျှင် အလောင်းကို ငုတ်ဘတ်ဖြစ်အောင် ပြုပြီးလျှင် ကျောပြင်နှင့် ဇက်တို့ကို သူ၏လက်ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ရိုက်လိုက်သည်။

ထိုနောက် အလောင်းကို ငုတ်တုတ် ထိုင်စေလျက် မောင်ကောင်းအား ကိုင်ထားစေပြီးလျှင် ၎င်း၏ ရှည်လျား၍ ဖွားဆံကြလျက်ရှိသော အပေါက်အပြုများ ပြည့်လျက်ရှိသော အင်္ကျီကြီး၏အတွင်းဘက်ကို လက်ဖြင့် နှိပ်ပြီးလျှင် လွန်စွာသေးငယ်သော ဘူးလေးတစ်ခုကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ထိုဘူးထဲမှ ဆေး

မူန့်များကို လက်ဝါးထဲသို့ထည့်ကာ စေ့၍နေသော မိန်းမ
ရွယ်၏ အလောင်းမှ ပါးစပ်ကို အတင်းဖြုလျက် ဆေးမူန့်များ
ကို ထည့်လိုက်ပြီးလျှင် အလောင်းကို မှု့၍ ဇရပ်ပေါ်သို့
မောင်ကောင်းနှင့်အတူ ယူလာပြီးလျှင် သရဏဝံတင်ရန် ပြု
လုပ်စားသော စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်း၏ ခုတင်ပေါ်သို့
ပက်လက် တင်ထားလိုက်ပေသည်။

‘တို့ နာရီဝက်နောက်ကျရင် အသက် မရှိတော့ဘူးကွ’
တစ်ချိန်လုံး စကားမပြောသောဦးလုံစိသည် မောင်ကောင်း
၏ မျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်လျက် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။
မောင်ကောင်း၏မျက်နှာမှာ စိုးရွံ့မှုများ များစွာ လှမ်းမိုး
လျက်ရှိပေသည်။

‘ဒီရွာသားတွေ ဆေးပညာမရှိဘူးကွ၊ လူသေတာ မသေ
တာ မသိဘူး၊ အသက်မရှူတာနဲ့ သေတယ် ထင်နေတာ၊ တို့
တံရုတ်ပြည်မှာ သုံးလတိတိ အသက်မရှူဘဲ နေတာတောင်
မသေဘူး၊ ဆရာကြီးက ပြန်လုပေးခဲ့တယ်၊ နောက်မှ ဝါရှင်း
ပြမယ်’

စဏ္ဍာလ ဦးလုံစိသည် မောင်ကောင်းအား ပြောဆိုပြီးလျှင်
ထိုင်ရာမှထလျက် မိန်းမပျို၏ အသက်မဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ခေါင်းရင်း
ဘက်သို့ ထသွားပေသည်။ မိန်းမပျို၏ အလောင်းမှ တစ်စုံ
တစ်ရာ ထူးခြားမှု မရှိဘဲ ပကတိ ပက်လက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

စဏ္ဍာလ ဦးလုံစိသည် မောင်ကောင်းအား လက်တို့ခေါ်ပြီး
လျှင် မိန်းမပျို၏ အသားများကို ကိုင်ခိုင်းလေသည်။ အသား
မှာ အေးစက်ပြီးလျှင် လက်တို့မှာ ပြာနှမ်း၍ နေပေသည်။

ဦးလုံစိသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်လိုက်ကာ ၎င်း၏ မျက်စိ
ကိုမှိတ်လိုက်လေသည်။ မုတ်ဆိတ်မေး ပြုပြုပေးပေးသည်
သည်း လည်ပင်းမှ ရင်ဘတ်ပေါ်ထိ ကျလျက်ရှိပေရာ စဏ္ဍာလ
မောင်ကောင်းသည် ဦးလုံစိအား မှော်ဆရာကြီးလားဟူ၍
သံသယ ပွားမိလေသည်။ ‘ထိုအခိုက် ဦးလုံစိသည် ဧဏ္ဍာလ
မောင်ကောင်းအား....

‘မင်းက ငါ့ကို မှော်ဆရာထင်လို့လားကွ၊ ဒါ တကယ်
ဆေးပညာကွ၊ ရှေးဟောင်း တရုတ်ဆေးပညာကွ၊ ယူနန်နဲ့
တိဗက်တောင်ကုန်းဖြစ်တဲ့ မာ စီယောဆိုတဲ့ ရွာလေးရဲ့ အရှေ့
ဘက်မှာရှိတဲ့ ချီအန်ဖားဆိုတဲ့ ကျောက်တောင်ကြီး ရှိတယ်ကွ၊
အဲဒီ ချီအန်ဖားမှာနေတဲ့ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး လူချီယန် (Lu
Chi-Aun) ဆီက ဆင်းသက်လာတဲ့ ပညာကွ၊ မင်းစောင့်ကြည့်
နော်’

ဟူ၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် တရုတ်အဘိုးကြီး ဧဏ္ဍာလလုံစိသည်
အလောင်း၏ ခေါင်းရင်းမှ ငယ်ထိပ်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်လိုက်ပြီး
သျှင် ငယ်ထိပ်ကို လေနှင့် မှုတ်ထုတ်လေသည်။ ထို့နောက်
ဆံပင်တိုသုံးချောင်းမျှ ငယ်ထိပ်တည့်တည့်နှင့်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ကြောင်ဆိပ်တက်နေတာကွ၊ ကြောင်ရဲ့ လက်သည်းမှာ
ခါတဲ့ အဆိပ်တစ်မျိုးပေါ့ကွ၊ တချို့ ကြောင်တွေရဲ့ ဒီအဆိပ်
ဆိပ်ပြင်းတယ်၊ အထူးသဖြင့် ဂူထဲ ချောက်ထဲမှာနေတဲ့ ကြောင်
တစ်မျိုးနဲ့ နှယ်တဲ့ ကြောင်ရဲ့အဆိပ်မှာ ပြင်းထန်တဲ့ အဆိပ် ရှိ
တယ်၊ ဒီကြောင်ရဲ့အဆိပ်ဟာ တရုတ်လိုတော့ (ကုန်းခူယီ)လို့
ခေါ်တယ်ကွယ်၊ အဲဒီအဆိပ်ဟာ သွေးကြောတွေကို ပိတ်ဆို့

တတ်တယ်။ အဲဒီအဆိပ်ဟာ လူကို ငါးရက်တောင် မြောနေ
စေတယ်ကွယ်။ မြေဆိပ် ဝိုက်ခါတည်း အသက်မပါဘူးကွယ်။
အဲဒီလိုမြောနေတဲ့လူဟာ ခြေတွေလက်တွေ တောင်ပြီး အသား
တွေ ပြာလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ဗိုက်သားဟာ ပျော့နေရမယ်
ကွယ်။ မင်း စမ်းကြည့်စမ်း'

စက္ကလ မောင်ကောင်းသည် စက္ကလ ဦးလုံစိအားကြည့်၍
မိန်းမပျိုအလောင်း၏ ဗိုက်ကို စမ်းလိုက်ရာ ဝမ်းဗိုက်သားမှာ
ဦးလုံစိ ပြောသကဲ့သို့ ပျော့၍ နေပေသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်
ကောင်းသည် ဦးလုံစိအားကြည့်လိုက်၊ အမျိုးသမီး၏ ဝမ်းတွင်
သားကို စမ်းလိုက်ဖြင့် ပြုလုပ်လေရာ အမျိုးသမီး၏ ဝမ်းသားမှာ
ခွေးညှို့သော အသားအရေဖြစ်လျက် ရှိခြင်းကြောင့် စက္ကလ
မောင်ကောင်း၏ ဦးနှောက် သွေးကြောတို့သည် အလှုပ်ရှား
မြန်လာပြီးလျှင် ဦးလုံစိအားလွန်စွာ လေးစားသော အကြည့်
ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပေသည်။

မိန်းမပျို၏ ဝမ်းတွင် သားကို စမ်းလျက်ရှိသော မောင်
ကောင်း၏ လက်ကို 'ဦးလုံစိသည် အဖယ်ခိုင်းလိုက်ပြီးလျှင်
ဦးလုံစိသည် ဆက်လက်၍ ထူးခြားသော ပြုလုပ်ချက် ဆန်း
ကြယ်သော ပြုလုပ်ချက်များကို ဆက်လက်၍ ပြုလုပ်လေတော့
သည်။

ဦးလုံစိသည် ညာလက်ညှိုးဖြင့် မိန်းမပျို အလောင်း၏
လည်လှေ့ခေါင်းခွက်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်၍ ပါးစပ်
တရုတ်သားသာ ရွတ်စဉ်တစ်ခုကို ရွတ်ပြီးလျှင် ထိုလက်ညှိုးဖြင့်
ရှင်ညွန့်အထက်တစ်နေရာ၊ ချက်တိုင်အထက် တစ်နေရာ၊ ဆီးခေါင်း

အထက် ပေါင်ကြောနှစ်နေရာနှင့် နောက်ဆုံးတွင်လက်မောင်း
နှစ်ဖက် ချိုင်းအတွင်း နှစ်နေရာတို့အား လက်ထောက်သည်
အမှု ပြုလေသည်။

တစ်နေရာ တစ်နေရာတွင် မိနစ်ဝက်ခန့်မျှနှင့် တစ်မိနစ်
တိတိခန့်မျှ ကြာလေသည်။

ချက်အထက်နားသို့ ထောက်ရာတွင် တစ်မိနစ်တိတိမျှ
ကြာလေသည်။

ထိုနောက် ဦးလုံစိသည် ၎င်း၏ တရုတ်အင်္ကျီ ချိုင်းပြုကြီး
ထဲသို့ လက်ဖြင့်နှိုက်ရာ လက်တစ်ဝါးသာသာမျှ ရှိသော
ဘူးလေး တစ်ဘူးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဆင်စွယ်ရောင်
ရှိသော တုတ်ချောင်းလေးများကို ထုတ်ယူလိုက်လေ၏။ စုစု
ပေါင်း အချောင်းနှစ်ဆယ်မျှသာ ရှိလေ၏။

ထိုဆင်စွယ်ရောင် အချောင်းသေးသေးများကိုယူ၍ မိန်းမ
ပျိုအလောင်း၏ ယာဘက်လက်မောင်း အလယ်တည့်တည့်၌
သုံးချောင်း၊ ဘယ်လက်မောင်း အလယ်တည့်တည့်၌ သုံးချောင်း
ကို စိုက်လေသည်။

ထိုနောက် ပေါင်ကြောအတွင်းသားတွင် လေးချောင်း၊
ခြေမထိပ်တည့်တည့်တွင် တစ်ချောင်းစီနှင့် ခြေမနှင့် ခြေညှိုး
ကြားတွင် တစ်ချောင်းစီ စိုက်လေ၏။

စိုက်ရာတွင် ဦးလုံစိသည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ တုတ်
ချောင်း လှည့်၍လှည့်၍ စိုက်လေသည်။ [တုတ်ချောင်းဆိုသည်
မှာ နောင်အခါတွင် တရုတ်အပ်များ ဖြစ်သည်ကို သိရပေ
သည်။ တရုတ်အပ်စိုက်နည်း ပုံစံသုံးမျိုး ရှိသည့်အနက် 'ခိုက်လန်

ခိုနည်းဟူသော နည်းကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု နောင်တွင် သိရှိရပေသည်။]

ထိုနောက် စက္ကလံ ဦးလုံစိသည် မိန်းမပျို၏ အလောင်းလည်ပင်း၌ ဆွဲထားသော တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။ ထိုအရာလေးမှာ လက်တစ်ဆစ်သာသာခန့်ရှိသော တစ်တီတူးရုပ် ဆွဲကြိုးလေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအရုပ်ကလေးကိုဖြုတ်၍ အထဲမှစာရွက်လိပ် ကလေးတစ်ခုကိုဆွဲယူပြီး ပြန့်ယူပြီးလျှင် စက္ကလံမောင်ကောင်းအား မီးတစ်မိကို မြှောက်၍ ပြစေလေသည်။

လွန်စွာ ရှုပ်ထွေးသော လက်ရေးများ၊ မျဉ်းကွေးများကို တွေ့ရပေသည်။

ဦးလုံစိသည် ကျေနပ်အားရသောမျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြလိုက်ပြီးလျှင် ထိုအရုပ်ကလေးကို လွန်စွာ ဟောင်းနွမ်းလှသော စုတ်ပြလှသော ၎င်း၏ အကျိအိတ်အတွင်းသို့ တရုတ်စာထည့်ထားလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဘယ်ဘက်သို့လက်တစ်ဖန် နှိုက်ပြန်ကာ ဘူးသေးသေးလေး တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြန်လေသည်။ ထိုဘူးလေးထဲမှ စာရွက်သေးသေးလေးများကို ထုတ်ယူလိုက်ပြန်လေသည်။

စာရွက် သေးသေးလေးသည် တရုတ်ဆေးမင်တောင့်ဖြင့် ရေးထားသော တရုတ်အက္ခရာ သေးသေးလေးများ ရေးသားထားလေသည်။

ထိုစာရွက်လေး နှစ်ရွက်ကို ယူလျက် စက္ကလံ ဦးလုံစိသည် အသင့် ဝါလာဟန်တူသော အပ် ချည်ကြိုးလေးကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ အမျိုးသမီး၏ အလောင်းမှ အမျိုးသမီး၏ လက်ညှိုးနှစ်ဖက်ကို ထိုစာရွက်ကလေးများဖြင့် ပတ်ပြီးလျှင် အပ်ချည်ကြိုးဖြင့် ချည်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုနောက် ဦးလုံစိသည် ၎င်း၏အင်္ကျီကိုချုံ့၍ အမျိုးသမီးအလောင်းပေါ်သို့ ရင်ဘတ်ပေါ်၌ လွှားထားလိုက်ပေ၏။ ထိုနောက် ဦးလုံစိသည်....

‘စိတ်အံ့ဩနေသလား မောင်ကောင်း’

ဟူ၍ မေးလိုက်လေရာ စက္ကလံမောင်ကောင်းသည်လည်း မည်သည့်စကားမျှ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ခေါင်းကိုသာညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

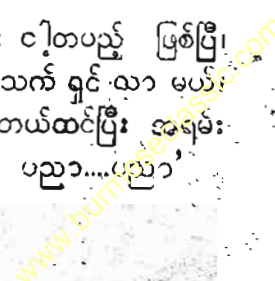
ဦးလုံစိသည် တဟဲဟဲနှင့် ရယ်မောလေတော့သည်။ ထိုနောက် တရုတ်အဘိုးကြီး ဦးလုံစိသည်....

‘ပညာလေကွာ....ပညာ ပညာ....

ပညာအစုစု....ဘုရားမူ....မှတ်ယူ....

ရေးကြို....သုံး....

‘ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ်လေကွာ၊ မင်း ငါ့တပည့် ဖြစ်ပြီ၊ ဟဲဟဲဟဲ....ခဏကြာရင် အမျိုးသမီး အသက် ရှင်လာ မယ်၊ ဘဲ....ဟဲ....ဟဲ....မသေမှ မသေဘဲ၊ သေတယ်ထင်ပြီး အရမ်း ခြိုလိင်ကြတယ်၊ အဲဒါအမှားပဲ အမှားပဲ၊ ပညာ....ပညာ’

တူ၍ လွန်စွာ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသော ပေါက်တောကုန်း သင်္ချိုင်း ဇရပ်ပေါ်မှ ဦးလုံစိမိအသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

(ရှေးအခါက မကျေးရွာများနှင့် အချို့ဒေသများတွင် ဆေးပညာ ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးခြင်း၊ ဆရာဝန် ဆရာမများ ရှားပါးခြင်းများ ရှိလေရာ မသေမီ မြုပ်နှံခြင်း (premature Burial) ဟု ခေါ်သော ကိစ္စများ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်သေးရာ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ် ကောင်းသော အတွေ့ အကြုံများ တွေ့ရတတ်လေသည်။ အနောက် နိုင်ငံများတွင်ပင် ဖြစ်တတ်လေရာ ဆရာဝန် ဆရာမများသည် သေဆုံးကြောင်း အတည်ပြု လက်မှတ်ရေးထိုး ဝန်ခံရသည်အထိ အမိန့်ထုတ်ခြင်း ခံရပေသည်။ ယခု ခေတ်တွင် ကား ဆေးသိပ္ပံ ထွန်းကားနေပြီဖြစ်၍ ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်များ၏ လက်မှတ် ဖြင့်သာ သင်္ချိုင်း၌ လက်ခံကြရလေရာ ထိုအဖြစ်မျိုးများ ရှားပါးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။)

ဦးလုံစိမိပြောသည့်အတိုင်းပင် ခဏကြာလျှင် အမျိုးသမီးသည် လက်ခြေများ ထုပ်လာလေသည်။ မီးပိတ်မှလည်း တအင့်အင့် ညည်းညူလေ၏။ ထို့နောက် 'ရေ...ရေ' ဟူ၍ အော်ဟစ်လေသည်။

စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းသည် သူ၏ ငှက်ပျောပူးပုလင်းနှင့် ဒင်ကပ်မျှ ကျန်နေသော လက်ဖက်သံကြမ်းကို မတ်ခွက် ခပ်စုတ်စုတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပေ၏။ ထို့နောက် မျိုးသမီး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ဆနည်းငယ် လောင်းထည့်လိုက်သည်။

ဦးလုံစိမိသည် စဏ္ဍာလမောင်ကောင်းအား အမျိုးသမီးကို ချစ်လက်အနေအထားမှ ငုတ်တုတ်ထိုင် အနေအထားသို့ ပြောင်းစေသည်။

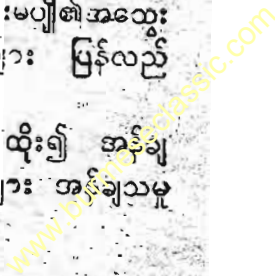
စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းသည် ဆူးဆရာ ဦးလုံစိမိပြောသည့်အတိုင်း အမျိုးသမီးအား ပွေ့လျက် ထူလိုက်ရာ စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်း၏ရင်သည် တဖိန်းဖိန်းဖြင့် ဖာတ်ရထားကြီး ခတ်သကဲ့သို့ ဆူညံလျက် ရှိပေသည်။

ဦးလုံစိမိသည် စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းအား ဆက်လက်၍ နှိပ်ကြားသမှု ပြုလေသည်။

'ဇက်ကြောနဲ့ ကုပ်ကြောကို ဖြေပေး မောင်ကောင်း' စဏ္ဍာလ မောင်ကောင်းသည် နူးနူးညံ့ညံ့ဖြစ်လျက်ရှိသော မျိုးမပျို၏ ဇက်ကြောနှင့် ကုပ်ကြောတို့ကို လက်ဖြင့်ခပ်နာနာ ဆေး နှိပ်ကာ ပေးလျက်ရှိပေသည်။

သတ်မရတစ်ချက် ရတစ်ချက်နှင့်ရှိသောမိန်းမပျို၏အထွေးအသားတို့သည် ပြန်လည်၍ လူငွေလူသက်များ ပြန်လည် ထွက်ရှိလာလေသည်။

ပြီးလျှင် မိန်းမပျိုသည် တဝေါ့ဝေါ့ဖြင့် ထိုး၍ အန်ချာလရာ ချွဲချွဲပစ်ပစ် မည်းမည်းပစ်ပစ် အရည်များ အန်ချာသမူ

ပြုလေသည်၊ သုံးကြိမ်မျှ အန်ချပြီးလျှင် မိန်းမမျိုးသည်
တအင်းအင်းနှင့် ညည်းညူလာလေတော့၏။

ဦးလုံစိသည် ၎င်း၏ အင်္ကျီကို ကယျာကယာ ကောက်
ဝတ်လိုက်ပြီးလျှင် ၎င်းအင်္ကျီအတွင်းရှိ ၎င်း၏ ပစ္စည်းပစ္စု
မျှားကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးလိုက်ကာ သရဏဂုံတင်ရာတွင်ကွပ်ပ
ဖြစ်သော မောင်ကောင်း၏ မွေ့ရာခုတင်၌ တင်ထားလျှင်
ရှိသော ၎င်း၏ အရုပ်ဦးထုပ်ကို ၎င်း၏ခေါင်းပေါ်သို့ ကယ
ကယာ ပစ်တင်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘အဲ...နှင့်မိန်းမ...နှင့် မိန်းမ ဖြစ်ပီ၊ ငါ စူးမယ်
စူးမယ်’

ဟူ၍ဆိုကာ တရုတ်အဘိုးအိုများ လုပ်လေ့လုပ်ထံ ရှိသော
အနေအထားဖြစ်သော၊ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်လေ့ ရှိသော အ
အရာမျိုးကို ပြုလုပ်ကာ သင်္ချိုင်းဇရပ်ပေါ်မှ ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲ
လျှင်မြန်စွာ သုတ်ချေတင်၍ ဆင်းသွားလေတော့သည်။

စက္ကလ မောင်ကောင်းသည် သတိရပြီဖြစ်၍ ပြူးတ
ပြူးကြောင်ဖြစ်လျက်ရှိသောမိန်းမမျိုး၏သက်ကို သူ၏ညာဘက်
လက်ကြမ်းကြီးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း အံ့မသို ဘမသိ ကျန်ခဲ့လေ
တော့သည်။

(၆)

သူခိုးကြီးငတက်ပြားနှင့် ကြောင်မျိုးတစ်ဆယ့်တစ်ပါး

ဦးဇင်ယော်သည် မရိုးမရင်းဟူ၍ ခေါ်သော အထက်
တန်းစား မျက်နှာဖြူ အရာရှိများ အပန်းဖြေလေ့ ရှိသော
ကလပ်မှ ညနေတိုင်း ၎င်းကလပ်၌ ရေကူးခြင်း၊ ဘီယာစုပ်
ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်လေ့ ရှိပြီးလျှင် မိမိပိုင် အော်စတင်ကား
နက်ကလေးဖြင့် တစ်ဦးတည်း မောင်းနှင်၍ ပြန်လေ့ ရှိပြီးလျှင်
ဤပိုင်း၌ ခက်ခဲနက်နဲသော အမှုများ၏ သဲလွန်စများရှာဖွေခြင်း
အမှုကင်းဆက်များကို ဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့် စမတ်အင်မူကာဗယ်
သို့သော စာအုပ်ဆိုင်ကြီးမှ နိုင်ငံခြားမှ ရောက်ရှိလာသော ဒီတက်
တစ်ခေါ် စုံထောက်မဂ္ဂဇင်းများကို ဖတ်ရှုရင်း ၎င်း၏ ဖော့
ထား ဆေးတံကို မှိန်းလေ့ ရှိပေသည်။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ၎င်း၏ ထုံးစံအတိုင်းပင် မရိုးမရင်းကလပ်မှအပြန် တစ်ဦးတည်း မိမိ၏အော်စတင်ကာ နှက်ကလေးကို မောင်းနှင်ရင်း လက်စပျောက်လျက်ရှိသော ကြောင်နက်ရှင်သူ့ အမြဲအောက်ဂိုဏ်းကြီး အကြောင်းကို စဉ်းစားလျက်ရှိသည်။

၎င်း၏ မင်္ဂလာစတား ဆေးတံကြီးမှ မီးခိုးပူများသည် ပန်းပွင့်များထွက်လျက် ရှိပေသည်။ ဆေးဆုံမှဆေးကုန်ပြီး ဝမ်းဗိုက်ဆေးအိုးသည်ပင် ပူလောင်လျက်ရှိပေရာ စုံထောက်ကြီးသည် ဆေးတံကိုပါးစပ်မှချွတ်ကာ ၎င်း၏ကားထဲရှိ ဆေးလုံးခွက်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။

စုံထောက်ကြီးသည် စယရင်းရပ်ခေါ် ကမ်းနားလမ်း တစ်လျှောက် မောင်းနှင်နေရာမှ သိမ်ဖြူလမ်းဘက်သို့ချိုးကျေ ချွတ်မောင်းလိုက်ပြီးလျှင် ဘိုးလိမ်းလမ်းမှနေ၍ ကျိုက္ကဆံလမ်း ဘက်ကို မောင်းနှင်လိုက်ပြီးလျှင် ကျောက်ကုန်းကျေ ဘက်သို့ ချိုးလိုက်သည်။ အချိန်နာရီမှာ မောင်ရီရီဖြစ်လျက် လမ်းမတိုင်တိုင်သည် မလင်းထဲလင်းရှိနေသည်။

ဂ နာရီသာသာခန့်ဟု ခန့်မှန်းရပေရာ ထိုအချိန်၌ထရော်စတင်နှင့် ဓာတ်ရထားတို့သည်ပင် သိမ်းလျက်ရှိ၍ လူ ကလေးရှင်းစ ပြုပြုဖြစ်ပေသည်။ စုံထောက်ကြီးသည် ခြံစင်းတံခါးကို ဝက်ဘက်သို့ ကားမီးရောင်ဖြင့်ထိုးလိုက်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ဆင်းကာ ဝင်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကားကို ခြံဝင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ကားဂိုဒေါင်ထဲသို့ အပြီးသတ်မောင်းသွင်းလိုက်သည်။ ခြံစင်းထဲမှာမောင်လျက်ရှိခြင်းကြောင့် ၎င်း

လက်၌ အသင့်ဆောင်ထားသော လက်နှိပ်ခတ်မီးအသေးစား လေးကို အကျပြုကာအိမ်လှေကားထစ်ပေါ် သို့တက်လိုက်သည်။ တပည့်ကျော် ရန်ကနားက ပြုနေကျအာရုံပုဂ္ဂိုလ်ကို တပည့်ကျော်မရှိခိုက် ဦးဇင်ယော်ကိုယ်တိုင် တစ်ဦးတည်း လှစ်ဆောင် လျက် ရှိပေရာ အဖေဖော်ရှိခြင်း၏ အာနိသင်ကိုလည်း တွေးတော လိုက်မိသည်။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ဝါရင့် စုံထောက်ကြီးထံ သတ်ကို လွန်စွာမှသုံးတတ်သူဖြစ်ပေရာ အခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ မောင်မိ လက်ရာခြေရာများ ပြောင်းလဲမှုရှိမရှိ စစ်ဆေးသမှု ပြုလိုက်ပေသည်။ ခြေရာလက်ရာများမှာမူ ပုဂံတိအတိုင်းချွတ် မွင်းမှု မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် စုံထောက်ကြီးသည် မိမိညာဘက် အပေါ် အတင်းအိုတ်မှ အိမ်သော့ကိုယူ၍ ဖွင့်လိုက်ပေရာ ဂျလောက် ဟူသော အသံနှင့်အတူ အခန်းတံခါးသည် ပွင့်သွားပေသည်။ မတ်ဝန်းကျင်သည် လွန်စွာ ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိရာ ဂျလောက် ဟူသော သော့ဖွင့်သံသည်ပင် မတ်ဝန်းကျင်အား ပျံ့နှံ့စေလေ သည်။

စုံထောက်ကြီးသည် တံခါးရွက်ကို အသာတုန်းပြီးလျှင် အထဲသို့ ခြေလှမ်း၍ ဝင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်တွင် ဦး ဂရူးရှူးအသံ နှင့်အတူ ဂီးဟူသော အသံတို့သည် ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာ ပြီးလျှင် ဦးဇင်ယော်၏မျက်နှာစာကဲ့သို့ ဆေးခနဲဖြစ်သောခံစား မှုအစီအစဉ် ခံစားလိုက်ရပေသည်။ ဦးဇင်ယော်သည် နောက်သို့ ယို၍ခုန်ဆုတ်လိုက်ပြီးလျှင် ၎င်းလယ်ဘက်ချိုင်းစလယ်၌ အသံ

ဆောင်ရွက်ထားသော ၃၈ ဘို့ အော်တိုမက်တစ်ခြောက်လုံးပြုးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် အသံကြားရာဘက်ဆီသို့ သုံးချက်မျှ ဆင့်၍ ပင်ထည့်လိုက်ပြီးလျှင် အတွင်းသို့ခန့်ဝင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘယ်လက်ဖြင့် အိမ်ခန်းဘယ်ဘက်တံခါးတိုင်၌ ထပ်ထားသော မီးခလုတ်တို့ကို ဖြတ်ခန့်ဖွင့်ပြီးလျှင် ဒူးထောက်မောင်းတိုင်အနောက်ထားဖြင့် အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်၏။

အခန်းလယ်တွင် လွန်စွာတောက်ပြောင် ဝင်းလက်လှသော မျက်လုံးခြောက်လုံးသည် ဦးဇင်ယော်ဘက်ဆီသို့ စိုက်ကြည့်လျက်ရှိ၏။ အမြီးများမှာ ထောင်၍ လှုပ်ယမ်းလျက်ရှိ၏။ ခြေသည်းများမှာ လွန်စွာချွန်ထက်လှပြီးလျှင် ခန္ဓာတို့မှာ ကုန်းကွကွနှင့် အားယူလျက်ရှိကြ၏။ အားလုံးသည် အနက်ရောင်များ ဖြစ်ကြပေ၏။

စုံထောက်ကြီးသည် မချင့်မရဲဖြစ်သွားကာ...

....မသား....ကြောင်စုတ်တွေ

ဟူ၍ အော်ဟစ်ရင်း သေနတ်မောင်းထိန်းခလုတ်ကိုခွဲဖြုတ်လိုက်သည်။

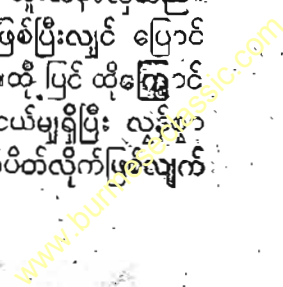
'ဂရူး' 'ဂီး' ဟူသော အသံသည် ပေါ်ထွက်လာပြီးလျှင် ထိုသုံးယောက်သည် လျင်မြန်စွာဖြင့် စုံထောက်ကြီးဘက်သို့ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ စုံထောက်ကြီး၏ ပထမကျည်ဆန်သည် လွဲချော်၍သွားပြီး စုံထောက်ကြီးသည် မုဆိုးဒူးထောက် အနေအထားမှယို၍ ရှောင်လိုက်ရင်း ခေါင်းပေါ်မိုးလာသော ကြောင်ကို သေနတ်ဒင်ဖြင့် လွှဲ၍ရိုက်လိုက်သည်။ ဘုတ်ဟူသော အသံနှင့်အတူ ကြောင်ကြီးသည် 'ဝီး' ဟူ၍ စားပွဲပေါ်သို့

တက်သွားလေရာ စားပွဲပေါ်မှစာအုပ်များမှာ ပြန်ကျကုန်၍ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသော မှန်ဘီလူးအချို့သည် ကျကွဲကုန်သည်။

စားပွဲပေါ်မှနေ၍ ကြောင်ကြီးသည် မာန်ဖီလျက် ဦးဇင်ယော်အား ကြည့်လျက်ရှိပေသည်။ ကျိန်နှစ်ကောင်သည် ဦးဇင်ယော်၏ ညာဘက်နှင့် ဘယ်ဘက်ကိုညှပ်ကာ မာန်ဖီလျက် ရှိပေသည်။

စုံထောက်ကြီးသည် ဒူးထောက်လျက် ကြောင်သုံးကောင်အား ခုန်မုန်း၍ လှုပ်တစ်ပြက် သေနတ်မောင်းခလုတ်ကို ချလေရာ သေနတ်သံတို့သည် ဟိန်းလျက် ထွက်သွားလေသည်။ ကြောင်သုံးကောင်သည် ဦးဇင်ယော် သေနတ်မောင်းခလုတ်လိုက်စဉ်တွင် ရုတ်တရက် နှံ့ရံ့ဘက်သို့ ခုန်ကပ်လျက် ဦးဇင်ယော်ဘက်သို့ စုပြုံ၍ တိုက်ခိုက်ရန် အားယူလျက်ရှိသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ယမ်းတောင့်ခြောက်သောကြောင့် ကပျာကယာထည့်သွင်းလျက်ရှိပြီးလျှင် ထိုကြောင်ကြီး သုံးကောင်ကို လုံးဝ အလစ်ပေးခြင်း မရှိပေ။

ထိုကြောင်များ၏ မာန်ဖီပုံများမှာ ထူးဆန်းလှသည်။ နှံ့ကပ်ဝန်းများမှာ သူငယ်အိမ်ပြည့်မျှ ဖြစ်ပြီးလျှင် ပြောင်စင်သော အမွှေးများမှာ ထောင်လျက်ရှိ၏။ ထို့ပြင် ထိုကြောင်အရွယ်ပုံမာဏမှာ ခွေးပေါက်အကောင်ငယ်မျှရှိပြီး လွန်စွာ နှံ့ထက်သောလက်သီးများမှာ ထုတ်လိုက်ပိတ်လိုက်ဖြစ်လျက်ပေ၏။

ထိုဆက်ထူးဆန်းသည်မှာ ကြောင်၏အော်သံမှာ 'ဂီး' ဟု အော်ခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် 'ညောင်' ဟူ၍ မည်သည့်ကြောင် အော်တစ်ခြင်း မရှိပေ။ ထို့ပြင် အဏိုက်အခိုက် အသတ်အပူ ကျွမ်းကျင်ပုံရသော ကြောင်ဖြစ်ပေရာ သူမန်ကြောင်မဟုတ်သည်မှာ လွန်စွာထင်ရှားလှပေသည်။

များသောအားဖြင့် ကြောင်များမှာ လူကို ကြောက်ရွံ့စေသော သတ္တဝါဖြစ်ပေရာ ထိုကြောင်များ၏ တိုက်ခိုက်မှု လွန်စွာထူးဆန်းမှု ရှိပေသည်။ ဦးဇင်ယော်သည် လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် သေနတ်ကျည်ဆန်များကို အသစ်လဲလှယ်ပြီးလျှင် ထိုကြောင်သုံးကောင်အား ထပ်မံ၍ ရင်ဆိုင်လိုက်လေ၏။

ဦးဇင်ယော်သည် သေနတ်အိုးကို ချိတ်လိုက် စဉ် မှာ ကြောင်နက်တစ်ကောင်သည် ဦးဇင်ယော်၏မျက်ခွက်တည့်တည့် ဆီသို့ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ခုန်အုပ်လိုက်ရာ ဦးဇင်ယော်သည် နောက်သို့ ပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီးလျှင် ထိုကြောင်၏ လေလှိုင်းတည့်တည့်ကိုချိန်လျှက် သေနတ်မောင်းကို ညှစ်ချလိုလေရာ အစတ်ထုပ်ကြီးကို ဖန်ချသကဲ့သို့ ကြောင်ကြီးသည် ဦးဇင်ယော်၏ ဦးခေါင်းနောက်နားတည့်တည့်တွင် ဘုတ်ခဲ မြည့်အောင် ကျသွားသည်။ ထို့နောက် အသံလုံးဝမထွက် ငြိမ်ဆက်လျက် ရှိပေ၏။

ထိုအခိုက် ကြောင်နှစ်ကောင်သည် နံရံကိုကင်လျက် ကြလျှောက်ခေါ် ထုတ်တန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်ပြီးလျှင် မိအောက်ဘက်ရှိ အိမ်၏မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့ ပြေးခုန်တက်လို

သည်။ ဦးဇင်ယော်သည် ထိုကြောင်ကိုပစ်ရန် သေနတ်ကို ချိန်လိုက်လေသည်။

သို့သော် ထိုကြောင်သည် မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့ ခုန်တက် အပြီးတွင် အောက်သို့ ဘုတ်ခဲပြုတ် ကျပြီးလျှင် ငြိမ်သက်သွားပြီး အခြားကြောင်တစ်ကောင်သည် မျက်နှာကြက် ကြားထဲသို့ တိုးဝင်လျက် ပျောက်သွားလေသည်။

ဦးဇင်ယော်သည် သေနတ်မောင်း မဖြုတ်လိုက်ရဘဲ အောက်သို့ပြုတ်ကျ၍ 'သေသွားသောကြောင့်ကို ကြည့်လျက် အံ့အား သင့်နေစဉ် ဦးဇင်ယော်၏ ခေါင်းဘက် တံခါးပေါက်နားမှ အရိပ်တစ်ခုထိုးလာလေ၏။ ဦးဇင်ယော်သည် ထိုအရိပ်ပိုင်ရှင်ကို မော်ကြည့်လျက် လက်ထဲမှ ၃၀ ဗူးကို ချိတ်ထားလိုက်လေ၏။

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... ဦးဇင်ယော်ကလဲဗျာ အချိန်မတော်ကြီး ကြောင်ခေတ္တနဲ့ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားနေရတယ်လို့ပဲ' ဦးဇင်ယော်သည် ပက်လက်အနေအထားမှနေ၍ မုဆိုးဒူးထောက်၊ ကိုမှမတ်တတ်ရပ်၍ သေနတ်ကို သေနတ်အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်ရင်း.....

'အင်း... အမြင်မတော်တော့လဲတစ်ခါတစ်ရံဘာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားရတော့တာပဲဗျို့၊ အခုဟာက အသက်နေနဲ့တော့ နီးသလိုလိုပဲ'

ထိုအရိပ်ပိုင်ရှင်သည် အခန်းထဲသို့ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်လာပြီးလျှင် ဦးဇင်ယော်အားပွဲဘေးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်နေရက် ထိုင်လိုက်ရင်း စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိဖွာရှိက်လိုက်လေ၏။ စီးကရက်နဲ့မှာ လွန်စွာသင်းပျံ့ပြီး မွှေးကြိုင်လှပေ၏။

‘နေဦးဗျို၊ ကျုပ်ကြောင်သေတွေကို ရှင်းလိုက်ဦးမယ်’
စုံထောက်ကြီး ဦး ဇင် ယော် သည် ကြောင်သေများကို
လက်အိတ်စုပ်ထားသောလက်ဖြင့်ကိုင်ကာ ကြီးဖြင့် ချည်လိုက်
လေသည်။ လည်ဇလုတ် ဖောက်ထွက်သွားသော ကျည်ဆန်
ပေါက်မှ သွေးများထွက်ကာ သေနေသောကြောင်ကို လှန်
လှော စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထို့ နောက် မီးဖိုဘက်မျက်နှာကြက်
ပေါ်မှ ကျဆေးသောကြောင်ကို စစ်ဆေးလိုက်ရာ ကြောင်၏
လက်ပြင်ကြော၌ ဒေါင်းမြီးမြားတစ်ခု စူးဝင်လျက် သွေး
အနည်းငယ်စို့၍ သေနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဦးဇင်ယော်သည်ကြောင်သေနှစ်ကောင်ကိုဆွဲကာ ခြံပေါက်
ဝ ဘက်သို့ ထွက်သွားကာ၊ ခြံနှင့်မနီးမဝေးအမှိုက်ပုံတောထဲသို့
ပစ်တင်လိုက်ပေသည်။ အနီးအနား ခြံများမှ အိမ်အတွင်းမှ
ပြုတစ်ပြုတစ်ဖြင့် သေနတ်သံကိုစူးစမ်းလိုကြဟန်ရှိသော်လည်း
အချိန်မတော် အပြင်သို့ မသွက်ရကြသော လူကုန်အိမ်များ
ထုံးစံအတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်သည် လှုပ်ရှားမှု သိပ်မရှိလှပေ။

ဦးဇင်ယော်သည် လက်အိတ်ကိုချွတ်၍ လှေကားရင်း၌
ရှိသော စဉ်အိုးရေထဲမှရေများဖြင့် လက်ကိုဆေးကြောသန့်စင်
ပြီးလျှင် ၎င်းစားပွဲခိုင်းဘေးရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ဘက်သို့ မျက်နှာပေးကာ
စကားဆိုမှုပြုလေသည်။

‘အတော်ပဲဗျို ခင်ဗျား ရောက်လာတာ၊ ခင်ဗျားရှု
ဒေါင်းမြီးမြားကလဲ တည့်ပါဗျာ၊ လက်ပြင် တည့်တည့်ကို
တန်းနေတာပဲ’

‘အင်း... ကျုပ်လဲပဲ အာရုံပေါ်လာတာနဲ့ ခင်ဗျားဘက်
ညွှတ်လာတာ၊ ဒီနားရောက်တော့ ခင်ဗျားက ကြောင်တွေနဲ့
ဆာနေတာနဲ့ အသာရပ်ကြည့်နေသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီ
အတ္တဝါတွေက အတော်လွန်လာလို့ ကျုပ်လဲပဲ မနေနိုင်လို့
ညာသုံးလိုက်ရတယ်’

‘အင်း... အတော်စဉ်းစားရကျပ်တဲ့ ပြဿနာပဲဗျာ၊ လူကြား
တောင် သင့်တော်မယ်မထင်ဘူးမှတ်တယ်၊ ဘယ်နှယ်ဗျာ...
ကျုပ်ဟာ ကြောင်ကိုတောင် မနိုင်တော့မယ် စုံထောက်
အိမ်သောက် ဖြစ်တော့မလို့ သိသိလေးလိုတော့တယ်’

‘ဘုရားမနိုင် ကြောင်နဲ့ကိုင်၊ အကိုက် အဆိုး ကြောင်က
နီး ဆိုတာလို့ပဲ၊ ကြောင်ပေမယ့် ကြောင်ကစီးဆိုတာက
ကြောက်ဖွယ်ရာသာပဲကိုးဗျာ၊ ကြောင်အမျိုးပေါင်း (၁၁)မျိုး
သာ ကတိုးကြောင်ဆိုတာလဲ ပါသမို့လားဗျာ ဦးဇင်ယော်’

‘ကြောင်အော်သံများသည် ရပ်သွားပေသည်။ ပတ်ဝန်း
ကျင်၌ ဝါးရုံပင် လေတိုးသံများသာလျှင် ကြားရပေတော့၏။
သျှောင်တစောင်းသည် ရှေ့နံ့သာရောင် စီးကရက်ကို တစ်လိပ်
ထုတ်ယူ၍ ဒေါင်းရုပ် ကြွမီးခြစ်လေးဖြင့် မီးညှိဖွာလိုက်ပေ
သည်။

ထို့နောက် မီးခိုးများကို မျက်နှာကြက်ဆီသို့ မှုတ်ထုတ်
ပစ်ကာ...

‘ဦးဇင်ယော်ဆီ လာပြီး တိုက်ခိုက်တဲ့ ကြောင်တွေကတော့
အတိုးကြောင်နက်လို့ ခေါ်တယ်ဗျာ၊ အလုံးအထည် ကြီးတယ်၊
အခေါင်းကြီးပြီး အစွယ်နဲ့ လက်သည်းတွေရှည်တယ်၊ နောက်

၁၀၈ ရာဇဂဏီ

ပြီး အရေခွံမာတယ်ဗျ၊ ဒီကြောင်ကတိုးနက်ကိုတော့ ပုံတောင် ပုံညာအာက်မှာ တွေ့ရတတ်တယ်ဗျ၊ သူက အဆိပ်ရှိတဲ့ မြေကို တောင် တစ်ချက်တည်းနဲ့ ရိုက်ပုတ်နိုင်တယ်၊ အာရုံကြောစွမ်းအင် ထက်မြက်ပြီး အသံအော်မြည်ရာမှာ စူးနက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီကြောင်တွေကို ကြောင်နက်ရှင်သူဇာက ဆေးကျွေးထားလို့ ကြောင်လို မအော်ဘဲ တဂီးဂီးနဲ့ ဖြစ်နေတာ'

အင်း...စိတ်ဝင်စားစရာပဲ လူသူတော်ကြီးရှဲ့'

ကျန်တဲ့ ကြောင်မျိုးတွေကတော့ မူရင်းကျမ်းလာ ဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါ ယာရုက၊ သီဟ ကျမ်းလာအရ ဆိုရင်တော့....

နေသူရိန်ကြောင်မျိုးတစ်ပါး၊ ဒီကြောင်က ထူးဆန်းတယ်၊ နံနက်တိုင်း နေကို မော့ပြီး နေကသိုက်နား ရှုလေ့ရှိတယ်၊ သတ္တဝါ ငှက်စတဲ့ သတ္တဝါလေးများကို အရိပ်ကို ကြည့်ပြီး ခုတ်တာနဲ့ မပျံနိုင်ဘဲ အဲဒီကြောင်ရှေ့ ရောက်ရတယ်လို့ဆိုတယ် ဗျ၊ များသောအားဖြင့် ကျောက်ကမူနဲ့ ကျောက်ဂူတွေမှာ နေတတ်တယ်၊ လူများများနဲ့ မနေတော့ဘူးဗျ၊

နောက်ပြီး.... သက္ကရာဇ်လာ ကြောင်မျိုးတစ်ပါး၊ ဒီ ကြောင်ကတော့ အလုံးအရည် သေးသေးလေးရယ်၊ သို့ပေ မယ့် နှုတ်ခမ်းခမ်း အတော်ရှိတယ်ဗျ၊ လက်လေးသစ်မျှ ရှည်တယ်လို့ ဆိုတယ်၊ တင်ကိုယ်လုံးမှာ အဝါပြောက်စက် သေးသေးလေးတွေပါတယ်၊ သူကတော့ သစ်ခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ ငှက်ဥ ငှက်ဝယ်လေးများကို ရွာ ဖွေ တတ် တယ်၊ သူ ရဲ့ သည်းခြေစာ အလွန်ဆေးဖက်ဝင်တယ်လို့ ဆိုတယ်၊ ဒီကြောင် မျိုးကို မွေးရင် အိမ်ဟာ အလွန်အေးခမ်းတယ်လို့ ဆိုတယ်'

'နောက်တစ်မျိုးကတော့ ဗိုလ်ပြင်းမ ကြောင်မျိုးတစ်ပါး၊ ဒီကြောင်ကတော့ အလုံးအရည်ကြီးတယ်၊ ကြမ်းတမ်းတယ်၊ နှာစုနာကွက်ကြီး ရှိတတ်ပြီး အမြီးဟာ လုံးမနေဘဲ ချွန်နေ တယ်ဗျ၊ သူက ကွင်းပြင် လယ်ကန်သင်း ရိုးပြတ်တွေမှာ ကျက် ဘေးတတ်တယ်၊ သူ့ အမွေးဟာ ပူပြီး ရောဂ ဖြစ်စေတတ်တယ် ဗျ၊ ဒါပေမယ့် အသားကတော့ နူးညံ့ဘယ်လို့ ဆိုတယ်၊ သူ့ ရဲ့ အူမကြီးကတော့ စွမ်းတယ်ဗျ၊ ယောက်ျား အားပျဉ်းတဲ့ လူတွေ အသုံးဝင်တယ်၊ အိမ်ထောင်ပျက်မတတ်၊ ယောက်ျား အားမလာတဲ့သူတွေဟာ ကမ်းပုန်သီးနဲ့ ဗိုလ်ပြင်းမကြောင်အူ ချက်စားရင် မောင်းထောင်းယောက်ျား၊ စွမ်းပကား၊ ဇနီး မယား လွန်အားထားလို့ ဆိုသလိုပဲ၊ သူကတော့ စိန်းမ ချစ် ဆေး ဖော်လို့ရတယ် ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...'

အင်း...လူသူတော်ကြီးရှဲ့ ကြောင်တွေက စိတ်ဝင်စားစရာ တွေချည်းပါပဲဗျာ၊ နွဲ့လဲ နွဲ့စပ်ပါဗျာ၊ ကျုပ်ဖြင့် အခုမှပဲ ကြားဖူးတော့တာပဲ၊ ကျုပ်က ကြောင်ဆိုတာ 'ညောင်'လို့ အော်တတ်တဲ့ သတ္တဝါလေးလောက်ပဲထင်နေတာ'

'ပစ္စမမျိုးကတော့ လိပ်ခုံးမ မီးကြောင်ထိုလို့ ခေါ်တယ် ဗျ၊ သူ့ခါးဆစ်က ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းနဲ့ များသော အားဖြင့် သင်္ချိုင်းစင်ဘေးမှာ တွေ့ရတတ်တယ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေးက ကျိုးတိုးကျဲတဲ့နဲ့ ကြောင်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ အသက်နေ ကြောင်အိုကြီးအတိုင်းပဲ၊ ဦးဇင်ယော်လဲ ကြားလိုက်မိတယ် မှတ်တယ်၊ အင်းစိန်ပေါက်တောကုန်း သင်္ချိုင်းမှာလေ'

‘အေးဗျာ....အင်းစိန် စုံထောက်ဘက်က မောင်ကြီးဆိုသူ စုံထောက်က ကျုပ်ကိုလာပြောပါတယ်။ နောက် ဒီမိန်းကလေး မသေဘူးလို့လဲ ပြောတယ်ဗျာ၊ တရုတ် စက္ကလ အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က ကုပေးသွားတယ်ဆိုလားပဲ။ အဲဒီကိစ္စတော့ မင်းကြီးက စိတ်ဝင်စားလို့ စက္ကလ မောင်ကောင်းကို ခေါ်စစ်ဆေးတယ်ဗျာ၊ စက္ကလ ဦးလုံစိဆိုတဲ့လူကိုလဲ စုံထောက်လေ့ လိုက်ရှာနေကြတယ်။ ခုထိ မတွေ့သေးဘူးလို့ ပြောတာပဲ’

‘အင်း....အဲဒီကြောင်က လက်သည်းမှာ အဆိပ်ပြင်းတယ်လို့ နှားတွေ ကျွဲတွေဘောင် သူ့လက်သည်းနဲ့ကုတ်မိရင် အဆိပ် သင့်တယ်။ အဲဒီကြောင် ရွာထဲဝင်ရင် ရွာနာတယ်လို့ အဆိပ် ရှိတယ်’

‘ကြောင်တကဲ့ ကြောင်အရေးမှာ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ အရေးက ပိုလို့အရေးကြီးတယ်နော် လူသူတော်ကြီးရဲ့’

သျှောင်တစောင်းသည် စီးကရက်ကို လေးငါးခါ ဖွာရှိုက် လိုက်ပြီးလျှင်....

‘အချိန်တန်တော့လဲ နှားပိန်ကန်မှာခပါဗျာ’
ဟူ၍ ပြောလိုက်လေ၏။

‘ဒါပေမယ့် ရထားလုံးစိမ်းပေါ်မှ ဖက်ဖူးရောင် မိန်းမ ချောလေးက အကန်ရ ခက်လိမ့်မယ်ထင်တယ်နော့၊ သူဇာပဲ ရယ်....စိတ်ထဲစွဲတယ်....ခက်လှတယ်....ဆိုတဲ့ ခင်မောင်ရင် ဟင် သလို ဖြစ်နေမှာစိုးရတယ်ဗျာ’

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် သူ၏ မက်ဖော့စတား ဆေးတံကြီးကိုခဲရင်း ချောမွတ်ကြည်လင်၍ညို့ သက်ပြည့်လျက်

ရှိသော လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ ပါးပြစ်ကို ကြည့်၍ ပြောလိုက်လေရာ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် မျက်ခုံး တစ်ဖက်မြင်တက်သွားရင်း....

‘ဦးဇင်ယော်က ဘယ်တုန်းကမြင်လို့တုံးဗျ’

ဟူ၍ ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် သွား ကို ပြီး၍ တဟဲဟဲရယ်လိုက်ရင်း....

‘ဘားတား ဖိနပ်ဆိုင်မှာပါဗျာ’

ဟူ၍ပြောလိုက်ရာ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ပြုံးစိ စိလုပ်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်လေ၏။

‘ဦးဇင်ယော်က စုံထောက်ပီသပါပေတယ်ဗျာ’

‘လူသူတော်ကြီးကလဲ ခြေလှမ်း သွက်လှပါတယ်ဗျာ’

သက်လက်မှ မီးတုတ်၏ အကူအညီဖြင့် တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ၎င်း၏ အင်္ကျီနှင့်တောင်းဘီမို့တို့ကို ဝတ်စင်ထားကာ ၎င်း ကိုင်ဆောင်လေ့ရှိသော တုတ်ကောက်ဖြင့် လမ်းပေါ်သို့ ထောက်လျက် ထောက်လျက် လှမ်းပေးသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ရိုးမတောကြီးအတွင်း၌ ရှမ်းဘိုးလူအတူ ရိုးမဆရာရသေ့ထံ ဂမ္ဘီရတောရပ်ညာများကို သွားရောက် သင်ကြားခဲ့ပုံကို ပြန်လည် အမှတ်ရလျက်ရှိပေသည်။ ဆရာရသေ့ သင်ကြားပေးခဲ့သော တောကြမ်း၊ တောထွင်း၊ သိပ္ပံရှင် အတတ်သည် တကယ်တော့ ကြီးလျှစ် လွန်စွာ အဖိုးတန်လှပေသည်မှာ တကယ် လက်တွေ့ ဖြစ်ပေတော့သည်။

(၇)

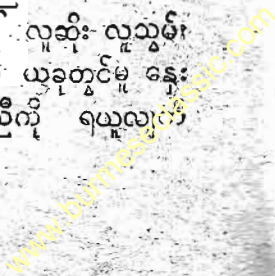
ကျောက်ဘီးလှည်းပေါ်မှ အလှနတ်သမီး

တောသည် လွန်စွာ နက်ရှိုင်းလှသဖြင့် နံဘေးဝဲယာများသည် လမ်းပျောက်လျက် ရှိသည်။ ကရင်ကြီးသည် ရှေ့မှ ၎င်း၏ ကရင်ခားစူးဖြင့် တူးရင်း ယမ်းရင်း လမ်းထွင်လျက် သွားပေသည်။ ၎င်းနောက်မှ စုံထောက်ကြီးနှင့် သျှောင်တစောင်းသည် မှန်မှန်လိုက်လျက် ရှိသည်။

ညဉ့်နက်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်းကို စုံထောက်ကြီးသည် ၎င်း၏ ရိုးလက်(စ်) လက်ပတ်နာရီသို့ ကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သိပေသည်။ သို့ သိရခြင်းမှာလည်း ကရင်ကြီး၏

ညဘက် အခမောင်ထု မီးရောင် လုံးဝ မရှိသော အချိန်၌ တွင်မြန်စွာ သွားလာနိုင်သော ဝက်ဝံတို့၏ တောနှင့်ပုံကိုပါ သင်ကြားစားထားခြင်းကြောင့် သျှောင်တစောင်း၏ ခြေလှမ်းသည် ဝက်ဝံတို့၏ ခြေလှမ်းကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် မြို့ပေါ် လူဆိုး လူသွမ်းနှင့် အပြိုင်နှံ့၍ ခြေလှမ်းကျနိုင်သလောက် ယခုတွင်မူ နှေးကွေး၍ ကရင်ကြီး၏ မီးတုတ် အကူအညီကို ရယူလျက် ရှိသည်။

ဝက်ဝံခြေလှမ်းဖြင့် လှမ်း၍နေသောသျှောင်တစောင်းအစုံထောက်ကြီးသည် ကြည့်၍ကြည့်၍လှမ်းကာ သျှောင်တစောအား အမိလိုက်လျက် ရှိပေသည်။

ထိုသူတို့သည်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးစုထားပြောဆိုခြင်း အလှူပေး၍ ခရီးတွင်အောင်သံလျှင် သွား၍ နေကြသည်။

ပုရစ်ပိုးထိုးသံနှင့် မြွေနက်တွန်သံ၊ ဒီးဒုတ်ကျူသံတို့အစဉ်အမြဲ ကြားနေရပြီးလျှင် လွန်စွာ သာယာသော ငှက်ပြုံးစုတ် ငှက်ကလေး၏ အော်မြည်သံတို့ကိုပါ ကြားရသဖြင့် ၎င်းမှာ တောကောင်ထူသော တောဖြစ်သည်ဟု သျှောင်တစောင်း ခန့်မှန်းမိလေသည်။

မျှားမကြာမီ မီးရောင် လက်လက်ကလေး တွေ ရ နေသော သစ်ကြီးပင် ဓာတ်ပင်အနားသို့ ရောက်လာလေသည်။ ထိုသစ်ပင်ပေါ်၌ မီးရောင်မှိန်မှိန် တွေ့ရလေရာ သျှောင်တစောင်းသည် ကရင်ကြီးအား ရပ်တန့်ခိုင်းလေသည်။

ထိုသို့ ရပ်တန့်လေလျှင် မနီးမဝေး၌ လူသံ သူသံမျှားကြားရလေသည်။ စုံထောက်ကြီးနှင့် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းတို့သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကြည့်ကာ အသိအမှတ်ပြုလိုက်ကြပေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ကရင်ကြီးအား သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့ တက်စေပေ၏။ သစ်ပင်ပေါ်မှ ကြီးတစ် ချောင်း သည် အောက်သို့ကျလာပေသည်။

ကြိုးမှာ ကျပ်လုံးခန့် ကြီးမားလှသော ကြိုးကြီးဖြစ်ပေသည်။

‘ကဲ...စုံထောက်ကြီးက အရင်တက်’

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် အသက်အရွယ်ပင်ကြီးလင့်ကစား ပေါ့ပါးစွာ ကြိုးကိုဆွဲ၍ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် ကရင်ကြီးသည် မီးတုတ်ကို မှုတ်လိုက်ကာ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။ သျှောင်တစောင်းသည် ကြိုးကိုကိုင်၍ လွဲလိုက်ပြီးလျှင်ဆွဲ၍မတက်ဘဲ လွှဲကျော်မျှောက်ကဲ့သို့ လွန်စွာပေါ့ပါး ပျော့ပျောင်းစွာဖြင့် လင့်စင်၏ ကြမ်းခင်းထိပ်သို့ ခြေစုံဖျောက်၍ တက်လေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် သျှောင်တစောင်းအား လွန်စွာ အံ့အားသင့်သွားပြီးလျှင် သျှောင်တစောင်းအား သေချာစွာကြည့်ရှုလေသည်။ သာမန် လူသားမှ ဟုတ်မပါလေလား ဟူသော သံသယ ပွားစိတ်သည် စိတ်ကို ပင့်ဆော်လျက် ရှိသည်။

ကရင်ကြီး ဘိုးစံသည် ဒူးလေးကို ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာချရင်း သျှောင်တစောင်းအား ကြည့်၍ ပြုံးနေပေသည်။

လင့်စင်ကြီးကား လွန်စွာ ကြီးမားလှပြီးလျှင် သစ်ကြီးမင်သုံးဆိုင်ခွဲ၍တည်ဆောက်ထားပေ၏။ အပေါ်တွင် ကတိုးကညင်သားဖြင့် အခင်းကို ပတ်လုံးဖွဲ့ခွေ၍ အကာအရံကိုပတ်ပတ်လျှပ်လျှပ် ကို ဝါးပိုးမျှင်များ စုတ်သတ် ရိုက်ထားပေသည်။ သက်ကယ်ဖက်စိုင်းများကို အပေါ်မှ မီးထားပေသည်။

လင့်စင်တဲထိတွင်ကား အင်းစိန် စီအိုင်ဒီဗူ တပ်ဖွဲ့ကျော်စုံထောက် စာဆင် ဘူးမောင်နှင့် သျှောင်တဲစောင်း၏ တပည့်လူပုကလေးအစ်ဦး ပါလာလေသည်။

လူပုကလေးသည် ၎င်း၏ ခါးကြိုးတွင် မြားခြောင်လှသော ပစ်ခားများကို သားရေချိတ်ဖြင့်ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ စာဆင်ဘူးမောင်သည် ကော့ဝင်ချက်စတာ မောင်းရွိုက်သေနတ်ကို ပြောင်းထိုက်လျက် ရှိပေ၏။

လင့်စင်ခေါင်မိုးမှချိတ်ဆွဲထားသော 'အလာဒင်' မီးအိမ်၏ အလင်းရောင်လေးသည် မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် ဖြစ်လျက် ရှိပေသည်။

မီးလင်းဖိုလေးတစ်ဖိုသည် တည်ထားကြကာ ထိုမှ ရေနှေးကုန်းသည် အငွေ့တထောင်းထောင်း ထလျက် ရှိပေသည်။ အလယ်တွင် ခေါင်စင်လေးပေါ်မှ တောတွင်း အာဟာရ ဖြစ်သည့် ဆတ်သားခြောက်နှင့် သမင်သားကြော်သည် အဆင်သင့် ဖြစ်လျက် ရှိပေသည်။

ကရင်ကြီးသည် တောမှဆီးပီပီ ခေါက်စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသော ဆတ်သားခြောက်ကို ဖဲ့ရှ်စားလိုက်ရင်း ကရင်ဘာသာဖြင့် ကောင်းကြောင်း ပြောဆိုလိုက်ပေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် အပေါ် အင်္ကျီကိုချွတ်၍ သစ်လုံးတိုင်တွင် ချိတ်လိုက်ရင်း မတိုးမကျယ် လေသံဖြင့် သျှောင်တဲစောင်းအား ပြောလိုက်ပေသည်။

'ကျွန်တို့ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာရှ် ဌာနချုပ်ကို ထောက်လှမ်းဖို့လာခဲ့တာက မုဆိုးကျော်ကြီးအလန်ကွာတာမိန်း အာဖရိ

အတောနက်ထဲ အမဲလိုက်နေတာနဲ့ တူနေပြီ သျှောင်တဲစောင်း၊ ဌာနချုပ် မင်းကြီးက ကျုပ်ကို လူများမှူးမူး ခေါ်သွားခဲ့ပြောပေမယ့် ကျုပ်ကလဲ ကိုရင့် အားကိုးနဲ့ဆိုတော့ စာဆင်ဘူးမောင်ကိုပဲ တောင်းခဲ့တယ်။ ဒီကောင်က မုဆိုးသူရဲဆိုတော့ ဟန်ကျတာပေါ့'။

အဝေးမှ လူသံများသည် နီးကပ်လာသယောင် ထင်မှတ်ရပေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပုရစ်ပိုး ထိုးသံသာလျှင် ထင်ထင်ရှားရှား သိသိသာသာ ကြားရပေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက် မိုးစုန်းကြူး တစ်ကောင် နှစ်ကောင်သည်သာလျှင် လင့်စင်ဆက်၌ ဝဲလျက်ရှိပေသည်။

လူပုကလေးသည် ရေနှေးကြမ်းအိုးကို လင့်စင်အလယ်သို့ ထူဆောင်လာပြီး ဆတ်သားခြောက်လွှေးနေသော ဦးဇင်ယော်နှင့်သူ့ ဆရာ သျှောင်တဲစောင်းတို့အလယ်ကို ချထားပေးသည်။

'ကရင်ကြီး အကူ လိုမယ်ထင်လို့ ကရင်ကြီးကို ဒွားခေါ်ရတာ၊ ကရင်ကြီးက ဒီဘက်တော့ အတော်ကျွမ်းတယ်ဗျ၊ ကျုပ်နဲ့ ကရင်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က သိကျွမ်းဟောင်းကြီးတွေပဲ၊ ရိုးမ ဆရာရသေ့က သင်ပေးတဲ့ ပညာတေ့ထဲမှာ ကရင်အထောင်းအထု ပညာပါ ပေးလိုက်တယ်ဗျ၊ အဲဒါကရင်ကြီးကို ကျုပ်ပဲ ပြန်ဆင်ပေးလိုက်ရတယ်၊ ကရင်ကြီးက အဲဒီတုန်းက မုဆိုးပညာ တတ်တာစမာ ကျုပ်နဲ့ လာပွေ့ရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ် စုထောင်းထားတဲ့ 'ဝဲလုံက' လေးကို ပေးလိုက်တာ အကော် အအောကျသွားတယ်'

‘ဝလုက...လေးက သာထူးလို့တုန်း လူ သူ တော် ကြီး ရဲ့’

‘ဝလုက...လေး ဆိုတာကတော့ ကရင်ကြီး ပိုသိပါလိမ့် မယ်’

သျှောင်တစောင်းသည် ခူးလေးကို တိုက်ချွတ် နေသော ကရင်ကြီးဘက် မျက်စောင်းထိုးပြုလိုက်ရာ ကရင်ကြီးသည် ကုမ်းစားထားသော သွားမည်းမည်းကြီးကို ‘အာလာဒင်’ မီးအိမ်လေးဖြင့် မြင်နိုင်အောင်ပင် ပြုံးစိစိလုပ်လျက် သူ၏ ကြီးမားသော ခူးလေးကြီးကို မပြုံးလျှင် ခူးလေး၏ဒင် ထုထွင်းထားသော အရပ်ကို လက်ဖြင့် ညင်သာစွာ ပုတ်သပ်လိုက်လေသည်။ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ထိုအခြင်းအရာကို ‘စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။’

ထို့နောက် ကရင်ကြီးဘိုးစံသည် ခူးလေးကို ဦးမြောက်၍ ချိန်လိုက်ပြီးလျှင် မြားတံကို ခူးတင်၍ ခူးလေး၏ သားရေကြိုးကွင်း၌ တပ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ၎င်းတို့လင်စင်ထိုးလျက် ရှိသော သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီးလျှင် ခူးလေးကြီးကို ဖြုတ်လိုက်လေသည်။ အပေါ်သို့ထောင်မြောက်၍ ချိန်မုန်းပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ညအခါဖြစ်သည့်အတွက် မြားထွက်သွားသော အသံသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟည်းသွားစေလေသည်။ တစ်အောင့်ကြာလျှင် မြားတံသည် ရှူးခနဲ အသံမြည်လာပြီးလျှင် အပေါ်မှ အောက်သို့ ဝိုင်းထိုင်နေသော အလယ်တည့်တည့်သို့ ရောက်လာလေသည်။ သို့ရာတွင် မြားထိပ်၌ ခွေခေါက်

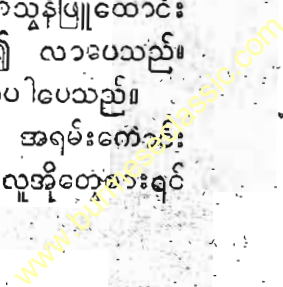
ကံရှိသော အရာတစ်ခုပါလာလေသည်။ ထိုအရာသည် တွန့်လျက် မြားတံ၏ထိပ်၌ ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

‘လင်းပိတ်မြွေပါလား’
သျှောင်တစောင်းသည် ရေနှေးငွေ့သောက်ရင်း မြားစံထိပ်ထက် ရှိသော မြွေကို ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်လေသည်။ ကရင်ကြီး မြားထိပ်မှ မြွေကို လက်ဖြင့်ယူ၍ ၎င်းတို့အနီး၌ တည်ထားသော မီးလင်းဖိုပေါ်မှ ကျက်ကျက်ဆူလျက်ရှိသော ရေနှေးထဲသို့ ထည့်လိုက်လေသည်။ စုံထောက်စာသင် ဘူးမောင်သည် ရေနှေးအိုးထဲရောက်သွားသော လင်းပိတ်မြွေကို ညှပ်ဖြင့်ညှပ်၍ တစ်အောင့်မျှ စိမ်ထားလိုက်ပေသည်။

‘ကောင်းတာတော့ဒါပဲ... ခူးလေးတော်လား လူတော်လား... တွေးတော့ မသိဘူးဝေ ၊ ညဘက်မှာ တောလိုက်လို့လဲရတယ် ဝေ ၊ ဒီခူးလေးက အစောင့်ကောက်စားတယ်ဝေ ၊ တစ်ခါပစ်ရင် သားကောင်ရမရမရှိဘူးဝေ ၊ အချိန်က အခြားခူးလေးတွေထက် ပိုဆယ်သားပိုလေးတယ်’

ကရင်ကြီး၏ ခူးလေးအကြောင်း စပ်မိစပ်ရာကို ပြောဆိုချက်ရှိကြစဉ် လင်းပိတ်မြွေသားကို ကြက်သွန်ဖြူထောင်းချက်ဖြင့် စားသင်ဘူးမောင်သည် ယူဆောင်၍ လာပေသည်။ ကရင်ကြီး၏ မုဆိုးပညာမှာလည်း အံ့လောက်ပါပေသည်။

‘သိပ် ကောင်းတယ်ဆရာ၊ ဒီမြွေသားမှာ အရမ်းကောင်းတယ်၊ ရဲတယ်၊ စားရင် သိပ်အားရှိတယ်၊ လူအိုတွေစားရင် ကောင်းတယ်’

စာသင်ဘူးမောင်သည် ဘူးမောင်ဆိုသည့်အတိုင်း အတော်စုံသည့်အလျောက် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်အား လင်းပိတ်မြေသားကိုစားရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပြီး ၎င်းကိုယ်တိုင် ခက်ရင်ဖြင့် ကလော်ရင်း ဖဲ လျက်ရှိပေသည်။

လူအိုတွေ မိန်းမကြိုက်အောင် လင်းပိတ်မြေသားစားပေးရတယ်။ လင်းပိတ်မြေသား စားပြီးရင် ဟဲ ဟဲ ဟဲ မိန်းမကြိုက်ရောဗျ။ ဆရာသျှောင်တစောင်းတိုကတော့ မစားနဲ့ဗျာဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ။ အနေရအထိုင်ရ ခက်တယ်ဗျ။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည်ပြီးလျက်ပလုတ်ပလောင်စားလျက်ရှိသော စာသင်ဘူးမောင်ကိုကြည့်ကာ ပီတိကျလျက်ရှိသည်။ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် မရဲတရဲမြည်းစမ်းလျက်ရှိသည်။ ကရင်ကြီးသည်လည်း လင်းပိတ်သား အမြီးပိုင်းကို လက်ဖြင့်နှိုက်ထိုးကော်လျက်ရှိပေသည်။ လူပုကလေးသည်လည်း နှိုက်ကော်ရန် လက်လှမ်းဘောအခါ သျှောင်တစောင်းသည် လက်ကာပြုလိုက်သောကြောင့် နောက်ထပ်စားသုံးရန်မပြုပေ။ ပေးအကြောင်းသော်ကား လူပုကလေးသည်လည်း အိမ်ထောင်မရှိသော လူပုကလေး ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ် လူသံသ့သံများသည် ပို၍ပို၍ ကြားလာရပေသည်။ ထို့နောက် ဗုံ သံလိုလို၊ နှဲ သံလိုလိုများလည်း ကြားရပေသေးသည်။ ထို့နောက် ဝါးဂိုက်သံများနှင့် တဖေးဖေးဟူ၍ အော်သံလိုလို ကြားရပေသည်။ ညဉ့်သည် နက်သည်ထက်နက်သော အပိုင်းသို့ ရောက်လာလေသဖြင့် တောတွင်း၌ အအေးဓာတ်တို့သည်လည်း ပိုကဲ၍သာ လာပေတော့သည်။

အသံများသည် ပို၍ နီးသည်ထက်နီးလာပေသည်။ စာသင်ဘူးမောင်သည် လင့်စင်ကြီးပေါ်မှ မီးအိမ်လေးကို ထ၍ မိုက်လိုက်သည်။ အသီးသီး အနှေးထည်ကုတ်ခေါ်သော ညဝတ်အင်္ကျီများနှင့် ဂျာကင်ဟုခေါ်သော အင်္ကျီတို့ကို ဝတ်ဆင်လိုက်ကြ၍ အသီးသီး သင့်စင်ပေါ်မှ နေရာယူပြီး တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိကြသည်။

အနောက်ဘက်မှ အသံများသည် အရှေ့ဘက်သို့ဦးတည်၍ ပေါ်လာပြန်လေသည်။ ဗုံတိုလေးများကို တစ်ချက်ချင်းခေါက်၍ စီတန်းလာကြသော လူတန်းကြီးကို သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့ တွေ့ရှိကြရလေသည်။

မီးတုတ်ကြီးများကို ကိုင်ကာရှေ့ ဆုံးမှလာသောပေမကျိခးကြီး လေးယောက်တို့၏ ကိုယ်ကာယတို့မှာ လွန်စွာတောင့်တင်းလှပေသည်။ ၎င်းတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆီများလူးထာကြံလေသည်။ ခါးတောင်းမြှောင်အောင်ကျိက်ပြီးလျှင် ဓားကြီးများ လက်တစ်ဖက်စီ၌ ကိုင်ဆောင်ထားကြလေသည်။ ထိုသူတို့သည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ခြေလှမ်း လှမ်းလာကြလေသည်။

မီးတုတ်ကိုင်ယောက်ျားနောက်မှ အိုးထမ်းယောက်ျားဆယ်ယောက်ခန့်ကို တွေ့ရလေသည်။ ၎င်းတို့သည် ရှေးဟောင်းကရားအိုးတို့ကို ယူ၍ ခေါင်းပေါ်၌ရွက်ရလေသည်။ ထို့နောက် အသားအရေ ဖြူငင်းနုဆွတ်သော မိန်းမပျိုဆယ်ယောက်သည်လည်း ရှေးဟောင်းကရားအိုးတို့ကိုယူ၍ထမ်းလာကြလေသည်။

၎င်းတို့သည် ထူးဆန်း၍ ရှေးဆန်သော ဣဝတ်အစားတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားကြပေသည်။ ရှေးဟောင်းနန်းဆန်သော ဣဝတ်

အစားတို့ကို ဝတ်ထားသည်။ သို့သော် ခါးထောင်နှင့်ခါးတင် ညီညွတ်ပြေလျှော့၍ ပိုးစ ပိုးနုများဖြင့် ရင်စည်းကို တွဲလောင်း ချထားကြသည်။

ခါး၌ အနီရောင် ကဒိန်ပဝါကို စည်းထားပေ၏။ ကဒိန် ပဝါ ဆိုသည်မှာ ပျူမင်းသမီးများ စည်းသော ခါးစည်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးများ၏နောက်မှ ယောက်မကြီးများ ကိုင် ထားသော အဘိုးကြီးလေးယောက်ကို တွေ့ပြေးလျှင် ထိုအဘိုး ကြီးများ၏ နောက်မှ သန်မာထွားကျောင်း၍ ပျတ်လတ်သန်စွမ်း ဟန် ရှိသော အရွယ်အားဖြင့် နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်ခန့်မျှ ရှိပေသော လူလတ်လူရွယ် ဆယ်ဦးနှင့်သည် ခူးလေးများ ကိုယ်စီဖြင့် မောင်းမထိုင် ကိုင်နည်းဟူ၍ ဒေါ်ပေသော ဘယ် ဘက်၌ အသေတင်ထားပြီး လက်ကွေးထားသော ခူးလေးကိုင် နည်းဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလျက် ရှိပေသည်။

မြင်ကွင်းမှာ လွန်စွာရှားပါးပြီး ထူးဆန်း လှပေသည်။ လင့်စင်ပေါ် လူအုပ်သည် မနီးမဝေး ဘေးလမ်းမှ ဖြတ် လျှောက်လျက်ရှိသော လူတန်းနှင့် အပြစ်ဆန်းကို တွေ့ကာ မှင်သက်မိလျက် ရှိပေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဂျာမန် မှန်ပြောင်းကို ယူ၍ သေချာစွာ ချိန်ပြီးလျှင် နီကွန်း ဟူသော အဝေးရိုက်ကင်မရာကို ချိန်လျက် ထိုလူစု၏ လှိုင်ရှား မှုကို မှတ်တမ်းပြုလျက် ရှိပေသည်။ ထိုလူစုသည် လွန်စွာ ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းသော အမှုကို ပြုလျက် ရှိပေ သည်။

လေးဘော်သားများ၏ နောက်နား၌ ဝေါစင်ဖြင့်ထမ်းလာ သော နန်းစင်ဝေါ အဆောင်တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။ ဝေါ စင်တွင် အမှုထမ်းရှစ်ယောက်မျှ ထမ်းပြီး ထမ်းထားသော လူစု တလည်း သန်မာတုတ်ခိုင်လှသော ဝေါတော်ထမ်းများ ဖြစ် ခြေပေသည်။ ဝေါယာဉ်မှာ ပြာသာဒ်ဖြင့် ဆောက်ထားပြီး ချင် အလယ်တံခါးရွက်၌ ပိုးပဝါ များကို ခန်းဆီး ကန့်ထား လေသည်။ မီးတုတ်များသည် ဝေါယာဉ်ပတ်စည်၌ လွန်စွာ ဆီနီလင်း ထွန်းညှိထားလေသည်။ မီးတုတ်များအပြင် ကညင် ဆီမီးခွက်များကို ကိုင်ထားသော လူရွယ်လူလတ်တို့သည်လည်း ဝေါယာဉ်ဘေးမှ ကပ်ယှဉ်လျက် တွေ့ရလေသည်။

လင့်စင် ပေါ်မှ လူစုသည် လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ထောင်းလှသော အချက်များကို တွေ့ရှိနေရသဖြင့် လွန်စွာ ခြိမ်သက်လျက် ရှိပေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်နှင့် လူသူ တော် သျှောင်တစောင်းတို့သည် ဂျာမန် လင့်မှန်ဘီလူးဖြင့် တစ်ယောက် တစ်လှည့် ကြည့်ရှု လေ့လာလျက် ရှိကြပေသည်။

သျှောင်တစောင်း၏ မှန်ဘီလူးထဲ၌ ဝေါယာဉ် ပေါ်မှ သမီးသမီးကို နီးကပ်စွာ တွေ့ရလေသည်။ သျှောင်တစောင်း ထည့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီးလျှင် စုံထောက်ကြီးဘက် သို့ မှန်ဘီလူး ပေးလိုက်လေသည်။

စုံထောက်ကြီးသည် မှန်ဘီလူးဖြင့် ချိန်လျက်... အတော်လှတဲ့ မိန်းမပဲဗျို။ ဘာတွေကြောင့် တယ်လီတွေ ထုပ်နေကြတယ် မသိဘူး၊ သူ ဝတ်စားထွားတဲ့ အတတ်အစား တစ်မျိုးပဲဗျို။ အတော် ထူးခြားလှတယ်ဗျ

သျှောင်တစောင်းသည် ခေါင်းညိတ်လျက် သဘောတူမှုကို ပြလိုက်ပေသည်။

ဝေါယာဉ်ထမ်းနောက်မှ နေ၍ လွန်စွာ ကြီးမားလှပစွာ လွန်စွာ ရှေးဆန်သော နန်းတွင်းကနုတ်ကလံ၊ ပန်းခက်၊ ပန်းလက် ကရွတ်ခွေ၊ ဗေဇဝင်ဆင်းခြင်တက်၊ မောင်းကပ်များပါသော ရှေးဟောင်း အိုးကြီးတစ်ခုကို လှည်းပေါ်၌ တင်လျက် ထိုလှည်းကို လွန်စွာ လှပစွာ ဆင်ထားလေသည်။

နို့အိုးကြီးဟူ၍ ထင်ရှားသော အိုးကြီးမှာ ရာဇဝင်အိုးကြီးဖြင့် ပေးပြီးလျှင် ထိုအိုးဆန်း၌ ပန်းများ သီကုံးထားကြလေသည်။ ထိုလှည်းပေါ် ရှေးဟောင်းအဝတ်အစားများကို ဝတ်စားထားကြသော လှည်းယာဉ်မောင်းနှစ်ဦးသည် လှည်းနှင့်တံကို ကိုင်လျက် ညင်သာစွာ လှည်းကိုမောင်းလျက်ရှိပေသည်။ ထိုလှည်း၏ နောက်ဘက်မှလူပေါင်းသုံးကျိပ်မျှရှိသော လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျိုလေးများကို တွေ့ရလေသည်။

သို့သော် ထိုမိန်းမပျိုလေးများသည် ရင်ချို တင်မောက်၌ ဆံခတ်ကံဖားလျားချထားကြပေကာ လွန်စွာရှည်လျားသော လေးများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီးလျှင် ကျောဘက်၌ ပလိင်း ကိုယ်စီဖြင့် မြားများကို ထည့်သွင်းထားကြလေသည်။

၎င်းတို့ ဝတ်သော အဝတ်အစားများမှာလည်း ထင်ရှားစွာ မဟုတ်ကြပေ။

ရှင်မြီး ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသော အိန္ဒိယအမျိုးတော်များ ငတ်ဆင်သော ဂါဝန်မကျ၊ ထာဘီမကျသော အဝတ်အစားမျိုးဖြစ်ပေသည်။

၎င်းတို့၏ ဦးခေါင်း၌ ပခါနီများကို ပတ်၍ စည်းထားပြီးလျှင် နီရဲသော နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး၊ ပါးဆိုးဆေးများကို ဆိုးထားကြလေသည်။ လက်များတွင် ရှေးဆန်သော လက်ကောက်ဝတ်များကို ဝတ်ဆင်ထားကြပေသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် ၎င်းတို့ လှုပ်ရှားလိုက်လျှင် တချွင်ချွင်ဖြင့် မြှုပ်သံများ ပေါ်တက်လေရာ တိတ်ဆိတ်သော ဟောယံ၏ သဘာဝကို တစ်မျိုးချောက်ချားစေသည်။

ထိုအုပ်စု၏ နောက်နား၌ ရှေးဗုဒ္ဓရှည်နှင့် ကုလားဗုဒ္ဓ၊ ဗတ်တီး၊ ကြေးနောင်၊ နယားဆိုင် အင်သော ဝုရိယာများနှင့် တူရိယာဝါးပါးအပြင် လူတစ်ရပ်ခန့် ရှည်လျားသော စောင်းတစ်လက် ပါရှိလေသည်။

ထိုတူရိယာကြီးမှာ နယားရုပ် သုံးရုပ်အပြင် ရှေးဟောင်းအရုပ်တစ်ရုပ် ပါရှိလေသည်။ စည်းနှင့် ဝါးကို ကိုင်လျက် စည်းပုံ ဆောင်းထားပြီးလျှင် ဒူးတစ်ဖက်ထောင်၊ ပေါင်တစ်ဖက် ချထားသော အရုပ်ဖြစ်လေသည်။

ထိုတူရိယာကြီးကို တီးခတ်ခြင်း မပြုဘဲ ဗုဒ္ဓတို့၊ ဗုဒ္ဓရှည်များကိုသာလျှင် တီးခတ်လျက် ရှိပေသည်။

ထို တူရိယာ ဝိုင်းတော်သားများမှာ စုစုပေါင်းအားဖြင့် တစ်ကျိပ်ကျော်ကျော်မျှ ရှိလေသည်။ ၎င်းတို့အနီးလှည့်မီးတုတ်ကိုင် ယောက်ျားများ ရှိလေသည်။

၎င်းတို့နောက်တွင်ကား လွန်စွာ လေးလံ လွန်းလှသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်နှစ်ရုပ်ကို ဝါးပိုးကင်ထက်တွင်တင်ကာ ၎င်းအောက်မှ ဘီးအရိုင်းကြီးဖြင့် လှိမ့်၍ ရွှေမှ ကြီးဖြင့် ဆွဲပေးသည်။

ထို ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြီး နှစ်ခုမှာ လွန်စွာ ကြီးမားလှ၍ လွန်စွာ လက်ရာမြောက်လှပေသော ကြောင်နက်ရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကြောင်နက်ရုပ်ကြီး နှစ်ရုပ်၏ လက်နှစ်ဖက်မှာ ခြေဖျား လက်ထောက်ဆိုင်သကဲ့သို့ ရှိပြီးလျှင် မျက်လုံး နှစ်လုံးမှာ ရှေ့ဟည့်တည့်သို့ စူးစူးကြည့်နေပုံပင် ဖြစ်ပေသည်။

နှုတ်ခမ်းမွေးများမှာလည်း ရှည်လျားပြီး မည်သို့ မည်တပ်ဆင်ထားသည်ဟူ၍ မမှန်းဆနိုင်လောက်အောင်ပင် လက်ရာမြောက်လှပေသည်။

ထိုကြောင်ရုပ်ကြီး နှစ်ရုပ်၏ ဘေးမှ ပုံလျက်ရှိသော ပရိတ်စည်းများမှာလည်း လွန်စွာ ရှားပါးလှသော တောတူပင်ဂမုန်းပန်းများ ဖြစ်ပုံရလေသည်။

၎င်းတို့သည် စည်းချက်ဝါးချက်ညီစွာဖြင့်လွန်စွာနက်အေးစောနက်ကြီးအတွင်း၌ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်၌ လွန်စွာ ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်၊ တစ်နည်း ကြောက် ခ မှန်း လိ လိ သော အခမ်းအနားမျိုးကို ဆင်နွှဲစိတ်နန်းစီလျက် ရှိကြပေသည်။

‘အင်း...ဒီလောက်များတဲ့ လူတွေ အယ်လိုများ စုံထောက်ပါလိမ့်’

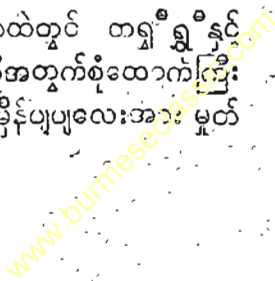
စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် မှန်ပြောင်းကို ဘေးချရင်း အနီး၌ရှိသော သျှောင်တစောင်းအား ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘ပျူခေတ်ရဲ့အငွေ့အသက်နှောတဲ့ ပြုမူချက်တွေပဲထင်တယ်။ လူစုတို့ကတော့ အခဲကြေးငွေသဘောနဲ့ စုတာလား၊ သို့တည်းမဟုတ် အလွန်နက်နဲပြီး အယူသီးမှုတွေကို အမှိုင်း သွင်းပြီး မြေအောက်အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ခံယူထားတာလား၊ ဒီနှစ်ချက်အနက် တစ်ချက်ချက်ပဲ ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆရတယ်’

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့သည် အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေစဉ်အတွင်း စိတ်နန်းလှည့်လည်လျက်ရှိသော လူအုပ်လူတန်းကြီးသည် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား၍ လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် ပြေးသွားကြပြီးလျှင် မီးတုတ်များကိုလည်း ငြိမ်းသတ်လိုက်ကြပေသည်။

မြင်ကွင်းမှာ လင်းထိန်လျက်ရှိရာမှ မှောင်မိုက်သွားလျက် ရှိပေခြင်းခကြောင့် သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့ လူစုမှာ ရုပ်ရှင်ကား ကောင်းနေစဉ် မီးပျက်သကဲ့သို့ ခံစားရလေသည်။

သို့သော် ဤအတိုင်းမနေဘဲ တောထဲတွင် တရွှံ့ရွှံ့နှင့် လှေချန်သံလိုလို ကြားရလေသည်။ သို့အတွက်စုံထောက်ကြီးသည်လင့်စင်ပေါ်ရှိ အာလာဒင်မီးအိမ် မှိုင့်ယုယုလေးအား မှုတ်စေလိုက်ပေသည်။

သို့သော် တရွှေရွှေ လေချန်သံများနှင့်အစု ကြေးနောင် ရိုက်သံများကို ကြားရပြီးလျှင် ဆစ်ရွက် လေတိုးသံကိုလည်း ကြားရလေသည်။

လူသူခတ်သျှောင်တစောင်းသည် အခြေအနေမှန်ကို ဝိုင်မိ လိုက်ပြီးလျှင် အားလုံးအား အဆင်သင့်ပြုနေရန် ပြောကြား လိုက်ပေသည်။

ထိုစကားမျှ မဆုံးသေးခင် လေချန်သံများ ဆက်တိုက် ကြားလိုက်ရပြီးလျှင် လင့်စင်ပေါ်သို့ မည်းမည်း သတ္တဝါ များ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။ အောက်မှ တက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ နွယ်ကြိုး သို့မဟုတ် ကြိုး တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် လွဲ၍ လင့်စင်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟေ... မလှုပ်နဲ့၊ တို့ ဝိုင်းထားပြီ အသံဩဩဖြင့် သွားကျင်းပုံခွဲ၍ ဝတ်ရုံအနက်ကို ခြုံထား သော လူလေးဦးသည် လင့်စင်ပေါ်သို့ တရကြွင်း ရောက်၍ လာကာ သျှောင်တစောင်းတို့ လူစုအား ဝိုင်းထားလိုက်လေ သည်။

၎င်းတို့သည် မည်သည့်နက်နက်မျိုး ကိုင်ဆောင်ထားသည် ကိုမူ မမှောင်နှင့်မည်းမည်းဖြစ်၍နေသဖြင့် မမြင်ရပေသို့ရာတွင် လင့်စင်ပေါ်မှ လူများသည် တစ်ချိန်ထိုးထ၍ တိုက်ခိုက်လိုက် ကြသည်။

ကရင်ကြီးဘီးစံသည် ကိုင်လျက်ထားသော ဒူးလေးကို လှည့်၍ပြုတ်လိုက်ရာ ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာဟန်တူသူ ရင်ဘတ် အောက်သို့ စိုက်ဝင်သွားဟန် တူပေသည်။

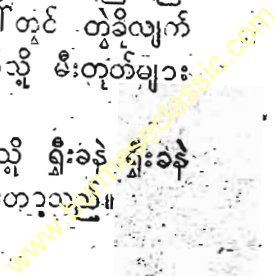
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အော်သံမှာ စူးရှသော အော်သံနှင့် စူးနက်လှ သ၏။ စာသင်ဘူးမောင်သည် ၎င်း၏ဝင်ချက်စတင် မောင်း ခြယ် သေနတ်ဖြင့် နောက်လူကို ရိုက်လိုက်ရာ ထိုလူသည် စာသင်ဘူးမောင်အား ဖမ်းချုပ်ပြီးလျှင် ကန်ထည့်လိုက်ပေရာ ခြောက်ပွဲအတွဲအကြုံ ငွေဟန်တူသော စာသင်ဘူးမောင်သည် အပြန်ပြန်၍ လုံးထွေးလျက် လင့်စင်ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လုံးထွေး လျက် တသက်လှနေကြပေ၏။

သို့သော် မကြာမီပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စာသင်ဘူးမောင်၏ကြံ ခြေကန်ချက်ကြောင့် အောက်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့နှင့် ဆန္ဒတူသော လူမည်းမည်းနှစ်ယောက်မှာ လူခပ်ပျော့ပျော့များ ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။ ခပ်ကြာကြာမနှံ့လိုက်ရဘဲ လင့်စင်ပေါ် တွင်ပင် ပျော့ခွေလျက်ရှိတော့သည်။

သို့သော် အခြေအနေသည် ငြိမ်သက်အေးချမ်း၍ မသွားဘဲ ခြံ၍ ရှုပ်ထွေးအန္တရာယ် ကြီးမားလာပေတော့သည်။ လူသူခတ် သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့၏ လင့်စင်ဘေးပတ် သည် ပတ်ဝန်းကျင်ဘေး၌ မျောက်မျာကဲ့သို့သော မည်းမည်း သတ္တဝါများသည် သစ်ပင် ကိုင်းများပေါ်တွင် တွဲခိုလျက် အသီးသီး ပေါ်လာပြီးလျှင် လင့်စင်ရှိရာဘက်သို့ မီးတုတ်များ နှင့် ပစ်တင်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုနောက် ထိုလင့်စင်ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ရှိုးခနဲ ရှိုးခနဲ ဖြင့် မြားတံများ လာခရောက်စိုက်လျက်ရှိပေတော့သည်။

မီးများသည် လင့်စင်တစ်ဝိုက် စွဲလောင်လျက် ရှိပေသော် မီးခိုးမီးတောက်များကြားတွင် လူသူတော် သျှောင်တစေ့ တို့မှာ မီးဟပ်ခမန်းရှိပေသည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့မှာ အင်္ကျီများနှင့် လိုက်ကြပြီးလျှင် အဝေးပစ် လက်နက်များ၏ဒဏ်မှ လွတ်အတွက် လွန်စွာ အားထုတ်ရလျက် ရှိပေသည်။

တရားရှိုးနှင့် ရောက်လာသော မြားများမှာ သေးငယ်သော ပစ်ချက်များမဟုတ်ဘဲ စက်ဝိုင်းလှည့်သကဲ့သို့လှည့်၍ လေသည်။ သို့သော် မြားတစ်စင်းတလေမှပင် သျှောင်တစောင်းတို့အုပ်စုအား ထိခိုက်မှုမရှိပေ။

ထို့နောက် အသံနက်ကြီးတစ်ခုသည် သစ်ပင်များကြား ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

အသံ သျှောင်တစောင်း....အသံ အဖမ်းခံပါ။ ကျုပ်ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းကို အန်မတုပါနဲ့၊ အသင့်အသက် နှမြောရင် အဖမ်းခံပါ။ စုံထောက်ကြီး အားလျှောလိုက်ပင် ဒါ မြို့တော် ရန်ကုန် မဟုတ်ပေဘူး၊ ကရင်သင်တိုင်းတော် ကောက်ကျပ်နယ်ဖြစ်တယ်၊ တို့ကြောင်နက်ရှင် သူဇာအဖွဲ့ ချက်တိုင်ဖြစ်တယ်၊ လက်နက်ချပါ။

အသံနက်ကြီးသည် ရပ်ဆိုင်းသွားပြီးနောက် မီးလောင် မြိုက်လျက်ရှိသော လင့်စင်ကြီးမှာ ဝန်းခနဲ ကျိုးကျသွား တဖြောက်ဖြောက်မြည်လျက်ရှိသော သစ်တို့ သစ်စများ သူ့အောက်ခင်း၌ ပွားဆန်ကြသျက်ရှိပေ၏။ မီးလုံးမီးတောက်ကြီး များသည် အောက်ခြေ၌ မီးစွဲလျက်ရှိပေသည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား....ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းကွ၊ ဟား....ဟား....ဟား’

ဟူ၍ ငှက်ဆိုးယိုးသံကြီးနှင့် အလွန်တရာတူလှသော အကြီးသည် ဟားတိုက်လျက် ပေါ်လဲ ပြန်လေသည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့သည် လင့်စင်လှေထားသော သစ်ပင်ဆိုင်ခွကြီးသုံးခွ၌ တွယ်ကပ်လျက်ရှိပြီးလျှင် စာသင် ဘူးမောင်၊ လူပုးလေးနှင့် ကရင်ကြီး ဘိုးစံတို့မှာ လင့်စင်အထက် သစ်ကိုင်းများတွင် ကပ်လျက် မျောက်လွဲကျော်များကဲ့သို့ သစ်ကိုင်းများကြားတွင် ဝပ်ခိုလျက် ရှိကြသည်။

ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသည် ကြောင်ကို ရေနစ်သလိုလွယ်ကူလှသည့် မြေအောက်ဂိုဏ်းကြီး မဟုတ်ပေဘဲ အင်အားကြီးမားစွာနှင့် ခိုင်မာစနစ်ကျစွာ ဟည်ဆောက် ဖွဲ့စည်းထားသည့် မြေအောက်ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်ဟူ၍ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် မိမိ၏အသက်ဘေးအန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ရှိနေရင်း တော့တော့မိပြီးလျှင် မိမိ၏ရင်ဘတ် ဘယ်ဘက်ချိုင်း၌ စလယ် သိုင်းထားသော ဥက ခြောက်လုံးပူး သေနတ်ကို လက်ဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် မည်မျှအချိန်ကြာလိုက်သည်ဟူ၍ ခန့်မှန်း၍ မရသည့်အချိန်အတွင်းတွင်ပင် ရှည်လျား၍ မည်းမှောင်လှသော အစကြီးတစ်စသည် ၎င်း၏ကိုယ်အထက်ပိုင်း၌ လွှမ်းမိုးပြီးလျှင် လွန်စွာ သန်မာလှသော လူတစ်စု၏ ဝိုင်းဝန်း ညှစ်ဖမ်းဆုပ်

ကြ

ခြင်းကို ခံရပြီးလျှင် ခေတ္တမျှ သတိမေ့လျော့သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် သစ်ပင်ပေါ်မှနေ၍ ပေနှစ်ဆယ်ခန့် ပြီးသော အောက်ဘက်သို့ သစ်ပင်အား လက်ထောက်၍ အောက်သို့ ခုန်လိုက်ပေရာ အောက်သို့ ရောက်သော အခါတွင် အသားမီးတစ်စုံကိုင်လျက် လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် စောင့်လျက်ရှိသော အဝတ်နက်ဝတ်ထားသော ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းဝင်တို့၏ အလယ်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

သျှောင်တစောင်းခုန်လိုက်သော အခုန်သည် တောတွင်းသား အတတ်တွင် အဆင့်လွန်စွာဖြင့်သော ကဏ္ဍမ ကျားသစ်မျိုးတို့၏ ခုန်နည်းဖြင့် ခုန်ခြင်းဖြစ်ရာ ရိုးမဆရာ ရသေ့၏ ပညာကို ထုတ်ယူသုံးချလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေ၏။ လူအုပ်အလယ်သို့ ကဏ္ဍမကျားသစ်တို့၏ ကျခြင်းမျိုးဖြင့် ကျခြင်းဖြစ်လေရာ ဝိုင်းထားသောလူစုသည် နောက်သို့ အနည်းငယ်ဆုတ်ကာ လန့်သွားကြလေသည်။

[ကဏ္ဍမ ကျားသစ်မျိုးဆိုသည်မှာ ကျားသစ်မျိုး လေးပါးတွင် အလယ်ကျား သစ်မျိုး ဖြစ်ပေကြောင်း နောင်အခါတွင် သျှောင်တစောင်း ရှင်းပြသည့်အခါ သိရပေမည်။]

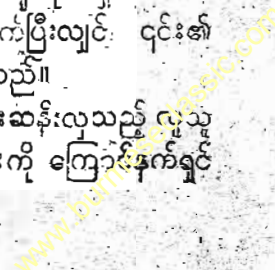
ကျခြင်းသဘောမှာ ကျားသစ်အတိုင်း ကျခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီးလျှင် သျှောင်တစောင်း၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ကျားသစ်မျက်လုံးကဲ့သို့ အရည်လည်ဝင်းလက်လျက်ရှိပေပြီးလျှင် ကိုယ်ဟန်ပန်တို့မှာ ကျားသစ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လျက်ရှိပေသည်။

သျှောင်တစောင်းအား ဝိုင်းထားသော ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် ရှေးဟောင်းပုံစံဖြစ်သော ဓားတို့ကို ကိုင်ဆွဲကာ အသင့်စောင့်နေကြပေသည်။ သို့သော်လည်း အရမ်းဝင်၍ ထိုးခုတ်ရခြင်း မရှိကြပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပထမဆုံး သျှောင်တစောင်းအား ဝင်၍ အကစမ်း ထိုးခုတ်လိုက်သူမှာ သျှောင်တစောင်း၏ သက်သည်းနှင့် လက်ချောင်းများတွင် အသက်ပါသွားသော ကြောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ပထမဆုံးဝင်လိုက်သည့် ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားသည် အောက်သို့ စောက်နက် လှိမ့်ဆင်းလာသော လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ ရင်ဝတည့်တည့်သို့ သူ၏ ဓားခြောက်ဖြင့် ထိုးစိုက်ပြီးလျှင် ပတ်မေ့ကွက်များဖြင့် ဓားကို တစားလိုက်ရာ သျှောင်တစောင်း၏ ဘယ်လက်ဖြင့် ထိုးလိုက်သည့်လက်ကို ဆုတ်ဆွဲထားလိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ လည်မျိုဘေးတည့်တည့်သို့ ဖြစ်၍ ကုပ်ရိုက်သွင်းလိုက်ရာ လည်ပင်း၌ရှိသော အကြောမကြီးဖြစ်သည့် 'လှိုင်းရှင်းကော' အကြောမသည် ပေါက်ထွက်လျက် လျှာထွက်ပြီး အသက်ဇီဝိန် ကြေသွားခဲ့ပေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ကဏ္ဍမ ကျားသစ်ကွက်မှနေ၍ 'နေလှန်းဆားထောင်း' တည်းဟူသော ကရင်ရိုးရာ ရှေးဟောင်း ယက်ခေး ပညာကွက်ကိုပြောင်း၍ ခင်းလိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ လူများ၏ အခြေအခနကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

ပညာသရဖူ ဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်သော ထူးဆန်းလှသည့် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ ပညာရပ်များကို ကြောင်နက်ရှင်

သူ့စာ ဂိုဏ်းသားများသည် ရုတ်တရက် မှင်သက်နေမိသော် လည်း သျှောင်တစောင်း၏ဘက်တော်သားဖြစ်သည့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်နှင့် စာသင်ဘူးမောင်တို့သည် ကြောင်နက်ရှင် သူ့ဇာ၏ ဝါးကပ်စင်ပေါ်သို့ ရောက် လျက် ရှိ ပေသည် ကို သျှောင်တစောင်း တွေ့နေရပေရာ ရုတ်တရက် ဖိတ်ခတ်များ သည် ပြောင်းလဲသွားပေတော့သည်။

ဤရာတွင် ကရင်ဘိုးစံနှင့် သျှောင်တစောင်းတပည့် လူပု တစ်ယောက်မှာ မူရွာမထွေရဘဲရှိလေသည်။ အဝတ်နက်အုပ်ထား ရှိ ကြီးတုပ်ခံထားရသော စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် တဝှူးဝှူးဖြစ်လျက်ရှိပြီးလျှင် စာသင် ဘူးမောင်မှာ မျက်နှာ၌ အပိန့်အသီးများ ထလျက် ၎င်းအား လက်ပြန်ကြီးတုပ်ထား ခြင်း ခံရလေပြီးလျှင် ၎င်းလူနှစ်ဦးအား ခြောင်နက် ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် သျှောင်တစောင်း ဝိုင်းထားရာသို့ ဆွဲခေါ် လာပြီးလျှင် သိုးဆောင်းအင်္ကျီနှင့် သားရေကိုခိုထားသော လူ တုတ်တုတ်တစ်စဦးသည် ခုရှင်တိုးလာလျက်...

အသင်၏ ပညာရပ်ကို အစွမ်းကုန် အသုံးချ ခုခံနေ၍ အဖမ်းခံခြင်း မပြုလျှင် အသင်း၏ လူများကို ဤနေရာ၌ပင် သတ်ပစ်ရပေမည်

ဟူ၍ လူနံ့စွာ တည်ငြိမ်လှသော အသံဖြင့် ပြောဆိုလေ၏။ အဝတ်နက်အုပ်ထား၍ စုံထောက်ကြီး၏မျက်နှာကို မမြင်ရသော် လည်း လက်ပြန်ကြီးတုပ်ထားသောစာသင်ဘူးမောင်၏ မျက်နှာ သေးသေးလေးမှာ သျှောင်တစောင်းအား အားကိုးတ ကြီး ကြည့်ရှုလျက် ရှိသည်။

‘တစ်ယောက်သေ၍၊ အများကြေသော် ကောင်း၏’
‘အများသေ၍၊ တစ်ယောက်နေရသော် အချည်းနှီး’

ဟူ၍ ပျူဟာစကေဝင်၌လာသော (စစ်ပုဏ္ဏား) ကကျမ်းထွက်သည်း ခြံ့ပေသည်။

(စစ်ပုဏ္ဏားက ကျမ်း ဆိုသည်မှာ ပုဏ္ဏား ခန္ဓာ တို့၏ စပ်ထွက်ရေး အရ ရေးထားသော လက် ပုဏ္ဏားကျမ်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ စစ်ဗျဟာ စလှိုင်နှင့် တစ်မျိုး ဖြစ်၏။)

ဟူ၍ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိ၍ ခင်းထားသော နေလှန်းဆားထောင်း ကွက်နှင့် ဇင်ယော် အင်ပံဖြန့် ဟူသော မဏ္ဍိကဇီပူရ ရေရစ်ရေးသိုင်းကျိမ်းတော် မှ သိုင်းကွက်ခင်းများကို ရုပ်သိမ်း၍ မိမိ၏ ဆရာရင်း သော ရိုးမ ဆရာရသေ့ထူးအား စိတ်၌ အာရုံ ညွတ်၍ မာန်တင်းထားသော ကွက်ခင်း၊ လက်ပျော့၊ ထိပ်သာ တက်၊ မာန်ချီ၊ မာန်သွင်း၍ ဇီဝိန်သုတ်၊ မြေတုတ်၊ ငှက်ဂဠုန် ညီ ဆင်ရဲ မုန်ပြုံးပြင်းနှက် ဟူသည့် စိတ်ဇောယဉ်သိုင်း တ်ရေး စိတ်မာန်ကို ချွန်းဖွင့်အုပ်ကာ လျော့လိုက်သည်။

‘အင်း...သင်းရို့ တွေဖမ်းလိုကလဲ ဖမ်းပေဇော့’

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် စိတ်လျော့၍ ၎င်းအား ဝေးထားသော လူစုအား ဖမ်းဆီးရန် လက်ပြုလိုက်ပေ၏။ ဝိုင်း ဝေးသော လူစုသည် မရဲအရဲဖြင့် အနား ကပ်လာပြီးလျှင် သျှောင်တစောင်းအား လျော်ကြိုးဖြင့် လက်တြန်ကြိုးတုပ် က်သည်။ လူနံ့စွာ တစ်ကျပ်စွာ တုပ်နှောင်၍ ထားပြီးလျှင်

ရှေ့လူနှင့်နောက်လူနှစ်လူညှပ်၍ထားသော မြင်းနှစ်ကောင်
သော ထမ်းစင်ငယ်တစ်ခုပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီးလျှင် သွေး
တစောင်းကို ပက်လက် အနေအထားဖြင့် ဖမ်းခေါ်သွား
ကြီး ခြံသည်။

သုဇာ၏ သွေးတစောင်းအား ထမ်းစင်ပေါ်တင်ပြီးနောက် ကြံ
သွေးတစောင်းထပ်ပတ်လျက် ရှေ့လူနှစ်လူ နှစ်ယောက်ညှပ်၍ ခေါ်
သည်။ သည် မည်သည့်နေရာမှာမှ မွန်းဆ၍မနေသော ဝတ်ရုံနှင့်
သွေးတစောင်းသည် သွေးတစောင်းနှင့် သွေးတစောင်း၏မိတ်ဆက်
တည်း စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်တို့အား ချုပ်နှောင်ထားရာ
နှင့် မြင်းဖြူစီးလျက် ဓေတ္တအကဲခတ်သွားလေသည်။ နှုတ်ဖျား
လည်း တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်ပြီးလျှင်....

ဟေ့...မင်းရဲအေး၊ ချင်းတိုင်းရောက်အောင် ဆွဲသွားကြ
စီ စုံထောက်အဖွဲ့ကို ဟိုရောက်မှ သုတ်သင်မယ်
ထိုနောက် မြင်းဖြူစီးသည် လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကွယ်
သွားလေသည်။

(ချင်းတိုင်းဆိုသည်မှာ ပျူထုံးစံအတိုင်း သစ်
မှတ်ရာနေရာ ဘွဲ့မိကို ဆိုလိုသည်။)

မျက်နှာမှာ မျက်နှာစွပ်ကို အုပ်ဆိုင် ထားခြင်းကြောင့်
ကြီးချည်ထား၍ သေးလက်နက် ကိုင်ဆောင်ထားကြသောလူ
သည်ခေါင်းညိတ်အရှိအသေပေးလိုက်ပြီးလျှင်သွေးတစောင်း
တို့ လူစုအား တင်ထားသော မြင်းကြီးကို ဆွဲလိုက်လေသည်။

မီးတုတ်များသည် လင်းလက်၍လာပြန်လေသည်။ ဗုခေါ်
သံချိုများနှင့် ကုလားယာမယန ဆိုင်းချက်များသည်လည်း

ပေါ်လာပြီးလျှင် တပေးပေးနှင့် ဟစ်ကြွေးသမှု ပြုကြသော
အသံများသည်လည်း ကရင်သင်တိုင်းတောကြီးအတွင်း၌ပေါ်
လာလေသည်။ အိုးရွက်ကြစော အမျိုးသမီးတို့သည်လည်း
ဆက်လက်ရွက်ကြကာ ရှေ့ခရီးစဉ်အတွက် စိတ်သန့်စွာဖြင့်ခရီး
နှင့်ကြလေသည်။

စာသင်တန်းမောင်သည် လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ရင်း လက်
ပြန်ကြိုးတုပ်ထားသောလက်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက် ကြည့်ရင်း
ရှေ့မှ တင်းကျပ်စွာတုပ်နှောင်၍ ကျစ်တင်ထမ်းစင်ပေါ်၌တင်
ထားသော သူ့ဆရာ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်နှင့်လူသူတော်
သွေးတစောင်းတို့အား ကြည့်ကာ လိုက်ပါလျက်ရှိသည်။

ဗုံသံများသည် တဝန်ဒုန်နှင့် တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင်
ဟိုသည် ရှေ့လျားလျက်ရှိသည်။ မီးတုတ်များ၏အလင်းရောင်
များသည်လည်း တောကြီးပင်တို့၏ သစ်ရွက်များထိအောင်
လင်းလျက်ရှိသည်။

လူတန်းကြီး၏ နောက်ဆုံးပိတ် ဖြစ်သော ကြောင်နက်
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ပါ ဘီးဝိုင်းကြီးနှစ်ခုသည်လည်း သင်တိုင်း
ဘော၏ သစ်ရွက်စများ ကြိတ်ချေလျက် တအိအိဖြင့် မုန်းဆရာ
ခက်ခဲသော အရပ်ဒေသ တစ်ခုဆီသို့ ရည်ညွှန်းလျက် လှိမ့်၍
လှိမ့်၍ သွားနေလေတော့သည်။

စားပွဲပေါ်၌ကား သစ်သီးမွှေးစုံများ၊ ပန်းအိုးငယ်လေးများနှင့် နို့ဓမံးအိုးရည် နှစ်ကရား စသည် တစ်သီးသီးရှိလျက် ဆက်ယာဘက်စွန်း၌ ငွေမောင်းလေး တွေ့ရပေသည်။ ဆင်ကောင် နှာမောင်းဖျားဖြင့် ဆွဲတင်ထားပုံပင် ဖြစ်သည်။

ထိုဆင်နှစ်ကောင်ဘေးမှ ငွေကလပ်ပေါ်တွင် တင်ထားသော ဓားမှာ ပို၍ လှပလှပေသည်။ အရိုးနှစ်ဖက်တပ် ပန်းစားဆင်ထားသော ဓားရိုးနှစ်ဖက်မှာ လွန်စွာ နက်မှောင်သော ခြေချိုဖြင့် သေသပ်စွာ ထုလုပ်ထားသော ကြောင်နက်ရုပ်နှစ်ဖက်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလွန်စွာလှပ၍ လွန်စွာပြေပြစ် အဆင်းတင့်တယ်မှုရှိသော ဆိုမိန်းမပျိုသည် မျက်နှာတင်းမာစွာဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားမိသည့်အလား ရုတ်တရက် ထလျက် ငွေကလပ်ပေါ်မှ ဓားထိုး ဓားရိုးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်လျက် ဓားအိမ်ကို ဖွင့်ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ဘယ်တစ်ဖက် ညှာတစ်ဖက် ဖြစ်လျက်ရှိသော ဓားနှစ်လက်ကိုကိုင်ကာ ရုတ်တရက် နံရံဘက်ဆီသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ကြောင်နက်နှစ်ကောင်တပ် ငွေရိုး ဓားနှစ်စင်းသည် ဝှိုးခနဲ သံလျက် လက်ဆုပ်တစ်ပစ်ခန့် ဝေးသော နံရံသစ်လုံးတိုင်၌ မျက်ဆွဲထားသော စက်ဝိုင်းရုပ် အလယ်တည့်တည့်၌ လွန်စွာ ဝှူးဝှူးလျက် ရှိသည်။

ထိုနောက် စိတ်မာန်ပါပါဖြင့် ဘဲဥပုံ စားပွဲဝိုင်း ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ငွေမောင်းလေးအား အနီးရှိမောင်းကုလေးဖြင့် ဝေးသင်၍ ခပ်ပြင်းပြင်း ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ရိုက်နှက်လိုက်လေသည်။

(၈)

ငွေကရာကျိထိ

တိုင်းပြည်၌ လှပချောမွေ့သော အမျိုးသမီးများပေါများသည် ဟူ၍ ဂုဏ်သတင်းထွက်ခြင်းသည် ဂုဏ်မြောက်ဖွယ်သတင်းဖြစ်ပေရာ ပျူခေတ်၊ ပျူသားတို့သည် ဤသည့်ဂုဏ်မျိုးကို ယူတတ်ကြလေရာ စားပွဲဝိုင်းရှင်မှ မိန်းမချောသည် ထိုသတင်းစုံ ပြည့်ရပ်စွာ ပျူအလှ သက်နှောနေသည်ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပေသည်။

လှပသောပျူမင်းသမီး၏ ရုပ်သွင်အဏ္ဏာန်ဆင်းဟန်၊ မကိုင်၊ စနေစိပန် ပြည့်လှသော ထိုမိန်းမပျိုသည် စားပွဲဝိုင်းပေါ်မှ မစ္စည်းအစုံကို ကြည့်လိုက်သည်။

၁၄၀ ဆုဂဏထီ

မှောင်းသံလေးသည် ကျယ်ဝန်းခမ်းနားလှသော ခန်းမကြီး အလယ်၌ မြည်တည်းထွက်သွားသည်။

ထို့နောက် မင်းတုပ် တံခါးချပ်များသည် ပွင့်ထွက်သွားလေပြီလျှင် ဝတ်ရုံအနက်ကို ချပ်ရပ်စွာဝတ်ဆင်ပြီး ဦးခေါင်း၌ ရုပ်ပန်းထည်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အနီပဝါကို ချိတ်စကြိုချည်ဖြင့် ချည်ထား၍ မျက်နှာ၌ မျက်လုံးပေါ်ရုံသာအပေါက်ချထားသော ဝတ်ရုံနက်ဝတ် လေးယောက်သည် လွန်စွာလျင်မြန်လှသော အဟုန်ဖြင့် တဲဥပုံ ဆင်စွယ် စားပွဲဝိုင်းရှေ့သို့ လွန်စွာမတ်သော အနေအထားဖြင့် ပြေလျက်ရှိပေသည်။ ၎င်းတို့၏ လက်ထဲ၌ လွန်စွာ နီရဲလှသော အနီရောင်တုတ် သို့မဟုတ် ဓားတစ်မျိုးမျိုးကို ကိုင်ဆောင်ထားပေသည်။

ဝတ်ရုံအနက်၏ ရင်ဘတ်ကိုယ်စီ၌ နံပါတ်စဉ်များ ထိုးထားလေ၏။ ၎င်းတို့၏ ရင်ဘတ်ပေါ်မှ ထို ထားသော နံပါတ်များသည် လုံးဝန်းသော အဖုအမောက်ပေါ်၌ တည်ရှိပေသောကြောင့် ၎င်းတို့သည် ပုရိသ ယောက်ျားမဟုတ်ဘဲ ဣတ္ထိယ မိန်းမများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

'ကဲ... ရှင်သူဇာတို့ အနည်း၊ စရည်းအရ ယမန်နေ့ညဉ့်က ပျူ မင်းသူရဲ သူခက် ဝန်မင်းမောင်သူတော်ကြည်ကြပ်ဖမ်းဆီးခဲ့တဲ့ သျှောင်စာစောင်းနဲ့ စုံထောက်ကြီးထို့ကို ရှေ့တော် ခေါ်သွင်းဝံ့နဲ့။ အကျဉ်းအသိ အကြပ် အနှင် ပြည့်စုံစေ၊ မလဲမလဲသော် သင်းရို့ ရှင်သူဇာများ ဝန်မှတ်'

လှပသော မိန်းမပျိုသည် ခပ်တင်းတင်းထင်းထင်း ထီးသုံးဆောက်သော စကားနှုန်းများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အမိန့်ခပ်ကို ချမှတ်လျက် ရှိပေသည်။

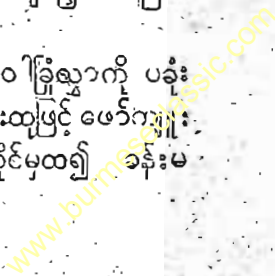
'ဟုတ်ရို့... သခင်မလေး... ဗောင်းလှန်၍ ဒေါင်းထန်ကြောင့် ပါ... သခင်မလေး'

အဝတ်နက် ဝတ်ရုံခလေးယောက်ဖြစ်သော ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ မြေအောက်လောက်ကိန်း အဖွဲ့ဝင် အမတ်တံဆိပ်ပါသော သူဇာလေးယောက်သည် အမိန့်ဆုံးသည်မှာ ရှေးထုံးစံ နန်းတော်ကို အလေးပြုပုံအတိုင်း အလေးပြုလျက် လျင်မြန်စွာထွက်သွားလေသည်။

နန်းစဉ် အလေးပြုပုံ ပျူခေတ် သရသရ အလေးပြုပုံစံအရ ခူးတစ်ဖက်ထောက်၍ လက်တစ်ဖက်မြှောက်ကာ ဦးညှက်အလေးပြုခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

[ဗောင်းလှန်၍ ဒေါင်းထန်ကြောင်းဆိုသည်မှာ ရှေးဟောင်း ပျူသူရဲကောင်းစကားရပ်တစ်မျိုးဖြစ်၏။ သူရဲကောင်းများသည် ဗောင်းတော်အဆောင်းကို ဝတ်ကာ အမိန့်နာခံပြီးလျှင် ဗောင်းတော်ကို လှန်ချွန်ပြီးလျှင် ဒေါင်းမြီးကွက် 'ကာ ခိုင်းကို မာန်တင်းချီမြှောက်ရခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။]

မိန်းမပျိုသည် သူမ၏ လှပသော ဇာပဝါခြုံလွှာကို ပခုံးထိမှ လက်ဖြင့်သပ်ကာ ဒေါင်းမြီးကွက်သားထုဖြင့် ဖော်ကျူးပေးရန်လုပ်ထားသည် လက်ရန်းရှည် ကုလားထိုင်မှထ၍ ခန်းမ

၁၄၂ ရာဇဂဏီ

ဆောင်ကြီးထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လူးလား လျှော့
ရှိပြီးလျှင် သက်ပြင်း မကြာခဏချလျက် ရှိပေသည်။

ဇာမဝါ ခြုံထည် လူလူထည် ပါးထင်းလျက်ရှိပြီးလျှင်
ခါးလယ်ဆီမှ အောက် သို့ ခပ်တင်း တင်း ဝတ်ထားသည့်
နန်းယဉ်သိမ်း ထဘီပျော်မှာလည်း ဘင်္ဂလားပြည်ဖြစ် ပိုး
အသားလူလူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပြည့်ဖြိုးစေ့တင်း၍ ပြောင်တ
သော ပေါင်တံအစုံသည် အဆောင်၏ ညင်သာလှသော ပြတ
ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာသော အလင်းဓာတ်ကြောင့် ထင်းထ
သားသစ်း မေ့လွင်လျက်ရှိသည်။

လွန်စွာစိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်သော မာယာအလှကို ပိုင်ဆိုင်ထ
သော မိန်းမလှ မိန်းမချောသာတည်း။

ခဏကြာလျှင် အခန်းဆောင် တိုက်တံခါးမကြီး သူ
ဖွင့်သွားပြီးလျှင် အဝတ်ရုံနက် ဝတ်ထားသော ရှင်သူ
လေးယောက်အပြင် လွန်စွာ နီရဲသော ကမ္မလာဝတ်
တင်းကျပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လွန်စွာတုတ်ခိုင်သန်မာ
ရက်စက်ကြမ်းကြော ကြင်းကြုတ်ပုံ ရပေသော လူထွား
ခုနစ်ဦး၏ အလယ်၌ ကြိုးမျှင်တန်းလန်းဖြင့် နေရာမထ
တုပ်နှောင်ထားကြသော လူသားအချို့ကို အလယ်၌ထ
လျက် ၎င်းတို့၏လက်၌ လူသတ်လက်နက်မျိုးစုံကို ကိုင်တူ
ထားကြလေသည်။

အနီရောင်ဝတ်စုံဝတ်သူ လူထွားကြီးများ၏လက်၌ သံထ
မကြီး နှစ်ချောင်းနှင့် လွန်စွာရှေးကျသော ပုံစံဖြစ်ပေသော
ပျူခေတ် ပုဆိန်နှစ်လက်ကို ကိုင်တူထားကြလေသည်။

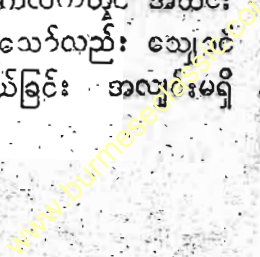
၎င်းရှင်သူဇာ အမှတ်နှင့် လေးဦး၏ လက်၌ကား လွန်စွာလှပ
သော လေးအစုံနှင့် မြားတံများကို အသင့်ဆောင်ထားကြလေ
ရာ ၎င်းတို့အား ကြည့်ရသည်မှာ ရောမ ခေါ်မခေတ်မှ ဂလက်စီ
ယေးတားခေတ် ရောမ စစ်သူရဲကောင်းများသဖွယ် ဖြစ်ပေ၏။

လွန်စွာနက်ရှိုင်းလှသော ဤသင်တိုင်းတောကြီး အတွင်း၌
မည်သည့် မည်သို့သော အစွမ်းသတ္တိဖြင့် *ဤကဲ့သို့သော ပုံစံ
မျိုးကို တည်ထားလေသည်ဟု သာမန် တွေးထင်၍ မရ
နိုင်ပေ။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ လက်တွင်း၌ ကျရောက်လျက်ရှိ
သော သျှောင်တစောင်းနှင့်အဖွဲ့မှာ လွန်စွာ သနားစဖွယ်ကို
ဆောင်လျက်ရှိပေ၏။

သျှောင်တစောင်း၏သျှောင်မှာ ပြေလျော့၍ ဖွာဆန်ကြ
လျက် ရှိပေ၏။ သျှောင်တစောင်း၏ မျက်နှာဖြူဖြူလူလူမှာ
လွန်စွာ နီရဲလျက်ရှိပေပြီးလျှင် ကြိုးများဖြင့် အဆစ်ထပ် တင်း
ကျပ်စွာ ရစ်ပတ်တုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံရလေသဖြင့် ၎င်း
ဝတ်ဆင်ထားသော ရှမ်းအင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီစတိုမှာ ဖွာ
ဆန်ကြ စုတ်ပြတ်လျက်ရှိပေပြီးလျှင် ကြိုးမှ ပွန်းပဲ့ရာ ထင်းရာ
များမှာ ဖြူဖွေးသော အသားအရေတွင် စင်းကြောင်းများ
ထင်လျက် ရှိပေသည်။

သို့သော် မြလက်စွပ်ကြီးမှာ ညာဘက်လက်တွင် အထင်း
သား ကျန်ရစ်လျက် ရှိပေသေးသည်။ သို့သော်လည်း သျှောင်
တစောင်း၏ ပုံစံမှာမူ မောဟိုက်နှမ်းနယ်ခြင်း အလျှင်းမရှိ
သည်မှာ ထူးခြားလှပေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်မှာလည်း မျက်နှာစွာ ကုတ်ခြစ် ရာများ ပြည့်လျက်ရှိပြီးလျှင် လက်ပြင်၌ အသားနီလန့်လျက် ရှိသည်။ ဦးထုပ်မပါသော ကိုကေမှာ လန့်၍ စုတ်ပွလျက်ရှိပြီး လျှင် လွန်စွာ စိတ်အိုက်နေပုံရပေသည်။

လက်နှစ်ဖက်စလုံးသည် လက်ပြန်ကြိုး ကုပ်ခံထားပေ သဖြင့် မူလက ဟန်ချက်များ ပျက်လျက် ရှိပေသောကြောင့် နှမ်းနယ်နေပုံရလေသည်။

စုံထောက် စာသင်ဘူးမောင်မှာ မျက်နှာ၌ ဖူးရောင်လျက် ဘင်း၏မေးသော မျက်လုံးမှာ ပို၍မေ့သယောင် ရှိနေပေ၏။ အဘလိုက်ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခွဲခြင်း စသည်ဖမ်းကျားကို ခံနိုင်သ ဖြစ်သော်လည်းခရီးရှည်စွာ တုပ်နှောင်ခြင်းနှင့်အထူးအထောင်း ခ်ခြင်းတို့ကြောင့် မျက်နှာမှာ မူလထက် နှစ်ဆမျှ အိုစာ ဖျက် ရှိသည်။

၎င်းတို့ သုံးယောက်သားသည် ရွှေ နောက် တန်းစီလျက် ပွန်စွာ ရှည်လျားသော ကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် အတုပ်အနှောင် ရပြီးလျှင် ထိုကြိုးစကိုမူ ရှင်သူဇာ နံပါတ် (၇)က တာဝန် ပူလျက် ကိုင်ဆောင်ထားလေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ရှင်သူဇာ အချုပ်အမူး ဖြစ်သည့် ကိမ်မယ်တမျှ လှပလှသော မိန်းမပျိုအား စူးစူးကြည့်ရှုလိုက် သည်။

ရှင်သူဇာသည် သျှောင်တစောင်းအား စူးစူးရဲရဲကြီး ျည့်လျက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ချလိုက်ပြီးလျှင် ခန်းမ ဘင်အလယ်မှနေ၍ သူမ၏ ကုလားထိုင်ဘက်သို့ တစ်

လမ်းချင်း လေးလေးတွဲ တွဲ လှမ်းကာ ငွေမောင်းလေးရှိရာသို့ ကပ်ရောက် သွားသည်။

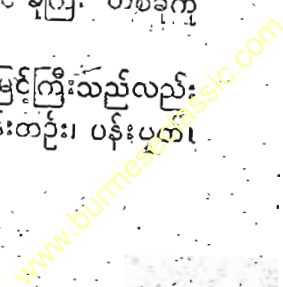
ရှင်သူဇာ လှမ်းလျက်သွားလေဘိုင်း သူမ၏ ပါးလွှာသော ထုံရုံ၊ ဝတ်စုံအောက်မှ မနုဿဣတ္ထိဝိဒီ၏ ကာယ ပသာဒ သွေး အသား အစုံတို့၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ တင်းလျက် ရှိပေရာ သင်ဘူးမောင်သည် ထိုအခြင်းအရာအတွက် တံတွေး ပျစ်ခနဲ ချလိုက်မိပပြီးလျှင် ၎င်း၏ဆရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော် အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဦးဇင်ယော်မှာ လွန်စွာငြိမ်သက် လျက် ရှိပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် ငွေမောင်း ဘုကံ လေး အခွေး ထပ်ဆင့်၍ ငါးချက်တိတိ ရှိ လိုက်ရာ သူမ၏ ကုလားထိုင် အောက်ဘက် ခန်းမ ကြီး သည် ပင့်လျက်သွားပြီးလျှင် ထို မိန်းမ၏ နောက်မှ ပို၍ ခန့်ညားလျှော့သော ခန်းကျယ်ကြီးကို တွေ့ရလေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် လွန်စွာအံ့အားခင် လျက် ပေ၏။

ရွှေခရား ရွှေခက်၊ ကနတ်ပန်းချက်၊ ခြင်္သေ့ခုံထိုင်၊ ဗျိုင်း သားမွေးနှင့် ဇာနည်အောက်ချင်းငှက်တို့၏ အမွှေးအတောင် များ ယှက်သမ်းလျက်ထားသည့် ရာဇပလ္လင် ခုံကြီး တစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။

စင်မြင့်ထက်၌ ဇာင်ထားပြီးလျှင် ထိုစင်မြင့်ကြီးသည်လည်း လွန်စွာ ဆန်းပြားသော လက်ရာ ပန်းပု၊ ပန်းတည်း၊ ပန်းပုကံ များ မော့တို့ဖြင့် ထုလုပ်ထားပေသည်။

ထိုထက် ထူးဆန်းသည်အား ရာဇပလ္လင်၏ ဘေး၌ လွန်ကြီးထွား၍ လွန်စွာ အမွှေးပြောင်နက်လှပေသော ကြောင်ကြီး လေးကောင်သည် ပလ္လင်၏တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ အေးစေစွာ ထိုင်လျက်ရှိသည်။

ထိုခန်းမကြီး၏ အလယ်၌ လွန်စွာ ရှည်လျား စောင်းပွဲကြီး တစ်ခုကို ခင်းထားပြီးလျှင် ထိုစောင်းပွဲကြီးပေါ် ရှေ့သားဖြင့် ပြီးသော ကရားအိုးကြီး-သုံးလုံးကို တင်ထင်စေသည်။

ခန်းမကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်၌ ကားပြူးကြောင်စွာ မှင်မော့အပြည့်ဖြင့် မာန်ဖီလျက်ရှိသော ကြောင်နက်ရုပ်များက တစ်လျက် ရှိကြသည်။

ထိုခန်းမကို ဇာဖြူရောင် ခန်းစီး တစ်ဖက် တစ်ချက် ကာရံထားပေ၏။ လွန်စွာ ဆန့်ညား၍ လွန်စွာ ရှေးဆန်းသော ပျူမင်းဆက်များ သုံးဟန်ရသော အဆောင်အယောင်များ ပစ္စည်းများကိုလည်း တွေ့ရပေ၏။

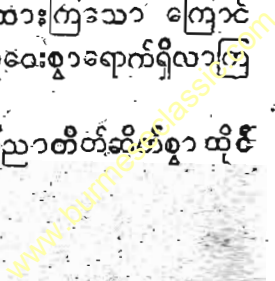
ထိုအထဲတွင် အထူးခြားဆုံးကား ပဉ္စအင်္ဂါ ငါးပါး သစ်ရွက်သဏ္ဍာန် လွှာခြံကို ခြံလျက် လက်၌ ကြာပွင့်ကို ကိုင်လျက် ရှိသော လွန်စွာ လှပသည့် လုံးတီးမကျ တစ်သော မိန်းမပျို၏ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တု ပုံတစ်ပုံပင် ဖြစ်သည်။

ထိုရုပ်ပုံ၏အောက်၌ ပျူစာလင်္ကာများကို ရေးထွင်းထားသော ကျောက်ဆစ်စာလုံးများကို တွေ့ရလေသည်။

(စာရေးသူသည် ထိုကျောက် ဆစ် ရုပ် တု နှင့် ကျောက်ဆစ် စာလုံးများကို ဖော်ပြ နိုင် ရန် ကြိုးပမ်းရယူခဲ့ရာတွင် ကျောက်ဆစ် ရုပ်တုကိုမူ မရရှိနိုင်ဘဲ ကျောက်ဆစ်စာလုံးပါ စာများကိုသာ ကံအားလျော်စွာ ရရှိခဲ့ရာ အောက်တွင် ဖော်ပြ အပ်ပါပေသည်။ ထို ကျောက်ဆစ် စာလုံးတို့ကို လည်း အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးမှ ရယူနိုင်ခဲ့ပေသည်။ စာရေးသူ)

လွန်စွာ ဆန့်ညားတင့်တယ်မှုကို ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ရသော ရှေးဟောင်း ပျူးခေတ် အဆောင် နန်းတွင်းခန်းမဆောင်ကြီး အလယ်သို့ လူစုလူဝေးများ ရောက်ရှိ၍ လာလေသည်။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ရှိပေသောတံခါးမကြီးများသည် ပွင့်ထွက်သွားကြပြီးလျှင် ဝတ်ရုံနက် ဝတ်ဆင်ထားကြသော ကြောင်နက်ရှင် မြေအောက်ဂိုဏ်းသားတို့ စုံညီစုဝေးစွာရောက်ရှိလာကြပေသည်။

၎င်းတို့သည် စီတန်းကြပြီးလျှင် ညီညာတိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်လျက် ရှိကြပေ၏။

သို့သော်လည်း မျက်နှာ၌ အဝတ်နက်မျက်နှာဖုံးများကိုမူ ဦးခေါင်းလွန်၍ ဖွင့်ထားကြပေ၏။ ပရိသတ်စုစုပေါင်း တစ်ရာ ကျော်မျှပင် ရှိပေ၏။

အားလုံးသည် တုတ်ခိုင် သန်မာ ထွား ကျိုင်း လှ သော ယောက်ျားပျိုနှင့် လှပနုထွတ် အပြစ်ကင်းလွတ်၍ ချိုးဆစ် ပြေညက်သည့် မိန်းမရွယ် မိန်းမ လှ ချည်း ပင် ဖြစ်ပေ သည်။

သျှောင်တားစောင်း။ စုံထောက်ကြီး ဦးစင်ယော်နှင့် စာသင် တူးမောင်တို့ သုံးဦးသားသည် ခန်းမဆောင်ကြီးတစ်ခုလုံးအား အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် သာစုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းအမှု ကိုမပြုဘဲ လွန်စွာညက်သော ခြေလှမ်းအစုံဖြင့် လမ်းတလျှောက် အေးငြိမ်းစွာ လျှောက်သွားလျက်ရှိသည်။

ဘေးဝဲယာနုစစ်ဖက်ရှိ ဂိုဏ်းသားများသည် မိမိတို့၏ အရှင် မကို ဆိုင်လျက် အနေအထားမှ လက်တစ်ဖက်မြောက် လက် မောင်းတစ်ဖက်ကွေးကာ အနေအထားဖြင့် အလေးပြုသစွာ ခံမှုကို ပြုလိုက်သည်။

ထို့နောက် အသံများပြုလိုက်သည်။

ထိုအသံများမှာ....

‘ဟေ...လုဝါ...ဂျီဟု...ကြာတီ...ဟေး...ဟေး...ဟေး’

ဟူသော အသံများပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်မည် သူမအတွက် သီးသန့်ထားဟန်ရှိ သော ငင်မြင့်ထက်မှ ရွှေနန်းတွင်း မင်းညီ မင်းသားထိုင်ဟန်

ရှိသော ရာဇပလ္လင်ကုလားထိုင်ထက်တွင် ညင်သာစွာထိုင်လိုက် သည်။

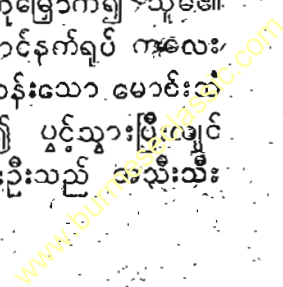
ဝတ်ရုံရှည် ပြူဖြူလွလွ၏ ရွှေပေါင်တံအနီးမှ ဝတ်ရုံစကို သူမ၏ဘယ်လက်ဖြင့် အသာဖယ်ပြီးလျှင် ပေါင်နှစ်လုံးထပ်ထိုင် ထိုက်သည်။

မို့မောက်သော ရွှေရင်အုံအစုံသည် ပီတိကြောင့်လော့၊ ဒေါသကြောင့်လော့ ဟူ၍ ခွဲခြားမှု မပြုနိုင်အပ်သော အနေ အထားဖြင့် နိမိတ်မြင့်တုလှုပ်လျက်ရှိသည်။

သူမ၏နောက်မှ ဇင်ကဏ္ဍကျီထိ...အလှနတ်ဘုရား ရုပ်တု ဦးသည် ထီးထီးမိုးလျက်ရှိသည်။

လှပသော အလှနတ်ဘုရား ‘ကျီယက္က’နှင့် လွန်စွာလှပ သော ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ အလှအပတို့သည် ဤသင်တိုင်း အာနက်ကြီး၏ ခန့်ညားဘိသော ‘ပျူ’သက်နွယ်ဝင် ရှေးစဉ် ဗုဒ္ဓဂိုဏ်း နယ်ချဲ့ထားသော မြေအောက် လောကီ လျှို့ဝှက် ထီးကြီး၏ ခန်းဆောင်အလယ်၌ကုန်မိုးအုပ်ချုပ်လွှမ်းခြုံလျက် ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် ညာလက်ကိုမြှောက်၍ သူမ၏ ဝဲယာဘက် လက်ရန်းထိပ်တွင်ရှိ ကြောင်နက်ရုပ် ကလေး သူ့ လက်ဘင်လိုက်သောအခါ၌ ထူးဆန်းသော မောင်းတံ ထိန်းသံကြီးများသည် ကြားရပြီး ထပ်မံ၍ ပွင့်သွားပြီးလျှင် သူ့စွာထူးဆန်းဟန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးသည် အသီးသီး ထွက်လာလေသည်။

ခန်းမဆောင်ထဲရှိပရိသတ်သည်၎င်းတို့သုံးဦးအားဦးခေါင်း
ငုံ၍ အရိအသေ ပေးလိုက်ကြသည်။

ပထမဆုံး ထွက်လာသူမှာ လွန်စွာမပိန်၍ လှုပ်လှုပ်မျှသာ
ရှိစွာ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအဆစ်ကို မနိုင်တံနိုင် သယ်ဆောင်၍
လာရပုံရလေသည်။

၎င်းသည် အင်္ကျီမရှိ ပကက မြိုင်းပြိုင်းကျလျက် အရိုး
ပဒေသကို ဖော်ပြချက်ရှိသည်။

သို့သော် ၎င်းသည် လက်၌မြွေစိမ်းလေးများကို ပတ်လျက်
ရှိသည်။ ခြေထောက်၌ မြွေအစေ့ဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားသော
ဒင်္ဂါးပုံဖိနပ်ပိုင်းကို ကြိုးသိုင်းဖြင့် ချည်နှောင် ဝတ်ဆင်ထား
သည်။

လည်ပင်း၊ ရင်ဘတ်နှင့် လက်မောင်းတို့၌ မျိုးစုံလှဘိ
သော ဆေးမင်္ဂလ်များ၊ ရှေး အက္ခရာ များကို ထိုးထား
သည်။

မျက်နှာသည် မျက်တွင်းဟောက်ပက် မျက်နှာဖြစ်သည်။
ပြုံးကျယ်သော မျက်လုံးအစုံသည် ပြုံးကျယ်စူးရှ လွန်း၍
မြွေဟောက်ကပ်ကောင်၏ မျက်လုံးအစုံပင် ဘေးနှစ်ဖက်
သို့ မျက်နှက်များက လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။

အင်္ကျီ လုံးတီး ဖြစ်သော်လည်း ခါးအောက်ပိုင်းကိုမူ
နက်မှောင်သော ဘောင်းဘီပွဲ တစ်မျိုးကို ဝတ် ဆင် ထား
သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လွန်စွာနှေးကွေးသော ခြေလှမ်း အစုံဖြင့်
လှမ်းလျက် ကြောဒီနက်ရှင်သူဇာ၏ ဘေးဘက်၌ ရပ်လိုက်လေ

သည်။ ၎င်းသည် ပါးစပ်များ လွန်စွာလှုပ်ရှားလျက် တစ်စုံ
တစ်ခုကို မြို့လျက်ရှိဖန်တူသည်။

ထိုနောက် အလယ်တံခါးမှ လွန်စွာ ဝဗိုင်းပေးသော အတိုး
တစ်ဦးသည် ထွက်လာလေသည်။ စူကားသောဗိုက်ကြီး
အချိန်နှစ်ဆယ်ခန့်မျှပင် လေးနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းရပေ
သည်။

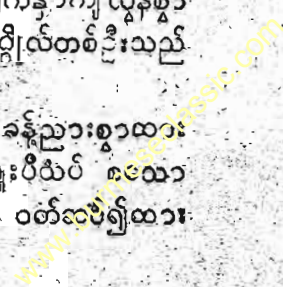
လွန်စွာကြီးမားသော လက်ဝါးကြီးများကို ဖြန့်လျက်
အဆေးစွာ လျှောက်လျက်ရှိပေသည်။

မွေး၍နေသော မျက်ပေါက် ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှ အခန်းရှိ
အားလုံးကိုကြည့်လျက် ကျေနပ်နေဟန်တူပေသည်။ ခန်းမ
ဆောင် ဒုတိယအဆင့်မှ ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း လက်မရွံ့များ
ကြား၌ ကြိုးတန်းလန်းဖြင့် ငြိမ်သက်စွာရပ်နေသော သျှောင်
တစောင်းကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ပြုံးလျက် ဦးခေါင်း
ညီတပြလိုက်သည်။

ပိုးဖဲ ကတ္တီပါစသည် ဝတ်ရုံကြီးကိုဝတ်လျက် ရှေးဟောင်း
ပြုံးသိုင်း ဖိနပ်တစ်မျိုးကို ဝတ်လျက်ရှိသည်။

နောက်ဆုံးတစ်ဦးမှာမူ မကြုံ၊ မဆူ အနေထော်ကိုယ်လုံး
ကျစ်လျစ်သန်မာ၍ မျတ်နှာပေါက်၊ မျက်နှာကျ လွန်စွာ
ညှားသော အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည်
ထွက်လာလေသည်။

မုတ်ဆိတ်မေး ရှည်လျှလျက် တည်ငြိမ် ခန့်ညားစွာထား
ကာ တရုတ်ရှေးဟောင်း ပညာရှိကြီး တွန်ဖျူးပီသပ် စသော
တရုတ်ပညာရှိ ဝတ်စုံမျိုးကို သေသပ်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်၍ထား

သည်။ ၎င်း၏ လက်ယာဘက်၌သားမီးယပ်တစ်ခုကို ကိုင်လျှောက် ရှိသည်။

၎င်းတို့သုံးဦးသည် ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ၏ ဘေးနား နောက် အသီးသီး ရပ်လိုက်သောအခါတွင် ပ ရိ သတ် အထပ်မံ အလေးပြုလိုက်ကြပြီး အရိအသေပေးလျက် ရှိသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးသည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ လောကယျ လျှို့ဝှက်မြေအောက်ဂိုဏ်းကြီး၏ ပညာရှင် အချုပ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

လွန်စွာထူးဆန်းအံ့ဩဘနန်းမျှ ရှိဘိသော ပညာရပ်အသိ သီးကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်းစွမ်းရည်များ တောက်ပြောင်ရေးအတွက် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက် ပေးနေကြသော ပညာရှင်သုံးဦးဖြစ်သည်ဟု နောင်အခါတွင် သိရှိရလေသည်။

ထိုသုံးဦးသည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏အနီးတွင် တည်ပြီး အေးဆေးစွာ ဆိုင်ရှင်လိုက်ပြီးသောအခါ အဝတ်ရုံအနီက ဝတ်ဆင်ထားသော ဂိုဏ်းသားအချို့သည် ထိုဆရာကြီးသုံးဦးအတွက် ထူးခြား ကောင်းမွန်လှပသော ကုလားထိုင်တိုက် နောက်မှ လာရောက် ချပေးလိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် ပေါင်နှစ်လုံးထပ်လျက် ထိုင်စေ မှ ပေါင်နှစ်ခုကို အသာစေ့၍ ထိုင်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဝတ်ရုံအနက်ဝတ် ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးသည် ကြောင်နက်ရှင်

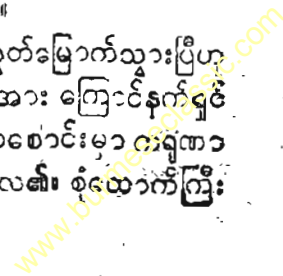
သူဇာရှေ့ ဒူးထောက်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ၎င်း၏ သခင်မကို လျှောက်တင်လျက်ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသူသည် လွန်စွာကိုင်းရှိုင်း အရိုသေပေးကာ ခန်းမဆောင်၏ဘေးတံခါးမကြီးမှထွက်သွား လေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် သူမ၏နူးညံ့သောလက်တစ်ဖက် ကို မြှောက်လိုက်သောအခါ ဇင်မြင့်အတွင်း တံခါးကွယ်မှ မောင်းသံကြီးတစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုနှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် ဖရိုသတ်အနီး တံခါးပေါက်တစ်ခုသည် ပွင့်လာပြီး လျှင် ဝတ်ရုံနက်နှင့် ဝတ်ရုံအနီများ ဝတ်ဆင်ထားသော ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့အလယ်၌ လွန်စွာ ပျဉ်ကသော လူပုကလေးတစ်ယောက်အား ကြိုးများဖြင့်တွဲကာ ခေါ်ဆောင်၍ လာပေသည်။

အထက်ခြင်းရာများကို လေ့လာလျက် အကျဉ်းတဝဖြင့် ရောက်နေသော သျှောင်တစောင်းသည် မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေ၏။ လူပုကလေးသည် သျှောင်တစောင်း၏ အိမ်တော်ပါ တပည့်ရင်းလေးများအနက် ဝန်ရှိင်းဟူ၍ ခေါ်သော လူပုကလေးဖြစ်နေ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ကရင်ကြီးဘိုးစံနှင့် လူပုကလေးတို့ လွတ်မြောက်သွားပြီဟု မှတ်ယူထားရာမှ ရုတ်တရက် လူပုကလေးအား ကြောင်နက်ရှင် တို့အလယ်၌ တွေ့ရသောအခါ သျှောင်တစောင်းမှာ ကရင်က သက်၍ မျက်နှာပျက်သွားရခြင်း ဖြစ်လေ၏။ စုံထောက်ကြီး

ဦးဇင်ယော်နှင့် စာသင်တန်းမောင်တို့မှာလည်း တွေ့စေလျက် ရှိကြသည်။

ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်း သား တို့သည် လူပုကလေးအား စိုင်းခန်းလျှက်ရှိကြသည်။ လူပုကလေးမှာ ငြိမ်သက်ခွာဖြင့် ဝင်လျက် ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာနှင့် သူမ၏ ဝဲယာဘေးမှ ပုရောဟိတ် ဆရာကြီးများသည် လူပုကလေးအား လေ့လာကြည့်ရှုကြပြီး လျှင် ပြီး၍ ရယ်လိုက်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူပု ကလေးသည် ဇင်ကျန်သရုပ်ပိုက် မျိုးနွယ်ဝင် အာရှတိုက်၏အချိုး အဆစ် မပြုဖြစ်သော မျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်လျက်ရှိခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

ပုလျက်ရှိသော ဝိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဖုထစ်လုံး ကြွလျက်ရှိသော မောင်းဆိုင်းသားနှင့် အသီးသီးများ ထလျက် ရှိသော လက်သီးလုံးများသည် လည်းကောင်း၊ ခွင်လျက်ရှိ သော ခြေသည် လည်းကောင်း၊ ပြလျက်ရှိသော ပါးစပ်၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဆင်ပြေ ညက်ညောမှုမရှိလှ ပေသဖြင့် လူရယ်စရာကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် လွန်စွာ မည်းနက်၍ မာန်ဖီ လျက်ရှိသော သူမ၏ လက်ယာဘက်မှ ကြောင်နက်ကြီး တစ် ကောင်ကို ယုယုယယ ပိုက်ထွေးလိုက်ပြီးလျှင် သူမ၏လက်ယာ လက်တန်းပေါ်သို့ လက်ကို အသာတင်ပြီးလျှင်...သာမန်လူတို့ နားလည်ခြင်း မပြုနိုင်သောစကားကိုပြောဆို၍ အမိန့်ပေးလိုက် ခဲ့လေသည်။

ခုတီယခန်းမဆောင်မှ အဝတ်နက်ဝတ် ရှင်သူဇာ လေး သောက်သည် လှုပ်ရှားလျက်ပတမခန်းမဆောင်တွင်းသို့ဝင်ရန် သျှောင်တစောင်းအား ယဉ်ကျေးစွာမြှောက်လိုက်ပေသည်။

အဲ...ရီ...ရှေ့က ခန်းမဆောင်ထဲက သခင်မလေး ဆူတော်မှောက်သို့ သွားရီ...ပ...

သျှောင်တစောင်းသည် သူ့အား ချည်နှောင်ထားသော ဆက်နှစ်ဖက်ကို လှုပ်ရှား၍ မရသဖြင့် ပြေကျလျက်ရှိသော သျှောင်အား ထုံးခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ ပထမခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ ခုတ်လှမ်းချင်း ဝင်ရောက်သွားလေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင် ယော်နှင့် စာသင်တန်းမောင် တို့မှာလည်း သျှောင်တစောင်းနှင့် ဆတူတကွ လှမ်းရလျက်ရှိသည်။

နောက်မှ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဂိုဏ်းကြီး၏ ခူးလေးနှင့် အားသည်တော်အဖွဲ့သည် ထက်ကြပ်ပါလာလေသည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့သည် နေဦးသား တစ်ဦးမျက်နှာတစ်ဦးကြည့်လျက် ခန်းမဆောင် ကြီးထဲသို့ ခပ်တည်တည် လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။ သျှောင် တစောင်း ဝင်လာသည်ကို မြင်လိုက်သော လူပုကလေးမှာ သျှောင်တစောင်းကို လျှင်မြန်စွာ အရိုအသေပြုလိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်မေ မသူဇာသည် သျှောင်တစောင်းအား ခုတ်တည် မတ်မတ် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်လျက် ရှိသည်။ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်း၏ ပညာရှိကြီး သုံးဦးသည်လည်း သျှောင်တစောင်းအား လေးနက်စူးစိုက်စွာကြည့်ရှုလိုက်သည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ ရာဇပုတ္တ
ရာလားထိုင်အနီးသို့ ကပ်နိုင်သမျှသော နေရာသို့ ကပ်လျက်
သွားသည်။ ထိုအခြင်းအရာကိုဝတ်ရုံအနီကို ဝတ်ဆင်ထားသော
လွန်စွာ ထူးကျွန်းသော ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးသည် ရုတ်တရက်
ထလာကာ သျှောင်တစောင်းအား ဟန့်တားလိုက်လေ၏။
ကြောင်နက်ရှင်မသည် လက်ကပြလိုက်သောအခါ ထိုဂိုဏ်း
သားသည် သျှောင်တစောင်းအား မကျေမနပ်ဖြင့်ကြည့်ကာ
ထွက်သွားလေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ပြုံးပြလိုက်သည်။ သျှောင်တစောင်း
၏ တည်ငြိမ်ခန့်ညားလှသော အပြုံးသည် ခန်းမဆောင်ရှိ
ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသားတို့အား အရစ်ဝဲဝဲယက်ရိုက်ခတ်သော
ကျောက်ဆောင်များကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။ စုံထောက်ကြီး
ဦးဇင်ယော်သည် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ နောက်ဘက်၌ ရှိသော
အလှနတ်ဘုရား ရုပ်တုလက်ရာကို အေးဆေးစွာ ကြည့်ရှုလျက်
ရှိသည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ ဇာပဝါ
ပါးလွှားလွှားလေးခြုံထားသော ဝတ်ရုံအလယ်မှဖောက်ထွင်း
၍ မြင်ရလျက်ရှိသော ကြောင်နက်ရှင်၏ မနုဿသီဝရ အသွေး
အစိုင်အခဲ ဣတ္ထိယပုံဟန်ကို ရှုလျက်ရှိသည်။ ထိုစာသင်ကြီးသည်
ပန်းပုဝါသနာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လေရာ လွန်စွာလှပ၍ အစိုင်အခဲ
ပြည့်ဖြိုးပေသော ကြောင်နက်ရှင်သူဇာအား ပန်းပု ထုရန်
စဉ်းစားခန်း ဝင်နေသည့်နှယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလူသိုက်သည်လည်း လောကီ မြေအောက် လျှိုဝှက်ဂိုဏ်း
သားတို့၏အလယ် လက်ခုပ်ထဲကရေကဲ့သို့ သွန်မှောက်နိုင်သည်
ကို မေးလျှော့ကာ ဗြိတိသျှဟယ်ဗီလ်တန် ရှေးဟောင်း ရဲတိုက်
ကြီး အတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြသော ကမ္ဘာ့သုတေသီကြီးများ
သဖွယ် မှတ်ယူထားရမည်နှင့် တူနေလေသည်။

ကြောင်နက်ရှင် သူဇာသည် သူမ၏ ကော့ညွတ်သေ့ပျို
မျက်တောင်ခက်ကြီးများဖြင့် လှသူတော်သျှောင်တစော့ လက်
မျက်နှာတစ်ဝိုက်ကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်လိုက်ပြန်၏။ သျှောင်
တစောင်းသည်လည်း တုံ့ပြန်လျက် ကံ နှင့်ကုရိတတ်မုဆျက်လုံး
သည် ဘောကြီးအလယ်၌ မျက်စိလည်၍လာသော ဒေဝဂဗ္ဗ
သမင်ပျိုလေးအား ကြည့်ရှုအပ်သောအကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်
လိုက်သည်။

လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်သွားသော ထိုအကြည့်နှစ်မျိုး၏ ယောနု
စည်းဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အခွေအကြည့်နှစ်ခုသည် ယက်နှယ်
မှု ရှိပေသည် ဟူသောအချက်ကို ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်း၏
ပညာရှိကြီး ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးသည် တွေ့ရှိသွား
သည်။

ထို့ကြောင့် လွန်စွာ ပြိုင်းကျနေသော အရိုးပိုင်ရှင်ဖြစ်သော
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ အနီးသို့ ရောက်လာ
ပြီးလျှင်....

ထုံးဝင်တည်းလာ၊ ဇရိကည-ပူညာအရာ၊ ရာဇဝတ်သားကို
ရှေးပျူမင်းထူးတမ်းအရ သေခင်းတော်အတွက် သူ့ရှေးရပေ
မယ် သခင်မလေး၊ ဟူ၍ သတို့မေးလိုက်ပြီး သခင်မလေး

ဟူ၍ အမည်ရသော ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ အနီးအပါး ရပ်လျက် သျှောင်တစောင်းအား ကြည့်လိုက်လေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည်လည်း ထိုဆရာကြီးအား ပီဦးယုတ်မုဆိုးသည်။ ယမုံနာတောတွင်း၌ ကလယမူ ရေအိုင်တွင်း ရေဆေးကန်ဆင်းနေသည့် တောကြီးဝန်ပိုငှက်၏ လည်ချိုတွင်းသို့ သူ၏ ဇေယျသုတ္တ လေးတော်ဖြင့် ပင်ခုံးညှော်အေးသကဲ့သို့သော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထွက် ထိုအကြည့်ကို ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ လောကီမြေအောက်မှ ကြီး၏ ဆရာကြီး ဖြစ်ပေသော အရိုးပြိုင်းပြိုင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အေးဆေးစွာခံယူ၍ အောက်ချင်း လင်းတငှက်သည် တောဇရပ်သုသာန်ဝ၌ လာချရပ်ဘိသော လွန်စွာဆူခြီးသော သူကြယ်ပုဏ္ဏား၏အလောင်းကောင်အား ကြည့်သောကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပညာရှင်တို့၊ နိထူယဟတ်၊ ကုန်ချာရပ်ကိုလက်ဆွဲကိုင် ထိုင်၍ကြည့်တံ၊ သိနှင့်ကုန်၏’ ဟူသော သေနင်္ဂဗျူဟာစတံ ကျမ်းလာ ဆိုလောက်အရပ်ပင်လျှင် ရှေးဟောင်းပညာရှင်တို့သည် နှုတ်ဖြင့် စကားပြောဆိုမှုမပြုဘဲ မျက်စိဖြင့် ကြည့်ကာ တစ်ဦး၏ပညာကို တစ်ဦးကြည့်ကာလေ လာသမှုပြု၍ အဆုံးအဖြတ် ပြုကြပေသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းအမည်ခံ လျှို့ဝှက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် လူသတ်မှုအမျိုးမျိုး ပညာစဉ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကျူးလွန်လျက်ရှိကြသော မြေအောက်လောကီရာဇဝတ်ဂိုဏ်းကြီးမှပညာရှင်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

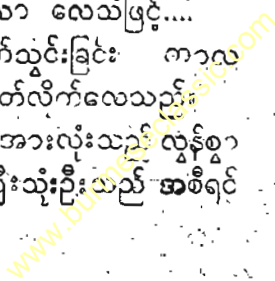
မျက်စိဖြင့်ပင် ပညာစစ်ဆေးမှု အကဲခတ်မှုများကို အတန်ကြာ ပြုလုပ်လျက် ရှိကြပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် သူမ၏ပေါင်ပေါ်၌ မြိန်းလျက် ရှိသော ကြောင်နက်ကြီးကို ယုယုယသပ်လိုက်ရှင် သူမ၏ ရတနာဝတ်စုံများ စံခြယ်ထားသော နယား၊ ရွှေကြုတ်၊ ဟင်္သာရုပ်ထိုး၊ နားတောင်း တိမ်ပုံ၊ ဇော်ထည်ဇော်ရုပ်ဖြင့် ရှေးပျူလက်ရာပြည့်လျက်ရှိသော ရတနာအပြည့်ဆင်းထားသော လက်ကို အသာထောက်၍ ထိုလက်ပေါ်၌ မေးတင်လျက် သျှောင်တစောင်းအား ကိုယ်လုံးခြုံကာ ရွှန်းစားယစ်ဝေသောမျက်လုံးတို့ဖြင့် ကြည့်ရှုလျက် ရှိပေသည်။

ထို့နောက် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ စင်မြင့်အနီးမှ အဝဲအဝတ်ခါးတစ်ခုသည် ပွင့်ထွက်လာပြီးလျှင် လွန်စွာလှပသောမိန်းမ ချောဆံဦးသည် ဝတ်ရုံအနက်ကိုဝတ်လျက် လက်၌ အနီရောင် အလိပ်ကြီးတစ်ခုကိုကိုင်ကာ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာနှင့် ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းကြီး၏ ပညာရှိကြီးသုံးဦး ထိုင်လျက်ရှိရာ ရှေ့တည့်တည့်သို့ ချောက်လာပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ ရှေ့ခြံခူးတစ်ဖက်ထောင်လျှင်ရှိပြီး ထိုအနီရောင် အဝတ်လိပ်ကြီးကို ဖြန့်လျက် ကြည့်လင်ပြတ်သားလျက်ရှိသော လေသံဖြင့်....

‘ရာဇဝတ်သားများကို ရှေ့မှောက်သွင်းခြင်း ကာလလေးသည်တော်၏ အစီရင်ခံစာ ဟူ၍ ဖတ်လိုက်လေသည်။’

ခမ်းမဆောင်ထဲရှိ ပရိသတ်ဂိုဏ်းသားအားလုံးသည် လွန်စွာ ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ပညာရှင်ဆရာကြီးသုံးဦးသည် အစီရင်

ခံစားဖတ်သူထံသို့ ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင် ရှေ့ဆက်ဖတ်မည့် အစီရင်ခံစာကို နားစွင့်လျက် ရှိကြပေ၏။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် လက်ပေါ်မေးတင်လျက် သျှောင်တစောင်းကို ကြည့်နေရာမှ ခပ်မတ်မတ် ပြန်ထိုင်လိုက်ပြီးလျှင် အစီရင်ခံစာဖတ်သူ အမျိုးသမီးချောဆီသို့ မျက်လုံးကို ဝေ့ကစားလိုက်လေသည်။ အမျိုးသမီးသည် အဝတ်နီပေါ်၌ ရေးထားသော စာတို့ကို ဆက်လက်ဖတ်ပြ အစီရင်ခံစာပေးသည်။

‘လေးသည်တော် သူရဲ၊ သူဘက်၊ ဝန်ခင်း၊ မောင်သူတော်အစီရင်ခံစာပုံစံနှင့်... သဘင်တင်လိုက်ပါသည်။ ပျူခင်းသက္ကရာဇ်ချရ၏ အနှယ်တော်၊ ငွေစစ်ငွေသားဖြင့် တိနိပိ ကွမ်းစား၍ ပေးအပ် ထားရစ်ခံရပေ၏။ ပျူမင်းသက္ကရာဇ်ချရ၏ အခင်းတော် သေခင်းစာ... ငွေပုရပိုက်အရ လောကီယုပညာအရဖြင့် အစဉ်အဆက်အနှယ် အတွက် ဝန်ထမ်းတော် မူပေသော ကြောင်နက်ရှင်မသူ့ဇာ ဂိုဏ်းတော်၏ အကြီးအချုပ် သခင်မလေး ရှင်သူဇာ ဒေဝက္ကန္တာ မည်ရသော ဂိုဏ်းထော်ရှင် သခင်မလေးဘုရား’

‘ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်း၏ ရန်သူတော် နံပါတ်တစ်ဖြစ်ပေသည့် ဗြိတိသျှဘုရင်မကြီး၏ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ရသည့် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းဘွဲ့ခံ လူအမည် မောင်ဘဂျမ်းနှင့် ငွေစားလွယ်နှင့် ဆုကြေးငွေရ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စုံထောက်ကျော်ကြီး ဦးဇင်ယော်၊ တပည့်စာသင် ဘူးမောင်၊ သျှောင်တစောင်း၏ တပည့် လူပု

ကလေးဖြစ်သော မောင်းဂွတ် လူမျိုး မျိုးနွယ်ဝင် ‘ဝွန်ရိုင်း’ တို့အား ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ရှေ့ဓမ္မာက်သို့ စင်းလိုကစင်း၊ ချေလိုကချေ၊ ရာဇဝတ်သားတို့အား စီရင်အပ်သော ထုံးရဟတ်နိဗ္ဗေအတိုင်း ပြုနိုင်ရန် ဆက်သွင်းပါသည်။

‘ကရင်သင်တိုင်း တောအတွင်း၌ လင့်စင်ထိုးကာ ကျေးတော်မျိုးတို့၏ လျှိုငှက်သမုဒယ မြေအောက်ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုကိုလည်းကောင်း၊ သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး တို့သည် ထောက် လှမ်း နေ စဉ် အထောက်တော် ရှင်သူဇာ နံပါတ်(၄)၏ဖော်ထုတ်မှုအရ ကျေးတော်မျိုး ကိုယ်တိုင် မီးမောင်းဆင်၍ ‘ပျူမင်း’တို့၏ တတ်အပ်သော လေးသည်တော်ပိုစည်းအတတ်ဖြင့် အရှင်လတ်လတ် ရအောင် ဖမ်းဆီးခဲ့ပါသည်။

‘ကရင်မုဆိုးကြီး ဘိုးစံသည်ဇာား ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကရင်အဘိုးကြီး ဘိုးစံအား အောက်ပါ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ လေးသည်ခတ်များက လိုက်လံလှုပ်ကြဲလျက်ရှိပါသည်။

စဉ်လာထိုးတမ်းအရ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ရန်သူ ရန်သူတော်များအား နေကွယ်လျှင် ကားစင်တင်၍ ကျပ်ထိုး၊ ပူဘိုက် လည်သားမြိုက်ကို လှန်ပူနှုတ်ဖောက်ပြီးလျှင် ဝမ်းအူသားနှုတ် သည်းခြေရည်တို့ကို ငှက်

အော် လင်းတ ဖိုမတိုအား ညစာကျွေးမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကိစ္စ၌ ဖမ်းဆီးမိခဲ့သူ သျှောင်တစောင်းနှင့် ထောက်ကြီးတို့သည် သာမန်မည်ကာမတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်မူဘဲ သူ့ရဲအဆင့်ဝင် အချင်းအရည် နှလုံးသည် ပွတ် ပြည့်စုံသောသူများ ဖြစ်လျှင်းကြ၍ ငွေသင်္ဘော ပုရပိုက်ရစ်ခွေစွာ 'ပျူမင်း' သက္ကရာဇ်ချရ၏ မိန့်ထုံးအရ တောကြီးစံပို့နှင့် တိုက်သတ်စေကြောင်း လေသည်တော် ဝန်ခင်း မောင်သူတော် အစီရင်ခံလျှောက်ရန်သူတော်ကြီးအား သခင်မ ပဏ္ဍာဆက်ပါကြောင်း

မောင်သူတော် သင်တိုင်းတော

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ လက်မရွံ့သူ

ချောမွေ့သော မိန်းမချောလေးသည် ဝတ်ရုံနက်ကို လျက် ဖြတ်သားမာန်တင်းသော အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ပြပြီးလျှင် ငွေထောက်အနေအထားမှ ရှက်ထည်လိပ်ကို ပြန်၍ လိပ်လုံး ပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင် သူဇာအား လွန်စွာ ရိုသေသော အမှုအရာဖြင့် အရိုအသေပေးကာ ခန်းမဆောင်မှ ပြန်လည် အတွင်းဆောင် တံခါးထဲသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်သွားသည်။

မကြာမတင် မရှေးမနှောင်းပင် ရင်အုပ်ထွားထွားလက် မောင်းသား ကားကားကို ဝတ်ရုံအနီနှင့် ချုပ်ဝတ်အင်္ကျီရှည် ကတ္တီပါသား အနီရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ခေါင်းပေါင်း

စကို တစ်ချေတည်ထိုးပေါင်း ပေါင်းထားသော ယောက်ျားပျို တစ်ဦးသည် ရင်ကိုကော့လျက် ဝင်ရောက်လာပြန်သည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့အား တစ် ခါကမျှ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင်မ ဘက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ခူးထောက် ဦးညွတ်လျက်....

'ကျေးဇော်မျိုး ဝန်ခင်းမောင်သူတော် ရှေ့တော်မှောက် သို့ ရောက်ရှိကြောင်းပါ သခင်မလေး၊ လေးသည်တော်ရဲ့ အစီရင်ခံစာ ဘတ်အရ သခင်မလေး၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ဆောင် ရွက် လုပ်ဆောင်ရန် အရန်အသင့် မှုခင်းတော်ဖွင့်ရန် အသင့် ရှိကြောင်းပါ' ဟူ၍ လေးနက်သော ရိုသေမှုဖြင့် အမိန့်နာခံ လျက် ရှိပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် လက်ပြင်းတစ်ချက် မသို့မသာ ချ လိုက်ပြီးလျှင် ကြိုးဟည်းလည်း ချည်နှောင်ထားသော လူသူ တော် သျှောင်တစောင်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

ကြည့်လင်ရွန်းလို့ ရွန်းစားခေံ အကြည့်ကို သျှောင် တစောင်း တွေ့လိုက်ရပေသည်။ ထို့နောက် ရှင်သူဇာသည် သျှောင်တစောင်းအား စူးစူးရဲရဲကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

'ရိုးမပြန်ပညာရှင် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း အတွက် သင့်မြတ်သော သေခင်းဖွင့်၊ တိုက်ပွဲစဉ်ဖြစ်၍ လျော်ကန်သော အစီရင်ခံစာဖြစ်၍ လေးသည်တော် မောင်သူတော်အတွက် ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခွင့်မြို့သင့်ပေတယ်၊ သခင်မလေး ထုံး နည်း ထုံးတမ်း၊ သက္ကပျူဇာ ဆိုလာမဲ့၊ ဂိုဏ်းတော်အတွက် နှလုံးငဲ့ ဆုံးဖြတ်သင့်တဲ့အချက်ပေပဲ... သခင်မ။

'မောရခါးကုန်း၌ အသက်ဇီဝိန်ကို ခြွေယူလိုက်တဲ့ တရုတ် ပညာရှိ လိုစိဟာ သူတို့အဖွဲ့နဲ့ ဆက်စပ်မှုရှိနေတယ်လို့ ယူဆပေတယ်။ ဒီဟာကြောင့် မြန်မာကြာ ဝက်ဝံဘွင်းသို့ ပို့သင့်ပေတယ်'

အရိုးပြိုင်းပြိုင်းထလျက် မျက်တွင်းဟောက်ပက်ဖြစ်လျက် သော မည်သို့သောပညာရှင်ဖြစ်သည်ဟုခန့်မှန်း၍ မရနိုင်သော ထိုပညာရှင်သည် သျှောင်တစောင်းအား လွန်စွာ စက်ဆုပ်စွာ ကြည့်လျက် သခင်မလေးအပါးသို့ ရပ်လျက် နှုတ်တင်၊ လက်တင် အကြံပြုလျက်ရှိသည်။

နှုတ်တင်လက်တင် ဆိုသည်မှာ ပညာရှင်ကြီးသည် အဦးအချုပ် သခင်မ၏ရာဇမုတ္တမခုံ၏ ညာလက်ရန်းကို ကိုင်လျက် လေးနက်စွာပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤပြောဆိုချက်သည် ငြင်းပယ်ရန် မသင့်ဟူသော အကြံပြုချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟူသော ရှေးနန်းဘွင်း 'ပျူ'သက် ဓလေ့တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

ကြောင်နက်ရှင် သူ့စာသည် မတ်တတ် ထလိုက်ပေ၏။ ဝါဝင်း နုညက်သော အသား အရေ ပေါ်မှ စိုင်ခဲ နုထွားရပ်တင်ရစ်ခင်းလျက်ရှိသော ကိုယ်ပသာဒတို့သည် ခြုံလွှာပါးပါး အောက်မှ ရုန်းလုလု ထွက်တင်လျက်ရှိသည်။

နုထွေးသော နှုတ်လွှာကို အသာပြင်လိုက်ပြီးလျှင် မတ်တတ် အနေအထားမှ ညာလက်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

'မိန့်စဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် သင့်လေးသည်တော်မှ တာဝန်'

ကြောင်နက်ရှင်သူ့စာသည် အမိန့်တစ်ခု မှတ်လိုက်ပြီးသည့်နောက် လေးတဲ့ စွာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးလျှင် ထိုင်ခိုပေါ်သို့ ဆင်လိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူ့စာ၏ လက်ခဲဘေးမှ ပညာရှိကြီး နှစ်ဦး ဆိုသည်လည်း ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေသည်။

လေးသည်ဝန် မောင်သူတော်သည် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ အမိန့်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ဒူးထောက်လျက်သားမှ မတ်ရပ်အနေအထားသို့ ရပ်လိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် ရာဇမုတ္တမ ကုလားထိုင်ထက်မှ နေ၍ လေးသည်တော် မောင်သူတော်အား ဆက်လက် မိန့်ဆိုလိုက်သည်။

'ရိုး...တိုက်ပွဲသဘင်ကို နန်းရှင်ပြင်ထဲမှာပဲ ကြည့်ချင်တယ်နော်။ တောကြီးဝံဖိုကို အထိန်းတော်တွေနဲ့ ဒီနန်းရှင်ပြင်ထဲမှာပဲ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပြီး တိုက် ပွဲတာ အတွက် ပွဲထွက်စေလိုက်'

'မှန်ပါ သခင်မ၊ အမိန့်အတိုင်း လေးသည်တော် ဆောင်ရွက်ပါမယ်'

လေးသည်တော် မောင်သူတော် ထွက်ခွာသွားပြီးလျှင် နန်းမဆောင်ထဲမှ ဂိုဏ်းသားတို့သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လျက် သွားကြပေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တီးတိုးပြောဆိုလျက် ရှိကြသည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့အား လေးတင်၍ ဆောင်ရွက်ရလျက်ရှိသော ရှင်သူ့စာတို့သည် လေး လက်နက်တို့ကို

သျှောင်တစောင်းတို့အား ချိန်ထားလျက်ရှိရာမှ အောက်သို့ ချလိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသား လေးယောက်သည် လွန်စွာ ကြီးမား လေးလံဟန်တူသော ကော်ဇောနီကြီးကိုထမ်းလျက် ခန်းမကျယ်ကြီးအလယ်၌ ခင်းလျက်ရှိပေ၏။

ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် သျှောင်တစောင်းနှင့် လောကြီးဝက်ဝံတို့ တိုက်ခိုက်ကြမည့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းအား မျှော်လင့်စောင့်စားလျက် ရှိပေသည်။

ကော်ဇောကြီး၏ လေးဘက်လေးတန်၌ ဧရာမလျော်ကြီး ကြီးများစွာကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် ပါးပိုးတိုင် မဒမတိုင်များဖြင့် ပတ်လည်တုပ်နှောင်လျက်တိုက်ပွဲကင်းအဖြစ် တစ်တုတ်ခြင်းပြင်ဆင်လျက်ရှိကြသည်။ ပန်းပွားစုံများကိုလည်း လေးဘက်လေးအနှံ၌ ဆွဲထားကြားလသည်။

တို့သို့ ခင်းကျင်းလျက် ရှိသည်ကို ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ သည် သူမ၏ ရာဇမုတ္တကုလားတိုင်ထက်မှနေ၍ ကြီးကြပ်လျက် ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်း သား တို့ သည် ဤအမှုကိုစွဲများ၌ များစွာ ဖျတ်လတ်ကျင်လည် ကျမ်းကျင်မှု ရှိကြလေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ပြေလျော့ ဖွာလန်ကြွလျက်ရှိသော သူ၏သျှောင်ကိုပြေစေရန် ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး ပြေလျော့ နေသော သျှောင်သည် လုံးဝပြေလျော့ကာ ဖားလျားကျသွား လေသည်။

ဖားလျားကျသော ဆံပင်ကိုအကာအကွယ်ပြုကာ သျှောင် စောင်းသည် ၎င်း၏လက်၌ လွန်စွာခိုင်ကျည်စွာ တုပ်နှောင် ထားသော ကြီးတို့ကို ဖြေလိုက်သည်။ ကြီးထုံးအဆင့်အခွဲ များသည် ရုတ်တရက် အောက်သို့ ပုံကျလျက်ရှိသည်။

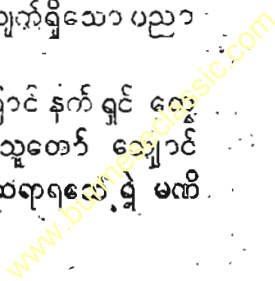
သျှောင်တစောင်းသည် စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ဇယားနှင့် ပခုံး ဦးကပ်လိုက်ပြီးလျှင် ဦးဇင်ဇယား၏လက်မှကြီးများကို ဖြေ ထိလေသည်။

ကြီးဖြုတ်သော အချိန် ကာလ မှာ လွန်စွာ မြန်ဆန် တောင်းခြင်း ရှိပေရာ ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာသော ထိုဝံအဖိုကြီးနှင့်ပါ ချိန်လိုက်လျက်ရှိသော အချိန်ဖြတ်လျက် မခြင်းကြောင့် သျှောင်တစောင်း၏ ကြီးဖြုတ်လိုက်ခြင်းကို ကြောင်နက်ရှင်မှတစ်ပါး အခြားသူများ သိရှိခြင်း မရှိလိုက် သည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ရုတ်တရက် လက်ခုပ်တစ်ချက် တီး ထိလေ၏။ ထိုသောအခါမှသာလျှင် ပရိသတ် အား လုံး သျှောင်တစောင်း ကြီးဖြေလိုက်သည်ကို သိရပေ၏။

ပညာရှင်ကြီး သုံးဦးသားသည် သျှောင်တစောင်းကိုကြည့် လွန်စွာအံ့ဩသွားကြသည်။ လွန်စွာပိန်၍ လွန်စွာမျက်တွင်း မြီးလျှင် ကိုယ်အထက်ပိုင်း ဗလာကျင်းလျက်ရှိသော ပညာ ရှင်ကြီးသည် ရှေ့သို့ လှမ်းလာပေသည်။

အံ့ဩသွားသလား၊ ခင်ဗျားတို့ ကြောင် နက် ရှင် ကေ့ နှစ်သလောက်တော့... ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... လူသူတော် သျှောင် စောင်းက မလေးသလိုပါပဲလေ၊ ရိုးမ ဆရာရသေ့ ရှိ မက်

၁၆၈ ရာဇဝင်

ပေါက် လျှော်ထုံးကြိုးဖြေအတတ်ရဲ့ သဝဏ်ကဗျာဇာတ်နိဿိ
လေးပါး...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် သျှောင်ကို သုံးဆင့်
ထုံးလျက် လက်ယာဘက်၌ သျှောင်ကိုချလိုက်ပြီးလျှင် လက်
သုံးချက်ကို မြည်တည်းစွာ တီးလျက် ခန်းမဆောင်အလယ်
ကော်ဇောနီကြိုး ခင်းလျက်ရှိသော ကြိုးစိုင်းအတွင်းသို့ ခုန်
ဝင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အပေါ်လွှာ ရှမ်းဝတ်စုံကိုချုတ်၍ ပရိသတ်
သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်လေသည်။

(မဏိပေါက် လျှော်ထုံး ကြိုးဖြေအတတ်သည်
ပုဂံသူရဲကောင်း အတတ်ပင် ဖြစ်၏။ အကယ်
ရှိသောအစာတ် ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအခါ 'သို
စွမ်းရည်ပြပွဲ'၌ အချို့ ပညာရှင်တို့သည် ထို
ဖော် ပြသလျက် ရှိပေရာ များစွာဝမ်းမြောက်
ဖွယ် ဖြစ်ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်
ကို လွန်စွာ ကျေးဇူးတင်စရာ ဖြစ်ပေကြောင်း
စာရေးသူ။)

(၉)

ဝက်ဝံဖိုနှင့် သျှောင်တစောင်း

သျှောင်တစ်စောင်း၏မို့ မောက်သောရင်အုပ်သားမြောင်းကြီး
သည် လွန်စွာ ပေါ်လွင်လျက် လက်မောင်းကြွက်သား အဖု
အထစ်အလုံးအမြောင့်တို့သည်လှိုင်းထလျက်ရှိသည်။ မြေဟောက်
ထုတ်နု ခွေဆင်းလျက်ရှိသော ကျောပြင် ကြွက်သားမြောင်း
ဦးသည် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းဗိုက်မှ အရစ် အရစ် ခွေတက်
သွားဘိသော ဝမ်းမြောင်းသား ရစ်ထွေးထွေးများသည်လည်း
ကောင်း သျှောင်တစောင်း၏ ဖြူဖွေးနူးညံ့သောအသားအရေ
လွန်စွာ လိုက်ဖက်ညီတပြေလျက်ရှိပြီးလျှင် ဝင်းလက်၍
ညီရည်ထလျက်ရှိသော ကသိုက်ရည်ပြည့် မျက်လုံးအစုံသည်

လည်း လွန်စွာ ရဲရင့်လှတီတော့ရာ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ မြေ
အောက် ဂိုဏ်းသားကြီး၏ အရှင်သူဇာအဖွဲ့သည် ကြက်သေ
သေ၍ ငေးကြောင်လျက် ရှိနေတော့သည်။

သို့သော် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ လေးသည်တော် အဖွဲ့
သည် ဒူးလေးများကို သျှောင်တစောင်းရှိရာသို့ ချိန်မန်းလိုက်
လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် လွန်စွာ ကြီးမားသော ဝက်ဝံဖိုကြီး
သည် ဂိတ်တံခါးမှ ဖြတ်လျက် ကော်ဇောနီခင်းလျက်ရှိသော
တိုက်ပွဲကွင်းဘက်သို့ လှမ်းလျက်ရှိတော့သည်။

ဝက်ဝံ ကြီး၏နောက်မှ ဝက်ဝံ ကြီးစား ချည်နှောင်ထား
သော ကြိုးကို ကိုင်ပြီးလျှင် လှံနှင့် ကြိုးကြိမ်ထို့ကို ကိုင်လျက်
အမိန့်ပေး လိုက်ပါလျက်ရှိသော ဝံထိန်းအဖွဲ့လည်း ပါလာ
လေ၏။ နောက်မှ ဦးပေါင်းအနီကို ပေါင်းလျက် ရင်ဘတ်၌
ကြောင်နက်တံဆိပ်ကြီးထိုးလျက်ရှိသောဝန်ခင်းမောင်သူတော်
လိုက်ပါလျက် ရှိပေသည်။

ဝက်ဝံ ကြီးသည် စည်းဝိုင်းထူးသောကြိုးဝိုင်းအတွင်းသို့
ဖြည်းဖြည်းဝင်လျက်ရှိသည်။ နှုတ်မှလည်း ဂစ်...ဂဲ ဟူ၍ အော်
မြည်လျက် ဝင်းဝင်းထသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ၎င်းသတ်ဖြတ်
ရမည့် လူသားကို ကြည့်လျက်ရှိပေသည်။

စိုးထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဆိုအခြင်းအရာကို ရင်
တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိပေ၏။ ဝက်ဝံ သတ္တဝါ၏သတ္တိ
ထူးကိုလည်း တောလိုက်ဖူးသောစုံထောက်ကြီးသည် သိရှိထား
အဖွဲ့ ဖြစ်ပေရာ တောကြီးဝက်ဝံ ဟူသော လွန်စွာနက်မှောင်
မျက်လုံးစိမ်းသော ဝက်ဝံ ဖိုတို့သည် အဆိုင် အပေါက်အကုန်

ဖြစ် လွန်စွာအားကြီးသောသတ္တဝါဖြစ်ခြင်းကြောင့် လွန်စွာ
မိလျက် ရှိပေသည်။

တောကြီးဝက်ဝံ ကို သာမန်လူသားသည် မည်သို့မျှယှဉ်နိုင်
မဟုတ်ပေရာ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်း၏ ရက်စက်မှု
ဆိုင်းအတာသည် များစွာ ကြီးထွားလှသည်ဟု စုံထောက်
သည် သျှောင်တစောင်းအား စိုးရိမ်မကင်း ကြည့်ရှင်း
ဝံကြီး၏ ခြေလှမ်းကို စောင့်ကြည့်လျက်ရှိပေသည်။

ဝက်ဝံ ကြီးသည် ကော်ဇောနီကြီးပေါ်မှာ လျှောက်လျက်
ညီနှင့်ဖက်ကိုမြှောက်ကာ စည်းအတွင်းဝင်လေ၏။ ကြောင်
ရှင် ဂိုဏ်းသား ပရိသတ်တို့သည် ဟေး...ဟေး ဟူ၍
အော်ဟစ်ကာ ဝက်ဝံ ကြီးအား ကောင်းချီးဩဘာပေးလျက်
ရှိသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် သူမ၏ ရာဇမုတ္တ ကုလားထိုင်
ပုံမှ တည်ငြိမ်စွာ ထိုင်လျက် အခင်းအရာ၊ အခြင်းအရာကို
လျက် ရှိပေ၏။ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်းမှ ပညာရှင်ကြီး
ဦးတို့သည် သျှောင်တစောင်းအားမခိုးမခန့်မလောက်လေး
သာ ကလေးကလားပုံစံဖြင့်သနားစဖွယ်သတ္တဝါလေးသဖွယ်
အဘေးထားလျက် ဝက်ဝံ ကြီး၏လက်ဘွင်း၌ လည်ညှစ်ခံရ
အရေးကို တွေး၍ ကြည့်နူးဟန်ရှိကြလေသည်။

ဝက်ဝံ ကြီးသည် ဂစ်ဂစ် ဂဲ ဟူ၍ အော်ကာ သွားကို
ခင်း သျှောင်တစောင်း စောင့်လျက်ရှိရာ ကြီးဝိုင်း ထောင်
သို့ ဦးဘည်လာလျက်ရှိပေ၏။ ဝက်ဝံ ကြီး ၎င်းဘက်သို့
သည်လာလေလျှင် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် သူ၏

လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလျက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ကာ လှည့်လျက်ရှိပြီးလျှင် ဘယ်ခြေရွှေဖျားကို ထောက်၍ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖျော့လိုက်လေသည်။

ဝက်ဝံကြီးသည် လွန်စွာကြီးမားပေရာ သျှောင်တစောင်းထက် ခေါင်းတစ်လုံးသာသာမျှ မြင့်၍ သျှောင်တစောင်းကိုယ်၏ သုံးဆမျှထွားလေ၏။ လွန်စွာ မည်းမှောင်သော အမွှေးမုင်ကြီးများသည် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ဝါးလက်မကျော်ကျော်မျှ ရှည်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပြီးလျှင် လက်ဝါးကြီးနှင့် လက်သည်းများမှာမူ ဗာဒိရွက်တမျှ ကြီးမားသည်။

ဝက်ဝံကြီးသည် သျှောင်တစောင်းအား သွန်စွာနိုးကပ်စွာ ထိုးလျက် ဂစ်ဂစ် ဂဲဂဲဖြင့် ဝက်ဝံတို့၏ ဟောင်နည်းဖြင့် ဟောင်လိုက်ကာ လက်သည်းများဖြင့် ထိုးဆိတ်လိုက်ကြသည်။ ဝက်ဝံကြီးသည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်လည်း ဆက်တိုက်ပုတ်လိုက်လေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ဝက်ဝံကြီး၏ ပုတ်သောလက်နှစ်ဖက်ကို နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းဖြင့် ဗျတ္တရုဗျဉ်း၏ ဝက်ဝံတောင်ပံခတ်ဟန်ဖြင့် ဆုတ်လိုက်၏။ လေထဲ၌ ဝက်ဝံကြီး၏ လက်တံတို့ ယမ်းသွားလေသည်။ ဝက်ဝံကြီးသည် ညာဘက်သို့ လှည့်ကာမကျောမနပ်ဖြင့် တစ်ကွက်သာသာကပ်ဆုတ်သွားသော သျှောင်တစောင်းအား လှမ်း၍ပုတ်လိုက်ပြန်သည်။ အင်အားအရှိန်ကို အသုံးပြုပြီးလျှင် တိရစ္ဆာန်ပီပီ အတင်းဂင်ထိုးလျက် သွားလေ၏။ သွားများကိုလည်း ဖြဲထားလေသည်။ သျှောင်တစောင်းသည် ဒုတိယအကွက်ဖြစ်သည့် ခြေကို ခုန်ဆုတ်

ဥာခြေကို အပေါ်သို့ မတင်ပြီးလျှင် ဝက်ဝံကြီး၏ ပေါင်ကြားကို ခြေဖျားဖြင့် ခတ်တင်လိုက်၏။ ဝက်ဝံကြီးသည် သျှောင်တစောင်း၏ ခြေဖျားကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်လေရာ သျှောင်တစောင်းရှမ်းဘောင်းဘီ စသည် ပေါင်လယ်မှနေ၍ စုတ်၍ သွားလေ၏။ ပေါင်၌ သွေးခြေဖျားဥသွားသယောင် နီရဲသွားလေသည်။

ကြောင်ဒယ်ရှင်ဂိုဏ်းသားတို့သည် ဘဟေးဟေးနှင့် အော်အော်ကြွေလေ၏။ သျှောင်တစောင်းသည် ဆုပ်ဖမ်းလိုက်သော ဝက်ဝံလေးကြောင့် ယိုင်သွားသော်လည်း ဘယ်ခြေကို အကာဆုခံ ခတ်နည်းဖြင့် ခတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဝက်ဝံ၏ စူးနင်းသော ဘေးသို့ ခတ်တင်ပြီးလျှင် ညာလက်ဖြင့် ဝက်ဝံ၏ နှာနှိပ်ကို ပေါက်လိုက်လေ၏။ ဝက်ဝံကြီးသည် လွန်စွာ နာကျင်သွားသည့်အလား လက်နှစ်ဖက်ကိုလွှတ်ကာ သူ၏နှုတ်သီးကို လက်ဖြင့် ပုတ်လိုက်လေသည်။

လှပဆန်းကြယ်သော နီလိဂံရဟိတကုဗျတ္တရုဗျဉ်း သိုင်းကွက်ကို ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ လက်အောက်ဂိုဏ်းသားတို့သည် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့လိုက်ရပေ၏။ ဝက်ဝံကြီး ခေတ္တခြိမ်သွားသည်အထိ လျှပ်တစ်ပြက် ခဲမစ်သလောက် တိုက်ခိုက်ချက်သည် မည်မျှပြင်းထန်ကြောင်း ရိပ်စားမိလိုက်ကြပေသည်။ သျှောင်တစောင်းသည် ဗျတ္တရုဗျဉ်း၏ ကလင်မုခ်ခြေလိမ်အကွက်၊ ဂပိနင်းတောင်းရိုက်ကွက်၊ သက်ယောသန ဝါးစောင်ကွက်၊ လယ်လိဒ္ဒု နှုတ်သီးထိုးအတိုက်ကွက်တို့ကို ကျပ်သည် ကျွမ်းကျင်စွာ လှုပ်ရှားသွားရင်း နီလိဂံရဟိတကုဗျတ္တရုဗျဉ်း

ဗျက္ကရဗျိုင်း၏ ငါးဖမ်းကွက်ဖြစ်သော မံလယုဂ္ဂ အကွက်
ခင်း၍ စက်ဝံကြီး၏ တိုက်ကွက်ကို စောင့်လျက်ရှိပေသည်။
ကြောင်နှက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် ငြိမ်သက်လျက် ရှိ
သည်။ စက်ဝံသည် ဗျိုင်းကိုနိုင်ရိုးထိုးစံ မရှိပေ။ စက်ဝံ
ဗျိုင်း တွေကြပေလျှင် စက်ဝံသည်သာ အရှုံးပေးရမြဲ ဖြစ်
သည်။

ဤကား တောကြီးရာဇာ သမိုင်း၏ အပြေမန် အလို
တည်း။

ဗျိုင်းသိုင်းပညာကို ပေးလိုက်သော ဆရာ ရသေ့သည်
နီလိင်္ဂရဟိတကုသရသစ် ဗျက္ကရဗျိုင်းပေမူဖြင့် သင်ကြားပေးစဉ်
ပညာစဉ်ပြောကြားခဲ့သော စကားရပ်ဖြစ်ပေသည်။

လွန်စွာရှုပ်ထွေးနက်နဲဆန်းကြယ်၊ ဆန်းပြားလှသော သိုင်း
ပုန္တရာကျမ်းရင်းကြီးမှ အဖျားအနား ဖြစ်သည့် ဤဗျက္က
ဗျိုင်းသိုင်း၏ ပင်မရေသောက်ကွက်များကို သျှောင်တစောင်း
သည် ခင်းရေးခင်းရာ 'ရိပင်အရ' တိုက်ကွက်ချလျက် ရှိပေ
ကြောင်နှက်ရှင် ဂိုဏ်းကြီး တစ်ဂိုဏ်းလုံးသည် လှပခန့်ညား
ယောက်ျားဖီသရဲရင့်သော ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ တံဆိပ်တော်
မြန်မာပညာရှိ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအား ရှိသေ ဝေ
စားလိုသော စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိလာသည်။

ကြောင်နှက်ရှင်သူဇာ၏ ပညာရှိကြီး သုံးဦးသည်လည်း
လွန်စွာ တည်ငြိမ် လူနေရရာ တိုက်ပွဲကို ကြည့်လျက်ရှိသည်။
ကြောင်နှက်ရှင်သူဇာသည် သျှောင်တစောင်းအား ပြုံးစိစိဖြင့်
ကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။

စက်ဝံကြီးသည် ၎င်း၌ ထိခိုက်နာကျင်သွားသည်ကြောင့်
တရကြမ်းပင် သျှောင်တစောင်းအား လိုက်လျက် ရှိသည်။
သျှောင်တစောင်းသည် ကော်ဇော်နီ ကြီးစိုင်းလယ်၌ ဗျိုင်း
တောင်ပံခတ်သည့်နှယ် ရှောင်တိမ်းရင်း ခုန်ပျံ တက်လျက် ရှိ
သည်။

စက်ဝံနှင့် သျှောင်တစောင်းတို့၏ တိုက်ပွဲမှာ ပို၍ ပြင်း
ထန် မာန်ဝင်လျက် ရှိကြသည်။ သျှောင် တစောင်း သူ
စက်ဝံကြီး၏ နှုတ်သီးအား နှစ်ကြိမ် ထိုးဆိတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်

စက်ဝံကြီးသည် သျှောင်တစောင်းအား အသွယ်တကု
သတ်ဖြတ်၍ မရသဖြင့် လွန်စွာ စိတ်တိုလျက်ရှိသည်။ သွား
များကို ဖြဲကာ လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ် ရိုက်ပုတ်တိုက်ခိုက်
လျက် ရှိသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် ညွတ်ပျောင်း သိန်သွဲ့ လိမ်ယုက်
ထိုး နှုတ်သီးဖြင့် တောင်ပံ ဝတ်လေစေတတ် စသည်ဖြင့် အကွယ်
အကာ အလိမ်အပတ် နည်းတို့ဖြင့် လွန်စွာ လျှိုဝက် နက်နဲ
လှသည့် နီလိင်္ဂရဟိသစ် ဗျက္ကရဗျိုင်း သိုင်းပညာကို ပညာ
နှစ်ပါပါဖြင့် ထုတ်ဖော်လျက် တောကြီးစက်ဝံ ဖို၏သတ်ထိုး
မျှ ကွက်များကို အချက်ပါပါ အသုံးပြုလျက်ရှိကြောင်း တော
ကြီးစက်ဝံသည် သျှောင်တစောင်းအား များစွာဒုက္ခပေး
နိုင် ရှိလေသည်။

တောကြီးစက်ဝံသည် ရိုက်လိုက် ပုတ်လိုက်လျှင် ဇေက္ခ
ရွာင်လိမ်ပတ်လျက် ရှောင်တိမ်းနေသော လူသား ပညာရှင်

ကြီးကို လွန်စွာမှပင် စိတ်မရှည်ပေတော့ရကား မီးကုန်ယမ်းကုန်
သတ်ဖြတ်ရန်ကြီးစားလိုက်လေတော့သည်။

ဆောဝ်ကံဝံ တို့၏သဘာဝမှာ လွန်စွာအားကြီး၍ အသတ်
အညစ်အားကောင်းပေရာ ဝက်ဝံ နှုတ်ပန်းဟူ၍ပင် ဝက်ဝံ တို့၏
သတ်နည်းကိုယူ၍ နှုတ်ပန်းပညာထည့်သွင်းခံရသည့် တောကောင်
ဖြစ်သည်။

ဝက်ဝံ မျိုး များစွာရှိသည့်အနက် တောကြီးဝက်ဝံ ဟူ
သော မကွဲဝိသန့်မျိုး ပေါက်ဝက်ဝံ မှာ လွန်စွာ လက်သည်းဆိပ်
ကြမ်းသောမျိုးဖြစ်ပေရာ ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းတို့သည် ဤသို့
သော ဝက်ဝံ မျိုးကို ကျောက်ကမ္မကြား၌ ညွတ်ကြိုးဖြင့်
မျှောလိုက် ထားပြီးလျှင် ကြွင်းထောင်ချောက်ဖြင့် ပိတ်ဆီး
ထား၍ အစားကို တစ်ရက်ကျွေး တစ်ရက် အငတ်ထားပြီးလျှင်
ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း၏ အသူရာသုတ်သင်ပွဲဟု ခေါ်ဆိုအပ်
သော ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း၏ ရန်သူတော်များကို သုတ်သင်
မှု၌ အရေးတင်ထားသမှု ပြုလေ့ရှိပေသည်။

ဝက်ဝံ ကြီးသည် သွားများကို အစွမ်းကုန်ဖြုတ်ကာ လက်
နှစ်ဖက်ကို ကားပြီးလျှင် စိန်းစိန်းရဲရဲဖြင့် သျှောင်တစောင်းကို
ကြည့်ကာ ကြိုးဝိုင်း ဝိုင်းထားသည့်ဘက်သို့ရှောင်တိမ်း ဆုတ်
ခွာလျက် လိုက်သံပေးလျက်ရှိသော သျှောင်တစောင်း၏
လည်ပင်းကို ကုတ်ညှစ်ရန် အတင်းဝင်လျက် ရှိသည်။

ဆံတုံးသုံးဆစ်ကို ထူးလျက် တွဲလောင်းချလျက် ရှိသော
သျှောင်တစောင်း၏ ခန္ဓာကိုယ် အထက်ပိုင်းသည် ဝက်ဝံ ၏

သိုးဆိတ်လိုက်ပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းသားတို့အား
အော်၍ ပြောလိုက်သည်။

ဝက်ဝံ ကြီးသည် စီးကျလျက်ရှိသော သူ၏ သွေးများကို
နှုတ်ဖြင့်လျက်ကာ ချာလပတ်လည်လျှင် ခွေလဲ ကျသွားလေ
တော့သည်။

ဘောကြီး ဝက်ဝံ နှင့် နိလိင်ဟိက္ကသက်ပဗျက္ကရ ပျိုင်းတို့၏
သတ်ဖြတ်ခြင်းမှာ ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဝက်ဝံ ငြင်း လဲကျခြင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေလျှင် ကြောင်
နက်ရှင် လေးသည်တော်အဖွဲ့သည် ဆတ်ခနဲ ဒူးထောက်ကာ
၎င်းတို့၏ လက်သုံး ဒူးလေးများဖြင့် သျှောင်တစောင်း၏
ပတ်ပတ်လည်၌ ချိန်လှီးလိုက်ကြ၍ ဒူးလေး၏လေးညှို့ကြိုး
တို့အား တင်လိုက်ကြသည်။

လေးသည်တော်ဝန်ခင်း မောင်သူတော်သည် ကြောင်နက်
ရှင်အား လှည့်ကြည့်လျက် အမိန့်ကိုစောင့်လိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် မတ်တတ်ရပ်လျက် လက်ကပြ
လိုက်ပြီးလျှင်.....

‘ဧည့်လာထိုးဖွဲ့ ငွေသားသိပ်ရ ပုရပိုက်စဉ်ကို အားလုံး
လေးမားကြ၊ ဝန်ခင်းသူတော်၊ ဝ ဖိုအလောင်းကိုကောက်ပြီး
သင့်ရာသို့ပို့...သင်းရုံ အားလုံးအဆောင်တိုက်သို့ခွာကြ၊ သတ်ရ
ညီလာပြီးဆုံးပြီ၊ အသူတို့အားသင့်ရာအဆောင်သို့မှန်ရာကောက်
အခင်းခွန်တိုက် ပျူငှာစွာဆောင်ရွက်၍ ငါ၏ အမိန့် တစ်စုံ
တစ်ရာ မရမချင်း အကျဉ်းခတ်မှု မရှိစေရ’

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် အေးဆေးငြိမ်သက် ညင်းသန်
သော လေပြည်ဖြင့် ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသားတို့အား အမိန့်
မေးမြုလိုက်ပြီးလျှင်လျှင်စွာထလျက် သူမ၏ဆုတ်မုတ္တ ကုလား
ထိုင် အနီး၌ရှိသော ခန်းဆီးနီနှင့် ငွေဘော်ရောင် တံခါးချပ်
ရှိလေသော အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

ကြောင်နက်ရှင် လေးသည်တော်တို့သည် လေးကိုင်းကို
ဆောက်သို့ချကာ ဦးညွတ်၍ အမိန့်နာခံလိုက်ပေ၏။ ဝန်ခင်း
မောင်သူတော်သည် သူ၏ ကြောင်နက်ရှင် ဝတ်ရုံကြီးကို
ပတ်လျက်တင်လိုက်ပြီးလျှင် သျှောင်တစောင်းအား ဝေ့၍
ကြည့်လိုက်ပေ၏။ သျှောင်တစောင်းသည် သူ၏ ကျယ်ပြန့်သော
ပခုံးကို တွန့်ပြလိုက်လေသည်။

ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ၏ ပညာရှိ ကြီးများအနက် အရိုး
ပြိုင်းငြိုင်းထဲလျက်ရှိသော ပညာရှိကြီးသည် သျှောင်တစောင်း
အား ကြည့်လျက် ပြုံးတုံ့တုံ့ လုပ်လျက် ရှိပေသည်။

လူသူတော် သျှောင် တစောင်း သည်လည်း အားလုံးကို
ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ အရိုးပြိုင်းပြိုင်းနှင့် ပညာရှိကြီးကို
ကြည့်မိသောအခါ ပြုံးရာမှ ရယ်လိုက်ပေသည်။ အသံများပင်
ထွက်သွားလေသည်။

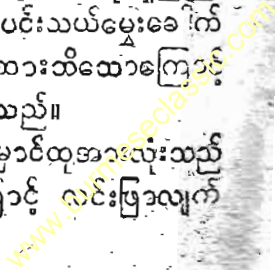
(၁၀)

ကွန်ကရားနှင့် သျှောင်တစောင်းပေမင်

လင်းထိန်စင်းဝါလျက်ရှိသောမီးတောက်ကြီးငယ်အသွယ်သွယ်
တို့သည် ကရင်သင်တိုင်း၊ တောအုပ်ကြီး၏အမြစ်အခြေကျသော
အုပ် ကျိုက္ကမူ ဟူသော စွယ်တောအုပ်အလယ်၌ လင်းလင်း
ထိန်လျက် ရှိပေသည်။

မီးတိုင်စင်ကြီးပေါင်းများစွာမှာ ဝါးပိုးဝါး တိုင်ရှည်ကြီး
များပေါ်တွင် လက်ထုတ်ခေါက်များ ပင်းသယ်မွေးခေါက်
များ၊ စန္ဒကူးသားများ၊ ရောယွက် ထုန်းထားထိသောကြောင့်
မွေးရန်များလည်း သင်းဖြာလျက် ရှိပေသည်။

မှောင်ပိန်းလျက် ညဉ့်နက်ယံ၏ အမှောင်ထုအားလုံးသည်
ဝါးပိုးဝါးမှ နံ့သာမီးစောက်များကြောင့် လင်းဖြာလျက်

သစ်ပင်ချုံနွယ်ချုံပုတ်စပ်တို့သည်နီနီဝါရောင်မြမြသမ်းလျက် ရှိပေပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ရာသော ထူးခြားလှသည့် တူရိယာအသံ တို့သည်လည်း ဖြည်းဖြည်းပူဇံစွာဖြင့် ဝမ်းမတမောင်းမောင်း မြည်သံသာလျက် ရှိ၏။ ဗုံဒတက်သံနှင့် ရှေးခေတ်ပျူဇာမင်း သက်တို့ လက်ထက် မှတ်ကဉာဉ်ပြုသော ဝါးပျဉ်းလှပြောင်း ပဒုလသံသာတို့သည် ကျူးရင့်လျက်ရှိသည်။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ ဘေးမှ ၎င်းအတွက် နေရာချထားပေးသော အဋ္ဌမတ်ပလ္လင်ခံ ကုလားတိုင်ထက်တွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို သပ်ရပ်ခန့်ညားစွာ ဝတ်ဆင်၍ ပိုးဖြူပဝါဖြင့် ကျလျက်ရှိသော သျှောင်ကို ခွေ၍ တင်ကာ နဖူးကို ပတ်လျက် စုရတီကုလားများ ပေါင်းသည့် ခေါင်းပေါင်းပုံပေါင်းထားသဖြင့် လွန်စွာအရောင်ထွက်လျက် ရှိပေ၏။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ အထူးအခွင့်အရေး တစ်ရပ်အနေ ဖြင့် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းတို့ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ နိမိတ်ပုံတော်သို့ တက်ရောက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကြောင် နက်ရှင်သူဇာအား လက်ထပ်လျှင် ဂိုဏ်းသို့ဝင်ခွင့်ရ၍ ငြင်းပယ် လျှင် သေတွင်းပေါက်သို့ပို့ချမည်ဟု ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်း ၏ အမိန့်ကိုရလျက် နောက်ဆုံး အထူးအခွင့်အရေး အဖြစ် သျှောင်တစောင်းအား ကြောင်နက်ရှင်မက ပေးခြင်းဖြစ်လေ သည်။

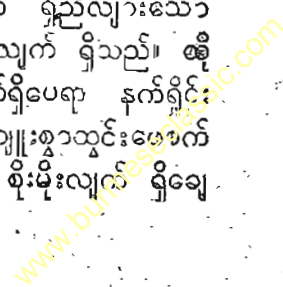
ကြားစည်းကြီးနီကို စလွယ် ဆိုင်းပတ်ကာ ပန်းပွားနီကို လက်ယာဘက်သို့ တွဲလောင်းချထားပြီးလျှင် ရှေးပျူမင်းသား

ကိုိုင်ဆောင်ရသိသော တနုကဟ ကျာပုတ်ကို ကိုိုင်ဆောင် သားရလျက် ရှိပေသည်။ သျှောင်တစောင်း၏ လက်ယာဘက် တွင်ကား စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် သူ၏မက်ဖော့စတား ဆေးတံကြီးကိုခဲလျက် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုခန့်ညားသပ်ရပ် စွာ ဝတ်စားထားသည်။

ထိုနှင့် တစ်ဆက်တည်းတွင်ကား လူပုကလေးနှင့် အင်းစိန် အိုင်ဒီမှ စာသင်ဘူးမောင်သည် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်လျက်ရှိကြ သည်။

ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသားအားလုံးသည် တောအုပ်ကြီး၏ နည်းမှောင်လှသော ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းဝင်း ချုံများအတွင်း ဝယ် ကြောင်နက်အပတ်များကိုစုတ်၍ လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက် လျက်ရှိကြပေ၏။ အဝတ်နီဝတ်သော ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း သားတို့သည် ကြောင်နက်ရှင်မနှင့် ပတ်စန်းကျင်၌ လွန်စွာ သက်မြက်သော လူသတ်လက်နက်များကို ကိုိုင်ဆောင်ထား ကြပြီးလျှင် ဝိုင်းထိုင်လျက် ရှိကြပေသည်။

အရပ်မြင့်မြင့် အဝတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှင်သူဇာ၏ခွင့်ပြု နက်အရ ရှည်လျားလှသော စာရွက်လိပ်ကြီးကို ဖြန့်လျက် ဆနီးရှိ အဝတ်ဖြူဝတ် လေးယောက်ခြံရံရာ ရှည်လျားသော နိမိတ်ပုံနီတကသာကို ဖတ်ရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိသည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏အသံသည် လွန်စွာအောင်မြင်လျက်ရှိပေရာ နက်ရှင် သူဇာ တောအုပ်၏ ညဉ့်လယ်ယံကို လွန်ကျူးစွာထွင်းဖောက် လျက် ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းပရိသတ်ကြီးကို စိုးမိုးလျက် ရှိချေ သည်။

၎င်း၏ မြက်ဆိုသံမှာ....

ပျူမင်းတို့၏ အဆက်အနွယ်ဖြစ်သော ရှင်သူဇာသည် ပျူမင်းသက္ကရာဇ် ပိချရ၏ ထားရစ်သော ဝေပုရပိုက်အရ ပျူမင်းနွယ်ဆက်မပျက်ပြုန်းရေးနှင့်ဗေဒင်အရာ ပါမောက္ခဖြစ်ပေသောဗေဒင်ကွန်းကရား၏အမိန့်ပြန်တမ်းအရ ကြောင်နက်ရှင်၏ အမှူးအချုပ်အဖြစ်ဆောင်ရွက်လျက် ယခုနှစ် ပျူ-ကောဇာ-သကရ-မင်ဝိလုကာ ဂြိုဟ်သက်ရှိယျ မွန်-ပ-ညွန်းအချိန် အပျူမင်းတို့ထိုးစံ နို့ ဓမ်းပွဲတော် ကျင်းပအပ်ပေသည်....

၎င်းနိဂါန်းပျိုးလိုက်သည့်အခါ ကြောင်နက်ရှင် ပရိသတ်သည် လက်ခုပိဩဘာ ရိုက်ကြွေးလိုက်သည်။ ဝံ့ထောက်ခိုင်းမလည်း ဝံ့များကို လက်တွက်လိုက်ပေး၏ ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆက်လက်၍ ဖတ်ပြန်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်သူဇာ ကြောင်နက် ရိုက်ကြီးသည် အစဉ်အလာအရ ပျူမင်းများ ပျံ့နှံ့ရာ ဒေသတစ်ဝိုက်ပြု၊ သီရိခေတ္တရာ၊ ကေတုမတီ၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ယိုးတောင်း၊ ပက္ခရာ-ရနှင့် ပျူမင်း သက္ကရာဇ် ပိချရ၏ လေးသည်တော်ကြီးဝမ်းပုန်း တောလိုက်ရာ ဤကရင်သင်တိုင်းအရပ်တို့၌ နှစ်လည်လျှင် နို့ ဓမ်းပွဲပြုလုပ်လျက် ရှိရာ ယနေ့ညအခါ-တီ-လုံ (ကရင်အချိန်)၌ နို့ ဓမ်းပွဲအောင်မြင်စွာ သွန်းလောင်းပြီးဖြစ်ပေသည်။

ဤနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့တွင် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ ထူးခြားစွမ်းရည်ကြောင့် ဗြိတိန်အစိုးရ၏ သွဲ့ရလူကြီး

မင်း လူသူတော်သျှောင်စာစောင်းနှင့်အတူ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့ကိုပါ လက်ရဖမ်းမိ၍ ၎င်းတို့အား မထုပ်သတ်ခင်၌ အစစ်အဆေးပြု၍ ကြောင်နက်ရှင်ပကိုယ်တိုင် သျှောင်စာစောင်းအား အစစ်အမေးပြုရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြောင်နက်ရှင်မအား လွန်စွာ စွဲမက်လျက် အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဝန်ခံလိုက်ပေသည်။

လူသူတော် သျှောင်စာစောင်းသည် ရိုးမဆရာ ရသေ့ကြီး၏ လက်ရုံးတော်ရ တပည့်ကြီး ဖြစ်၍ ဝက်ပုံဖိုနှင့် ဧည့်ခံရာ အနိုင်ရ ပေသောကြောင့် လက်ရုံးမြောက်သည်နှင့် အညီ ထို...အချုပ် အမှူး ဖြစ်သည့် ကြောင်နက်ရှင်မ၏ အမိန့်တော် အရ ၎င်းအားခြွင်း၍ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ကရင်သင်တိုင်းတော်၌ ဝါးမျှစ်တိုင်၌ချည်၍ ကျားစာကျွေးရန် ဖြစ်ပေသည်။

ဗေဒင်ပါမောက္ခရ ကွန်ကရား၏ဗေဒဖြန့်တမ်းအရ ပါလယုဒီသား သင်းကျီရ-ပါဏဘူမိကွရ လောတီရသရ-ဝေဒကျမ်းကြီးကို အကိုးပြု၍ အတ္ထုပ္ပန်ဗေဒင်ကျမ်းရင်း ကိုးခေါက်ကို ရွက်ဆိုပြနိုင်သူ ပညာရှင်မှန်ပါက ရှင်ခွေးထောင်လျှ နတ်တပြုလ်လူဖြစ်၍ အရာပြုထိုက်လှသည် ဟူသော ဗေဒင်တင်သွင်းဆက်သွင်းရာ ပျူမင်း သက္ကရာဇ်ပိချရက ဦးညိတ်ခဲသည်ကိုအထောက်အကူပြု၍ လူသူတော် သျှောင်စာစောင်းအား ကြောင်နက်ရှင် သူဇာဂိုဏ်းမှ ဝိဒဝက်ပုဏ္ဏား အရာရသည် ပညာရှင်

အဖွဲ့က ပညာခွင် စစ်ရိုးစစ်တမ်း ထုတ်ဆောင်၍ ကျေနပ်မှု ရခဲ့သော် ရှင်သူဇာနှင့် လက်ဆက်ခွင့်ပေး၍ တကြောင်နက်ရှင်မကို အလုပ်အကျွေးပြု မောင်တော်အဖြစ် သတ်မှတ်မည် ဖြစ်ပေကြောင်း....

အဝတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြန်တမ်းကို ဖတ်သော် အပိုင်ထွင် ကြောင်နက်ရှင် ပရိသတ်သည် ဟဟေးဟေးဖြင့် ဝိုင်း၍ အော်ကြပေ၏။ ဗုံးမောင်းသံများသည်လည်း ပို၍ လှုပ်ရှားကြသည်။ ဝတ်ရုံလွှာ ကခြေသည်အချို့သည် လှုပ်လှုပ် ရွရွ ဖြစ်ကြပြန်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် သူမ၏ ကုလားထိုင်ထက်၌ သျှောင်တစောင်းရှိရာဘက်ဆီသို့ တစ်ချက်မျှ မျက်စိဝေကြည့်လိုက်သည်။ သျှောင်တစောင်းသည် ကြောင်နက်ရှင်မကိုကြည့်ကာ ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်လေသည်။

ရှင်သူဇာသည် သျှောင်တစောင်း၏ အမူအရာကို လွန်စွာ သဘောကျသွားသည့်ဟန်ဖြင့် သွားတက်ပေါ်အောင် ပြုံးလိုက်လေသည်။ သျှောင်တစောင်းသည်လည်း စပ်လျှားလျှား ပြုံးပြလိုက်သည်။

ထိုသို့ပြုံးလိုက်ခြင်းမှာ နိုင်တုန်းလုပ်ထားသော ဟူသော သဘောမျိုးဖြစ်ပေသည်။ စုံထောက်ကြီးသည် သျှောင်တစောင်းအား လက်ကုတ်လိုက်ပြီးလျှင် တီးတိုးပြောဆိုလိုက်သေးသည်။ သျှောင်တစောင်းသည် လက်ကံပြလိုက်ကာ ၎င်း၏ အကြံကြမ်းသီးကို စေ့အောင် သေချာစွာ စေ့လိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း၏ ဗုသံများသည် ပြန်၍ ထွက်ပေါ်သည်။ နို့ဓမ်းဆွန်း အပျိုတော်အဖွဲ့သည် အသီးသီး ဘက်ကွယ်သွားကြသည်။ လွန်စွာ လှပသော၊ အချိုးအစစ်သော အလှနတ်သမီး ဇော့ဘက်ရုပ်တုကို တွန်း၍ ဝါးကျင်၊ ဝါးပေါက်ဝါးနှင့် ကသစ်နီဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အဆောင်ခံအတွင်းသို့ အောက်ခံကျောက်ဘီးလှည်းကို ထွန်း၍ ယူဆောင်သွားလေသည်။

မီးဖိုခိုးတောက်ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း အရောင်လျော့လာသည်။ အပျိုတော်တို့သည် အပျိုဆောင်များသို့ သွားပြီးလျှင် ဘက်သွားကြလေသည်။ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဂိုဏ်းကြီးမှ သုတယဇမ္ဗူထားသော ကြောင်နက်ကြီးကိုးကောင်သည် သူဇာအား ခြံရံလျက်ရှိပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာဂိုဏ်းထက်၊ သင်း၊ သတ်အဖွဲ့မှ လက်မရွံ့ ဝတ်ရုံနီများနှင့် ပညာအဖွဲ့သာလျှင် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ပတ်လည်၌ ကျန်ရစ်တော့သည်။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ညင်သာညက်ညောစွာ ချိတ်ပြီးလျှင် ခန့်ညားစွာ လှမ်းလျှောက်လိုက်သည်။ ၎င်း၏ ဇားတုတ်ခိုင်သော အသွေးအမျှင်တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ပေါ်မှာ ရှိပေသော ရှမ်းစော်ဘွားထံစုံသည် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ရှိလျက်ရှိသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းလျက် ကြောင်နက်ရှင် သူဇာ အနီးသို့ ကပ်လာလေသည်။ ထို့နောက် ပျူဘက်နှောသော ဘာသာစကားတစ်စုကို ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

၁၈၈ ရာဇဝင်

ပညာရှင်အဖွဲ့သည် သျှောင်တစောင်းအား ကြည့်၍ မှင်သွားပေ၏။ အံ့ဩသွားလေ၏။

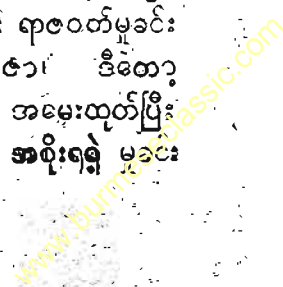
ဝေဒင်...ကွန်းကရားရှဲ့ဆရာ၊ ဆရာရသေ့၊ ဝိကုဇ္ဇေကတိရေရှဲ့အလိုအတိုင်းပြောရရင်တော့ ရှင်သူဇာ...မင်းတို့ဂိုဏ်းသတ်တမ်းအရ ပူဇော်ပုံ...မုန်း...ထိ...ယု...စုံ...ဝင်... အချိန်ကရင်သင်တိုင်းတော့ အနောက်ဂေါယာစွန်း မှတ်ဟာ...ယန်းမ...လင်...ယုံ...စင်...မှ ရဟုထောင့် ထွက်ခွဲကြောင်နက်က မင်သ...စန်းမှ လာယွန်းက ပြုလို့ နေကချိန် ဖြစ်နေပြီ။ ဒီတော့ မရကစန်းမြတ်မှ...တိ...လေမကင်ဘဲ...ပြုပန်ဟာ...ဆ...လော အရသာ ထွက်ချိန်ထာမင်ထွက်စားရှဲ့ ဝေဒင် ပညာရှင်ကြီးက တွက်သားမှားလိ...ယု...စုံ...ချိန်မှာ နို့ ခမ်းပွဲ လုပ်လို့ ခက်ထိတ်သံနန်း၊ မီးပေါက် အမြောက်ဝမှာ ရောက်နေတယ်။ မကြာမင်းထွက်စား ပြိုကွဲတော့မယ် ရှင်သူဇာ၊ ဒါက မင်းတို့ ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်းက လူသူတော် သျှောင်တစောင်းကို ဗေဒင်မယ် ဆိုလို့ အမေးမရခင် အခြေတွက်လိုက်တာပဲ။ ကျုပ်လောက်တဲ့ ဝေဒင်ကွန်းကရားရှဲ့ဆရာ ဝိကုဇ္ဇေက ဘိရေရှဲ့ ပုရပိုမူအရ ဟောပြလိုက်တာပဲ။ ယနေ့ ဗေဒင်ဆရာ၊ ဝေဒဆရာရှဲ့ ဘိုးအေကြီး ဖြစ်တဲ့ ဝိကုဇ္ဇေ ဘိရေ ဆရာရသေ့ပဲ။ ကရားဟာ အတ္တပုဒ်လို ထက်ဝက်ကျော်ပဲ ပေါက်ပါတယ်။

ဗေဒင်လေးပုံမှာ သုံးပုံတောင် မတတ်ပြီပါဘူး။ ဗေဒင်လေးပုံမှာ အတ္တပုဒ်ဝေဒဟာ ဘယ်ရောက်သွားပြီဆိုတာ ကွန်းကရား အဆိုမပြနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ထို့အတူပဲ မင်းတို့

တွက်ကိန်းရော ဇောဗြဒ...ပြစ်ဆီတာလိပဲ... ဧည့်ရပိုက်ပါ။ သွာကို တကယ်မပေါက်မြောက်ဘဲ တွက်ရိုးမစစ်နိုင် ဝေဒင်နှင့် ဆိုတာလို-တောက်မည့်မီးခဲ သားထစ်ဖင်စို့ ဆိုတာလိုခဲကို သားထစ်ဖင်ထဲ စို့အောင်ရဲ နေသလို ပြုနေလေတော့ ဘာတီပြုယှက်က သက်သေပြုမှာပါပဲ။

ဆရာရသေ့၊ ဝိကုဇ္ဇေက ဘိရေရှဲ့ အလိုအရ မင်းတို့နို့ ခမ်းပွဲပြုတဲ့ ယနေ့ လကွယ်နေ့ည သန်းခေါင်ကျော်လွန်မှာပဲ ဧပြုပွားစ ကောင်းကင်မှာ စနေပတ်လမ်းမှ ရဟုကြောင်းဟာ ခြင်္သေ့စီးပြီး ထွက်ပါတယ်။ မိုက်ဆာရာဟုံမှ ကုတင်မကြောင်းချိန်မှာ ဆန်းရာဟု ရွေးသင့်ပေမယ့် သောကြာမယ်ဆိုလို့ အင်္ဂါပြန် ထွင်းထားတာကြောင့် နက္ခတ်မည်လို့ ဇေပြင် အပူကြမ်းနတယ် ပညာရှိရို့...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ။

မင်းတို့ဟာ သနားစရာတွေပေါ့ပဲလား။ အယူသီးလိုက်တဲ့ ဘာတွေပေါ့ပဲ။ ရှေးဟောင်းမညာရပ်တွေကို အခုလိုရာဇဝတ်မှုပြုတဲ့နရာတွေမှာ အသုံးမပြုသင့်ဘူး။ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာတွေအချိန်ကိုက်ပြီး အစိုးရမင်းကို ထိခိုက်လို့မရဘူး။ အစိုးရဆိုတာဟာ ရာဇဂြိုဟ်မှာပင်မလ မူတိကခိမ် တွယ်မိမှ အစိုးရဖြစ်တာ။ ပညာမကျေဘဲ ရှေးဟောင်း တန္ဒြိယာနု မန္တရာနု၊ ခတ္တိယဘူမိကဝါဒ အရည်ထေရက ဘုတ်ကြမ်းဝါဒနဲ့ ဇေပုနကာရက၊ ယောဂပိရူက၊ ဝါဒတွေရောစွက်ပြီး ရာဇဝတ်မှခင်းပြုတာဟာ အလွန် လွဲမှားပါတယ်... ရှင်သူဇာ၊ ဒီတော့ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းကို ဝေဒင်ပုစ္ဆာ အမေးထုတ်ပြီး စုံထောက်ကြီးကိုကျားစာကျေးနေမယ်အစား အစိုးရရှဲ့ မှခင်း

ကင်းလွတ်ရာကို အားထုတ်ပြီးမှ ဗြိတိန်ရှင် ခေါ်တဲ့ အစိုးရ
အလိုမရှိလဲ လူထု အင်အားနဲ့ သင့်တော်တဲ့ နည်းလမ်းအ
ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ဖို့လိုအပ်ပေတယ် ရှင်သူဇာ'

ကြောင်နက်ရှင် သူဇာသည် လူသူတော်သျှောင်တစော
အားစေ့စေ့ ကြည့်ပြီးလျှင်ရေးရေးပြီးလိုက်လေသည်။ သို့သော်
ကြောင်နက်ရှင်သူဇာကိုဏ်၏ ပညာရှင်အဖွဲ့သည် ရုတ်တရက်
မုန်တိုင်း ရိုက်သွားသည်။

လွန်စွာအဆီတက်၍ ဝမ်းသော ပညာရှိကြီးသည် သျှောင်
တစောင်းအား မဲ့ရွဲ၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် အင်္ကျီကိုယ်က
ဗလာနုတ္တိဖြစ်လျက်ရှိသော မညာရှိကြီးသည် ရုတ်တရက်
ရပ်လိုက်ကာ....

'သခင်လေး...သခင်မလေးရဲ့ ပျော့ညံ့ချက်တွေက ရန်သူ
အားပေးဖြစ်ကုန်ပြီ သခင်မလေးရဲ့ အချစ်ကိစ္စမှာ ဒီမှာ တ
ခန်းရပ်ပြီး ဒီ သျှောင်တစောင်းကို ကျုပ်တို့ ဆုံးမလိုတယ်
အရည်းပညာရပ်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကို လာပြီး စော်ကား
တယ် သခင်မလေး၊ ပျူမင်းသက္ကရာဇ်ချရရဲ့ ဝေဒင်ပုဏ္ဏားတွေ
ကုန်းကရားကိုတောင် ဝေဒင်လေးပုံမကျေဘူး ပြောဆိုနေပြီ
ဒီသျှောင်တစောင်းဟာ ကျုပ် တပည့်ကြီး မောရခါးကုန်း
ကြီးကိုသတ်တဲ့ စက္ကလလုံစီနဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်းပဲဖြစ်ရမယ်...သခင်
မလေး၊ ဒီတော့ သခင်မလေး သူ့ကိုနှစ်သက်ပေမယ့် ကျုပ်တို့
အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ခလုတ်ကန်သင်းဖြစ်လို့ ကျုပ် တတ်ထား
ရှေးဟောင်း တွင်းခေါက်မျှော်စင်သိုင်းပညာနဲ့ပဲ သူ့ကို အသေ
သတ်ခွင့်ပြုပါ'

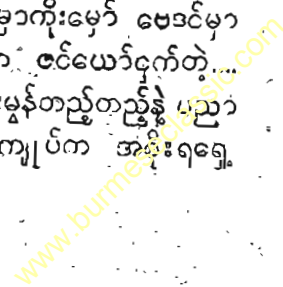
(တွင်း ပေါက်မျှော် စင် သိုင်း ဆီသည်မှာ
မြေကြီးထဲသို့ကိုးတောင်တူး၍၊ မြေကြီးထဲတွင်
တွင်းအောင်း၍ နံရံတွင်အကွရာများရေးခြစ်၍
ကျင့်ရသော သိုင်းပညာဖြစ်သည်။ ထိုပညာရပ်
ကို အသေးစိတ် သိလိုသော ဝါသနာရှင်များ
ရှိက စာရေး၍ မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ ပုရပိုက်
ပါ မူရင်းအတိုင်းဖော်ပြပါမည်။ ရာဇဝင်)

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် ၎င်း၏ရင်ခွင်ထဲမှ ကြောင်နက်
ကြီး၏ကျောကို ညှင်သာစွာသပ်လိုက်ရင်း ပညာရှင်ကြီးအား
လက်ကားပြလိုက်ပေ၏။

'ဦးရီးတော်...ဒေါသမကြီးပါနဲ့လေ၊ ရှင်သူဇာ နားလည်
ပါတယ်'

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာက ခပ်လေးလေးပြောဆိုလိုက်သည်။
လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ခါးထောက်လျက် ခပ်ဖြိုး
ပြုံး ရယ်လိုက်သည်။

'ရိုးမပြန် သျှောင်တစောင်းဟာ လောကီမြေတောက်
ဂိုဏ်းကြီးတွေကို ဖြိုခွင်းနေတဲ့ လူသူတော် တစ်ယောက်ပဲ၊
လူမိုက်ကြီး မောရခါးကုန်းကြီးဟာ မြေလိမ်ရှင် ယောဂီကြီး
အတတ်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တာမှာ အရေးနိမ့်သွားတာ ဖြစ်မှာပါ၊
ပညာသူတော် တာယာဆင်ဝင်း တွင်းမှာကိုးမော် ဗေဒင်မှာ
ပုဏ္ဏား၊ ကညာမှာ မာဒန္တီ၊ စုံထောက်မှာ ဇင်ယော်ငှက်တဲ့...
ကြားဖူးနားဝမှတ်သားကြလျှစ် ကောင်းမွန်တည့်တည့်နဲ့ ပညာ
ရှိတို့...ကိုယ်အမှားတွေ ဝန်ချကြလျှင် ကျုပ်က အစိုးရရှေ့

မှာ ဖြေရှင်းပေးပါမယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ပြောတာတွေ ဆန်းစစ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရုပ်ညစ်ရုပ်ထေး ရာဇဝတ်ဘေးတွေကို သင့်ရဲ့မမှခဝါချပြီး လူမှန်သရုပ်မှန် ပညာဌာန်ကျအောင် ကျုပ်က အကျိုးပြုခေါ်ဆောင်နေခြင်းပါပဲ ပညာရှင်ကြီး'

သျှောင်တစောင်းသည် ခပ်တည်တည် ခပ်သွက်သွက် ဆက်လက်ပြောလိုက်သောအခါတွင် တွင်းပေါက်ပညာရှင်ကြီးသည် ရုတ်တရက် ထခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

ထိုနောက် လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကိုထောင်လျက် အကွဲရာ နှိုက်ရန် ပြုဆင်လိုက်လေသည်။

(အကွဲရာနှိုက်သည်...ဟူသည်မှာ တွင်းပေါက် မှော်ဝင်သိုင်းပညာ၏ တိုက်ကွက်ယန္တရားဆင်မှု တစ်မျိုးဖြစ်၏။)

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းနှင့် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဂိုဏ်း၏ ပညာရှင်ကြီးတို့ အခြေအနေ လွန်စွာတင်းမာနေခြင်းကြောင့် ကြောင်နက်ရှင် သူဇာသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ခုကို ချလိုက်ပြီးနောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်လေသည်။

ထိုနောက် လက်ညှိုးတစ်ချက်ထိုးလိုက်သည် ကြောင်နက်ရှင် လက်မရွံ့အဖွဲ့သည် ရုတ်တရက် လျှင်မြန်စွာ ဝိုင်းလိုက်ပြီးလျှင် လူသူတော် - သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ဇော်တို့အား ရုတ်တရက်ဆီးတားလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဝိုင်းကြီးချုပ်စနစ်ကို ကျင့်သုံး၍ ဝိုင်းကြီးချုပ်လိုက်တော့သည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းအား ဘက်သို့ ခပ်ညှိုးညှိုး မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်လိုက်ကာ...

'ကဲ...ဆရာရှင် ဦးရီးတို့ သဘောတော်ကျသလို ရိုးမပြန် သျှောင်တစောင်း ကိုဘလုမ်းနှင့်အဖွဲ့ကို စီရင်ဆုံးမသမှု ပြုကြပါတော့'

ဟူ၍ ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောပြီးလျှင် ကွက်လပ်ပြင်မှ ယာယီ ဆေးဆောင်တိုက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။

တွင်းပေါက်ပညာရှင် ဆရာကြီးသည် အကွဲရာစဉ်နှိုက်ရန် နယ်ထားသော လက်ကိုရုပ်၍ ကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

တစ်သိုက်၏ စိုင်းအံ့ခြင်းကို ခံရလျက် ရှိစေသဖြင့် ဒုက္ခ ဒုက္ခ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

လက်ပြန်ကြိုးကို သေချာစွာ ချည်ငင်၍ ရစ်ချည်ထားခြင်း ကြောင့် လက်တို့သည် ပွန်းရှလျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့တော့ ဒီတစ်ချို့ တကယ်သေတော့မယ် ထင် တယ် ဆရာကြီး။

စာသင်ဘူးမောင်သည် မမြင်ရသောဝါးရှုံးတာထဲသို့လှမ်း ကြည့်ကာ အနီးအပါး၌ ၎င်းနှင့် ကပ်လျက် ချည်နှောင်ထား သော ၎င်း၏ဆရာကြီး စုံဆောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်ကို လှမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

မှောင်နှင့်မည်းမည်း၌ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မြင်ရခြင်း မရှိပေ သောကြောင့် လေသံကိုသာ နာခံလျက် ပြောဆို ရလျက် ရှိသည်။

ထိုကံကြမ္မာက ကြောင်နက်ရှင်မထက် ညံ့နေတယ်ဆိုရင် တော့ ခံကြရမှာပဲ။ စာသင်ဘူးမောင်။

စုံထောက်ကြီး၏ အသံအဆုံးတွင် အေးဆေးတည်ငြိမ်လှ သော အသံတစ်သံက ပေါ်လာပြန်သည်။

‘သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အချိန်မှာ သေခြင်း တရား အကြောင်းကို မတွေးတောခြင်းဟာ သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းပါပဲ ကိုဘူးမောင်၊ အနန္တသုစိုယ အမတ်ကြီးကဲ့သို့ ကျင့်သုံးဖို့ လိုအပ်လှပါတယ်။’

‘အင်း...ကောစီးပဗျား။’

(၁၁)

မြီးကောက်ကျားနှင့် သေတွင်းပေါက်

တောလေသည် တဟူးဟူးတိုက်လျက် ရှိသည်။ ဝါးရုံတော မှ သစ်ရွက်သံနှင့် ဝင်းကောက်ပိုး တစ်မျိုး၏ စူးရဲသံသည် ကရင် သင်တိုင်းတော၏ ညဉ့်ဆံကို လွန်မင်းစွာ ချောက်ချာ စေသည်။

သစ်နီကြီးပင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သော သရင်သစ်မင်းကြီး ပင်မှ သစ်ရွက်ထို့သည် တောလေ၏ တိုးခွင်းထိုးရိုက်မှုကြောင့် တဖြုတ်ဖြုတ် ကြေကျလျက်ရှိသည်။

ဝါးရုံပင်ရင်းမှ မဆစ်ချောတိုင်နှင့် ချည်နှောင်ထားသော လူတစ်စုသည် ဝါးရုံခြောက်သံနှင့်အတူ တောကြီး ယင်မည်

မောင်လှမှာ အချီအချ၊ တီးတိုးပြောသံများ မဆုံးခင်ပင် မြက်ကြွေးတလျှောက်ကို တိုးသံကြားရသည်။ လွန်စွာ မောင် မိုက်မည်းစော့ဝါးရုံတော၏ ကွက်လပ်ထဲမှ ငုတ်ဘိုင်များဆီ သို့ ဝင်းလက်သော မျက်လုံးအစုံသည် နီးကပ်လျက် မာန်ဖီ လျက် လာနေပေသည်။

ညှို့စိုစို အနံ့အထက် တစ်ခုသည်လည်း ထွက်ပေါ်လာ သည်။

ကျားညှို့နှင့်အတူ ကျားဟိန်းသံတစ်ခုသည်လည်း ထွက် ပေါ်လာတော့သည်။ လူသားစားကျား၏ ဟိန်းသံသည် တောယံထက်သို့ တက်လျက်ရှိသည်။

ကျားကြီးမြီးပုတ်သံသည် ကရင်သင်တိုင်းတော၏ သစ်ရာ ကြီး ပင်စည်အောက်ခြေမှ တဖုတ်ဖုတ်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာရ ကာ ဤကျားသည် လွန်စွာ ကြီးမားသော ကျားတစ်ကောင် ဖြစ်၍ ကိုးတောင်ပြည့် ကျားဟူသည်ပင် ဖြစ်သည်။

ကိုးတောင်ပြည့် ကျားကြီးသည် အမြီးနံ့ကာ သားနံ့ကို ခံရင်း နွေ့သို့ စူးစူးဝါးဝါး ရောက်လာသည်။

ရှည်းလျားလှသော အမြီးထိပ်သည် ကောက်လျက် ရှိ သည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် ကျားကြီး နီးကပ်လာသည့်အတွက် အထူးပင်လှုပ်ရှားကာ လက်ပြန်ကြိုးကို ပုတ်ချေလျက်ရှိသည်။ လျှော်ဝါကြိုးဖြင့် ပုတ်ဘိုင်တွင် ကမုတ်လယ် ချည်နည်းဖြင့် ချည်ထားခြင်းကြောင့် ကြိုးထူးသည် လုံးဝ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ ချေ။

လည်စည်းအနက်၊ ဘောင်းဘီအကျပ်အနက် ဝတ်ဆင်ထား သော စာသင်ဘူးမောင်အား ကျားကြီးသည် ပို၍မျက်စိစူးကာ ငါးကိုက်အကွာမှနေ၍ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။

'ဂရူး'ဟူသော အသံကြီးသည် တစ်တောလုံး တိန်းထွက် သွားကာ ကျားကြီးသည် စာသင်ဘူးမောင်၏အပေါ်သို့ ထပ် လျက် ကျနေပေသည်။

ကြီးကြီး၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် လှုပ်ရှားမှု ကင်းခဲ့လျက် ထို ကျားကြီး၏ လည်ပင်းမှ ထွက်သော သွေး ဖို သည် စာသင်ဘူးမောင်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ စီးကျလျက်ရှိပေသည်။

ကျားကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ရှည်လျားသော မြားတံ နှစ်ချောင်းသည် စူးနှစ်ဝင်လျက် ရှိပေသည်။

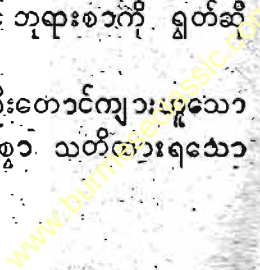
မြားတစ်ချောင်းမှာ ကျား၏ လည်လတ် တည့်တည့်ကို ဖောက်ထွင်းလျက် ကျန် မြားတံတစ်ချောင်းသည် ရင်အုပ်ပိုင်း သို့ စိုက်ဝင်လျက် ရှိပေသည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် မူလက ခရစ်ယာန်အာသာဝဝိဖြစ် လျက် ရှိခြင်းကြောင့် ၎င်း၏နှုတ်မှ.....

'ဟေလ်....မေရီ....ဖူးအော့ ဂရေ(စ်)'

ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်သော ကောင်းကင် ဘုရားစာကို ရွတ်ဆို လျက် ရှိဖေ၏။

ကျားမျိုးများစွာ ရှိသည့်အနက် ကိုးတောင်ကျားဟူသော ကျားမှာ တောလိုက် မုဆိုးများ လွန်စွာ သတိထားရသော ကျား ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ချက်တည်းဖြင့် သေလေ့မရှိသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည် ဟု သိရပေသည်။

လွန်စွာ မှောင်မိုက်သော ညအချိန်ဖြစ်သဖြင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မမြင်ရသော်လည်း ကျားကြီး၏ လှုပ်ရှားမှု မရှိဘဲ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်း၍ သွားပေခြင်းကြောင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် သက်ပြင်းလုံးကြီးကို မသိမသာ ချလိုက်ရင်း အံ့ဩသင့်လျက် ရှိ၍ နေစဉ် မီးတိုင်များကို ကိုင်ထားသော လူလေးငါးယောက်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုလူစုသည် ဦးဇင်ယော်နှင့် သျှောင်တစောင်းတို့ ဆယ်ကိုက်ခန့် အကွာမှ နေ၍ လာနေသည်။

‘ဝေတို့ ရောက်လာတယ် ဝေဆရာတို့ အားလုံး.... ကံ သိပ်ကောင်းတယ်’

အသံဩဩဖြင့် ကရင်သံကြီးတစ်သံသည် အနီးကပ်၍ ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင် ထွားကျိုင်းသန်မာလှသော ကရင်ကြီးတိုင်းစံသည် သူ၏ ကြီးမားသော ခူးလေးကို သူ့ကပ်ညှိ တစ်ဦးကို ပေးလိုက်ပြီးလျှင် ကျားသေကြီးကို ပက်လက်လှန်ကာ စာသင်ဘူးမောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ကျားကြီး ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ဖိထားခြင်း ခံရသဖြင့် စာသင်ဘူးမောင်သည် ဘတ်လစ်တစ်ချက် မလစ်တစ်ချက် ဖြစ်သည်။

‘ဝိုး.....ကြောင်နက်ရှင်မက တော်တော် ဆိုး တယ် ပဲ.... ဝိုး.....တောကြောင်တောကျား.... အားလုံး ကောင်းကောင်း အစုံးချတတ်တယ်’

ကရင်ကြီးသည် နှုတ်မှ ပြောဆိုရင်း ငုတ်တိုင်မှ ကြီးများကို ဆိုက်ဖြေပေးလျက် ရှိသည်။

သျှောင်တစောင်းရှေ့သို့ ရောက်သောအခါတွင် ကရင်ကြီးသည် ပို၍ အံ့ဩသွားရပေသည်။

မီးတုတ်မှ မီးရောင်ကြောင့် မြင်ကွင်း အားလုံးမှာ ပို၍ ပို၍ လာပေတော့ရာ သျှောင်တစောင်းအား အားလုံး ကြင်တွေ့ရပေသည်။

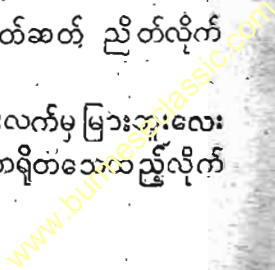
သျှောင်တစောင်းသည် သူ၏ လက်ရှည်အင်္ကျီ အိတ်တွင်းမှ မြားဘူးကိုထုတ်၍ စုံထောက်ကြီးကို ပေးလိုက်ပေသည်။ မြားဘူးမှာ သုံးဆစ်ချိုး ဆက်၍ ရသော ဘူးတိုလေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

လက်ထုတ် ပစ်မြား ဘူးတိုလေး ဖြစ်၍နေပေရာ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် လွန်စွာ အံ့ဩ၍ စကားပင် မပြောနိုင် ဖြစ်ရပေ၏။

‘ပညာအကျိုး၊ ဆည်ပိုးထည်ရောက်၊ သိဒ္ဓိမြောက်သည်၊ လဲရအောင်လံ၊ မရှိရာ....’

ဤစုံထောက်ကြီး....ရိုးမ ပညာပါပဲ....’ စုံထောက်ကြီးသည် ဦးခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

ကရင်ကြီး တိုင်းစံသည် စုံထောက်ကြီးလက်မှ မြားဘူးလေးအား ယူငင်လျက် ၎င်း၏ ပလိင်းထဲသို့ တရိတ်သေသည့်လိုက်သည်။

‘လက်ပြန်ကြိုးတုပ်...မထုတ်ခဲရာ ခက်ဆစ်
ရာကို ကြုံလှာပြန်သော၊ မဏိခေါ်ရုံ၊ ထိပ်စ
ကင်းထိုး၊ လက်ညှိုးနှင့်ဖွင်းအကြွင်းအဝါလက်န
ချွန်၊ သုံးမျောင့်လျောထူး၊ ပင်လုံး ခက်လည်း
မကျွတ်လွတ်ရာ၊ မရှိပါဘူး... ဖုန်စွာ ကြိုးဖြေ
အတတ်တည်း...’

လှိုအဆိုရှိတဲ့ ကြိုးထူး... ကြိုးဖြေလက်ပေါက်ဆရာထူး
ရှိနည်း အခုကွင်းထိုးနည်းဖြင့်လက်ပြန်ကြိုးကိုဖြေထုတ်လိုက်ပြီ
ကျုပ်ခါးကြားမှာ နောက်ဆုံးအကြိမ်အသက်လှိုဖို့ဆောင်ထား
တဲ့ရိုးမဆရာရသေ ရဲ့လက်ထုတ် မြားဘူးကို အသုံးချလိုက်တယ်
ကျားရဲ့ လည်ဇလုတ်မှာ စိုက်နေတဲ့ မြားက ကျုပ်ရဲ့ မြားမဲ့
စုံထောက်ကြီး... ရင်အုံမှာ စိုက်ဝင်နေတဲ့မြားကတော့ မုဆိုး
ကျော် ကရင်ကြီးဘိုးစံရဲ့မြား... ဒူးလေးမြားချက်ပါပဲ
‘အင်း...ရိုးမပြန် သျှောင်တစောင်းဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့တော့
လိုက်ပါပေဗျာ’

(ရှေး ပုဂံ နန်းတွင်း သူရဲကောင်း ကြီးဖြေနည်း
အတတ်မှာ များပြားလှပါ၍ အမြက် မျသား
ဖော်ပြနိုင် အပ်ပါပေသည်။)

စုံထောက်ကြီးသည် လွန်စွာ သဘောကျလျက် ဦးခေါင်း
တည်တံ့စိတ်ဖြင့် လွန်စွာ နက်ရှိုင်း မောင်းပိန်းလျက်ရှိသော
အရင် သင်တိုင်းတောကြီး အတွင်း၌ ဝိတိဖြစ်လျက် ရှိပါပေ
သည်။

ကရင်ကြီးဘိုးစံသည် ဝါးကျည်တောက်ဘူးထဲမှ ရေများကို
လှူသူတော် သျှောင်တစောင်းနှင့်အဖွဲ့အား လက်ဆင့်ကမ်းပေး
လိုက်သည်။

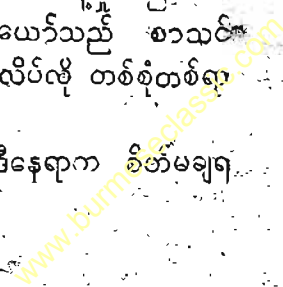
သျှောင်တစောင်းသည် အာစွတ်ရုံမျှ စုပ်ယူလိုက်ပြီးလျှင်
သတိ မသတိချွန် ရတစ်ချွန် ဖြစ်လျက် ရှိသော စာသင်
ဘူးမောင်၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ရေစက်များ ချကာ လက်ဖြင့်
တောက်လိုက်ပေသည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် မျက်လုံးများကို ပြုကြယ်စွာ ဖွင့်
လျက် သတိရလှလေသည်။ ကရင်ကြီးသည် ၎င်းနောက်မှ
တပည့်နှစ်ဦးကို မျက်ရိပ် ပြလိုက်ရာ တပည့် ကရင်မုဆိုး
နှစ်ယောက်သည် ကျားသေကြီးကို မု၍သပ်လျှိုကာ ထမ်း
လိုက်ကြသည်။

ရွှေမု မီးတိုင်ကိုင်သောသူသည် လွယ်ဘိတ်ထဲမှ ကညင်ဆီကို
မီးတိုင်၌ ထပ်၍ ဆွတ်လိုက်ပြီးလျှင် မီးတုတ်ကို ပို၍ ကြီးထွား
အောင် ပြုလိုက်ပေသည်။

မျက်လုံးနှစ်ဖက် ပြူးထွက်လျက် လည်ဇလုတ်နှင့် ရင်အုပ်မှ
စီးကျလျက်ရှိသော သွေးစတိုသည် သေလျက်ရှိသော ကျားသေ
ကြီးကိုကြည့်ကာ စာသင်ဘူးမောင်သည် ထိတ်လန့်မှုမပြေသေး
ဘဲ ရှိပေတော့ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးစင်ယော်သည် စာသင်
ဘူးမောင်၏ ပခုံးကို ပုတ်လိုက်ကာ အင်္ဂလိပ်လို တစ်စုံတစ်ရာ
ပြောဆို၍ နှစ်သိမ့်လိုက်ရပေသည်။

‘ကဲ...ဆရာတို့ သွားကြစို့ဝေ၊ ဒီနေရာက စိတ်မချရ
သေးဘူး၊ ကျားရဲပေါ့တဲ့ နေရာပဲ’

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ဦးခေါင်းညိတ်၍ သဘောတူလိုက်ပေသည်။

ဘိုးစံကြီးကို ကျေးဇူးတင်တယ် ဟေ့၊ ဘို့အသက်ကို လာကယ်တာ

သျှောင်တစောင်းသည် ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်ပြီးလျှင် ရှေ့မှ ဦးဆောင် ထွက်ခွာလာလေသည်။

+ + +

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ဆရာဖြစ်သော ရိုးမဆရာရသေ့ကြီးနှင့် ပထမလက်ဦးဆရာဖြစ်သူ ရှမ်းဘိုးလူ၏ ရိုးမတောကြီး ပညာရပ်များကို ပြန်လည် စားမြုံ့ပြန်ရင်း မိမိ၏ ရှမ်းဘဘက်ကို လက်ယာရစ်ဝှေ့ ယမ်းလျက် သွက်လက်စွာ လှမ်းခွဲလေတော့သည်။

ကရင်ကြီးဘိုးစံသည် ရွှေမှသွားလျက်ရှိသော လူသူတော် သျှောင်တစောင်း အနားသို့ အမှီလိုက်ရာ ခရီးအတူယှဉ်လျက် လူသိုက်ကို ဦးဆောင်၍ လျှောက်နေပေသည်။

ရှေ့အတာခရီး၌ ချုံနွယ်စပ်တို့သည် ပို၍ ရှုပ်ထွေးလာပေ၏။ နွယ်လိမ်နွယ်ယှက်တို့သည် တဖြည်းဖြည်း ထူထပ်လျက်

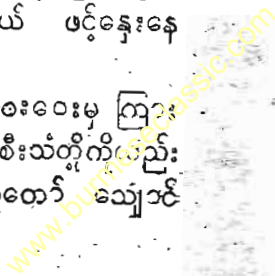
ပင်ခေါက်အကျားကွက်တို့သည် ပိုမိုများပြားလှပေသည်။ သူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ၎င်းနောက်နားမှကပ်လျက် ခုန်မှန် လိုက်ပါလျက်ရှိသော စုံထောက်ကြီး ဦးစင်ယော် သား လှည့်ကြည့်ရင်း....

'လင်းပေါက်ပင်ဆိုတဲ့ အပင်တွေ ပေါ့ဗျ၊ စုံထောက်ကြီး' ဟူ၍ သစ်ပင်ခေါက် ပြောက်ပြောက်ကျားကျားများကို ကော်ညှိုးထိုး၍ ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီး ဦးစင်ယော်သည် အသက်ရှူမှူးရှူ သွားလေတော့သည်။ တောထိုက်ဖူးသော တွေ့အကြံ ရှိသော်လည်း ဤမျှ နက်သော တောတွင်း တွေ့အကြံကိုမူ စုံထောက်ကြီးသည် တွေ့ကြုံခဲ့ရခြင်း မရှိသည့်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားလျက် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ ထူးဆန်း ထက်မြက်သော ပညာ ဗဟုသုတများကို လွန်စွာ ခြံ့လျက် ရှိပေတော့သည်။

'ရိုးမတောကြီးထဲမှာ သုံးနှစ် သုံးမိုး ပညာသင်ခဲ့ရတဲ့ အကျိုးတွေပဲ စုံထောက်ကြီး၊ ကျုပ်တို့ လောကဓာတ်ကျောင်း တွေမှာ သင်လို့ မရတဲ့ ပညာကြီးတွေပဲ'

စုံထောက်ကြီးသည် တိုက်ဆိတ်နေခြင်းအားဖြင့် ဝန်ခံမှု ပြုလိုက်ပေသည်။ စာသင်ဘူးမောင်၏ ခြေနှာခြင်းကိုပါ မသင့်၍ ခေါ်နေရသဖြင့် ခရီးသည် အတန်ငယ် ဖင့်နှေးနေသော နေယာင် ထင်မှတ်ရလေသည်။

တောခွေးအချို့၏ အူဟောင်သံကို ခပ်စေးဝေးမှ ကြားရ နေပေသည်။ ထို့ပြင် ထဝေါဝေါနှင့် ရေစီးသံတို့ကိုလည်း ခရီးသွားအုပ်စု ကြား၍ လာရပေသည်။ လူသူတော် သျှောင်

တစောင်းတို့ အုပ်စုသည် မြေနက်မြေပုံသုတို့ကို နှင်းရင်းတော၏ ရွှေကို ဖောက်ထွက် ခရီးနှင့်လျက် ရှိရာ ညဦးစပ်သို့ ပင် ရောက်ရှိ၍ လာပေသည်။

မုန်ရီဝါးပါးဖြစ်၍ လာလေရကား တစ်နေ့ကုန် အနားမရှိ ခရီးပန်းထားသည့် အရှိန်ကြောင့် တောအုပ်စု လူသားတို့ အနေဖြင့် ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ လာလေသည်။ တစ်ညတစ်ထောက် နားခိုရန် သျှောင်တစောင်းသည် ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ပေးတော့သည်။ အေးစိမ့်သော တော၏ ရာသီဥတုသည်လည်း ရုတ်တရက် ဝင်ရောက် လာလေသည်။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းနှင့် ကရင်ကြီး ဘိုးစံတို့သည် အိပ်နားရန် နေရာသတ်မှု ပြုလုပ်ကြမေသည်။ မြေရှင်းခြင်းအမှုကို မပြုမီတွင် ကရင်ကြီးသည် ဝဲယာသို့ ကြည့်၍ ဝါးရုံခက်အတွင်းမှ ဝါးတိုင်များကို ခုတ်လှဲ၍ ဘေးပတ်လည်၌ ဝါးတိုင်များ စိုက်ထိုးပြီး ဝါးတိုင်ကာခြင်း အမှုကို ပြုလုပ်ရန် သျှောင်တစောင်းသည် ညွှန်ကြားသမှု ပြုလေသည်။

‘လှေကြီးသစ်ဆိပ်.... ဝါးရိပ်တောခကောင်း၊
ဘုံဆောင်းဘုံမဲ့၊ တောကြီး ဒလဲ့.... ဟူသည်၊
ဝါးပုံ၊ ရိပ်သာ၊ ကျန်း ခန်း သာ ဆောက်....
ရမယ်လို့ အညွှန်းရှိတယ်’

ဟူ၍ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ဝါးပတ်လည် စိုက်သော တောရိပ်ခင်း အိပ်ခင်းများကို ခဏချင်းဆောက်ပြီး လျှင် ဘေးပတ်လည်၌ မီးတိုင်ဝါးများ ညှိကြလေသည်။ ခဏရိပ်ခင်း အိပ်ခင်းဝါးများ ပတ်လည်စိုက်ပြီးသော အခါတွင်

ကရင် ကောက်ညှင်းကင်များကို ကျည်တွေ့ခက်ရေချွေးဖြင့် ဝမ်းပြည့်ကြရလေသည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် ဝါးရိပ်ခင်း အိပ်ခင်းမော်တွင် လွန်စွာ မြန်ဆန်စွာ အိပ်မောကျလျက်ရှိသည်။ လူပုကလေးသည် စာသင်ဘူးမောင်၏ အနီး၌ ကပ်လျက် အိပ်ရန် ပြင်ဆင်သမှု ပြုလေသည်။ သင်တိုင်းတောကြီး၏ ဝုတိယ ညစခန်းအတွက် အေးချမ်းစွာ အိပ်မောကျရန် စီစဉ်သမှု ပြုလေသည်။

မြေနက်များဖြစ်၍ ဝါးခင်းစင်များကို ကရင်မုဆိုးကျော်နှစ်ယောက်သည် လွန်စွာလျင်မြန်စွာ တည်ဆောက် ပြီးစီးလေသည်။

ကရင်ကြီး ဘိုးစံသည် ဝါးခင်းကွပ်၊ ဝါးခေါင်းစွပ်တိုင်တည့်ဘည့်တွင်ထိုင်ကာ သင်တိုင်းတောကြီး မျက်မည်းမှ သစ်ခက်များကြားတွင် ကျိုးကျ ကျရောက်လာသော လရိပ်လရောင်လေးကို ကြည့်ကာ မုဆိုးဘဝတေးကို ရင့်ကျူးသမှု ပြုလေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် တစ်ဆုံတည်း ကျန်တော့သော ဆေးဆုံကိုဖြည့်၍ နောက်ဆုံးပိတ် ဖွာချိုက်လျက်ရှိပေသည်။

စမ်းရေစီးသံလိုလို၊ ကောင်ကျရေသံလိုလို ရေသံများသည် တဝေါဝေါဖြင့် ဝါးခင်းစင်ပေါ်မှ လူသားတို့အား ဘောနက်ကြီး၏ ညဦးတုန်သံ ပေးလျက်ရှိပေသည်။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်ဘေးမှ လူသူတော် သျှောင်
တစောင်းသည် နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားသမ္မုပြုရင်း
စားခန်း ဝင်နေလိုက်ပေသည်။ ထူးဆန်းသော ရေကျသံ
ပေါ်၍လာပြန်လေသည်။

‘ဒီတောက တော်တော်ဆန်းတဲ့ တောပဲ စုံထောက်ကြီး
ကျုပ်တို့မှာ ဘေးမကင်းသေးဘူး’

စုံထောက်ကြီးသည် ဆေးတစ်ဆုံကိုဖွာရှိုက်ရင်း မွေး
ရာမှ ခေါင်းထောင်၍ လာပေသည်။

‘တောဆိုတာ မာယာရှိတယ်လို့ ဆရာရသေ့ကြီးက ပြော
ဖူးတယ်ဗျ’

‘မာယာ တစ်ကြော၊ ရှင်တော ရှင်ထွက်၊
တောပို့ ခါးပန်း၊ တောယမ်း ခေါင်ထွန်...
သေမင်းလွတ်’

လို့ ပြောတယ်။ ဘောင်ပို့ကြီးတဲ့ တောအရပ်ရဲ့ ခေါင်ယမ်း
ပန်းတောင်ဟာ မာယာများလို့ သေမင်းက လွတ်အောင်
ကြိုးစားယူရတယ်တဲ့ဗျ’

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းအဆိုတို့ကို စုံထောက်ကြီး
ဦးဇင်ယော် ဦးခေါင်းညိတ်၍ နားထောင်နေသည်။

‘ကျုပ်တော့ ဒါတွေ သိပ် နားမလည်ဘူး။ တောအ
တောရာ သိပ်မကျွမ်းလှဘူး။ တောပစ်ထွက်ရင် တောပိုင်
ပသတဲ့ အစဉ် အလာမုဆိုးဘာပဲ တွေ့ဖူးတာ’

‘ကျုပ် ရေကျသံကို သိပ်မသင်္ကာဘူး စုံထောက်ကြီး
‘တောခြောက်တာများလား’

သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီး အချီအချစ်ကားပြော
နေရာသို့ ကရင်ကြီးဘိုးစံ ရောက်လာလေသည်။

‘ဝေ...အရင်က ဒီလမ်းတွေကို မရောက်ဖူးဘူးဆရာကြီး၊
ကရင်ကြီးတို့ တောလိုက်တာ အရှေ့ဘက်တစ်စိုက်မှာ ဒီဘက်
က လူသူ အရောက်ပေါက် အလွန်နည်းတာပဲ။ ဒီလမ်းကို
ရောက်သူတွေဟာ ပြန်လမ်းမရှိဘူးလို့ ဆိုတာပဲ’

သျှောင်တစောင်းသည် ကရင်ကြီးအား စေ့စေ့ကြည့်
လိုက်၏။

‘စောစောက ဘာလို့ မပြောလဲ ကရင်ကြီး’

‘စောစောက လမ်းက အမှန်ပဲ ဝေ၊ ကျောက်တောင်
ပေါ် တက်ပြီးမှ လမ်းစ ပျောက်တာပဲ’

‘အင်း...ကြောင်နက်ရှင်မက ကျုပ်တို့ကို မသတ်ဘဲ ကျုပ်
တို့ကို တောကပ် သတ်မလား’

စုံထောက်ကြီးသည် ခပ်ညည်းညည်းလေးပြောလိုက်လေရာ
သျှောင်တစောင်းသည် ခေါင်းယမ်းလိုက်ပေသည်။

ထိုစဉ် ရေစီးသံသည် ပို၍ ကျယ်လောင်သယောင် ထင်မှတ်
ရလေပြီးလျှင် ဝါးခင်းစင်သည်လည်း လှုပ်ယမ်း၍ လာလေ
သည်။

တဝှတ်တဝှတ်နှင့် ထိပ်ဖက် သစ်တိုခေါင်မှ တောလင်းယုန်
ကြီးသည် ထ၍ အော်ပြီးလျှင် ခင်ပုပ်ငှက်သံ စူးစူးလေးသည်
တတိတိဖြင့် အော်လေသည်။

ဝါးခင်းစင်သည် ပို၍ လှုပ်ယမ်းလာသည်ထက် လှုပ်ယမ်း၍
လာပြီးလျှင် တဝေါ့ဝေါ့နှင့် ရေသံတို့သည် ပို၍ ကျယ်လောင်

လာလေသည်။ ဝါးခင်းစင်တိုင်တို့သည် တဖျစ်ဖျစ်နှင့် မြည်၍ လာပေသည်။ မှောင်မိုက်သော တောကြီးည၌ ဝါးခင်းစင်ပေါ်မှ ကရင်မုဆိုးတစ်သိုက်နှင့် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းတို့သည် စိုးရိမ်တကြီး လှုပ်ရှားရလေတော့သည်။

စာသင်ဘူးမောင်သည် ခြေထောက်ကံနိပ်ရင်း ဗျက်ကလူးဆန်ပြာ ညည်းညူ၍နေပေသည်။ ဝါးခင်းပြင် စိုက်ထူထားရာ မြေကြီးသည် လှုပ်ယမ်း၍လာလေသည်။

ပျားအုပ်တစ်အုပ်သည် တဝိဝိအော်မြည်ကာ ဦးခေါင်းထက်မှ ဘပ်မကြီးချီကာ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ပျံသန်းသွားကြပေသည်။ သျှောင်တစောင်းသည် ဝါးတိုင်ကို သတိကြီးစွာ ကိုင်ထားကြရန် ပြောဆိုပြီးလျှင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု မလွန်ကြရန်သတိပေးလျက် ရှိပေ၏။

အောက်ခြေ မြေသားများသည် ကွဲအက်၍ လာပေ၏။ သစ်ပင်အချို့သည် လဲပြိုကျသံကို ကြားရပြီးလျှင် သတ္တဝါအချို့သည် အော်မြည်လျက် ပြေးလွှားသွားကြလေသည်။

နွဲ့တော ရွှေ့နေပြီ...နွဲ့တောရွှေ့နေပြီ။ အားလုံးငြိမ်ငြိမ်နေပြီး ဝါးတိုင်တွေ ကိုင်ထား။

ကုန်းမြေမာကို 'နင်းထားကြ' ဝါးခင်းတိုင်များ လဲပြိုကျလျက် ရှိခြင်းကြောင့် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် အော်ဟစ် သတိပေးလျက် ရှိပေ၏။ ထိုအချိန်တွင် လေသည်လည်း တရွှံ့ရွှံ့ တိုက်ခတ်လာလေ၏။ ဝါးတိုင်များကို ကိုင်စွဲရင်း သျှောင်တစောင်း တို့လူစုသည် ကုန်းမြေမာများကို ခို၍ ကုတ်ဖဲ့ တွယ်ထားကြပေသည်။

အောက်ခြေ မြေသားထုကြီးသည် ရေစီးကြောင်းကဲ့သို့ ဖြည်းဖြည်း လှုပ်ရှားလျားသား ရှိနေပေသည်။ မြေကြီးများသည် ကွဲအက်သည်ထက် ကွဲအက်၍ လာကြပြီးလျှင် သစ်လုံးများသည်လည်း မျော၍မျော၍ လာကြပေ၏။ ငလျင်လှုပ်သကဲ့သို့ လှုပ်ရှားပြီးလျှင် မြေသားစတိုသည် ရွှေ့စီးကြောင်းအတိုင်း မျောကြလေသည်။

(ထိုကရင်သင်တိုင်းတော နွဲ့တော ရွှေ့မှုမှာ တစ်နှစ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ ဖြစ်တတ်ပေ၏ဟု နောင်အခါတွင် သိရပေ၏။)

မြေကြီးများသည် ပဲ့၍ပဲ့၍ ထွက်လာပြီးလျှင် အောက်ခြေများမှာ ရွှေ့လျားလျက် ရှိကြပေ၏။ စုံထောက်ကြီးနှင့်ဦးစင်သော်သည် ဝါးလုံးများကို စုကိုင်ထားကြပြီးလျှင် အနီးသို့ ရောက်လာသော သစ်လုံးကြီးတစ်လုံးကို ဆွဲ၍ ခုထားကြသည်။ ကရင်ကြီးဘိုးစံ၏ ကရင်ဘာသာ 'အာ' ခေါ်သံနှင့် မြန်မာစကား မရေမပတ်သံသည် အော်ဟစ်ကာ ကြားနေရပေ၏။

ဘောင်ကျရေစီးသံကြီးသည် တဝေါဝေါနှင့် ပို၍ ကြားရပြီးလျှင် နွဲ့တို့သည် ထိုရေစီးကြောင်းနှင့်အတူ စီး၍လာပြီးလျှင် အားလုံးကို တိုက်စားချလိုက်ပေသည်။

တဝေါဝေါနှင့် စီးကျသော ရေစီးသံနှင့် သစ်ခေါင်းဆိုး စီးဆင်းမှုသည် ညဉ့်မှောင်တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားပေတော့သည်။

ဖြူခင်းထားသော ဝါးကပ်များကိုင်လျက် လှေပေါ်မှလူများ ကို ကူညီပေးရင်း ကရင်ဘာသာဖြင့် စုရုံးစွာ ပြောဆိုလျက် တစ်စုံတစ်ရာကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ပုံ ရကြလေ၏။

'ဝေ...တို့ဆရာကြီးဘိုးစံ ပါလာတယ်စေ့၊ ဧည့်သည်တွေလဲ ဒုက္ခဖြစ်လာကြပါလား၊ အားလုံး...ကူ...အားလုံးကူ...'

ကရင် 'ဂယ်ပ' တံငါရွာ၏ သူကြီးဖြစ်ဟန်သူသော ကရင် အတိုးကြီးတစ်ဦးသည် လူတစ်ဦးကဲ့သို့ တိုးဝေ့ကာ ရွာသားများကို အလေးစိုက် ပြုစုကြရန် ညွှန်မှုပြုလေသည်။

အတော်ဖြူခင်းထားသော ဝါးကပ်စင်ပေါ်တွင် ကရင်ကြီး ဘိုးစံသည် မျက်လုံးဖွင့်လျက် ဆိုက်ပါလာလေသည်။ ကရင်ကြီးသည် လွန်စွာ သတိကောင်းပုံရသော သည်၊ ခေါင်းပေါင်းပင် ပြုတ်ခြင်းမရှိပေ။

သို့သော် ခြေထောက်တွင် ပွန်းပဲ့လျက် အသားတစ်များ ထွက်လျက် ရှိပေသည်။ စုတ်ပြုလျက်ရှိသော ရှမ်းဝတ်စုံတစ်ပိုင်းသာ ပါလျက် သျှောင်တစောင်းတွဲကျလျက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် မျက်စိမှိတ်လျက် သတိရခြင်းမရခြင်း သေခြင်းရှင်ခြင်းကို ခွဲခြား၍ မရသော အနေအထားဖြင့် ဝါးကပ်ပေါ်တွင် ပက်လက်စန့်စန့် တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်လျက် ရှိပေ၏။ အသက်၅၅မှ ၆၀ မှာပေ။

'ဝေ...သေပြီလားဝေ...ကြည့်ပါဦး'

ကရင်လူကြီးတို့သည် ဝိုင်းအုံ့၍ ကြည့်ရှုကြပြီးလျှင် ဘေးဖမ်းခြင်းများ ပြုကြပေသည်။ ကရင်လူကြီးတို့သည် ခေါင်းယမ်းပြုကြပေ၏။

(၁၂)

ပင်လယ်ခားပြ

'ဂယ်ပ' ကရင်ရွာကလေးမှာနံနက်အရက်ကျင်းအချိန်အရက်ကြက်တုန်စအချိန်၌ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လျက် ရှိကြပေသည်။ ရွာထိပ်ရှိ ချောင်းကမ်းပါး၌ ကရင်လှေကြီးတစ်စင်းသည် ဆိုလျက် ရှိပေသည်။

လှေပေါ်၌ ကရင်ကြီးများသည် ရွာထဲသို့ အချက်အလက်ပြုလိုက်ပေခြင်းကြောင့် 'ထိုရွာလေးမှ အိမ်ခြေများသို့ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်ကြလျက် တစ်အိမ်လျှင်တစ်ဦးကျ ထွက်လေ့လာကြပြီးလျှင် ကမ်းနဖူး၌ ဝိုင်းအုံ့လျက် ရှိကြပေသည်။

တုတ်ထွားဟန်ရှိကြပေသောကရင်ကြီးတစ်စုသည် လှေပေါ်မှ လူများကို သယ်ချလာလေသည်။ ကရင်မကြီးမှာ အသက်

မှောက်ခုံကြီးဖြစ်လျက်ရှိကြသော လူပုကလေးနှင့် မျက်နှာ
တစ်ခုလုံးဆောင်လျက်ရှိသောစုံထောက်ကြီးတို့အားဝါးကွပ်ပျံ
ပေါ်တွင်တင်လျက် အားလုံးအား ကရင် 'ဂယ်ပ' ရွာသူ
ရွာသားတို့သည် ရွာထဲသို့ ထမ်းယူလာခဲ့ကြပေ၏။

ကလေး လူကြီး ကင်းရွာသားအုပ်သည် ရွတ်ဆိုဆုတောင်း
ရင်း လိုက်ပါလာလေသည်။

'ဝေ...တို့ ဆရာကြီးကော့ နှင့် တောရွှေတာ မျောပါသွားကြ
တာ သံလွင်မြစ်ထဲပါလာတယ်၊ တို့ ငါးဖမ်းလေ့တွေနဲ့ တွေ့ကြ
တယ်'

ရွာထဲရှိ လူကြီးအချို့သည် ကရင်လေ့သူကြီးများကို ဝိုင်း
ဝန်းမေးမြန်းကြ စုံစမ်းကြလေရာ ကရင်လေ့သူကြီးများသည်
စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းအမှုကို ပြုကြပြီးလျှင်
ရွာဝိုင်း၏အလယ် ကရင်ခေါ်ပစ်ရပ်၌ လူနာများကို ထားကြ
လေသည်။

ကရင် ဆေးဆရာကြီးဖြစ်ဟန်တူသော အသက် ရှစ်ဆယ်
အရွယ်ခန့် ပါးမြိုင်းကျလျက်ရှိသော ကရင်အဘိုးကြီးသည်
ဝါးကျည်တောက်ဘူးများကို ယူဆောင်လာပြီးလျှင် ဖြူဖြူ
ဆေးမှုန့်များကို ကရင်ကြီးတိုးစံနှင့်အတူ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏
မျက်နှာကို သုတ်ပေးလိုက်ပေသည်။

သတိမရတစ်ချက်ရတစ်ချက်ဖြစ်လျက်ရှိ၍ မျက်လုံးပွင့်လျက်
ရှိသော ကရင်ကြီးသည် တခူးခူးချေ၍ ပြန်လည်သတိမရှိ
လာပေသည်။

'လုံဂေါက်ဝေ...လုံဂေါက်ဂယ်'

ဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင် နာနေသောခြေထောက်ကိုဖိကာ ငုတ်တုတ်
ဆိုင်လိုက်လေ၏။

ကရင်ကြီးတိုးစံသည် ရွာသူကြီးနှင့် ရွာခေါင်းကြီးတို့အား
သူနာများကိုပြုစုကြရန် ပြောဆိုပြီးလျှင် ကွပ်ပျစ်အောက်သို့
ဆင်းလိုက်ပေသည်။ ရွာသူရွာသားတို့သည် 'ဂယ်ပ' ရွာ၏

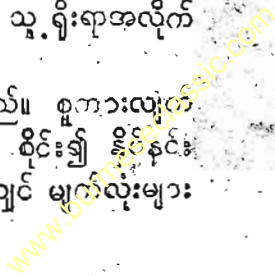
ခါပစ်စင်၌တင်ထားသောလူနာများနှင့် မလှုပ်မလျက် အသက်
ကွာဘိသကဲ့သို့ရှိနေသောသျှောင်တစောင်းအား စိုင်းအုံကြည့်ရှု
ဆက်သပ်လျက် နှိပ်နယ်ပေးလျက်ရှိပြီးလျှင် ရှေးကရင်ခလေး

တိုးစံအရ ရေနစ်သူများကို ပြုစုပေးသကဲ့သို့ ပြုစုကြပေ၏။
တိုးစံထံသို့ နှင်းမှုန့်များကို ခွံ့ထည့်ပြီးလျှင် စအိုဝပေါက်
များကို လင်းနေရွက် ကပ်ပေးကြပေသည်။ ထိုမှ ဦးခေါင်းရင်း
ခိုတိုများတီးပြီးလျှင် ဝမ်းဗိုက်များကို နှိပ်နယ်ပေး၍ ဝေဟင်
ထားကာ ရေများအန်စေသည်။

ဝမ်းဗိုက်ဝကိုအရိုးစုကစ်မျိုးဖြင့် ထိုးကြကာ လူကြီးတစ်ဦး
သည် နားနားသို့ကုန်း၍ ကရင်ဘာသာဖြင့် တအားအော်ဟစ်
လေသည်။

(ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်၍မျှ အသက် မြန် လည် ဝင် ၍
လှုပ်ရှားမှုမရှိလျှင် သေပြီ...ဟု ဖာလာရွာများက
သတ်မှတ်ကြပေ၏။ သူ့ ခလေး၊ သူ့ ရိုးရာအလိုက်
ထူးခြားမှုများ ရှိလေ၏။)

လူပုကလေးသည် လှုပ်ရှား၍လာလေသည်။ စူကာလျက်
ရှိသော ဗိုက်ကို ကရင်အမျိုးသားတစ်စုက စိုင်း၍ နှိပ်နင်း
ခြင်းကြောင့် ပါးစပ်မှ ရေတို့ အန်ထွက်ပြီးလျှင် မျက်လုံးများ

နီရဲလျက် ဆွေးကြောများ ပြန်လည် လှုပ်ရှားသမှု ရှိလေရာ အားလုံးသည် ဝမ်းသာဝမ်းလဲဖြင့် ကရင်ဘာသာဖြင့် ဆူညံ စွာ ကြွားပေးကြပေသည်။

ကရင် သမားတော်ကြီး ဖြစ်ဟန်တူသော အဘိုးကြီးသည် ဝါးပလိုင်း အတွင်းမှ ဆေးရွက်လေးများကို 'ဇင်ကျန် ထရို ဝိုက် မျိုးနွယ်ဆက်ဖြစ်သော လူပုကလေးအား ကျွေးလိုက် လေ၏။

ထို့နောက် နှာချေခြင်းစံမှုကို ပြုကြပေသည်။ ကရင် မုဆိုးနှစ်ယောက်သည်လည်း က ရင် ဆေး ဝါး များဖြင့် ပြုစုပေးခြင်းအားဖြင့် ပြန်လည်၍ သတိရရှိလာကြ ပေသည်။

သို့သော် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကား စန့်စန့်ကြီးပင် ဖြစ်လျက်ရှိပေသေးသည်။

ဝိုင်းဝန်း၍နိပ်နှင်းသောကရင်အမျိုးသားကြီးတို့သည်လက် အံသေ၍သွားကြပြီးလျှင်ရေအန်ခြင်းပျို ခြင်းအလျင်းမရှိသည့် အပြင် တောင့်တောင့် ခန့်ခန့် ကြီးပင် ဖြစ်လေရာ ကရင် ရွာသားတို့သည် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားကြပေသည်။

ကရင် 'ဂယ်ပ' ရွာဝိုင်းလေး၏အသယ် ကရင်ခေါ်ပစ် ဇရပ် ဆောင်ကား နေအရက်မကျင်းမိပင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိပေခြင်း ကြောင့် ထံဝါနှင့် မုဆိုးများမှာ လုပ်ငန်းတွင်းသို့မဝင်နိုင်ဘဲ ရှိရလေသည်။

ကရင်သမားကြီးသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းအား နှစ်လုံးများနှင့် ပါးစပ်များကို ဖြုတ်ညှိပြီးလျှင် စအိုဝကို ခြစ်ဖြင့် စမ်းသပ်လေ့လာကြည့်ပေသည်။

'ဂဝေါလဒု ...ဂသော့ချင်ဌေး... ဝေါ!... လစောင် (ငါ ဆီရှိနေပါတယ်)'

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ကရင်ဘာသာ စကား နှစ်မျိုးဖြင့် ပြောဆိုလိုက်ရာ ကရင် သမား တော်ကြီးနှင့် တူ ရွာသားတို့သည် ရုတ်တရက် ဝမ်းမြောက်သွားကြလေ သည်။

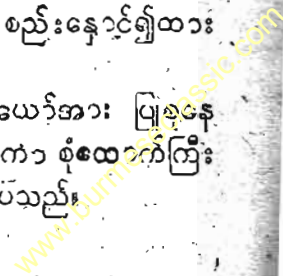
ကရင်ကြီး ဘိုးစံသည် ကရင်နှာမှုတ်ဆေးကြီး 'ဟိုထား သားရပေသဖြင့် တခွီးခွီးဖြင့် ချေလျက် ရှိတော့သည်။

ထိုစဉ် ရွာခေါင်းကြီး၏အိမ်တက်မှ အရပ် ထောင်ထောင် တင်းမောင်းနှင့် အဝတ်စုံနက်ကို စိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ် စံသောက်သည် ထွက်၍လာပေ၏။

၎င်း၏ ဦးထုပ်သည်ကား စီအိုင်ပီတံဆိပ်တပ် ဦးထုပ်ဖြစ်၍ အရက်ကို မင်းသား ခင်မောင်ရင် ဝိုက်ဖြင့် ပါးစောင်တွင် ထားပေသည်။

လည်ပင်း၌ မာဖလာစကို သေသင်စွာ စည်းနှောင်၍ထား ပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်အား ပြုစုနေ သော ခေါ်ပစ် ခုတင်နားသို့ သွားရောက်ကာ စုံထောက်ကြီး ခင်ယော်အား စစ်ဆေးသမှု ပြုလိုက်ပေသည်။

၂၁၆ ရာဇဝင်

စုံထောက်ကြီး၏ အသက်ရှူသံ ပြင်းပြင်းကို ကြားရလျှင် ကျေနပ်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေသည်။

‘ကဲ... ကရင်ကြီး၊ ကျုပ်တို့ဆရာကြီးတွေကို ရန်ကုန်ပြန် သယ်သွားမယ်၊ သတိရရင် တော်ပြီ’

ရွာမှူးကြီးသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ကရင်ဘာသာဖြင့် သမားတော်ကြီးအား ပြောဆိုသမှု ပြုလိုက်ပေသည်။

ရွာသားနှင့် ရွာခေါင်းကြီးတို့သည် အင်းစိန် စီအိုင်စီမှာ ခင်မောင်ရင်ဟု နာမည်ရသော စုံထောက်ကိုကြီး၏ စကား ကို ချက်ချင်း အရေးယူ ဆောင်ရွက်သမှု ပြုကြလေသည်။

ကရင်ကြီး ဘိုးစံအပါအဝင် လူသူတော်ကြီး၊ စုံထောက် ကြီးနှင့် လူပုကလေးတို့အား ဝါးပုခက်ဖြင့် ထမ်းလျက် ဝတ်စုံနက်ကို သေသပ်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော စီအိုင်စီမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ နောက်သို့ လိုက်ပို့ကြပေသည်။ ကရင် မှုဆိုး ကျော် သုံးဖောက်လည်း ဝါးပုခက်ထမ်းတွင် ပါဝင်ကြပေ သည်။

ကမ်းစပ်တွင်ကား မီးခိုးရောင် မော်တော် တစ်စင်းသည် ကမ်းသို့ ရပ်လျက်ရှိပေသည်။ လက်နက်ကိုင် ပုလိပ်တို့သည် အသင့်စောင့်လျက် ရှိပေသည်။ စာသင်ဘူးမောင်ကား ပါလာ ခြင်း မရှိပေ။

ဆိုမော်တော်ပေါ်သို့ ဝါးပုခက်များကို တင်ဆောင်လျက် မော်တော်သည် ကမ်းမှ လျင်မြန်စွာခွာလေသည်။ ဆိုမော်တော် ၏ အမည်မှာ ‘ပင်လယ်ခားပြီ’ ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ထောက်အဖွဲ့ကြီးနှင့် ဦးဇင်ယော်မှာ များစွာ ခေါင်းကိုက်
ဆုတ် ရှိပေသည်။

ကရင်ကြီးဘိုးစံနှင့် ကရင်မုဆိုးကျော် အဖွဲ့မှာမူ စုံထောက်
ကြီး ဦးဇင်ယော်၏အိမ်၌ သောင်တင်လျက် ရှိပေခြင်းကြောင့်
သျှောင်တစောင်း၏ နိစ္စယတ်ပည့်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ကရင်ကြီး
ဘိုးစံမှာလည်း ယောဇာလည်လျက် ကရင်ဆေးတစ်ပိုကိုသာ
နှိမ့်နှိမ့်လျက်ရှိပေသည်။

ဤအတောအတွင်း၌ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည်
ထောက်မင်းကြီးက တည်ခင်းသော ဣရတ်တန်း အိုက်အင်၌
သောစားသောက်နေစဉ် သေနတ်သမားသုံးဦးသည် အထက်
ထပ် စုံထောက်မင်းကြီးရှိရာသို့ လာရောက်ပြီး ဦးဇင်ယော်နှင့်
ထောက်မင်းကြီးတို့အား လုပ်ကြံပစ်ခတ်လေသည်။ ဤတွင်
ဣရတ်စားပွဲထိုးအဘိုးကြီးတစ်ဦးသည်လေထဲ၌ ခြေနှစ်ချောင်း
ပစ်ခတ်ခဲလိုက်ပြီး သေနတ်သမားလက်ကို ခတ်ထုတ်လိုက်
သော သေနတ်သမား၏ ကျည်ဆန်များသည် နံရံ၌သာစူးဝင်၍
ထောက်မင်းကြီးနှင့် ဦးဇင်ယော်တို့အား သက်သာစေခဲ့လေ
သည်။

ထိုဣရတ်အဘိုးကြီးမှာ စားပွဲထိုးလုံစံဖြစ်ကြောင်းဟိုတစ်
ခိုရွင်ထံမှ သိရှိခဲ့ရပေ၏။ စက္ကလအလုပ် မကောင်းသဖြင့်
စားပွဲထိုး ခင်လပ်ကြောင်းကို မူလိပ်မတ်ကြီးနှင့် စုံထောက်
ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့အား စားပွဲထိုးကြီးက ဆီစီရင်ခံလေသည်။
ဦးဇင်ယော်သည် ထိုအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပျက် ပြီးနောက်
တပ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဘောက်ထော်ရှိအိမ်၌ တံခါးပိတ်ကာ

(၁၃)

ဗမာ မမြင်ခါနဲ့

ရန်ကုန်မြို့သို့ စီအိုင်ဒီမ'ပင်လယ်စားပြ'မော်တော်ဖြင့်ပြန်ရောက်
ပြီးနောက် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းမှာ ပျောက်ချက်
သွား ကောင်း၍ နေပေသည်။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်မှာ
စီအိုင်ဒီရုံးချုပ်သို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ကရင်သင်တိုင်းတောမ
ကြောင်နက်ရှင်မ လောကီမြေအောက်ဂိုဏ်းကြီး၏အကြောင်း
ကို အသေးစိတ် အစီရင်ခံလေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီးသည် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအား
မေးမြန်းသော်လည်း ဦးဇင်ယော်မှာ မြေကြားသမူ မပြတ်
ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း ဖြိုခွင်းရေးမှာ မရေမရာဖြစ်၍နေသဖြင့်

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဆေးတံအိုးကိုဆွဲကာ တံခါးဝအနီး၌ မှိုန်းလျက်ရှိနေစဉ် တံခါးခေါက်သံသည် ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်လာလေသည်။

အနီးရှိ ကရင်ကြီးတိုးစံသည် တံခါးချက်ကို မ၊၍ ဖွင့် လိုက်ရာ....

‘အာ...ဆရာကြီး သျှောင်တစောင်းပါလား’

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ကရင်ကြီး တိုးစံစကား ကြောင်ပြုံးရယ်လိုက်ပြီးလျှင် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအား လက်တန်ဖြင့် ထိုင်ရန် ပြုလိုက်လေသည်။ ရှမ်းစစ်ဘွား ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားသော လှပ ခန့်ညားလျက်ရှိသည့် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ရွှေနံ့သာစီးကရက်ကို ပါးစောင်တွင် ခဲလျက်ရှိပေသည်။

ကရင်ကြီး၏စကားကို ပြုံးပြီးပြီးနှင့် လက်ခံလိုက်ပြီးလျှင် ရွှေနံ့သာ စီးကရက်ပြာလေးကို လက်ဖြင့်သပ်၍ခြွေလိုက်ရင်း....

‘မပြီးခင် မမာမမြင်စေနဲ့တဲ့၊ မသီးခင် အညှာမကြွေစေ နဲ့တဲ့၊ အညှာမကြွေခင် မြန်မာပြည်ရှိ ရာဇဝတ်မှုခင်းဆန်းကွက် လေးတွေရှိ ထူးခြားတဲ့ ယျှိုဝှက်ချက်လေးတွေကို လေ့လာနေ လို့ပဲ’

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည်လူသူတော်သျှောင်တစောင်း အား စေ့စေ့ကြည့်ပြီးလျှင် သူ့တပည့်လေးအား ဘင်္ဂလား နွားနို့ကို ယူလာစေ၏။

‘ကျုပ်တို့တွေကံကောင်းလို့မသေတာဘဲ လူသူတော်ကြီး စက္ကလလုံစီ ကယ်ပေးလိုပေါ့ဗျ’

လူသူတော်ကြီးသည် ရှုပ်ထွေးသွားမာန်ဖြင့်....

‘ဘယ်လို စက္ကလလုံစီ၊ ဘယ်လိုလဲဗျ၊ ခင်ဗျားက သင်္ချိုင်း သွားလို့လား’ ဟု မေးလိုက်ရာ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ဘင်္ဂလားနွားနို့ ခွက်ကို တစ်ကျိုက်မျှသောက်လိုက်ရင်း....

‘ဒီလိုဗျ...တာမေ့သင်္ချိုင်းက စက္ကလ တရုတ်အဘိုးကြီး လုံစီလေဗျာ၊ ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း မောရခါးကုန်းသေရတာ သူ့ လက်ခါးကပ်ထင်လို့ ခေါ်ပြီ၊စစ်ဆေးခဲ့သေးတာ၊ လူသူတော် ကြီး မှတ်မိမှာပေါ့’

‘အင်း...ဆိုပါဦး၊ မှတ်မိပါတယ်၊ ဘာအို ဘုန်းတော်ကြီး တွေ့ရဲ့ ပညာတတ်တယ်လို့ သိထားရတဲ့ တရုတ် စက္ကလကြီး မဟုတ်လား’

‘အေးဗျာ...အဲဒီစက္ကလကြီးက စက္ကလအလုပ်မကောင်း လို့ စားပွဲထိုး ဝင်လိုပဲနေတယ်တဲ့ဗျာ၊ အဲဒီ စက္ကလကြီးကပဲ ကျုပ်နဲ့မင်းကြီးကို ဝင်ကယ်လိုက်တယ်ဗျာ’

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ပြုံးလိုက်လေ၏။

ထိုအပြုံး၌ ထူးထူးခြားခြား နိုင်လှသလို... နွားနို့ ကပ်လျက် တစ်စုံ သည် စာတိထားမိခြင်း ရရှိပါပေ... သည် ဘင်္ဂလားနွားနို့ နေသည်... လိုက်ရင်း... ဤသည် ဦးခေါင်း တညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားလျက် ‘သောဉ်’

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် နွားနို့တစ်ဆစ်မျှငုံလိုက် ပြောလိုက်၏။

အင်း...ကျုပ်က ဘက်လားနွားနို့အော့ သိပ်မကြိုက်ဘူးဗျ၊ ဒေလ လက်ဖက်ရည် သွားသောက်မလို့ လာခေါ်တာဗျ၊

ဘယ်နှယ် ဒေလ လက်ဖက်ရည် ရယ်လို့ဗျ၊ လူသူတော်ကြီးရှဲ့...ရန်ကုန်မှာ နာမည်ကြီးပေ ဆိုတဲ့ လက်ဖက်ရည်ပေးပါဗျာ

အင်း...လူတစ်ကိုယ်အကြိုက်တစ်မျိုးပေါ့ဗျ၊စုံထောက်ကြီးအိတ်တစ်လုံး ခေါင်းတစ်လုံးရွက် နှစ်သက်ဆု ပြည်တစ်ခု ပြိုင်စာ ကိုယ်ဗိုက်ပဲဆိုသမုတ်သားဗျ၊ ဒေလ လက်ဖက်ရည်အကြောင်း ရေနှေးကြမ်းမတောင်းခင် သိမယ်တဲ့ဗျ၊

ညှန်းလှချည်လားဗျ၊
ညှန်းဆို တစ်ခွက်ဆိုတစ်ခွက်သောက်မိရင် မလာမိရင်မချိုင့်တွေဆွဲလို့ ထိုင်ထိုင်စောင့်ရတယ် ဆိုဗျ၊

စိတ်ဝင်စားရင် နက်ဖြန်နီနီ နေခြည့်တက်ချိန် နေနေဗျ၊ ကျုပ် လာခေါ်မယ်

အင်း... မြည်းစမ်းရအောင် စောင့်နေပါမယ်ဗျာ၊ ဒေလ နွားနို့ကို ယူလာကြည့်နက်ရှင်သူတေရှဲ့ သေကွင်းသတ်ကွင်းထဲ ကျုပ်တို့တွေကံကောင်းလို့ လူသူတော်ကြီးရှဲ့... အရာရောက်ခြင်း စတုလလုံစီ ကယ်ပေးလို့ပေါ့ဗျ၊

ဒီလိုလေဗျာ...အရေးပါအရာရောက်သူတွေဟာအန္တရာယ်တစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဿနာတစ်ခုကို အမြဲရှင်ခိုင်ရတဲ့လူမျိုးဗျ၊ အရေးပါသူဖြစ်လေလေ ပြဿနာနဲ့အန္တရာယ် များလေလေ ပေါ့ဗျ၊ဒါကသဘောနီယာမ (Truth) တစ်ခုပဲဗျ၊ဒါကြောင့် အရေးပါသူဖြစ်ချင်ရင် ပြဿနာခိုင်သူ ဖြစ်ရမယ်လို့ 'အိမ်ဆင်' လိုခေါ်တဲ့ သဘောတရား ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးဆိုခဲ့တာပဲဗျ၊

'ကောင်းပါဗျာ...အဖိုးတန်တဲ့ စကားချပ်ပဗျာ'
လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် စကားချပ်ကို ဆက်၍ မဆိုတော့ဘဲ ဘက်လားနွားနို့ခွက်ကို စားပွဲပေါ်လို့ တင်ပြီး လျှင်...

'ကျစ်တို့တွေတာ မင်းကြီးကို ပြောမပြန်ဦးဗျာ၊ ကြောင်နက်ရှင်မကို ပိုတတ်တည့်ပြီးမှပဲ ကျုပ် အတွေ့ခံတော့မယ်ဗျာ'

'ကောင်းပြီ...လူသူတော်ကြီး၊ စောင့်ဆိုင်းရမှာပေါ့ဗျာ'
လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ရှေ့နဲ့သွားစီး ကျက်လေး တစ်လိပ်ကိုထုတ်၍ပါးစပ်တွင် ဟန်ပါပါခဲလိုက်ရင်း မီးညှိလိုက်ပေသည်။တို့ နောက် ကရင်ကြီးဘိုးစံနားဆို ကပ်လျက် တစ်စုံတစ်ခုကို အမှာပြုလိုက်ပေသည်။

ကရင်ကြီးသည် ဦးခေါင်း တညိတ်ညိတ်ဖြင့် နှလုံးလျက် ခိုပေသည်။

လူသူတော်ကြီးသည် ကရင်ကြီးအား တီးတိုး အမှာပြုပြီး လျှင် စုံထောက်ကြီးသည် ဦးဇင်ယော်၏ ကျောက်လှေကားမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းသက်သွားပေ၏။

လူသူတော်ကြီး သျှောင်တစောင်း၏ ရှမ်းစော်ဘွား ဝတ်စုံ အင်္ကျီအောက်မှ ဗျိုင်းတောင်စူးချွန်နှင့် လက်မောင်းရင်းနှစ်ဖက် အင်္ကျီ၏အကြား၌ အိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ပစ်ခားနှစ်လက်ကို အိမ်တွင်းမှ မီးရောင်ဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် တွေ့လိုက်ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် စုံထောက်ကြီးသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏ ကျောပြစ်ကိုကြည့်၍ ဦးခေါင်း ညိတ်လိုက်ပေသည်။

လူသူတော်ကြီးသည် ဘောက်ထော် တစ်ဝိုက်ရှိ ကုက္ကိုပင်ရိပ် အောက်များတွင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

(၁၄)

ဒထ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်

နံနက်ခင်း နေခြည်၏ နွေးပြာမှု အောက်၌ ပန်းဆိုးတန်းဒလ သမ္ဗန် ကူးတို့ ဆိပ်သည် လူသူ အနည်းငယ်မျှ ရှင်းလင်းလျက် ရှိပေသည်။

သမ္ဗန်ဆိပ်၌ ကုလားကူးတို့သမ္ဗန် သုံးစင်းမျှသာ ရှိလေသည်။ တုလားသုံးဦးသည် ကမ်းပေါ်၌ ရစ်လျက်ရှိသော လူပုလဲတစ်လုံး၊ ပလိုင်တစ်လုံး၊ စာရွက်ထပ်များနှင့် ပိုးဘန်ကောက်နှင့် အယ်လ်ပတ်ကား ရင်ဖုံးအင်္ကျီဝတ်ဆင်၍ ညာဘက်သို့ ခပ်ခွဲခွဲ ကျလျက်ရှိသော သျှောင်ထုံးကိုဆီဖြင့် ခထသပ်မှာ ထုံးဖွဲ့

ထား၍ မျက်လုံး ကောင်းကောင်း၊ နှာဆီစင်းစင်းနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြည့်လျက် နှိုးဘေး၌ မန္တလေး၊ မြောက်ပြင်ပသေကပ်
နေကာရွှေကိုင်းမျက်မှန်နှင့် လက်ကဲတွင် ရိုးကုမ္ပဏီမှ ရောင်
သော သရေဇက်ဖာ သွားရေအိတ် ကိုင်ထားသော အသက်
ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိ ရုပ်ရည် သားသားနားနား လူတစ်ယောက်
တို့အား ကြည့်ပြီးလျှင်....

‘ဒလကို ဒလကို သမ္ဗန်ခ တစ်မူး’
ယူ၍ အော်ဟစ် ခရီးဦးဂြိုဟ်လျက် ရှိပေသည်။
ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးများသည် ကုန်တစ်ကုန်ချလုပ်
ဖြင့် အလွန်အလုပ်ရှင်လျက်ရှိပေပြီးလျှင် ပန်းဆိုးတန်း ဆီ
ကမ်း၊ ဗောတံတားသည်ကား လူသူ အနည်းငယ် ရှုပ်လျက်ရှိ
သည်။

တော်ဘရားသားကုမ္ပဏီလုပ်သားများနှင့်ဧရာဝတီထရေ
မ လုပ်သားများသည် ဗောတံတားကုန်းအနီး၌ ကြေပစ်လျှာ
ရှိကြပေသည်။

ထိုသားသားနားနားပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့သည် ကမ်းနား
ဆိပ်သို့ ဆင်း၍လာလေသည်။

ပိုးတန်ကောက်ပုဆိုးနှင့် အယ်လ်ပတ် ဘား ရင်ဖုံးအင်္ကျီဝတ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္ဗန် သုံးစင်း အနက်အလယ်မှ ကုလားသမ္ဗန်
ဦးပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘မိဂျောခိုးလိး... ဒလ ဘီကရီး’

ဟူ၍ ကုလားလို ပြောလိုက်လျှင် သမ္ဗန်ခနှစ်မူးကိုပေးလိုက်
လေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္ဗန်ခမ်းထဲဝင်ပြီးလျှင် လေး က လေး
တချွန်ချွန်နှင့် ရှိလေသည်။

၎င်းဆားမှ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမ္ဗန်ခမ်းထဲ
ရောက်သောအခါ သူ၏ ဆေးတံကြီးကိုထုတ်၍ ဆေးဆံကို
ဖြည့်လေသည်။

သမ္ဗန်ကုလားလည်း အခြားခရီးသည်များကို မမြင်ထည်နှင့်
သမ္ဗန်ကို ထွက်လေ၏။

သမ္ဗန်ကုလားသည် ဗောတံတားများကို ကွေ့ပတ်ရင်း
မြစ်လယ်ဆီသို့ ထွက်လေသည်။

မြစ်ကမ်းသို့ ဆင်္ဘောများ ဝက်လှာရာ လှိုင်းလုံးလေးများ
ပေါ်တွင် သမ္ဗန်သည် ဖိစိန်၍ ဖိမိန်၍ ထွားလေသည်။

‘ဆးပုတို... ဒလ ဘယ်အရားကို ခဝ်ရမလဲ ဆယ်’

သမ္ဗန်ကုလားသည် မြစ်လယ်သို့ရောက်၍ နီ တွင် မြစ်ကြော
အတိုင်း လမ်းကြောင်းရွေးရမည်ဖြစ်ရာ သွားရမည့် အရပ်ကို
မေးမြန်းလေသည်။

‘ဆဲကုန်း အရပ်ဒလကွာ၊ ဈေးကြီးတင် သွားမလို့၊
တို့... ဒလ လက်ဖက်ပဲသို့ လာသောက်တာ’

ကုလားသည် ဆိုခကားကို ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်သွား
သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင်....

‘ဒလား လက်ဖက်ရည်နော် အား ကြီးကောင်း ဝယ်...
ဆရာ၊ ဈေးကြီးပေါ်က လက်ဖက်ရည်နော်... လူအားကြီး

စိုင်းတယ်၊ ဆရာတို့ လူကုန်စာနီးတွေ လာသောက်တယ်’

၂၂၀ ရာဇဝင်

မျက်မှန်ဝိုင်းနှင့် ဆေးတံကြီးကို ခဲလျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြီးလျက်ရှိပေသည်။

ရင်း၏စိတ်၌လည်း ဤကုလားသည်လည်း ဒလသား တစ်ယောက် ငါ့ ဖြစ်မည်ဟု ထင်လေသည်။

ဘန်ကောက်ပုဆိုးနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သမ္မန်ကုလားနှင့်စကားစပြတ်သွားသောအခါသူ၏လွယ်အိတ်ထဲကိုလက်နှိုက်ကာ ဂျမုန်လင် (စံ) မှန်ပြောင်းတစ်ခုကို ထုတ်ယူ၍ ထိုမှန်ပြောင်းဖြင့် ဒလဘက်သို့ ကြည့်လေ၏။ မျက်မှောင်ဝိုင်းနှင့်လူလည်း ဒလဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လေသည်။ ဘန်ကောက်နှင့်လူသည် မျက်မှန်ဝိုင်းနှင့်လူအား သူ၏ ဂျာမုန် မှန်ပြောင်းကြီးအား ပေးပြီးလျှင်....

ဒလမြို့ဟာလဲ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်ဗျ။ စကားလားဗျ။ ထုံးဖြူဖြူဘုရားနဲ့ ကုလားပလီတွေဗျ။ ဒါနဲ့ သေနတ်ကောပါရဲ့လားဗျ စုံထောက်ကြီး’

ဂျာမန်မှန်ပြောင်းဖြင့် ဒလမြို့ ကန်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်ကို လေ့လာနေသော မျက်မှန်ဝိုင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ကို လက်ဖြင့်ပုတ်ပြပြီး....

ဟီဟီတယ်ဗျ။ ကျုပ်ကြည့်နေတာ ဒလသူ ချောချောလေးတွေပါ တွေ့နေလို့ဗျ။

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... ဒါကြောင့်ပဲ ဇင်ယော်ဟာ လူပျိုကြီးဖြစ်နေတာ၊ ချောတာကြည့်နေတော့ မောတာပဲ ရှိနေမှာပေါ့လူရဲ့။ ကိုင်ကြည့်မှ စတိုင်နဲ့ ငြိတယ်လို့၊ ကျုပ်တို့ရွာက လူမျိုးသိုး ကိုဘိုးထင်ကြီး ပြောဖူးမိတယ်’

ဘန်ကောက်လိုချင်နှစ်လူက အချက်ကျကျ ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် မျက်မှန်နှင့်လူသည် ဂျာမန်မှန်ဘီလူးကို ပြပေးလိုက်ပြီးလျှင်....

‘ဒလသူတွေက ညိုညိုချောချောတွေပဲဗျ။ ဒဂုန်သူတွေလိုဖောင်းဖောင်းပူပူတွေ မဟုတ်ဘူး’ ဟူ၍ ပြောဆိုပြန်လေရာ ဝိုင်းတို့နှစ်ဦး၏ စကားကို နားစိုက်၍ သမ္မန်ကုလားသည်....

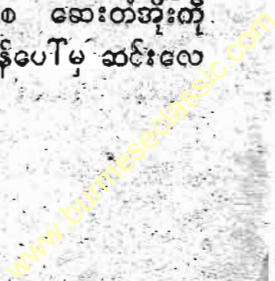
‘ညိုချောကောင်းတယ် ဆရာတို့၊ ကြာကြာ အကြည့်ခံတယ်ဆပ်၊ သပြေသီးရောင် ပေါလစ်လိုပဲ ဆရာ၊ ကြာကြာထားလေကောင်းလေပဲ၊ ချွန်တော့မိန်းမလဲ ညိုညိုပဲ ဆရာ’ ဟူ၍ အသောဖောက်လိုက်ရာ ထိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦး မျက် နှာ တစ် ဦး ကြည့်လျက် ပြီးလိုက်လေသည်။

သမ္မန်ကုလားသည် မိနစ်အစိတ်မျှ ခတ်ရလေသည်။

သမ္မန်ကုလားသည် ကမ်းသို့ နီးလာပြီဖြစ်သဖြင့် ခတ်ရှိုက်ကို လျှော့လျှောက် ခတ်တက်ကို စီးလိုက်ပေသည်။ ထို့နောက် ချောင်းရိုးလေးဘက်သို့ဝင်၍ ဒလ သဲကုန်းဆိပ် သမ္မန်ကူးတို့သို့ သမ္မန်ဦးထိုးလိုက်ပြီးလျှင်ဝမ်းနန်းပေါ်သို့ သမ္မန်ကို တက်၍ ရပ်လိုက်ပေသည်။

‘ရောက်ပြီ ဆရာ၊ အပြန်လဲ ချွန်တော့ သမ္မန်ကိုစီးဆရာ’ အေး....ချွတ်ကရားစောင့်နေ။ တို့ လာခဲ့မယ်’

မျက်မှန်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောက်လက်စ ဆေးတံအိုးကို အပေါ်အထိတောင်းသို့ ထည့်ပြီးနောက် ‘သမ္မန်ပေါ်မှ ဆင်းလေသည်။’

ဘန်ကောက်လုံချည်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တစ်ပါတည်း လိုက်ပါလေသည်။

လူသူတော်ကြီး၊ ညွှန်းလိုသော လိုက်လာရတာ၊ ပင်တော့ပင်ပန်းသားဗျ။

မျက်မှန်နှင့်လူသည် ဘန်ကောက်လုံချည် အယ်လ်ပတ်ကား အင်္ကျီဖြင့် ပန်းရှုးဖိနပ်ထိုးဖြင့် သေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် ဘန်ကောက်သံတရွမ်းရွမ်းဖြစ်လျက် ချီသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြောလိုက်လေ၏။

အကောင်းစား ချင်ရင် ဆလိုက်ပေးရတယ်ဗျ။ တောင်းစား ချင်ရင် အရိပ်ပေးရတယ် ဆိုတယ်ဗျ။

ဘန်ကောက်ပုဆိုးနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွာတောင်တက် ကမူကမ်း တွင်းသို့ဝင်၍ မြို့အိမ်ခြေများကို ကျော်ဖြတ်ကာ လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်ပေ။ လက်ယာဘက်ကို ချိုးလိုက်လျှင် အသစွေးကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

လူများ စည်ကားသည့် ဈေးချိန်ဖြစ်လျက်ရှိပေရာ ဈေးထဲ၌ ဆိုင်ကနွား တော်တော်များများကို တွေ့ရလေသည်။ ဈေး၏မြောက်ဘက်၌ သွေးသောက်ခရေကန်ကြီးတစ်ခုကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။

လာအို... ဒီဘက်က ပတ်ဝင်ရာအောင်... ဘန်ကောက်ပုဆိုးနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈေးဝယ်သူများ ရှုပ်ထွေး၍ ဈေးပေါက်လမ်း ပိတ်ဆို့လျက်ရှိပေသဖြင့် အုတ်ခိုးဘေးမှ နေ၍ ပတ်ကာ သောက်ရေကန်ကြီးဘက်မှ ပတ်၍ တက်လိုက်ပေသည်။

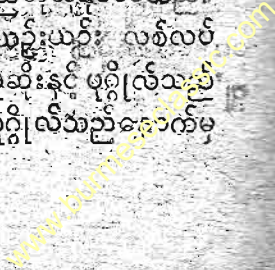
ဈေးကြီးထောင်နှင့် လွန်စွာစည်ကားသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

ချိုင့်ဆုံများသည်လည်း တန်းစီလျက် လက်ဖက်ရည်ကို အင်လျက်ရှိကြပေသည်။ ကလေး၊ လူကြီးနှင့် ဗျာပါဆံနှင့် ခရစ်ဝိုင်းနှင့် အမောက်ကိုထောင်ထားကြသော ပျိုမေတို့ကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ၌ ခင်မောင်ရင်နှင့် ဆိုင်ကြီးတိုက်ဆိုင် ဖမ်းလျက်ရှိသော သူတို့သည်လည်း ဆိုင်တင်းတင်းနှင့် တွေ့ရပြန်သည်။

သို့သော် ထိုသူတို့သည် ရွာခံမြို့ခံများ မဟုတ်ကြသော ဘန်ကောက်ပုဆိုးနှင့်ရွှေကိုင်းမျက်မှန်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အင်တဲလျက် ရှိကြပေ၏။

လက်ဖက်ရည်ချိုင့်များ တန်းစီလျက် ဖျော်သူမှာ လက်သည်နိုင်အောင် ရှိလေသည်။ ဆိုင်ခုံများမှာလည်း ပြည့်လျက် ပြီးလျှင် ခွေးတံဆိပ်ဝတ်ပြားအသံ ဖြစ်သော မေသန်း၏ အခွစ်ပန်း သီချင်းသည် ဖွင့်လျက်ရှိပေရာ ကာလသား တစ်ထိန်မှာ ဈေးထဲမှ မဒီတစ်ထိန်အား ကြူးလျက်ရှိလှပေ၏။

လာအို... ဝင်ထိုင်ရာအောင် ဟူ၍ ခြံခံယဉ်းယဉ်း လစ်လပ်သွားသော ခုံနှစ်နေရာတွင် ဘန်ကောက်ပုဆိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝင်ထိုင်ပြီးလျှင် ရွှေကိုင်းမျက်မှန်ဝိုင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် နောက်မှ ထိုက်ဝင်၍ ထိုင်ပေသည်။

ဆိုင်းဘုတ်လဲ မတွေ့ပါလား ဗျာ၊ လူသူစောင့်ကြီးရဲ့၊ နာမည်ကြီးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုပြီး ဆိုင်းဘုတ်တောင် မတွေ့ပါလား'

'ဆိုင်းဘုတ် မရှိဘူးလေဗျာ၊ အရပ်သတင်း၊ ပါးစပ်သတင်း၊ မတ်တတ်သောက်ရင်း နာမည်ကြီးတဲ့ဆိုင်တဲ့၊ ဒီလိုဗျာ ဒီက လက်ဖက်ရည်က တစ်ခါသောက်မိရင် နောက်တစ်ခါ မသောက်ဘဲ မနေနိုင်ဘူးဆိုပြီး နာမည်ကြီးတာ'

'ဇာင်း...စမ်းကြည့်ရတာပဲ' ထိုသို့ အချီအချေပြောနေစဉ် လက်ဖက်ရည်ကို ဗျာပါဆံ့ဆံတောက်ဖြင့် ပြေပြစ်သော အဆင်းရှိသော အမျိုးသမီးလေး တစ်ဦးသည် လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက်ကိုလှာရောက် ချပေးလေ၏။ 'ကဲ...သောက်ဗျာ...ဦးဇင်ယော်'

မျက်မှန်ဝိုင်းနှင့်လူသည် လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ကိုင်ကာ တစ်ချက်မျှ အားပါးတရ သောက်လိုက်သည်။ ၎င်းသည် နှုတ်ခမ်းကို လက်ဖြင့် အသာပွတ်သပ်လိုက်ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီး နောက်ထပ်တစ်ကျိုက်တည်းဖြင့်လက်ဖက်ရည်ကို အကုန်မော့လိုက်ပေသည်။

'သယ်နှယ် ကောင်းရဲ့လားဗျာ' 'ကောင်းပါဗျာ...အကြောအခြင်တွေ့စိမ့်သွားသလိုပဲ' တန်ကောက်ပုဆိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တဟ်ဟ်ရယ်လေသည်။ 'ဒီလိုဗျာ ဦးဇင်ယော်ရဲ့၊ ဒီဆိုင်က လက်ဖက်ရည် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ အဓိကနည်းအတိုင်း ပျော်ခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်ဗျာ'

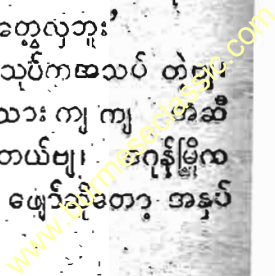
မျက်မှန်ဝိုင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြမ်းက ဆားကို ငွဲ၊ အကြမ်းပန်းကန်ထဲသို့ထည့်လိုက်ပြီးလျှင် ဆေးတံအိုးကို ဆေးဖြည့်လေသည်။

'ဆိုပါဦးဗျာ' 'ဒီလိုခလ...လက်ဖက်ရည်က တရုတ်ပြည် 'တန်' မင်းလက်ထက်မှာ စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်ဗျာ၊ အာရှတိုက်မှာပဲဗျာ၊ ဘီစီ ၁၆-ရာစု လောက်ကပဲ၊ အင်္ဂလိပ်တွေ မရောက်ခင် ဒပ်ချိနဲ့ ပေါ်တူဂီလူမျိုး ကုန်သည်ကြီးတစ်စုကို 'တန်' မင်းက ဂုဏ်ပြုတဲ့ပွဲမှာ စတင် ညှော်ခဲခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီမှာ လက်ဖက်ရည်ပျော်တဲ့အရာရှိတွေ ခန့်ထားတယ်လို့ ဆိုတယ်။ လက်ဖက်ခြောက်ကို 'နှပ်'တဲ့အခါမှာလဲ 'လောပီး' လို့ခေါ်တဲ့ တရုတ်ကြေးနီအိုးနဲ့ နှပ်တယ်ဗျာ။ အဲဒီနှပ်တဲ့အိုးက ကြေးနီအိုးနဲ့နှပ်မှ လက်ဖက်ရည်ဟာ ပိုပြီး အရသာတက်တယ်လို့ ဆိုတယ်ဗျာ'

'ဇာင်း...စိတ်ဝင်စားစရာတစ်မျိုးပဲဗျာ' 'ဒီမှာလဲ လက်ဖက်ရည်မှာ အနှပ်ကောင်းလို့ ကောင်းတာဗျာ'

'ဟုတ်တယ်ဗျာ... ကျုပ်ဖြင့် ကုလား ကာကာဆိုင်က လက်ဖက်ရည်တွေကိုဖြင့် တယ် ခဲတုင်းမတွေ့လှဘူး'

'လက်ဖက်ရည်က အနှပ်၊ လက်ဖက်သုပ်ကဆယ် တဲဗျာ၊ လက်ဖက်ခြောက် နှပ်ပုံနဲ့ လက်ဖက်သား ကျ ကျ အဆီတက်အောင် နှပ်ထားနိုင်မှ ကောင်းတယ်ဗျာ။ ဒီဂုန်မြို့က လက်ဖက်ရည်တွေက ခုတည် ခုကျီ၊ ခု ပျော်ဆိုတာ အနှပ်

မထင်းလို့ သက်ပြင်းချလောက်အောင် မကောင်းလှဘူးပေါ့ဗျာ

အင်းဗျာ၊ လက်ဖက်ရည်က ချိုဆိမ့်လေးပဲဗျာ၊ လည်ချောင်းမှာလဲ အာရှင်းသွားတယ်၊ နောက်တစ်ခွက်တောင် ထပ်ပြီး နှပ်ချင်သေးသလိုပဲ...တဲ့...တဲ့...တဲ့

ရပါကယ်ဗျာ၊ မှာလိုက်မယ်လေ

ဘော်ပါပြီ၊ စကားအရာရအောင် ပြောရတာလေ

ထိုသို့ လက်ဖက်ရည်ကောင်းကြောင်း ပြောနေစဉ် လူဝဝ ခန့်ခန့်အစ်ဦးသည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။ ၎င်းသည် အင်္ကျီဝတ်သားခြင်းမရှိပေ။ လည်ပင်းတွင်မူ မွေးပွဲတဘက်တစ်ထည်ကိုချလျက် လှေ့ချည်တုံတုံ ဝတ်ဆင်၍ထားပေသည်။

ဆံပင်များမှာ ယောင်ဆုံး ထုံးထားလေသည်။ သို့သော် ထိုယောင်ထုံးမှာ နောက်စေ့တည့်တည့် ထုံးထားလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘန်ဇောက်လုံချည်၊ အယ်လ်ပတ်ကားအင်္ကျီနှင့် လူသူခက်သျှောင်စာစောင်းကိုမြင်လျှင် အားရဝမ်းသာ မွန်ရည်စွာ ဆက်ဆံလေသည်။ ထိုမှ စကားပြောလျှင် ကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုပုံပြောလျှင် ရှေးမြန်မာကြီးများ၏ ဂိုက်ဆိက်ဟန်ပန် ပေါ်လေသည်။

ဆရာတို့ ရောက်တာ ကြာပလား၊ ညက် အိပ်ရေးပျက်တာနဲ့ တစ်ရေးလောက် နှပ်နေတာ၊ ခုမှ အိပ်ရာထရတယ်

လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက် ကုန်ပြီဆိုပါအေးဗျာ၊ ဒီက ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေကြီးကို ဒီလ လက်ဖက်ရည်လာတိုက်တာဒေလ

ရွှေရဲ့ နာမည်အကြီးဆုံး လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ခါလေ့ခက်သောက်ဖူးအောင်လို့

ထိုလူကြီးသည် မျက်မှန်ခိုင်းနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ပေ၏။

ဦးဇင်ယော်...ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဟာ သူပေါ့ဗျာ၊ တစ်ချိန်ကတော့ ရှောင်တီမြစ်ရိုး အစုန်အဆန် ဆင်းတဲ့သူပေါ့၊ အခုတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နဲ့ အဆိုင်ကျနေလေရဲ့

ဦးဇင်ယော်သည် ခောင်းညို၍ အသိအမှတ် ပြုလိုက်၏။ ထူးကျောင်း၍ အင်အားပြည့်လှသော ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆစ်ကို ဦးဇင်ယော်သည် သေချာစွာကြည့်လျက် သဘောကျပုံရနေလေသည်။

ဗျာပါဆံ ဆံတောက်နှင့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးသည် လက်ဖက်ရည်ခွက်များကို လာရောက် သိမ်းဆည်းသွားလေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲရှိ လူ့ရိုက်မှာ ကျသွားလိုက်၊ သဲလာလိုက်ဖြင့် အင်အားထွက်များလျက်ရှိပေသည်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်ပြောသားတဲ့ကိစ္စလေး စီစဉ်ထားပြီ မဟုတ်လား

ပြောပြီးပါပြီ လူသူတော်ကြီး၊ လူသူတော်ကြီး မှာတဲအတိုင်းပဲ

မောင်ချီကိုးကွက်၊ ပုစွန်ခက်၊ ခက်ဝယ်ပန်းချည်၊ လှန်းပျံတည်... တစ်ညီဘည်းထိုး၊ ပုတ်စူးဦး...

၂၃၆ ရာဇဂဏီ

လွှဲဆိုပြီး ချိန်းခဲ့ပါတယ်။ သူက ရွှေစာရံ မျက်နှာပြင်က တုံးဝေါ်မှာ လဝန်းရေးပြီးရွှေရေးပုဂံတက်မည်လို့ဆိုပါတယ်။ အင်း...ကောင်းသဗျာ၊ ဒားကုံးရပါသဗျာ၊ ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စတည်းချရတာ ချမ်းမြေ့ ကြည်လင် ပကတိ ပင်စည်ခက်ဝေလို့ အခက်အခဲတွေ ပြေပါတယ်ဗျ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...လူ့သူတော်ကြီးရဲ့ လက္ခဏာအတတ်ကိုလဲ ဘယ်လွတ်ထားလို့ ဖြစ်မလဲဗျ'

'အင်း...ဆိုရေးရှိလို့ ဆိုအပ်ရတာပေပဲဗျ'

ရွှေကိုင်းမျက်မှန်ဝိုင်းနှင့် ဦးဇင်ယော်သည် အရာရာ၌ နှစ်စပ် သေချာလွန်းသော လူ့သူတော်သျှောင်တစောင်းကို ကြည့်ရင်း ရေနှေးအကြမ်း တစ်ပန်းကုန်ခဲ့၍ ယောက်လေသည်။

လူ့သူတော်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းစားပွဲတွင် ခရူးကပ်ခေါ် ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်ဘုန်းကြီးလူထွက်လိုလို လူတစ်ယောက်သည် လူ့သူတော်သျှောင်တစောင်းပြောဆိုသော စကားတို့ကို နားစိုက်ထောင်လျက် ရှိပေသည်။

'ဆိုပါဦး...လူ့သူတော်ကြီးရဲ့'

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် လူထွားကြီးသည် သူ၏ခန့်ညားသော မျက်နှာကို လည်ပင်း၌ ပွတ်ဆွဲထားသော မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် ပွတ်လိုက်၎င်း 'ကရင်ဗင်အေ' ခေါ် ကြောင်နက်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို သံဘူးထဲမှထုတ်၍ ပါးစောင်တွင်ခဲကာ ဟန်ပါပါနှင့် ညှိလိုက်သည်။

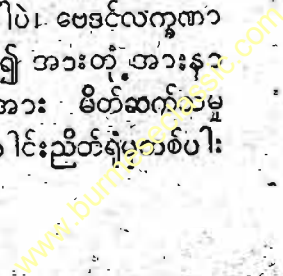
[ယခုသော် ကြို စီးကရက်သံဘူးများ ရှားပါးသွားလှပြီဖြစ်သည်။]

'ဒီလိုဗျ...လက်ဝါးပြင်မှာ ကြောင်ရုပ် ပုံသဏ္ဍာန်ပါတဲ့ လက္ခဏာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ကျုပ်ပြောခဲ့ဖူးတယ်လေဗျာ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ ခတ္တမန္တကျမ်းအလိုအရ ညဘက်တွေမှာ ဒီလိုကို ရုတ်တရက် မမြင်ဘူးလို့ ဆိုတယ်ဗျ။ နောက်ပြီးလူဆိုးလူမိုက်များနဲ့ ပေါင်းသင်းနေထိုင်လေ့ရှိပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက အခါပေး ပြုလုပ်တတ်ဘယ်လို သဗျာပဒေသထက္ကတတ်နို့ကွမ်းရင်းကြီးက ဆိုထားတယ်'

ထိုစဉ် လူ့သူတော် သျှောင်တစောင်း၏ စားပွဲခိုင်းစား၌ ထိုစကားဝိုင်းကို ကပ်၍နားစိုက်ထောင်လျက်ရှိသော ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် စားပွဲဘုင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကာ လွတ်သော ခုံဘစ်ခဲတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ပြီးလျှင်...

'လူ့သူတော် သျှောင်တစောင်း ဆိုတာ ခင်ဗျားလား' ဟူ၍ ခပ်တည်တည် မှန်မှန်ဖြင့် အံ့ခံတွင်းသံမပါပါဖြင့် ပြောဆိုလေ၏။ လူ့သူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နှာယောင်တည့်တည့် စိုက်ကြည့်လျက် အင်းမလှုပ် အမလှုပ် ခပ်တည်တည် နှစ်လျက်ရှိပေ၏။ ထိုအခါတွင် ဆိုင်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်...

'ကြော်...လူ့သူတော်ကြီးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ သူက ဒလမြို့က ဗေဒပဏ္ဍိတ် ဆရာဟိတ် ဆိုတာပါပဲ။ ဗေဒလက္ခဏာ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ကဝိဘစ်ဆူပါပဲ' ဟူ၍ အားတုံ့ အားနာဟန်ဖြင့် လူ့သူတော် သျှောင်တစောင်းအား မိတ်ဆက်သမှု ပြုလေသည်။ လူ့သူတော်ကြီးသည် ဦးခေါင်းညိတ်ရုံမှဘစ်ပါး

အခြားအသိအမှတ်ပြုခြင်းကို လေးနက်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း မလုပ်ပါ။

ကျုပ်က လူသူတော် သျှောင်တစောင်းဆိုလို့ အသက်ငါးဆယ်ကျော်လောက် မှတ်တယ်။ လူတွေတော့ လက်လက်ပျဉ်းကောင်းတုန်း အရွယ်လေးပါလား။ လူပုံချောချောလေးမို့ ပညာမာန်တော်တော်တက်နေတာပဲ။

ထိုသူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်ခန့်ရှိ၍ မျက်နှာ၌ ကျေးဇူးပေါက်မယ် သဲနှင့် အသံမျှင်မျှင်ကြောင်ကြောင်ပြုံးသေး နှုပ်ဟန် ရှိ လေ ၏။ စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဆေးတံကြီးခဲလျက် ထိုသူအား စေ့ စေ့အကဲခတ်လျက်ရှိပေ၏။

ကျုပ် တမင်လ ပြီး စောင့်နေတာပျ။ ဒီမြို့က ကာသသားတွေကို လက္ခဏာမိုင်းတိုက်လိုက်တာ၊ ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်ကုန်လို့ ဆွေးနွေးရအောင် ကျုပ် လာစောင့်တာ။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ထိုသူ၏ ပြောဆိုချက်ကို မည်သို့မျှ ပြန်လှန်ပြောကြားခြင်း မပြုဘဲ တုကိုသာပေပြုလျက် ရှိပေ၏။ ထိုဘုန်း လူထွက်သည် ပို၍ လေသံမာလာပြုံးလျှင်...

ဒီမြို့မှာ မေဒလဏ္ဍိတ် ဆရာဟိတ်တို့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် အဟောထွက်ထားပြီပြီ။ လက္ခဏာဆိုတာလဲ ဆရာကြီး ကိရိန္ဒနည်းပဒေသာကို အကုန်အစီရပြီးသား၊ ခင်ဗျားဟောတာတွေဟာ ကီရိန္ဒနည်းနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေချည်းပဲပျ။ ဒီက ကလေးတွေက ကျုပ်ကို ပြန်ပြောတယ်။ ကျုပ်က ပညာမစုံသေးဘဲ ဆရာဝင်လုပ်သူတွေကို ခပ်ချဉ်ချဉ်ပဲပျ။ ခင်ဗျားမေဒင် လက္ခဏာ

ဆရာ လုပ်ချင်ရင်တော့ ဒီလေဘက် လာမလုပ်နဲ့ပျ။ အမဲသားဆိုးနဲ့ ကောက်ရိုးပိုး တွေ သွား မယ်' ဟု ခပ်တင်းဆင်းခပ်ထန်ထန် ရာဇမာန်ပြုလျက်ရှိပေရာ ဆိုင်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် လူသူတော်ကြီးအား များစွာအားတုံ အားနာ ဖြစ်ဟန်ရှိလေသည်။

ဤဘွင်မှ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် လွန်စွာ အေးဆေးသော အမှုအရာနှင့် ၎င်း၏ပလိုင်းထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပေ၏။ ထိုအရာလေးမှာ ကြေးချောင်းပြိုင်ပြုလုပ်ထား၍ ထိပ်ဘက်တွင် ခက်ရင်းခွသီးခု ပါလေသည်။ ထိုကြေးချောင်းလေးကို သျှောင်တစောင်းသည် ဘုန်းကြီးလူထွက်အား ထောင်ပြုလိုက်လေ၏။ ထုပ်ပိုင်းမ သုံးစွဲဖြစ်ပြီးလျှင် အောက်ခြေမှာ လွန်စွာချွန်ထက်သော ပွန်စူးအပ် ဖြစ်လေသည်။

'ခါတြိဘောနော ခေါ်တယ်။ တောဖူးလား ကိုရင်ကြီး၊ လက္ခဏာအစ အဲဒါကပဲ၊ တြိဘောနောဆိုတာဟာ ကမ္ဘာကြီးစာညာတဲ နိမိတ်ပဲလို့ ကျွမ်း ရင်း ကြီး တွေက ဆိုဘယ်ပျ။ လက္ခဏာ ဆိုတာဟာလဲ လူစံဖြစ်ကတည်းက လူရဲ့ ဝိညာဉ်က ဓာတ်သက်ရဲ့ ရုပ်ကြွင်း အရေးအကြောင်းကို ခေါ်တာပဲ။'

(တြိဘောနောသည် ယောဂီများ ကိုင်ဆောင်သောခက်ရင်းခွခြီးဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းရပ်မှာ လွန်စွာ ကျယ်လွန်းလှပေရာ ကျွမ်းတစ်ဆူတစ်မိုး ရှိပေသည်။

ကီရိဟာ...ခရစ္စတုပ္ပတားရုံတပည့် လက္ခမိမယ်တော်ရဲ့ သားဂျစ်ဆီ ဂျစ်ဆီမုနီးတွေရဲ့ အနွယ်တော်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်က ဂျစ်ဆီမုနီးက (Crystar) လို့ ခေါ်တဲ့ ကျောက်တုံးလေး လက်ဆောင်ပေးဖူးတာရော ကြားဖူးလား။ ကီရိ ရေးတဲ့ ဟောတဲ့ လက္ခဏာမှာ လက္ခဏာအရေးအကြောင်းထို့ရဲ့ ဖြစ်စဉ် သဘောတရားနဲ့ လက္ခဏာလမ်းကြောင်းမှာ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရား အခြေခံပေါ်မှာ မူတည်ပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဂြိုဟ်အိမ်တွေကို မနုဿမံသ မျက်စိအဖြစ်၊ ဒေဝဒေရစက္ခုပါ ရောထည့်ပြီးမှ ကွန်ပျက်ကို လက်မနဲ့ထောက်ပြီး လက္ခဏာရှင်တွေပေါ်မှာ လက်သန်းနဲ့ရစ်ပြီးမှ ဟောတယ် ဆိုတာကော ကြားဖူးရဲ့လား။ ဆရာကြီး ကီရိဟာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား ဟောဖို့နေရာ တစ်နေရာစီထားတာကော သိရဲ့လား။ နောက်ပြီးတော့ ကန့်လန့်ကာ ကာထားတဲ့ လက္ခဏာ ရှင်ကို လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ပြီးမှ ဟောတာ တွေကော သိရဲ့လား။ ဆရာကြီး ကီရိဟာ လက္ခဏာဟောကားနီး လက်ကို သုံးကြိမ် ဆေးပြီး သူဝတ်တဲ့ အဝတ်အစားဟာ လွန်စွာ မှိုင်းဆိုးတဲ့ အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးမှ ဟောတာကော သိရဲ့လား ဟဲ...ဟဲ...

နောက်ဆုံး ဆရာကြီးကီရိဟာ မထင်မရှား နိုင်မြစ်နားမှာ ဆင်းရဲစွာနဲ့ သေဆုံးရတဲ့ ဇာတ်ကြောင်းကိုကော လေ့လာပြီးပြီ လား။ ကဲ...ဒါပါပဲ။ မိတ်ဆွေကြီး ဆရာဟိတ်

ပစ္စိတဆရာဟိတ်ဟာ ကညာလေးတွေ ချိတ်ပြီးနေတာ ကြောင့် ပညာပိတ်ပြီး လာဘ်တိတ်နေတာတော့ ကျုပ်ကို မရဲ့

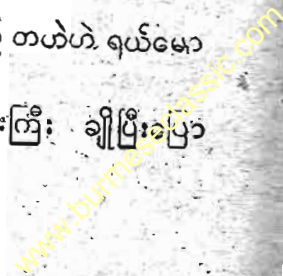
အရဲ့နဲ့ လာချဲ့တာတော့ ဘာပဲမှမတတ်တဲ့ ပညာသည်မို့... အငွေ မချဲ့တော့ပါဘူးဗျာ။ ကဲ...ဘာသိချင်သေးလဲ ဆရာ ဆိုတယ်။ လက္ခဏာအကြောင်း ပြောစရာတွေ အများကြီးပဗျာ။ သာရင်းက ဒီဒလ လက်ဖက်ရည်လေး လွေးပြီ။ ရွှေစာရိဘက် ထည့်မလိုဟာ ဘုန်းကြီးလူထွက်ဟာ ငါးပိမချက်ဘဲနဲ့ ကျုပ် ဆို ဘယ်နှယ် ထိုစရာနဲ့ချည် နက်လွတ်နေတာတုန်း ကိုရင်၊ အမဲသားဆိုးနဲ့ ကောက်ရိုးပိုး ဆိုတာ ချဉ်ပေါင်ခတက်နဲ့ မီးတိုကြောင်က နှက်ရင် အစာသိပ် အစာသွပ်ပဲဗျ။ ဟဲ...ဟဲ... ခဲ...

(အမဲသားဆိုးနဲ့ ကောက်ရိုးပိုး ဆိုသည်မှာ ခံသွားရမည်ဟူလို... ချဉ်ပေါင်ခတက်နဲ့ မီးတို ကြောင် ဆိုသည်မှာလည်း မလောက်လေး မလောက်စားပါပဲ ဟူလို...ရှေးအည ဝကား ဖုံး စကားပိတ်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။)

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ထိုဘုန်းကြီးလူထွက်၏ ဘာဆောင်တည့်တည့်ကို စိုက်ကြည့်ကာ ကရားရေလွတ် မေးခွန်း တွေ ထုတ်ပြီး ပြောလေရာ ထိုသူသည် ဦးခေါင်းငိုက်စိုက် ဘုပြီးလျှင် ၎င်း၏နံငယ်ပိုင်းကို ပြန်ဝတ်ကာ ထိုလက်ဖက်ရည် မိန်းမ တချိုးတည်း လစ်လေတော့သည်။

ထိုအခါ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် တဟဲဟဲ ရယ်မော လေ၏။

‘ခါ...ကျုပ်က ကီရိအကြောင်း အများကြီး ချိပြီးပြော ပြသေးတာဗျ’

(လွန်စွာထူးဆန်းသော လက္ခဏာ ပညာရပ်ကြီး
အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ရေးသော 'ဆူတော်ဖိုးချစ်
ဝတ္ထုတွင် စောင့်မျှော်ကြပါကုန်။')

ထိုအခိုက်တွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး
ရောက်၍လာပေ၏။

ထိုကိုရင်ကြီးသည်သက်န်းပို့သိပက်သိဖြင့် အူယားဖားယား
ရောက်လာပုံရလေသည်။

ထိုနောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအနီးသို့ သွား
ပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ထိုအချက်ကို စိတ်ဝင်စား
လျက် ရှိပေသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင်ကြီးသည်လူသူတော်သျှောင်တစေ့
နှင့် များစွာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ဟန်ရှိပြီးလျှင် သျှောင်တစေ့

အား အနီးသို့ကပ်ကာ လက်ကိုဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးလျှင်
'အချိန်သင့်ပြီဆရာ၊ ရွှေစာရုံ မျက်နှာပြင်မှာ ရွှေ

ပုဂံ တက်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီလို့ ဆိုတယ် ဆရာ'
လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည်သူ၏ပလိင်းကိုလွယ်လို့

ပြီးလျှင်....
ကဗျာ၊ ဦးဇင်ယော်၊ ပွတ်စူးထိုး...ပြီး... ကြီးညှပ်

အချိန် ရောက်ပြီဗျာ၊ စစ်ပြိုင်တက် မျှော်နေပါသော်လည်း
ပြိုင်တော်သွက်ခဲ၊ ကြားမြင်မြဲ၏၊ စစ်ပွဲမရှည်၊ တွေ့တော့

ဗျာ၊ နန္ဒီသေန အမတ်ကဲ့သို့ပဲ ကျုပ်တို့ ကျင့်သုံးရလိမ့်မေ
ဦးဇင်ယော်'

(ပွတ်စူးထိုး...ကြီးညှပ်...ဆိုသည်မှာ မှဆိုးစကား
ဖြစ်၏၊ တောကြောင်များ ဖမ်းရာတွင် လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းတစ်ရပ် ဖြစ်၏။)

ဦးဇင်ယော်သည် ရေခွေးကြမ်းအမျိုးမျိုးကိုခွက်ကျန်အနည်း
ငယ် ရှင်းလို့ကူးပြီးလျှင် သူ၏ အပေါ်အကျီအောက်သို့ စမ်း
လိုက်ပြီးလျှင်....

'ရယ်ဒီ ဖော်ဆိုး ဝဲယူဂိုး... (Ready For Sol
Where You Go) ပဲဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ စကော့တလ
ယာဗ်ပြန်ဆိုတော့ နန္ဒီသေနဗျာကို မရလို့ မဆီနိုင်ပေဘူးဗျာ
ဘို့လို့ပဲ ပြောတတ်သဗျာ'

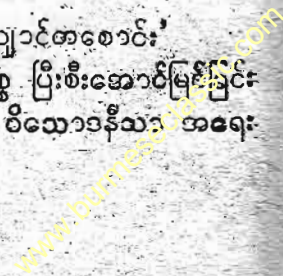
'ထိုလိုဆိုရင်လဲ (Trap By Trap) ထရက်ဘိုင်ထရက်
ပဲ ပေါ့ဗျာ'

'ကောင်းသဗျာ... စုံထောက်ပညာမှာ ထရက်ဘိုင်ထရက်
ဆိုတာဟာထိတ်ထိတ်ကြာစုံပောက်အကျော်အမော်တွေကျင့်သုံး
တဲ့ နည်းပဲဗျာ လူသူတော်ကြီးရဲ့ စုံထောက် ဘားတိုက်တွေမှာ
ဒီနည်းတွေကို ကမ္ဘာကျော် စုံထောက်ကြီးတွေက သွန်သင်
ပေးရတဲ့နည်းဗျာ'

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ကျုပ်က စုံထောက်တော့ မဟုတ်ဘူးဗျာ
အကျိုးဆောင်ပါဗျာ'

'မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ဒီ မယ်ရီကယ်သျှောင်စာစောင်း'
'ဆိုရင်လဲ ဆီနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကိစ္စ ပြီးစီးဆောင်မြင်ခြင်း

အတွက် ရွက်ဆောင်နိုင်ခြင်းရဲ့ ပီသေသ၊ ဝိသောဒနီသာ အရေး

ကြီးတပဲဗျ၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ လက်ဖက်ရည်ဖိုးလေး ပေးဦးမှဗျ။

တန်ကောက်ပုဆိုးနှင့် ပလိုင် လွယ်ထားသော သျှောင်တစောင်းသည် အိတ်ကပ်သို့ နှိုက်လိုက်လေသည်။

‘နေပါစေ... ကျုပ်ပေးပါမယ်ဗျ၊ ဒလက ချိုဆိမ့်မွေ့လက်ဖက်ရည်ချိုချိုလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အတွက် ကျုပ်ကပဲ ဒကာခံပါရစေဗျာ’

ရွှေကိုင်း နေက မျက်မှန်တပ်ထားသော ဦးဇင်ယော်သည် ၎င်း၏ ရိုးကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူထားသော ဇက်ဖာ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ တစ်ဆယ်တန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်၍ စားပွဲထိုးလေး တစ်ဦးအား ပေးလိုက်သည်။

‘နေပါစေ လူသူတော်ကြီး ခင်ဗျား၊ ဒလ လက်ဖက်ရည်အတွက် ညွှန်ကြားလာတာပဲ ကျေးဇူးပ ဗျာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ညွှန်ဝတ်ပြုပါရစေ’

စားပွဲထိုးလေးသည် ဆိုင်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် ထိုလက်ဖက်ရည်ဖိုးကို ယူငင်ခြင်း မရှိဘဲ ထွက်သွားလေ၏။ ဆိုင်ထဲသို့ လက်ဖက်ရည်ချိုင့်ဆွဲ တစ်သုတ်နှင့် ဆိုင်ဆောက် လူခတ်တော်များများ ထပ်၍ရောက်လာပေသည်။

‘ကဲ... သွားပြီဗျ၊ ဆရာချစ်၊ အားကောင်း၍ မောင်းတင်ချင်လျှင် ဒလ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဝင် ဆိတ်အတိုင်း ဝင်ပြီး ပြီလေဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ခရီးဆက်ပြီး ပွတ်စူးထိုးလိုက်ဦးဇယ်’

‘ကောင်းပါပြီ လူသူတော်ကြီးခင်ဗျား၊ လူသူတော်ကြီးမှာတဲ့အတိုင်း အားလုံး အသင့် စီမံထားပါတယ်’

(လူသူတော်သျှောင်တစောင်းနှင့်စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့ကိုယ်တိုင် သောက်သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဒလ ဈေးကြီးထဲ၌ ယခုတိုင် ရှိပေသည်။ ဒလဈေးကြီး မျက်နှာစာတန်းဘက်၌ ရှိပေသည်။ အညွှန်းအတိုင်း ဟုတ်မဟုတ် လက်ဖက်ရည် ဝါသနာအိုးတို့ သွားရောက်ပြီး မြည်းစမ်းနိုင်ကြပေသည်။)

လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၊ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်နှင့် ကိုရင်ကြီးတို့သည် ဈေးကြီးမှနေ၍ မြို့လယ်လမ်းမြွာများကို တတ်ပြီးလျှင် ရွှေစာရံဘုရားဘက်သို့ တက်သွတ်နှင့်ကြပေ၏။

နေခင်းနေခြည်သည် လွန်စွာပူပြင်း၍ သစ်ရိပ်များ၏ ပြောက်ချားရိပ်များကို ခိုနားလျက် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ဝင်းခတ်ထားသော ရွှေစာရံဘုရားကြီးဘက်သို့ ဝင်ရောက် ကြလေသည်။ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်မှနေ၍ ဘုရားကြီး၏ နတ်လမ်းတစ်လျှောက် ပုံညင်ညင် လျှောက်ကြပေသည်။

ကိုရင်ကြီးသည် ရွှေဆောင်ကာ သွက်သွက်လှမ်းလျက် ရှိပေ၏။ ရွှေစာရံဘုရားဝင်းကား ကြီးပေါင်းပင်နှင့် သစ်တိုပင်၊ ကုက္ကိုပင်များဖြင့် ရိပ်ထိုးလျက် ဧကမုခ်ဝင်းပြန့်၊ ဝင်းခင်း၊ ခြင်္သေ့ကျယ်လှသော ဘုရားဝင်းကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ကျုပ်တာဝန်ကတော့ ဒကာကြီးတို့ကို ရဟန္တာဂူ ပြုပြီး ခင် ပြီးရော... နေဉာ၊ ကျုပ်ကို ကျောင်းထိုင်ကြီးက နှစ်နေရာပဲ လှူခံပြာတယ်’

တင်ပါ ကိုရင်ကြီးဘုရား တမည့်တော်တို့လုပ်ငန်း တပည့်
တော်တို့ အက်လုပ်ပါမယ်။

ကိုရင်ကြီးသည် နတ်လမ်းကိုကွေ့ ကောက်ပြီးလျှင် ထုံးဖြူ
ဖြူနှင့် ရွှေပေါင်းဝတ်ထီး ငှက်မြက်နားနှင့် သပ္ပာယ်လျက်ရှိ
သော ရွှေစာရံစေတီကြီးဘက်သို့ ဦးတည်ချိုးကွေ့လိုက်လေပြီ။
လျှင်အရံအတား အုတ်တံတိုင်းလေးများကို ကျော်လွှား၍
ပြုသစ်ဆောင် မုခ်တစ်ခုရှိရာဘက်သို့ ဦးတည်သွားပြီးလျှင်
၎င်းကိုရင်ကြီးသည် ပြုသစ်တန်ဆောင်း ဘာဂျာတံခါးကို
သော့ဖွင့်လေ၏။

ဘာဂျာတံခါး ပွင့်လေလျှင် မှန်ပြာသစ်၊ မှန်ခေါင်းဖြင့်
ထည့်ထားသော ရဟန္တာကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ပုံကို ဖူးတွေ့ရ
ပေသည်။

ရှေးနှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်လောက်က မပုပ်မသိုးဘဲမြေဂူ
ထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ရဟန္တာကြီးရဲ့ဥတုဇရုပ်ကလာပ်ပဲ ဒကာ
ကြီး၊ ဒီရဟန္တာကြီး ရုပ်ကလာပ်ပေါ်တုန်းက အနီးအနား
ရွာနီးချုပ်ပင်က လူတွေဟာ အိပ်မက်အရ လာပြီးဖူးကြတာ၊
သမ္မန်ဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်တွေမှာ ကျပ်ခဲနေတာပဲ၊ ဝါးနဲ့ ကျပ်
စည်းပြီး ကြေးခေါင်းကြီးနဲ့ ထည့်ပြီးမြှုပ်ထားတာ’

(ဗဟုသုတ လိုလားသူများနှင့် အထူးအဆန်း
များ လေ့လာလိုသူသုတေသီတို့သည် ယခုတိုင်
ရှိဆေးသော ထိုရဟန္တာရုပ်ကလာပ်ကို ဗလမြို့
ရွှေစာရံ ဘုရားဝင်းအတွင်းသို့ သွားရောက်
လေ့လာနိုင်ပါသည်။)

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်
သည် ရဟန္တာကြီးအား ဦးတိုက်လိုက်လေ၏။

အံ့ဩစရာပေဗျာ၊ ရှေးနှစ်ပေါင်းနှစ်ရာက ယခုထိ မပုပ်
သိုးဘဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ဆေးစိမ်တဲ့ဆေးပွေ့ကပဲ စွမ်းလို့
အား၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်အာနိသင်ကပဲ စွမ်းလို့လား’

စုံထောက်ကြီး၏ အမေးကို လူသူတော် သျှောင်တစောင်း
သည် ဖြေကြားလိုက်ပေသည်။

ကျုပ်တို့ မြန်မာမည်မှာ ရဟန္တာရယ်လို့ နာမည်ကြီးပြီးတဲ့
ရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဥတုဇရုပ်ကလာပ်တွေဟာ သာသနာ
တော်တွင်းမှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ကြီးမားတဲ့ အဘိညာဉ်
ကြောင့် မပုပ်မသိုးဘဲ ရှိပါတယ်ဗျာ၊ စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး
မင်းဒေဝတောင်က ရဟန္တာလို့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ဦးသီလထို
က ရုပ်တွေ ဒီအတိုင်း မပုပ်မသိုး ကျန်ခဲ့ပါတယ်၊ အဓိဋ္ဌာန်
သလနဲ့ နိရောဓဖလ-သမာပတ်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေကြောင့်
ပဲ’

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ
သက်ခံသမ္မု ပြုလိုက်ပေ၏။

အဲ...တက ကြီးတို့ ဟောဒီပုလင်းထဲက အရည်တွေက
ရဟန္တာကြီး ရုပ်ကလာပ်ကို တူးဖော်တုန်းကရတဲ့အရည်တွေပဲ
ခြင်းတို့ကြီးစေတော့ အသားထဲကထွက်တဲ့ အရည်တွေ၊ အချို့
တော့ အိမ်ယူပြီးတော့ သိမ်းဆည်းကြတယ်၊ ဟောပါတယ်
ဦးထယ်လို့ အဆိုရှိလေရဲ့’

မုန်ပါ။ မပုပ်မသိုးဘဲ ကာလရှည်ကြာစွာ မြေတိုက်ဂူမှ မှာရိတဲ့ ရဟန္တာကြီးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်ကို ဖူးမြော်ရတာပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုရင်ကြီး။ လိုက်ပြခိုင်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီးအထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြပေးပါ။ အင်း...ကျွန်ုပ်ထူးခြားတဲ့ အဓိကရ ဘူမိတရ ရုပ်စုံခန်းစင်တွေလဲ ပြပါဘုရား

ကိုရင်ကြီးအား လူသူတော်ကြီးက လျှောက်တင်လိုက်လေပြီလျှင် လက်မှ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ပေ၏။ ချိန်းထည့်သော အချိန် လိုပေသေးသည်။ မိနစ်ပေါင်း လေးဆယ်လောက်ပေသေးသည်။

“လာ...တကားကြီး၊ ဒီဘက်က ဘုရားခြေတော်ရာကို ဖူးအောင်”

ကိုရင်ကြီးသည် သျှောင်တစောင်းတို့အား ရဟန္တာဂူပေါ်မှ ဆင်းစေကာ ထိုဂူနှင့် ဆယ်ကိုက်သာသာမျှ ကွာဝေးမည်ဟု ခန့်မှန်းရသော ခြေတော်ရာတိုက်သို့ တက်သွားလေ၏။

ခြေတော်ရာနှင့် ရဟန္တာဂူအကြား ရွှေစာရံတန်ဆောင်းအတွင်း လူတစ်စုသည် ဝိုင်းထိုင်လျက် မျက်နှာကိုမူ နတ်လင်းအက်သို့ ဝေးလျက်ရှိပေသည်။ ထိုလူစုသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းနှင့် စုံထောက်ကြီးတို့အား စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိပေ၏။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ထိုတန်ဆောင်းထဲသို့ ဝင်စောင်းကြည့်လိုက်ကာ စုံထောက်ကြီးအား လက်ကုတ်ပြလိုက်ပြီးလျှင် တီးတိုးပြောဆိုလိုက်ပေ၏။

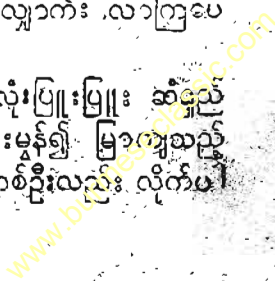
ထို့နောက် ကိုရင်ကြီးတက်သွားရာ ခြေတော်ရာတိုက်ပေါ်သို့ ခုန်၍တက်လိုက်ပေ၏။ စက်လက္ခဏာတော် တစ်ရာရှစ်ကုက်ဖြစ်တော်စဉ်ပေါင်းကို ပြုထထားသော ခြေတော်ရာကွက်မှာ သပ်ရပ်သပွာယ်လှပေ၏။ ခြေတော်ရာရှိ ဗုဒ္ဓ၏ ဖြစ်တော်စဉ်များကို သီးသန့်ထိုး၍ ပုထိုးထက် ပျဉ်ပြား၌ ပုံဖော်၍ ညွှန်းဆိုသမှု ပြုထားပြန်လေရာ ထိုရွှေစာရံအတွင်းရှိ ခြေတော်ရာတိုက်မှာ အခြားခြားသော ခြေတော်ရာတိုက်များထက် ဝိသေသ သနုဗေပ ပို၍ ပြည့်စုံသည်ဟု မှတ်ယူအပ်ပေသည်။

ထိုစဉ် ရင်ပြင်တော်ထဲသို့ မျက်လုံးမွေးမွေး အသားမည်းမည်း ဂင်တိုတိုနှင့် လူတစ်ယောက်သည် စိပ်ပုတီးကို ညှာစလွယ်သိုင်းပြီးလျှင် အဝတ်ဖြူပိတ်စကို လုံချည်အဖြစ်ခပ်တိုတိုဝတ်ထားကာ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းဖြင့် လျှောက်လာနေသည်။

ရင်းနောက် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှစ်ဦးလည်း လိုက်ပါပြီးလျှင် ရွှေစာရံ တန်ဆောင်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။

ဘုရားဖူး လာကြဟန် တူသော အမျိုးသမီးပျို တစ်အုပ်လည်း ရွှေစာရံဘုရားဝင်း နတ်လမ်းတစ်လျှောက် လာကြပေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးတစ်အုပ်နှင့်အတူ မျက်လုံးပြူးပြူး ဆီခွည်ရှည်နှင့် အသားအရေ သင့်တော်ကောင်းမွန်၍ မြာကျသည့် ရုပ် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်သော ဖောက်ျားတစ်ဦးလည်း လိုက်ပါလာလေသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ထို သူ ပြော သည့် စ ကား ကို သဘောကျဟန်ဖြင့် တသောသော ရယ်မောလျက် ရှိပေသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး တင်တင်မူ၏ ဟန်ဖြင့် အမောက်များ ထောင်လျက် ရှိကြပေသည်။

ကိုရင်ကြီးကျောင်းကိုတပည့်တော်ကိုယ်တိုင်လာပြီး ကိုရင်ကြီးရဲ့ လက္ခဏာကို ဟောစာတမ်းတစ်စောင် ဖွဲ့ပေးပါမယ်၊ ကိုရင်ကြီး မေဒင်ပါ ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင်လဲ ကိုရင်ကြီးရဲ့ လက်ခိုးချိန်သီး၊ ဂွင်ညာ-စန်းလာဘ်ပါ တွက်ပေးပါမယ်၊ အခုတော့ တပည့်တော် လုပ်ငန်းလေး ဝင်စရာရှိလို့ ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား.....ဟုတ်လား ကိုရင်ကြီး ကျေနပ်နော်’

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် လှုပ်ရှား၍ လာသော အခြေအနေအရိပ်အကဲကိုသုံးသပ်ရင်း ကိုရင်ကြီးအားလက္ခဏာ ကြည့်ခြင်းမှ တောင်းပန်သမှု ပြုလိုက်လေ၏။

ကိုရင်ကြီးသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘ဒကာကြီး ကတိအတိုင်းနော်၊ ကျွန်ုပ်က ကတိတည်မှ ကြိုက်တာ၊ ကဲ.....ကျုပ်လဲ နေရာပြပြီးပြီ သွားလိုက်ဦးမယ် ဟူ’

ကိုရင်ကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် ခြေတော်ရာတိုက်ပေ ၊ ခုန်ချကာ နတ်လမ်းအတိုင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းဝိုင်းဆီသို့ စွတ်လက်စွာ လှမ်းသွားလေသည်။

လေပြည်လေညင်း တိုက်ခတ်မှုလေးများကြောင့် ရွှေစာရံ ဘုရားမှ ရွှေဆည်းလည်းလေးများ၏ မြည်သံသည် ပျံ့လွင့်လာ လေသည်။

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် သူ၏ နာရီလေးကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ငါ့မိနစ်ပဲ လိုတော့တယ်ဗျာ.....ဦးဇင်ယော်၊ ခင်ဗျား သေနှုတ် ကျည်စီးထားပြီလား’

‘စကတည်းက မောင်းတင်ပြီးသားပဲ လူသူတော်ကြီးရဲ့’

‘ဒီအချိန်က လူသူတော်ရဲ့ အချိန် မဟုတ်တော့ဘူးဗျာ၊ နီးမပြန်သျှောင်တစောင်းရဲ့ အချိန်ရောက်ပြီဗျာ။’

‘အင်း.....ကျုပ်လဲခင်ဗျားနဲ့ပေါင်းရတာဆက်ရက်သိုက်မြေ နိုက် မြေမြီး ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ကိုက် ဆိုတာလိုပါပဲလားဗျ’

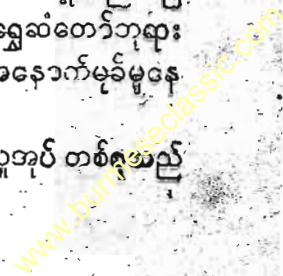
‘လိုသေးတယ်ဗျာ၊ သရက်ပင်ခွကြား မင်းနဲ့ငါ ဆိုတာလို လေးလဲ ပါမယ်ထင်ရဲ့’

‘အင်း.....ဟုတ်တုတ်တုတ်.....ဟုတ်တုတ်တုတ်ပဲ.....ဗျာ။’

‘ကဲ.....သွားစို့၊ အချိန်စေ့ရောက်ပြီဗျ’

လူသူတော် သျှောင်တစောင်းနှင့် ဦးဇင်ယော်တို့သည် ခြေ တော်ရာတိုက်နေမှနေ၍ လက်ဝဲရစ်ချိုးကာ ရွှေဆံတော်ဘုရား ကြီး၏ အင်္ဂုတေ ရင်ပြင်တော် နေပူကျဲကျဲ၌ အနောက်မုခ်မှနေ စတင်လိုက်လေ၏။

ရွှေစာရံ တန်ဆောင်း အတွင်း၌ကား လူအုပ် တစ်စုသည် အျက်ကျက်အုတ်အုတ် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

၂၅၂ ရာဇဂဏီ

မျက်လုံးမှေးမှေး၊ အသားမည်းမည်း၊ ပုကွကုနှင့် လူသည် ကျောက်ဆင်ပုန်းကြီး တစ်ချပ်ပေါ်တွင် လဝန်းရုပ်လို ရှေးလျက် ရှိပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် သူ့လူစုဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်လေတော့သည်။

‘ငါတော့ သိပ် မသင်္ကာဘူး၊ ဒီ သူကြီးစုတ်ကြောင့်သာ လာရတာ၊ ဒီ ရွှေစာရ ဘုရားဆိုတာ နာမည်ကြီးပဲကွ၊ ရွှေစာရမှာ ရွှေရေးပုဂံ တက်တယ်ဆိုတာ လွယ်တဲ့ အလုပ် မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့လဲ သတိနဲ့နေကြ၊ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်ရင် အသေသာလုပ် ကြားလား၊’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး’

ထိုဆရာကြီးဆိုသော မျက်စိမှေးမှေး၊ အသားမည်းမည်း၊ ပုကွကုနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သူ၏ လက်မှ နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘အင်း...အချိန်တော့စေ့ပြီကွ’

‘အချိန်စေ့ တော့လဲ ရောက်ပြီပေါ့ မိတ်ဆွေ’

မျက်စိမှေးမှေး၊ အသားမည်းမည်းနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွှေစာရ ဘုရား၏ တစ်ဝဂ္ဂဘက်သို့လှည့်၍ ပြောဆိုနေရာမှ နေ၍ အသံလာရာဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ပေ၏။ ထို့နောက် အံ့ဩတကြီး ကြည့်လိုက်ပေ၏။

အသံရှင်သည် ပုတ်စူးကြီးကို လက်မှကိုင်၍ လက်တစ်ဖက်မှ ရှစ်လုံးချည်ကို ကိုင်ထားပေ၏။ ညာဘက်မှနေ၍ ဘယ်ဘက်သို့

ကချင်ပလိုင်းတောင်းကို လွယ်ထားပေ၏။ အယ်လ်ပတ်ကား ပိုးတိုက်ပုံအင်္ကျီနှင့် ခါးပုံစကို တည့်တည့် ထောင်၍ ဝတ်ထားလေသည်။

အောက်ပုဆိုးတွင် သားမင်းတံဆိပ် ခါးပတ်ကို စနစ်တကျ ပတ်ထားလေသည်။ ညာလက်၌ လက်တစ်ဝါးခန့် ရှည်သော ပုတ်စူးထည်ကို ကိုင်ထားပြီးလျှင် ဘယ်လက်၌ ပိုးလျှော်ရစ်ချည်ကို ကိုင်ထားပေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နောက်မှ ရွှေကိုင်ခါးမျက်မှန်နက်နှင့် အင်္ကျီ လုံချည်ကို ခပ်တိုတိုစည်း၍ ချည်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မတ်တတ်ရပ်လျက် ၎င်း၏ ညာလက်၌ ပျံ့ဝိုင် ၂၂ ရီဗော်ဗာ ဒန်ဆောင်ပြောင်းတိုသေနတ်ကိုကိုင်လျက် ခန့်ညားစွာ ရပ်လျက်ရှိပေသည်။

မျက်စိမှေးမှေး၊ အသားမည်းမည်း၊ ဂင်တိုတိုနှင့် လူသည် လွန်စွာ အံ့ဩတကြီး မျက်နှာဖြင့်...

‘ခင်...ခင်...ခင်ဗျားတို့...ဘယ်သူတွေတုံး’

ဟူ၍ အလန့်တကြီး ပြောလိုက်လေ၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဘဂျမ်းလေ... သျှောင်တစောင်း ဘဂျမ်း၊ ဒီထက်ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောရရင်တော့ ရိုးမပြန် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း’

‘ဟိုက်’

အသားမည်းမည်း၊ ဂင်စိုတိုလူသည် ၎င်း၏ဘေး၌ရှိသော လွယ်အိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်ပေ၏။

‘မလှုပ်နဲ့လေ၊ ပျံ့ဝိုင်ရီဗော်ဗာ သေနတ်ဆိုတာ အသည်းနုလုံး ကျောက်ကပ်နဲ့ အူသိမ် အူမတွေကို အပြင်ဘက်ကို

ထွက်ကျပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းကို ဖျာလိပ်နဲ့ ရောက်စေတတ်တယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက်စေချင်တယ် ကိုယ့်လူတို့

လူဆိုးဖမ်းရာ၌ ဝါရင့်၊ သဘာရင့်၊ ပညာရင့်လှပြီ ဖြစ်သော ရွှေကိုင်းမျက်မှန်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒန်ရောင် ခြောက်လုံးဖြူး သေနတ်မှ ကျည်ဆန်အိမ်ကို လက်မဖြင့် တစ်ပတ်လှည့်လိုက် ပြီး အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်၏။

ကဲ...အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံပါ။ ကြောင်နက်ရှင် ဂိုဏ်း ဖြိုခွင်းရေး အစီအစဉ် (၁) အနေနဲ့ ကြောင်နက် ခြေ သည်း လက်သည်းဖြစ်တဲ့ ဆရာဆိတ်၊ ဟား...ဟား...ဟား... ယောမြန် သိုက်ဆရာ ဆရာဆိတ်၊ ဂိုဏ်းဝင် အမှတ် (၄) ပျူနွယ်ဆက် ကြောင်နက်ရှင်မလေးရှဲ့ လက်ရုံးသတ် အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် အမှတ် (၃) ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး လဒ္ဒ

မျက်စိမှေးမှေး၊ အသားမည်းမည်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် တင်ဖျဉ် ချိတ်၍ ထိုင်လျက် အနေအထားမှနေ၍ ဆတ်ခနဲထကာ လွယ် အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို နှိုက်ယူလိုက်ပြီး လျှင်သျှောင်တစောင်း ၏ ရင်ဝသို့ ထိုးထည့်လိုက်လေသည်။

သျှောင်တစောင်းသည် တည့်တည့်ဝင်လာသော လက်ကို ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ဆတ်ခနဲ ရှိုက်လိုက်ပြီးလျှင် လက်ကို ကြိုးဖြင့်ပတ်ကာ ကြက်ခြေချိတ် ချလိုက်ပြီးလျှင် ညာလက်မှ ပွတ်စူးဖြင့်ထိုးပြီး ထိုသူ၏ တံတောက်ခွက်ကို အသာဆတ်ကန် ထည့်လိုက်လေသည်။

ထိုသူသည် အောက်သို့ ခွေလျက် ကျသွားလေသော် ပိုးချည်ကြိုးတို့သည် လည်ပင်းတစ်စိုက်၊ ချိုင်းကြားတစ်စိုက်

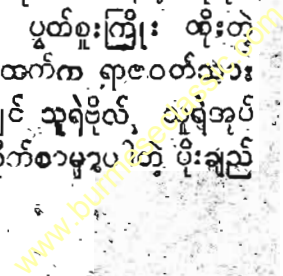
နှင့် ပေါင်တစ်စိုက်အိပ်ပတ်ပြီး ဖြစ်လျက် နောက်ဆုံး ၌ ကြိုးများပတ်လျက် ရှိလေသည်။ သျှောင်တစောင်း၏ ညာဘက်လက်သည် လျှပ်လက်သလို ပြေးလွှားတိုင်း ကြိုးတို့ သည် ဝတ်လျက် ရှိပြီးနောက် ပွတ်စူးဖြင့် လည်မျိုကို ထောက် လျက်သား ရှိပေသည်။

ကျန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လှုပ်ရှားမည်ပြုကြရာ စုံထောက် ကြီး ဦးဇင်ယော်အည် အနီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်၏ နားထင်ဝကို သေနတ် ဖြင့် တေ့လျက် လည်ပင်းကို ကြိုးသိုင်းချပ် ချုပ်လိုက်လေ သည်။

ဆရာဆိတ် အမည်ခံ မျက်စိမှေးမှေး၊ ပုက္ကူနှင့် လူ၏ လက်မှ ချွန်ထက်သော ဓားမြှောင်သည် အောက်သို့ ပြုတ်ကျ လျက် သျှောင်တစောင်းသည် ထိုဓားကို ညာခြေဖြင့် ကုတ် လျက် ခတ်တင်လိုက်ရာ သျှောင်တစောင်း၏ ပလောင်းထဲသို့ ရောက် သွားလေသည်။

အားလုံးသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်းအား အံ့အား သင့်စွာ ကြည့်လျက် ရှိကြပေသည်။

သွေးမထွက်အောင် ထိုက်နိုင်တဲ့ သတ်ပုတ်နည်းတစ်ရာ အကြောင်း မကြားဖူးသေးဘူးထင်တယ် ဆရာဆိတ်၊ ရွှေစာရံ ဘုရားဆိုတာ ချစ်သူတွေပေါင်းဖက်ဖို့ ဆုတောင်းရတဲ့ ဘုရား ဖြစ်လို့ သွေးထွက်သံယို မဖြစ်လို့ဘူး၊ ပွတ်စူးကြိုး ထိုးတဲ့ နားတတ်ဟာ ရှေးမြန်မာဘုရင်တွေလက်ထက်က ရာဇဝတ်သား တွေတို အသက်ရှင်လျက် ဖမ်းဆီးနိုင်လျှင် သူရဲဗိုလ်၊ သူရဲအုပ် တို့ရဲ့အတတ် ငရမန်ကန်းနဲ့ ဇာဂရသိုက်စာမှပုပဲတဲ့ ပိုးချည်

ကောင်ရွဲချည်ဖြင့် ဆိုက်ဝန်းကိုပတ်ပြီး ဆိုက်တူးဖို့ ဆက်ထား
တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟား...ဟား...အယူလွဲခံရမိစွာတွေကို သူ့ရဲ့
ကောင်းပညာနှင့်နှိပ်ကွပ်ရုံမယ်ဆိုတဲ့ရိုးမပြန် သျှောင်တစောင်း
ရဲ့ ပွတ်စူးကြိုးထိုး ပညာနဲ့ ရွှေစာရံဘုရား မျက်နှာပြင်မှာ
ကမ္ဘာ့ထိုးဖို့ လာခဲ့တာ...ပ'

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ဆရာဆိုတ်၏လည်မျိုကို
ပွတ်စူးဖြင့် ထောက်ထားပြီးလျှင် ကြိုးများကို ရစ်ဆွဲလိုက်ရာ
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏လက်များသည် လုံးဝလွှဲရှား၍မရဘဲ ခန္ဓာကိုယ်
နှင့် ကပ်၍ သွားပေတော့သည်။ ဆို နောက် ပွတ်စူးနှင့် ကြိုး
ထိုးကို လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည်ကိုင်ကာ...

'ကဲ...ရာဇဝတ်သားတို့... အေးအေးသက်သာ ငင်ယော်
နောက်ကို လိုက်သွားကြဗျာ'

ရွှေစာရံ၏ တန်ဆောင်းဝတွင်ကား ပလိင်းနှစ်လုံးကို
လွယ်လျက် မုဆိုးကျော်သုံးယောက်နှင့်အတူ ကြိုးခွေများနှင့်
သစ်တိုင်းရှည်ကြီးကို ဝတ်လျက် ခေါင်းတွင် ကရင်ပိုးစကို
ကျပ်စည်းပေါင်းထားသော လေးထောင့်မျက်နှာနှင့် လွန်စွာ
ကြမ်းတမ်းလှသော လက်အစုံပိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် စောင့်
လျက်ရှိလေသည်။

'အတော်ပဲ...အချိန်ကိုကပ် ကရင်ကြီးစံယွန်း ၁-ပစလို...
ခမောက်ဆောင်းချိန်ပ'

ထိုကရင်ကြီးသည် လူသူတော် သျှောင် တ စောင်း ၏
ပြောဆိုချက်ကို ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးလျှင် တန်ဆောင်းဝ၌

စုပေါင်း လူငါးဦးအား ကရင် 'ငါးဦးထုပ် ကြွီချည်းနည်း'
ဖြင့် ချည်လျက်ရှိလေသည်။

'ကဲ...စုံထောက်ကြီး ခင်ဗျားတာဝန်ပဲပဗျာ၊ ကျုပ်ထာဝန်
တော့ တစ်တန် ကြေးထူးပြီဗျာ'

'တစ်ခါတည်းမလိုက်ဘူးလားဗျာ၊ ကျုပ် ဒီကောင်တွေကို
ပန်းပဲတန်းဂါတ်ဝင်ပို့ပြီးရင် တရုတ်တန်းက အိုက်ကင်းမှာ
တပေါင်းဆီချက်လေး လွေးရအောင်'

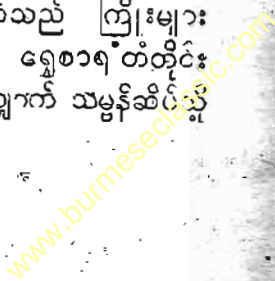
'မလိုက်သေးဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ရွှေစာရံဘုရားမှာ ဆုတောင်း
ခန်း ဝင်လိုက်ဦးမယ်'

'ဘာလဲဗျ...ကြောင်နှက်ရှင်မလေးနဲ့ ထပ်တွေ့ဖို့လား'

'မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ကျုပ်လဲ စစ်ကိုင်းထောင်သင်း၊ စလင်း
လက်ယာ၊ ပြည်မှာ နဝဒေး...ဆိုတဲ့ စာဆိုရှင် နဝဒေးကြီးလို
ခလ ရွှေစာရံ...ဘုရားတိုင်ရတုဒရားပြီး... ညအခါ လသာသာ
မှာ၊ ဒလက သမ္ဗန်လေးစီးပြီး...ခလ သူလေး...လွမ်းချင်းနဲ့
ပြန်လာခဲ့မလို့ဗျ'

'လွမ်းရုံသာ လွမ်းဗျာ၊ ပွန်းတော့မပါစေနဲ့'
'သဘိချပ်ရမှာပဗျာ'

ရွှေကိုင်းမျက်မှန်တပ် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကရင်ကြပ်သင်းပေါင်း၊
ပေါင်းချထားသော လူထွားကြီးတစ်သိုက်သည် ကြိုးများ
တုပ်ထားသော လူစုငါးယောက်နှင့်အတူ ရွှေစာရံ တံတိုင်း
အပြင်ဘက်သို့ ရော့ဝတီလမ်းမကြီးတစ်လျှောက် သမ္ဗန်ဆိပ်သို့
နှင်လျက်ရှိလေတော့သည်။

ပုတ်စူးကြီးထိုးပညာရပ်မှာ ယခုခေတ်တွင်ပညာ
ရှင်များ ရှားပါးသွားပြီ ဖြစ်ပေပြီ။ လူငယ်
များ မကြားဘူးသလောက်ပင် ရှိချေပြီ။ ခေ
နန်းတွင်းပညာရပ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ပွဲကျော
ဆရာဇော်ကြီး သင်ကြားပေးဆော ပညာ
ဖြစ်ပေသည်။)

(၁၅)

စုံထောက် လုံစီ

စုံထောက်မင်းကြီး၏ ကျယ်ဝန်းလှသော ရုံးခန်း အတွင်း
စုံထောက်မင်းကြီးသည် ပြုံးလျက် ဆေးတံကြီးကို ဖွာရှိုက်
လျက်ရှိပေသည်။

သို့သော် ၎င်းရှေ့ရှိ စုံထောက် အင်စပတ်တော်ကြီးများနှင့်
စုံထောက် အင်စပက်တော်လေးများမှ မှု မိုင်လျက် ရှိကြပေ
သည်။

မေဂျာဒါနန်း၏ စစ်ဗိုလ်ကလေးများသည် ကုပ်ငြိမ်လျက်
၎င်းတို့၏ ဆုထက်လူကြီးများ၏ ပြောဆိုသံကို နားစူးလျက်
ရှိကြပေ၏။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် ၎င်း၏ဆေးတံကို လက်ဖြင့် ခါလိုက်ရင်း ဆေးတစ်ဆုံ သိပ်ထည့်လိုက်ပြီးလျှင် ကြက်တံဆိပ် ဘိုကားခေါ် ဓာတ်ဆီ မီးခြစ်ကလေးဖြင့် ညှိလိုက်သည်။

အင်စပက်တော်ကြီးနှစ်ဦးသည်လည်း ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက် ရှိပေ၏။

‘မောင်မင်းတို့ အားလုံးည့်တယ်၊ နေရာတွေတယ်၊ လူမရကြဘူး၊ မောင်မင်းတို့ ပရိယာယ်မတတ်ကြဘူး၊ စုံထောက်ဟာ ပရိယာယ်မတတ်ရင် အလကားပဲ၊ မောင်မင်းတို့ စုံထောက်လုပ်စားဖို့မခကောင်းတော့ဘူး၊ ကားဒရိုင်တာပဲ လုပ်စားကြဖို့ကောင်းတယ်၊ သိုးသားနဲ့ ပေါင်မုန့်အစား ကြက်ခြေထောက်ရေဖဲ၊ သောက်ဖို့ကောင်းတယ်’

‘မင်းကြီးတို့ဆီကရတဲ့ မြေပုံအတိုင်း လိုက်တာပဲ မင်းကြီး၊ ကုရစ် သင်တိုင်းတောထဲမှာ ကျောက်ဘီးလှည်းရာပဲရှိတယ်၊ အားလုံးမရှိတော့ဘူး၊ ကြောင်နက်ရှင်မဟာ အလွန်စွမ်းပါတယ် မင်းကြီး’

‘ရှုပ်...တယ်’

အင်စပက်တော်တစ်ဦးက စုံထောက်မင်းကြီးအား တင်ပြရာ စုံထောက်မင်းကြီးသည် ဆီး၍ဟောက်လိုက်ရာ ပါးစပ်ပိတ်သွားပေ၏။

‘မောင်မင်းတို့ မစ္စတာ သျှောင်တ စောင်း နဲ့ မစ္စတာ ဇင်ယော်တို့ကို အထင်သေးတယ်၊ ဘာကောင်းသလဲ၊ အခု မစ္စတာ သျှောင်တစောင်းကို ရှာလို့ မတွေ့ဘော့ဘူး၊ တရား

ကျင့်သွားပြီလို့ သတင်းရတယ်၊ ကြောင်နက်ရှင်မကို ဘယ်လို ခမ်းမလဲ၊ မောင်မင်းတို့ရတဲ့ သတင်းကိုတော့ မိအောင်မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ဒန်းဖူးလဲပဲ’

ထိုစဉ် အခန်းထဲသို့ အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း နှုတ်စီးကရက် ပါးစောင်၌ခဲကာ ဗိုလ်အောင်ဒင်ဂိုက် ဖမ်းထားသော အသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ သပ်ရပ် နေ့ညားသော အင်စပက်တော်တစ်ယောက်သည် စားပွဲတွင် ထိုင်လျက်ရှိသော စုံထောက်မင်းကြီးအား အရှိအသေပေးရင်း ဝင်ရောက်လာလေသည်။

‘ဘာအရေးကိစ္စရှိလဲ မစ္စတာကိုကိုကြီး’

မင်းကြီး၏ အမေးကို ကိုကိုကြီးသည် ဆလုပ်(ရ်)ရိုက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

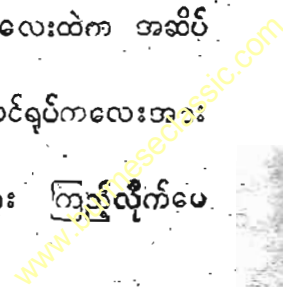
‘အရေးကိစ္စကြီးပါတယ် မင်းကြီး၊ မနွေက စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော် ဒလက ဖမ်းဆီးလာတဲ့ ဆရာဆိတ်ခေါ် လဒ္ဒဆီတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အချုပ်ခန်းထဲမှာ သေဆုံးနေပါတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့ သေဆုံးနေတာလဲ မစ္စတာကိုကိုကြီး၊ မောင်မင်း ရိုက်နှက်လို့လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး မင်းကြီး၊ ဒီ ကြောင်ရှပ်လေးထဲက အဆိပ် သပ်စူးပြီး သေပါတယ်’

မောင်းထောင်း ကိုကိုကြီးသည် ကြောင်ရုပ်ကလေးအား ဝါးပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ပေသည်။

အားလုံးသည် ကြောင်ရုပ်ကလေးအား ကြည့်လိုက်ပေသည်။

အိုး...ဂေါ... ဓနံလေးဘယ အသတ်ခံရတာလဲ ဒီကြောစိ ရုပ်ပဲ၊ ရွှေနေကြီး အသတ်ခံရတာလဲ ဒီကြောစိရုပ်ပဲ၊ ဘုရား သခင် ကယ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပါပြီ မစ္စတာကိုကြီး၊ သူ့ဆီက သတင်း မရဘူးလား၊ သူ့အာ ကြောင်နှက်ရှင် သူ့ဇာရဲ့ ခေါင်းဆောင် နံပါတ်သုံးဆူတယ် လူကလေး၊ စုံဆောက်ကြီး မစ္စတာဇင်ယော်ကိုယ်တိုင် ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး ဖမ်းလာတာ'

'မုန့်ပါတယ် မင်းကြီး၊ ဒါကြောင့် သူတို့ဂိုဏ်း ခေါင်း ဆောင်တွေရဲ့နေရာတွေပြုဖို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ညက အဲဒီ ကြောင်ရုပ် အယ်က ရောက်လာတယ် မသိပါဘူး၊ အဲဒီ ကြောင်ရုပ်ရဲ့ အဆိပ်အပွဲဖျားမှာ သေတာ ပါပဲ'

စုံထောက်မင်းကြီး အက် (စ်) စတီးဝပ်သည် များစွာ ဦးနှောက်ခြောက်သွားသော ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ပြတင်းပေါက် ဘက်ကို ငေးလျက် ရှိသည်။

ထိုစဉ် ပြာတာလေး တစ်ယောက်သည် အခန်းထဲသို့ ဝင် ရောက်လာကာ မင်းကြီးအား အရှိအသေ ပေးပြီးနောက် ညွှန်သည်တစ်ယောက်က တွေ့ချင်ကြောင်းကို ပြောလေသည်။ မင်းကြီးသည် စိတ်တိုစွာဖြင့် ပြာတာလေးအား...

'မင်းကြီးတို့ အလုပ် သိပ်များတယ်၊ ခွေးလိုကောင်လေး ညွှန်သည်မလိုချင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်ပါ'

ဟူ၍ အော်ပြောလိုက်လေသည်။ သို့သော် ဆင်နားရွက် တံခါး တွန်းဖွင့်လျက် ဝင်လာသော အဘိုးအိုကို တွေ့ရလေ သည်။

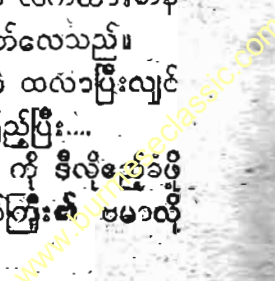
၎င်းအဘိုးအိုသည် ခြေလှမ်းစိပ်စွာ လှမ်းလျက် ဒယီးဒယိုင် စိကာ အင်္ကျီများ ပွာလန်ကြ၍ တရုတ်အင်္ကျီရှည်နှင့် အဝတ် တရုတ်ဘောင်းဘီနှင့် အဝတ်ပိနပ်ဖောင်း ဝတ်ထားပြီးလျှင် ခေါင်းတွင် တရုတ်လူမျိုးများ ဆောင်းသော 'စီလံ' ဟူ၍ ခေါ်သော ဦးထုပ်ကို ပေါင်းထားလေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီးနှင့်အကွ စုံထောက် အရာရှိကြီးများ သည် တရုတ်အဘိုးကြီးအား ဖိုင်း၍ ကြည့်ရှု ကြလေသည်။ အင်စပက်တော် ဘတုတ်ခေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခွင့်မပြုမီ ရာရှိကြီး၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသော တရုတ် ကြီးစားနှင့် သဏ္ဍာန်တူသော တရုတ်အဘိုးကြီးအား ဆတ်ခနဲ ဝင်ရောက်၍ လည်ပင်း အင်္ကျီကော်လာစကိုဆွဲ၍ အခန်းထဲမှ ထုတ်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ အင်စပက်တော် ဘတုတ်က ဆာင့်၍တုန်းထုတ်လိုက်သဖြင့် တရုတ်အဘိုးကြီးသည် ဖင်ဆိုင် တတ် လဲလေ၏။

စုံထောက်မင်းကြီးသည် အင်စပက်တော် ဘတုတ်အား များကယာ လက်ကာ ပြုပြီးလျှင် 'လူကလေး မလုပ်နဲ့၊ လူ ကလေး သူက ကျုပ် မိတ်ခဆံ့' ဟူ၍ လှမ်း၍ဟန်စားသမှု ပြု သရာ အင်စပက်တော်ဘတုတ်သည် အတော် လက်ယားဟန် နှင့် ၎င်း၏ တစ်ပါးအို့ လက်နှစ်ဖက်ကို သုတ်လေသည်။

တရုတ် အဘိုးကြီးသည် လဲနေရာ လူးလဲ ထလာပြီးလျှင် စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် ဦးဇင်ယော်ဘက်ကို ကြည့်ပြီး...

'မင်းတို့ စွာထောက်တွေ - ရိုင်းလယ်... ဧ ကို ဒီလိုညွှန်ခံဖို့ ကောင်းအူ' ဟူ၍ ပြောလေသည်။ တရုတ်ကြီး၏ မမာလို

ပြောဆိုသံမှာ တရုတ်သံများနေသဖြင့် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်
ယော်သည် တရုတ်အဘိုးကြီးနှင့် စကားပြောဆိုရလေသည်။

‘အဘိုးကြီး...ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဒီနေရာဟာ အဘိုး
နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဘာလို့ချင်လို့လဲပြော’ ဟု စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်
ယော်က ပြောဆိုလိုက်လေရာ တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ဦးဇင်
ယော်နှင့် စုံထောက်မင်းကြီးတို့နားကို ရောက်လာကာ...

‘ဝ...လုံစီလေ...ဝကို မမှတ်မိဘူးဇာား၊ စဏ္ဍာလ လုံစီလေ
စားပွဲထိုး လုံစီလေ’ ဟူ၍ ပြောဆိုလေ၏။

စုံထောက် မင်းကြီးသည် တရုတ် လုံစီအား ခင်မင်သော
အမူအရာနှင့် လာရင်း အကြောင်းကို ဦးဇင်ယော်မှ တစ်ဆင့်
ပြောကြားစေလေ၏။

‘ဝ အလုပ် ပြုတ်သွားပြီ၊ စဏ္ဍာလ အလုပ် လုပ်တယ်
သင်္ချိုင်းမှာ လုပ်ငန်းမကောင်းလို့ ဝ စားပွဲထိုး ဝင်လုပ်တယ်
ဟိုတယ်မှာလဲ မစားသာဘူး၊ ဝ သူဌေးက ဝ ကို မောင်း
ထုတ်ဇာယ်၊ ဝ အလုပ်မဆီတော့ဘူး’

စုံထောက်ကြီးသည် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်၍ အိတ်ထဲ
ကျော့ဘုရင် တံဆိပ်ခေါင်းပါသော ရာတန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ထု
လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် တရုတ်အဘိုး၏ လက်ထဲကို ထည့်
လိုက်၏။ တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ထိုရာတန်ကို မယူဘဲ ရှေ့နား
ရှိ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေသည်။

‘ဝ ဒီကိုလာတာ နှစ်ခေါက်ရှိပြီ၊ ပထမ တီခေါက်က ဒီက
အခုစာခံတို့ မောင်းထုတ်လယ်၊ ဝ ကို ထိုးလွတ်လယ်၊ အ
ခုတိယ တီခေါက်လာလယ်’

စားပွဲခိုင်းရှိ စုံထောက် အထူးကြီးများသည် တရုတ်
အဘိုးကြီးအား ကြည့်ရှုလျက် ရှိကြ၏။ မေကျာခါနန်းသည်
တရုတ် အဘိုးကြီးအား မျက်မှောင်ကုတ်လျက် ကြည့်လေ၏။

‘အဘိုးကြီး လာရင်းကိုပြော...ပိုက်ဆံ မရှိရင် ယူသွားဖို့
ပေးပြီးပြီ သူတော့’

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် တရုတ်အဘိုးအို လုံစီအား
တိုတိုနှင့် ပြီးပြတ်သွားစေရန် လော့ဆော်သမူ ပြု၍ ပိုက်ဆံကို
ကောက်ပေးလိုက်၏။ တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ပိုက်ဆံကို ယူငင်
ခြင်း မပြုသေးဘဲ...

‘ဒီကိုလာတာ အလုပ် လာလျှောက်တာ၊ ဝ ကို အီလုပ်
ပေးပါ’

အားလုံးသည် ပြုံးဖြဖြ ဖြစ်သွား ကြပေ၏။ တရုတ်
အဘိုးကြီး၏ ဦးနှောက် ပုံမှန် မရဟူ၍ သနားသွားကြပြီး
လျှင် ပြုံးကြလေသည်။

‘ဘာအလုပ်လဲ အဘိုးကြီး၊ အဘိုးကြီးနဲ့ သင့်တော်တာ
မရှိဘူး၊ ဒရဝမ်လုပ်မလို့လား’ ဦးဇင်ယော်က ဆက်မေးလေလျှင်

‘ဝ စုံထောက်လုပ်မလို့ စုံထောက်အလုပ် လာလျှောက်တာ၊
ဝ အဘိုးတော့ ‘မင်’ မင်းဆက်က တရုတ်ပြည်မှာ အကောင်
ကြီးကြီးနဲ့ စုံထောက် လုပ်ဖူးလယ်၊ ဝ လဲ တရုတ် စုံထောက်
ပညာ ကောင်းကောင်း၊ တတ်လယ်၊ ဝ အလုပ်မရှိဘူး၊ ဝ
စုံထောက်အလုပ်ပေးရင် ဝ ကောင်းကောင်း လုပ်မယ်’

စားပွဲခိုင်းတွင် ထိုင်နေသူ အားလုံးသည် ဝါးလုံးကွဲရယ်
မောကြပေသည်။ အင်စပက်တော် တထုတ်သည် ခွက်ထိုး

ခွက်လန် ရယ်လေသည်။ စုံထောက်မင်းကြီးသည် ဆေးတံကြီး ပါးစပ်တွင် ကိုက်လျက် ပြုလျက် ရှိပေသည်။ တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ရယ်မောနေကြသူတွေ အားလုံးအား ခပ်တည်တည် မှင်မောင်းအပြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ပေသည်။ ထိုအကြည့် မှာ လွန်စွာ စူးရှထက်မြက်သော ကြည့်ခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပေရာ ရယ်မောနေကြသူများသည် အရယ် ရပ်သွားလေသည်။

“ ဝ ကို အထင်သေးသလား၊ ဝ တရုတ်ပြည် အရှေ့မြောက် တ ဂူအိဖားမှာ တရုတ်စုံထောက်ပညာ သင်လာတယ်၊ တရုတ် ပြည်က လူဆိုးတွေ ဝ နာမည်ကြားရင် အားလုံး ပြေးလယ်၊ ဝ ကို စမ်းချင်လို့လား... ရပါလယ်၊ ဝ နည်းနည်းပြမယ်”

တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ပတ် လှည့်လိုက် ပေသည်။ ထိုသို့ လှည့်ခြင်းမှာ ခြေတစ်ချောင်းထဲကို သပွတ် ခိုင်း လှည့်သလိုလှည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုစဉ် ‘ရှိုး... ရှိုး...’ ဂူသော အသံကြီးသည် ပေါ်လာပြီးလျှင် လေထဲ၌ တစ်စုံ တစ်ရာတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ဖြတ်သန်းသွားကြတန်ရှိပြီးလျှင် ထောက်မင်းကြီး စားပွဲပေါ်၌ မောင်းထောင်းကိုကိုကြီး ဝင်ထားသော ကြောင်နက်ရုပ်ကလေး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးထဲ ၌ ပြေးစင်စိုက်လျက် ရှိပေသည်။ ထိုအရာမှာ သေးငယ်သော ခပ်ကလေး နှစ်ချောင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် ထိုအပ်ကလေးများသည် ကြောင်နက်ရုပ်၏ သူငယ်အိမ် တည့်တည့်သို့ နစ်မြုပ်လျက် ရှိ ပေသည်။ အားလုံးသည် တရုတ် အဘိုးကြီးအား ကြည့်လိုက် ၍ ထိုတရုတ်အဘိုးကြီးသည် စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် စုံထောက်

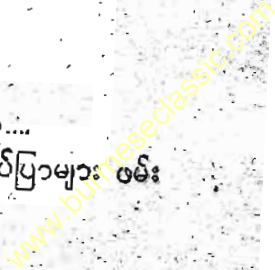
ကြီး ဦးဇင်ယော်တို့အား ခါးကိုင်းညွတ်လျက် အရှိအသေပြု က် ရှိပေသည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းသည် ကာလအားဖြင့် စက္ကန့်လေးဆယ် ဘာသာမျှသာရှိသည်ဟု ဦးဇင်ယော်သည် အိတ်ဆောင်နာရီ သားကို ကြည့်ရင်း မှတ်တမ်းပြုလိုက်ပေ၏။

တရုတ်အဘိုးကြီးအား ဝိုင်းရယ်ကြသော ပရိသတ်သည် လွန်စွာ ထိတ်လန့်လျက် သွားကြပေသည်။ ဦးလုံစိ၏ ပညာ သည် အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးခြားလှသည်ဟု စိတ်တွင်း၌ ကျိတ်၍ တံတမ်းပြုလိုက်ကြပေသည်။ ထိုသို့ ပညာစွမ်းပြလိုက်ခြင်းသည် နှောင်အခါတွင် မှတ်တမ်းတစ်ခု ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

အင်စပက်တော် အတုတ်သည် တရုတ် အဘိုးကြီးအား ညွှန်ကာ မျက်လွှာအောက်ချ ကုပ်သွားပေတော့၏။ တရုတ် အဘိုးကြီးသည် ၎င်း၏ စုတ်ဖာကြွလျက်ရှိသော အင်္ကျီချိုင်း ကြီးနေရာမှ လက်နှိုက်လိုက်ပြီးလျှင် အဖာအထေးများနှင့် ချပြမ်းလျက်ရှိသော အင်္ကျီအိတ်ရည်ကြီးထဲမှ ပစ္စည်းများ ထုတ်လိုက်လေ၏။

တရုတ်ကြီး၏အိတ်ထဲမှ ထွက်လာသော အရာများမှာ...
လောက်စာလုံး ကိုးလုံး...
သစ်ရွက်ခြောက် လေးခု...
အပ်ချုပ်အပ်ဘူးလေးတစ်ခု...
ပေရွက်ဟူ၍ ယူဆသော အပြားချပ်တစ်ခု...
ကြောင်နက်ရုပ်လေးနှစ်ခုနှင့် ခြင်္ကျား လိပ်ပြာများ ဖမ်း သော ပိုက်ကုန်လေးတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

(ထိုပစ္စည်းများမှာ တရုတ် မညာရှင် လုံစီဇီ အဓိကရ ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်းကို မညာရှင် လုံစီဇီမှတ်တမ်းတစ်ခုတွင်တွေ့ရဖူးပါကြောင်း

တရုတ်အဘိုးကြီးသည် ထိုပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရုပ်ကလေး နှစ်ရုပ်နှင့်ပိုက်ကလေးတစ်ခုကို ယူပြီး လျှင် တရုတ်စာများရေးထားသော စာရွက်တစ်ခုကိုစုံထောက် မင်းကြီး၏ စားပွဲပေါ်သို့တင်လျက် ကျန်ပစ္စည်းများကို အိတ် အတွင်းသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ပေ၏။

ထို့နောက် ထိုပစ္စည်းနှစ်ခုကို ကိုင်ပြီးလျှင်....

‘ဝ မြန်မာပြည်မှာ အလွန်ဂုဏ်ပေးနေတဲ့ ကြောင်နီရှင်မက ဒီနေ့ည သန်းခေါင်ကျော် တရုတ်နက္ခတ်လွှဲစွမ်း ဖမ်းပေးမယ်။ ဝ ဖမ်းပေးလို့ စုံထောက်လုံစီဇီလက်မှတ်နဲ့ ဝ ပစ်ဖို့ ပျံ့ ဝှံ့ အော်တီမစ်တစ်သိန်းတစ်လက်ပါ ပေးပါ။ ဝ ကို မြန်မာ စံတော်ချိန် သန်းခေါင်ကျော် နှစ်မိနစ်မှာ စုံထောက်မင်း ကြီးရှုကားနဲ့ ဝ ပေးတဲ့လိပ်စာအတိုင်း လိုက်ပို့ပေးမာ။ ဝ တာဝန်ယူပါတယ်။ ဝ ဖမ်းမပေးနိုင်ရင် ဝ ကို အနှစ်နှစ်စာ ထောင်ချပါ’

စုံထောက်မင်းကြီး အက်(စ်)စတီးဝပ်သည် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်နှင့် မေဂျာ ဒါနန်းတို့အား ကြည့်လိုက်၏။ လွန်စွာ ခက်ခဲသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြီးတစ်ခုကို အဖြေထုတ်ရမည် ရှိနေခြင်းကြောင့် အကြံဉာဏ်ရယူသည့်မျက်နှာကပ် ဖြစ်ပေ၏။

မေဂျာဒါနန်း သည်ဦးလုံစီအား မှိတ်မသန်စိုက်ကြည့်လျက် ရုတ်တရက် ၎င်း၏ခါးကြား၌ပတ်ထားသော ပစ္စကိုသေနတ်

ဆတ်ခနဲဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် တရုတ်အဘိုးကြီးအားထိုးချိန် လိုက်လေရာ ထို တရုတ်အဘိုးကြီးသည်....

‘ဇွံ...ဇမ်း’ ဟူ၍ ရွတ်ဆိုအော်ဟစ်ပြီးလျှင် ထနုန်လိုက်လေ၏။ မေဂျာဒါနန်း၏ လက်ကောက်ဝတ်များသို့လောက်စာလုံး နှစ်လုံးသည် တည့်တည့်လာ၍ ထိမှန်လေရာ၊ သေနတ်သည် အောက်သို့ပြုတ်ကုသွားလေသည်။ တရုတ်အဘိုး၏ ခန္ဓာကိုယ် သည် မူလနေရာနှင့် နှစ်ကိုက် သာသာခန့် ရွေ့သွားပြီးလျှင် လက်ထဲ၌ နောက်ထပ်လောက်စာလုံးများကို ကိုင်ထားပေ၏။ ၎င်းကိုင်ထားသော လောက်စာလုံးများမှာ လက်ချောင်းများ ကြားတွင် ဖြစ်ပေသည်။

(ဇွံ...ဇမ်း...မှာ တရုတ်မန္တန်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကံဖူးခေါ် ပညာတစ်ခု၏ အသုံးမန္တန် ဟူ၍ စာ၌ ပါရှိပေသည်။)

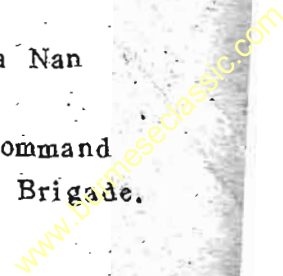
မေဂျာဒါနန်းသည် ပြုတ်၍ ကျသွားသော ပစ္စတိုခေါ် သေနတ်ကို ကောက်ယူပြီးလျှင် လွန်စွာ ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် စုံထောက်မင်းကြီး၏ စားပွဲပေါ်ရှိစာရွက်ဖြူတစ်ရွက်ပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးလိုက်လေ၏။

I recommend Mr. Lung Si to be as C.I.D. agent member.

Maj. Da Nan

C. O.

No. (...) Command Indian Rifle Brigade.

မိအိုင်ဒီမှ အရာရှိကြီးများသည် တရုတ်အဘိုးကြီး ဦးလှ
အား လွန်စွာအံ့ဩဟန်ဖြင့် ငေးမောကြည့်ကြလေ၏။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ဤနေရာမျိုးတွင် လူ
တော် သျှောင်တစောင်းရှိလျှင် ကောင်းစွာ ဟူ၍ ဒေသမြို့တော်
ရွှေစာရတိုင်းတိုင်ရတုရေးပြီး ဒေသလူလွမ်းချင်းရွတ်မည် ဟု
နေခဲ့လေသော နာဂသမန်း မျိုးနွယ်ဆက်၊ ရိုးမပြု၊ သျှောင်
တစောင်းအား အမှတ်ရလျက်ရှိသည်။

စုံထောက်ကြီးသည် ဆေးတံကြီးကို ဖြုတ်လိုက်ကာ စား
ပေါ်ရှိ ကလောင်တံကို ပက်ခေါ်ခုံလေးပေါ်မှ ဖြုတ်ယူ
တစ်စုံတစ်ခုကို ရေးပေးလိုက်သည်။

တရုတ်ကြီးလုံစီသည် ခါးကိုကိုင်လျက် စုံထောက်မင်းကြီး
တို့အား အရိအသေပြုပြီးလျှင် ကြောင်နက်ရှင်လေးအားလေ
သို့ မြှောက်ကာ ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်လျက် ပိုက်တံလေးဖြင့်
လေထဲသို့ ဝေ့လိုက်ရာ ကြောင်နက်ရှင်လေးသည် ပိုက်ထဲ
လျစ်မြန်စွာ ရောက်သွားလေသည်။

(တရုတ် ကုန်ဖူး သိုင်း အတတ်ပညာရှင်များ
သုံးသော် တကယ် ပညာရှင်များ ဖြစ်သည်
လက်နက်ပုန်းအတုတ်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်)

များမကြာမီပင် သပ်ရပ်ခန့်ညားသော တရုတ်အဘိုးကြီး
တစ်ဦးသည် တရုတ်စီလံဦးထုပ်ကိုပေါင်းလျက် စီအိုင်ဒီဝင်
အထွင်းမှ ထွက်၍လာပေ၏။ ထိုအဘိုးကြီး၏ဘေးမှသားရေကြို

ဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားသော သေနတ်အိတ်တစ်ခုနှင့် လွန်စွာသစ်ဟန်
ရှိသော ပျံ ဝိုင့် ၂၂ ပြောင်းတိုသေနတ်တစ်လက်ပါ၍လာခဲ့လေ
သည်။

ထိုအဘိုးကြီးကား စုံထောက်လုံစီ ဟူသတည်း။

ထိုစဉ် ရှေ့တူရူရှိ မြင်းရထားလုံးစိမ်းကြီးသည် ရှေ့မှ ကန့်လန့်ခံလျက်ရှိပေရာ ရုတ်တရက် ကျော်တက်၍မရပေသဖြင့် ကားဟောင်းပေး၍ လီဗာကိုဆောင်၍နှင်းလိုက်ပေ၏။ ထိုနောက် ဂီယာကို နုံပါတ်နှစ်သို့ ပြောင်းကာ ရထားလုံးနှင့်ယှဉ်လျက် တက်လိုက်ပေသည်။

ရထားလုံးသည် အနည်းငယ်ဘေးသို့ကပ်ပေးပေ၏။ ရထားလုံးသည် ဘေးကပ်သဖြင့် ကားကိုကျော်လိုက်ရာ ရထားလုံးပေါက်ဝမှ လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး၏ မျက်နှာသည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီးလျှင် အားရရှင်လန်းသော အမူအရာနှင့် ဦးစင်ယော်အား လက်ပြပြီးလျှင် ထိုအမျိုးသမီး၏ နူးညံ့သော လက်လေးထဲမှ ကားထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခုကို ပစ်သွင်းလိုက်ပေ၏။

ကားသည် အရှိန်ဖြင့်သွားနေစဉ်ဖြစ်သဖြင့် ဦးစင်ယော်၏ စတိယာရင်ကိုထိမှန်ကာ ကားကူရှင်ပေါ်သို့ တင်လျက်ရှိပေ၏။ ဦးစင်ယော်သည် ရထားလုံးကိုကျော်ပြီးသျှောင် ထိုအရာကို ကူရှင်ပေါ်မှ ကောက်ယူလိုက်ရာ စာရွက်ခေါက်လေးဖြစ်၍ နေပေသည်။

ဦးစင်ယော်သည် ကားကို အင်းလျားသစ်ပင်ရိပ်အောက် တစ်ခုတွင် ထိုးရပ်လိုက်ကာ စာရွက်ခေါက်လေးကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်ရာ...

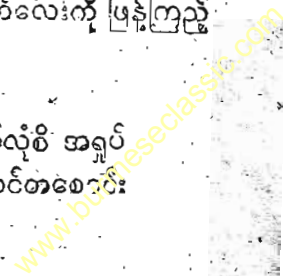
စုံထောက်ကြီး...
အေးအေးလေးနေပါ။ တရုတ်လုံစီ အရွပ်အရှင်းတွေ ဝင်၍မပါပါနှင့်၊ သျှောင်တစောင်း

(၁၆)

ဦးစင်ယော် ဒေါသထွက်ခြင်း

စုံထောက်ကြီး ဦးစင်ယော်သည် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီဝင်းအတွင်းမှ နေ၍ ၎င်း၏ အော်စတင် ကားအနက်ကလေးဖြင့်ထွက်လာခဲ့ပေသည်။ အင်းစိန် လမ်းမကြီးမှ ကြို့ကုန်း ကွေ့ဘက်သို့ ကားကို ဦးတည်လိုက်ပြီးလျှင် အင်းလျားဘက်သို့ဖြတ်၍မောင်းနှင်၍ လာပေ၏။

အချိန်ကာလမှာ ညနေစောင်း နေဝင်ရိုးတရီ ဖြစ်ပေသဖြင့် မြင်းရထား၊ ရထားလုံးများနှင့် မြင်းလှည်းတို့သည် မရမ်းကုန်းဈေးနှင့် အင်းလျားဘက်သို့ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိပေ၏။

လတ်ကံကူးပြီး အလွမ်းရတုရေးတုန်း တရုတ်
လုံစီ တစ်စခန်းထဲပြီး အရူးလက်ထဲသို့ သေနတ်
ထည့်လိုက်တယ်။ ဒလ-ရွှေစာရံက အဖြစ်က
လည်း မမေ့နိုင်သေးပါ။

ရှင်လျက် မသေချင်လျှင် ဘဝင်အေးအောင်
ကြီးစားပါ။ ဘုရားဌာပနပတိုက်ဖောက်သူတွေ
ဟာ ဘီလူးလက်နဲ့ တွေ့စမြဲပဲ။ ထို့အတူပါပဲ
ဆိုတာ စဉ်းစားပါ။

တရုတ်လုံစီရှင်းလင်းရေးအ
ကြောင်နက်ရှင်သူတော
မြေအောက်လျှိုဝှက်ဂိုဏ်

ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် စာရွက်လိပ်ကလေးအား
ကပျာကယာလိပ်၍ ကားကိုဂီယာထိုးပြီးလျှင် ရထားလုံးစိုမ်း
ကြီးနောက် လိုက်လေသည်။ ရထားလုံးစိုမ်းကြီးသည် ခပ်မှန်မှန်
ဖြင့် အင်းလျားလမ်းတစ်လျှောက်မှ ကုက္ကိုင်းဘက်သို့ ချိုးကွေ့
လျက် ရှိပေ၏။ ဦးဇင်ယော်သည် ၎င်း၏ ဘေးဘယ်ဘက်အိတ်
သေနတ်ကိုစမ်းရင်း ရထားလုံးကြီးအား မိစေရန် တစ်နာရီလျှင်
သုံးဆယ်နှုန်းခန့်ရှိသော ကားအမြန်နှုန်းကိုတင်၍ စတီယာရင်က
သတ်ဖြင့်ကိုင်ကာ အမိလိုက်လျက် ရှိပေသည်။

ကုက္ကိုင်းဘက်ချိုးသော ချင်းချောင်းရိပ်သာဘက်၌ ရထား
လုံးကြီးသည် ရပ်လိုက်လေသည်။ ရထားလုံးပေါ်မှ ရထား
ထိန်းသည် ကျာပွတ်တံကိုကိုင်ကာ အိတ်ထဲမှစီးကရက်တစ်လိပ်

ကို ထုတ်ကာ မီးညှိဖွာရှိုက်နေလေသည်။ ဦးဇင်ယော်သည်
ရထားလုံးကြီးနှင့် ဘေးဘက်ရွေ့တည့်တည့်ကို သူ၏အော်စထင်
ကားနက်ကလေးကို ထိုးရပ်လိုက်ပြီးလျှင် သူ၏ ညာဘက်အိတ်မှ
ခန့်ဆောင်ခြောက်လုံးပြုပြီးသေနတ်ကို ထုတ်ပြီးလျှင် ကားပေါ်မှ
ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရထားလုံးကြီး နား သို့ ကပ်သွားပြီးလျှင်
ရထားလုံးတံခါးကို ဆောင်၍ ဆွဲဖွင့်လိုက်ပေသည်။

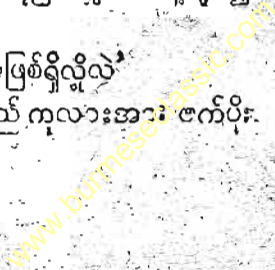
‘ဆရာကြီး ဘားရှားလဲ့ ချွန်တော့ကို ပြောပါ’
ရထားထိန်း ကုလားသည် ဦးဇင်ယော်အား ပြောဆိုပြီး
လျှင် မီးခြစ်ဆံစကို အောက်သို့ပစ်ချလိုက်၏။ ရထားလုံးတွင်
ဘာမှမရှိဘဲ ဗလာသက်သက်ပင် ဖြစ် သည်။

‘ချွန်တော့ လူးမရသေးဘူး အားရားကြီး၊ လိုက်မသို့လား၊
ဗဟန်းကို ငါးကျပ်ကုမယ်’

ကုလားသည် စိတ်မှန်ထူလျက်ရှိလေသော စုံထောက်ကြီး
အား မေးခွန်းတွေထုတ်၍ စကားတွေ ပြောဆိုနေပေသဖြင့်
စုံထောက်ကြီးသည် သေနတ်ကိုပြု၍ ကုလားအား အောက်သို့
ဆင်းခိုင်းလိုက်သည်။

‘ဒီအထဲက ကောင်မလေး ဘယ်ရောက်သွားသလဲ’
ရထားထိန်း ကုလားသည် သေနတ်ကိုမြင်လျှင် လန့်ဖျပ်၍
သွားကာ...

‘အားရိုးရိုး...ချွန်တော့မှာ ဘုားအဖြစ်ရှိလို့လဲ’
ဟူ၍ ပြောလေရာ စုံထောက်ကြီးသည် ကုလားအား ဇက်ပိုး
တစ်ချက်အုပ်လိုက်ပြီးလျှင်....

‘မေးတာ ပြော၊ စကားရှည်မနေနဲ့၊ ကောင်မလေး ဘယ်
ရောက်သွားလဲ’ ဟူ၍ မေးပြန်ရာ ကုလား ရထားထိန်းသည်...

‘ချွန်နော်...လူးမရသေးဘူး ဆရာ၊ အခုမှ လူးရှာနေတယ်၊
ချွန်တော့ အံ့နာဆီက အခုမှယူလာတာ’ ဟူ၍ ပြောလေ၏။

စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်သည် စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ရထား
ထိန်း ကုလားအား ဇက်ပိုးကို သုံးလေးချက်မျှ အုပ်ထည့်ပြီး
လျှင် ကားပေါ်တက်ကာ ကားကို ဆောင့်အောင်၍ မောင်း
ထွက်လိုက်လေ၏။

ကုလားသည် ‘အားရိုးရိုး...အားရိုးရိုး’ ဟူ၍ အော်ရင်း
ကျန်ရစ်ခဲ့ပေတော့၏။

(၁၇)

နေ့ည-၉၊

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်၏ကား အော်စတင်ကားလေး
မှာ ဘောက်ထော်မော့ရုံလမ်းရှိ အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်
ပြီးလျှင် ကားကို ကားဂိုဒေါင်ထဲသို့ တစ်ချိန်ထိုး မောင်းသွင်း
လိုက်ပေသည်။ ထို့နောက် ကားဂိုဒေါင်သေ့ကို ယူပြီးလျှင်
အိမ်အုတ်လှေကားကို တက်လိုက်ပေသည်။

အိမ်၏မျက်နှာစာဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ဦးဇင်ယော်၏
ရှေးဟောင်းကုလားထိုင်ကြီး၌ အခန့်သား ထိုင်လျက်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ဦးဇင်ယော်သည် ‘ဘင်းခနဲ
သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ခုထို ချလိုက်လေရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက...

'ဘယ်လိုတွေဖြစ်လာကြတာတုန်း ဦးဇင်ယော်ရဲ့'
 ဟူ၍ ဝိဒါရစကား ခွန်းဆိုလိုက်ပေ၏။
 'လူသူတော်ကြီးကတော့ ဝိမာ မေတ်ကိုးကွေ့တာပဲဗျာ၊
 ကျုပ်ဖြင့် ဖတ်ဖတ်ခမာပြီး အူချာလည်နေတော့တယ်ဗျာ။'
 'ဆိုပါဦး၊ အနို့...ကရင်ကြီး ပြောတော့ စီအိုင်ဒီဘက်
 အစည်းအဝေးသွားတယ်ဆို'
 'ဟုတ်တယ်လေဗျာ၊ အဲဒါ...အဲဒီ စီအိုင်ဒီထဲမှာပဲ၊ တရုတ်
 စကားလဲလုံစံကို ကျုပ်တို့က စုံထောက်လုံစံဆိုပြီး စကောလကို
 စုံထောက်ခန့်လိုက်ရတယ်'

အကြောင်းခြင်းရာလေးကကောဗျာ'

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် အင်းစိန် စီအိုင်ဒီ ထဲ၌
 ဖြစ်ပျက်သမျှကို အကျဉ်းရုံး၍ ပြောပြလိုက်ပြီးနောက်...
 'လူသူတော်ကြီးကလဲ လိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ နို့ပီး
 မင်းကြီးကလဲ လူသူတော်ကြီးကို တွေ့ချင်နေတယ်' ဟူ၍
 ပြောလေ၏။
 'ဟုတ်တော့လဲ ဟတ်တယ်လေဗျာ၊ နို့ပေမယ့် ကျုပ်
 ကလဲ အစိုးရ လခစား စုံထောက်တစ်ယောက် မဟုတ်တော့
 အချိန်တန်း သူတို့ဆီ အစီရင်ခံတဲ့ လုပ်ငန်းမျိုးကိုစက်ဆုပ်တယ်
 ဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ စေတနာ့ဝန်ထမ်း ဥပသကာအလုပ်မျိုး
 ပာ သဘောကျတာမျိုးလေဗျာ'
 'နို့ပေနဲ့...စာဝန်ယူထားတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ်မဟုတ်
 သာဗျာ၊ အခု စကောလ လုံစံစာ စုံထောက် လုံစံလုပ်ပြီး

ကြောင်နက်ရှင်မကို ဖမ်းပေးမလို့ အာမာန္တ ခံသွားတော့
 ချုပ်တို့ သိက္ခာမကျဘူးလားဗျာ။
 'ကိစ္စပြီးစီး အောင်မြင်ပြီးတာသာ လိုရင်းပဲဗျာ၊ အခိုက်
 လှည့် မသင့်သေးရင် ကိုယ့်စွမ်းအင်ဟာ မပေါ်သေးဘူး
 ဟုရားလောင်း ဇနက္ကမင်းသား ပြောသလို မကြဘဲနဲ့လဲ
 ခံတတ်တယ်၊ ကြံ့ခည်လျက်လဲ ပျက်တတ်တယ် ဆိုတာမျိုး
 သိက္ခာဘို့၊ ဂုဏ်တို့၊ ခြပ်တို့ ဆိုတာလဲ ကိုင်တွယ်လို့ရတဲ့
 သည်းတွေမှ မဟုတ်တာပဲ၊ အကောင်းဆုံးကတော့အကြောင်း
 ပေါ်မှာ မှန်ကန်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဟာ အရေးကြီးဆုံး
 တတ်လားဗျာ။
 'ဘာလဲဗျာ...အနိစ္စတရားလို့ ဆိုချင်သေးလို့လား၊ အနိစ္စ
 တရား မရောက်သေးခင် နိစ္စတရားဟာလဲ အရေးကြီးတယ်လို့
 ချုပ်တော့ ဆိုချင်သေးသဗျာ...လူသူတော်ကြီးရဲ့'
 'ဒါက လောကီသမ္မဇဉ် မကုန်သေးတဲ့ လောကီညာဉ်
 စစ်စုံပါပဲ ဦးဇင်ယော်၊ လောကုတ္တရာ၊ စေတုကသတိသမ္မ
 သာဂကတော့ အားလုံးဟာ အနိစ္စချည်းပဲဗျာ'
 'အရေးထဲ တရားဟောနေပြန်ပါပြီဗျာ'
 'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...စုံထောက်ကြီးကလဲ တရားဆိုတာ လက်
 ခံ တတွက်အတွင်းတိုင်းမှာ အရေးကြီးတာကိုးဗျာ'
 'ဟုတ်ပါတယ်...ဟုတ်ပါတယ် လူသူတော်ကြီး၊ နို့ပေ
 မယ် ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် ကြောင်နက်ရှင်မ
 တစ်ကောင်ကို အချုပ်စခန်းထဲထည့်ပြီးမှပဲ တရားရိပ်သာ တစ်ခု
 ချင်တယ်ဗျာ'

'ဟား...ဟား...ဟား...စုံထောက်ကြီးကလဲ စုံထောက်
မာန်တွေ တယ်ဝင်တာကိုးဗျ၊ လူဟာ မာန်ဝင်လာရင် အ
မထင်တရားမမြင်ဘူးဗျ၊ တရားဆိုတာဟာမှာ အကြောင်
တရား၊ သဘောတရား၊ နိယာမတရား၊ ယထာဘူတတရား
သတိသမ္မဇဉ်တရား၊ မေတ္တာတရား၊ သစ္စာတရားဆိုတဲ့ တရား
တွေမှာ အရာမထင်တော့ဘူးဗျ၊ ဒါကြောင့် စိတ်နည်းနည်း
လျှော့ပြီး အာနာပါနလေး ရှူလိုက်ဦးဗျာ'

လိုစဉ် ဦးဇင်ယော်တပည့်လေးသည် ဘင်္ဂလား နွားနို့
နှစ်ခွက်ကို ယူသောင်၍လာပေ၏။ ထိုနွားနို့ခွက်များမှာအ
ထထောင်းထောင်းထလျက် ရှိပေ၏။

စုံထောက်ကြီးသည် အဆုတ်တွင်းသို့ လေကို တအားရှိစွာ
သွင်းလိုက်ပြီးလျှင် ဘင်္ဂလား နွားနို့ခွက်ကို လှမ်းယူကာ
တရှူးရှူးနှင့် ငုံ့သောက်လိုက်၏။ ထိုနောက်...

'အင်း...အခုမှပဲ စိတ်နည်းနည်း ငြိမ်သွားတယ်ဗျာ'

ဦးဇင်ယော်တို့အိမ်၌ ခေတ္တတည်းခိုနေထိုင်လျက် ရှိသော်
ကရင်ကြီးတိုးစံသည် အတွင်းခန်းမှ ထ၍လာကာ...

ဝေ...ဆရာကြီး...ကရင်ကြီးတို့ ကြောင်နက် ဘယ်တော
ဖမ်းရမလဲဝေ၊ ကြောင်နက်မဖမ်းရလဲရွာပြန်ပြီး တောမျော
လိုက်ထော့မယ်ဝေ၊ ဒီကြောင်နက်မကို မမိသေးရင် က
ကြီးလဲ ရွာမြန်မြန်ပြန်မှ ကောင်းမယ်ဝေ၊ အိမ်က ကရင်
ကြီးလဲ လှမ်းရော့မယ် ထင်တယ်'

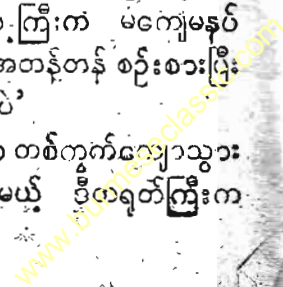
လူသူတော် သျှောင်တစောင်းသည် ကရင်ကြီး စကား
ကြားလျှင် ပြုံးလိုက်လေ၏။ ထိုနောက် သူ၏ ရှမ်းတိုက်ပုံ
အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ရွှေနှံသာရောင် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍
မီးညှိဖွားရှိုက်လိုက်ပေ၏။

ဦးဇင်ယော်သည် ဘင်္ဂလား နွားနို့ခွက်ကို အကုန်မော့
လိုက်ပြီးလျှင် သူ၏ အိတ်အုပ်အတွင်းမှ ကပ္ပိတန် ဆေးတံ
သောက်ဆေးကို ထုတ်၍ ဆေးတစ်ဆုံ ဖြည့်လိုက်ပေ၏။

'လူသူတော်ကြီးက ကြောင်နက်ရှင်မလေးကို သနားပြီး
မဖမ်းလိုတော့ဘူး ထင်တယ်ဗျ၊ တစ်သက်မမေ့နိုင်ဘူး ထင်
တယ်'

'မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကြောင်နက်ရှင်မက အကျွေး အလိမ်
အကောက် အပြင် သင်းတို့အဖွဲ့က လျှိုဝက်ဂမ္ဘီရ ပညာသက်
တချို့နဲ့လဲ တည်ဆောက်ထားတော့ စုံထောက် ဦးဗျည်းလို
အစုန်ဆင်း၍ ရှည်လျားစွာ စောင့်ဆိုင်း သုံးသပ်ခြင်းခေါ်တဲ့
တိသအရ ယောမနည်း စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ပုံစံ လှည့်ပတ်၍
စုံထောက်ခြင်းခေါ်တဲ့ မနိသက္ကပူဇာန်နည်း၊ အာဏာဖြင့်
ထွင်းဖောက်စုံထောက်ခြင်းခေါ်တဲ့ ရာဇဝေဓါသုန္ဒနည်း၊ မသိ
မသာ ကွယ်ဝက် စုံဖမ်းခြင်းဆိုတဲ့ မင်္ဂလစီတာစိန္တာနည်းပါ
ထည့်ပြီး ကျွင့်သုံးလိုက်ရလို့ ဆရာရသေ့ကြီးက မကျေမနပ်
ဖြစ်ပုံရတယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က အတန်တန် စဉ်းစားပြီး
အတန်တန် အကွယ်အကာပြုနေရတာပဲ'

'အင်း... ဒါကြောင့် စဏ္ဍာသလုံစိုက်တစ်ကွက်ကျောသွား
ပြီ ထင်တယ် လူသူတော်ကြီး၊ ဒါပေမယ့် ဒီတရုတ်ကြီးက

အတော် တော်တဲ့ တရုတ်ကြီးပဲပျို...လူသူတော်ကြီးရဲ့၊ သူ့
ပညာကလဲ အတော်အံ့မနန်းတဲ့၊ နာဖွဲ့လောက်တယ်လို့ ဆိုနိုင်
တယ်ဗျ၊ အဲဒီအချိန်က ကျုပ် လူသူတော်ကြီးကို သိပ် သတိရ
တယ်'

'ဂမ္ဘီရ ပညာပါပဲ စုံထောက်ကြီး၊ စာရုတ် လုံစိဟာ
တိဗက် ယောဂီကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ တောထဲမှာ သင်လာ
တဲ့ ပညာရစ်တွေပါပဲ'

'ဆိုပါဦးဗျ၊ ကျုပ်က ဒီဘက် ဗဟုသုတ' သိပ်ပြည့်စုံဟာ
မဟုတ်ဘူးလေဗျာ၊ ကျုပ်က သေနတ်ပဲ ပစ်တာ မင့်ပဲ၊
ခားမစ် လေ့ကျင့်ထားတာတောင် မကြာလှသေးဘူး'

ကရင်ကြီးသည် ဦးဇင်ယော်နှင့် လူသူတော် သျှောင်
တစောင်းတို့ စားပွဲအနီး၌ထိုင်ကာ နားစိုက်ထောင်လျက်ရှိပေ
သည်။

ကရင်မဆိုး သုံးယောက်သည် ကြွေပစ် အစားလျက်ရှိပေ
သည်။

'ဦးလုံလေဗျာ...ဂမ္ဘီရ ပညာဆိုတာ အဋ္ဌာရသ အထူးထူး
သော အတတ်မျိုးကို ဖွင့်ဆိုခြင်းလို့ ဆိုတယ်ဗျာ...'

အထူးထူးသော အတတ်ကြီး တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်
အတတ်ငယ် ခြောက်ဆယ့်လေး၊ အထက်နဝင်း
ပညာရှစ်၊ အလယ်နဝင်းပညာ သုံးဆယ့်ငါး၊
အောက်နဝင်းပညာ ခြောက်ဆယ့်လေး...'

လို့ ဆိုတယ်ဗျ၊ အတတ်ပညာ တက်စဉ် တစ်ပါးပါးစီရှိတဲ့
အနက် အတတ်ပညာတိုင်း၌ ကမ်းခတ် ဖြိုးဆုံးအောင် တတ်
ခြောက်သူဟာ ဂမ္ဘီရပညာရှင်မပါဗျ'

'ကျယ်ဝန်းလှချည်လား ဗျို'

'အင်း...ကျယ်ဝန်းဆို နောက်ဆုံး ရှင်ပျံ ရသေ့ပညာလို့
ဆိုတာ ရင့်ပဲဟာ လုံစိ ပြသွားတာဟာ နိဒါန အစသော
လောက်ပါပဲ၊ အောက်နဝင်း ခြောက်ဆယ့်လေး ပညာရှင်ပဲ
ခြံခံနိုင်ပါတယ်'

'ကျုပ်တောင် လိုက်စားချင်လာတယ်ဗျာ'

'လိုက်စားချင်ရင် ပညာဝင်၊ ပညာသင်ရတယ်ဗျ...'

အောက်နဝင်း၊ ကိတ်နဝင်း၊ ကြွင်းကိုးချ
ကုန်ချာရအောင် သမထ... အထပ်ထပ်ထိုင်
ဗုတီးကို ကိုင်၊ စလွယ်သိုင်းပြီး၊ ကဆိုက် ဝင်၊
ဂြိုဟ်ဟိတ်ခြေ၊ ဇနေကိုခြုံ ပဇာပြုပြီး၊ ဆောင်
စားချင်၊ ဝိုက်ခြေထု၊ အာဏာခေါ်ပြီး၊ လိပ်
ဆင်းသေ၊ ရေစင်သောက်ပြီး ဥပုသ်စင်ရင်...
ပညာခွင်... ပဲ့ရလို့ မလွဲမချ ဂမ္ဘီရ...
ရမယ်လို့ ဆိုတယ်ဗျ...'

'ရွှပ်ထွေးကုန်ပြီဗျို၊ နားလည်ခက်တဲ့ ပညာတွေ မါလား
ဗျ...'

'နားလည်ခက်မှပဲ၊ ပညာထက်တာကိုးဗျ၊ ပညာ အရာ
ဆရာတစ်ဆူ ငါမူလိုလျှင် ပွဲဝင်၍ကျင်းပါ၊ အရာကျပြီဆိုလျှင်လဲ
ပညာထင်ရေဗျို'

၂၀၄ ထုဂေဏီ

‘သိပ် နားမလည်နိုင်ဘူးဗျါ၊ ကျုပ်တို့က ဒီလိုပညာတွေ မှာတော့ နောဗစ်တွေပဲ’
‘ဒီလိုလေဗျာ ဒီ ဂမ္ဘာ့ရပ်ညာ ဆိုတာက ရွတ်တရက် သဘောမပေါက်တန်ရာဘူးဗျ’

‘ဘယ်လို ထူးခြားလဲဗျ’

‘ဒီလိုဗျ... စိတ်ဖြင့် ထင်မြင်နိုင်အောင် ရှုခြင်း’ ဆိုတဲ့ သဘောတရားပဲ၊ တိုတိုနဲ့ နားလည်လွယ်အောင် ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ သမထပေါက်အောင် ကျင့်ခြင်းပေါ့’

‘သမထပေါက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဇာလဲဗျ’

‘မည်သည့်အရာကိစ္စမဆို မနောဒွါရကိုးလွှာမှာ ထင်မြင် သိကျွမ်း သဘောပေါက်လာခြင်းကို သမထ ပေါက်တယ်လို့ ခေါ်တာပဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ယောဂီ တော်တော်များများနဲ့ ဒီ ဂမ္ဘာ့ရပ်ညာလိုက်စားသူမှာ ပေါက်သ တော်တော်နည်းပါ တယ်၊ အချုပ်ပြောရမရင်တော့ စိတ်မွန်ပြောင်း ရခြင်း တစ်မျိုး ပါပဲ’

‘အင်း...စိတ်ဝင်စားစရာပဲဗျ’

‘စိတ်ဝင်စားစရာပေါ့ဗျာ၊ ဒီကိစ္စအရာအတွက် ကျုပ်တို့ ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ် ထားခဲ့တာဗျ’

‘တိတိကျကျလေး ပြောပြစမ်းပါဦးဗျာ’

‘ဒီလိုလေဗျာ...မြတ်စွာဘုရားဟာ

အတုလံ၊ အတုမရှိ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တ၊ ပညာတော်အနန္တ၊ အားတော်အနန္တနှင့် ဆရာ မကူ သယမ္ပဉာဏ်နှင့် နောက်ဆုံး ဒီလောက ကြီးဟာ စင်ဒုက္ခကြီးပါလား... သတ္တဝါတွေ ဟာ ဖြစ်ပျက် ပြိုပြင် ပြောင်းလဲခြင်း ခေါ်တဲ့ သင်္ခါရတရားကြီးမှာ ဝဲလှည့်နေရတာ ဒုက္ခကြီး ပါလား....

ဆိုပြီး သိမြင် သဘောပေါက်ခဲ့တာဟာလဲ ဒီ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကြောင့် မဲပေါ့ ဗျ...သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်တော်မှ ကုန်စင်ပြီး

မသိတာ၊ မတတ်တာ မရှိ၊ အလိုကို သိမြင် တော် မူပေတယ်....

လို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား....’

‘အင်း...ဟုတ်ပါဘယ်ဗျာ...ဆိုပါဦး’

‘အဲဒါ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို လိုက်နိုင်အောင် ကျင့်မဲမြောက်ခဲ့ပြီးလို့ သိမြင်တဲ့ အရာပဲဗျ၊ မြတ်စွာဘုရားကတော့ အတုလံ၊ အတုမရှိ ဘဲ့ ပါရမီရှင်ကြီးမို့ သူ့ရဲ့အရာကတော့ ပု၊ ဒီ၊ အာ ဖြစ်တော် မူတယ်ဗျ၊ ဒါကို တော်တော်များများ ပုဒ္ဓဘာသာတွေ သဘောပေါက်ကြပါတယ်၊ အင်း အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရား ဟာကြားခဲ့တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ကို တပည့်သာဝကအစ်ဦး

အနေနဲ့ လိုက်ပါ ကြိုးစားပြီး အားထုတ် ပေါက်မြောက်တဲ့ အခါ မှာတော့ ဘုရားလောက် မမြင်ပေမယ့် အရာထင်တဲ့ သတ္တိ ထူးတွေ ရတယ်ဗျ။ အဲဒါကို သမထပိုင်တယ်လို့ ခေါ်တယ်'

'နားထောင်လို့ အရသာတစ်မျိုးပဲဗျို့... ဆက်ပါဦး'

'အဲဒီလို သမထ အောင်လာတဲ့ အခါမှာ အဘတ်ပညာ အသိပညာ အမျိုးမျိုးကိုလည်း တတ်မြောက် လာတယ်ဗျ။ ဥပမာပျာ ဗေဒ ခိဓမ္မ ခေါ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးဟာ သမထ အောင်လာတဲ့ အခါမှာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အနေအထား လှုပ်ရှားမှု တွေနဲ့ တောထဲမှာ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ အတွက် ကိုက်လက်လှုပ် ရှားလေ့ ကျင့်ခန်းတွေကို ပုရပိုက်မှာ ဖော်ကြားခဲ့တယ်ဗျ။ အဲဒီ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှုဟာ ရှောင်လင်ဇူးလို့ ခေါ်တယ်။ တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးတွေ သင်ကြားရတယ်။ အဲဒီ ပညာဟာ တရုတ်ကုမ္ပဏီသိုင်းအဘတ်ပဲ။ အဲဒီတော့ ကုမ္ပဏီ သိုင်းရဲ့ ဖခင်ကြီး ဟာ သမထယောဂီတရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး မဟာဗေဒခိဓမ္မပဲ။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ သမထထိုင်နေစဉ်မှာ ဗုဒ္ဓကံဆိတ်တွေနဲ့ အော်သံကိုတောင် ကြားရတယ်လို့ အဆိုရှိခဲ့တယ်'

(ယခုအခါတွင် ကုမ္ပဏီ (Kung Fu) ခေါ် ပညာမှာ ကမ္ဘာကျော် ကိုယ်ခံ ပညာရပ်ကြီး ဖြစ်လျက် ရှိပေသည်)

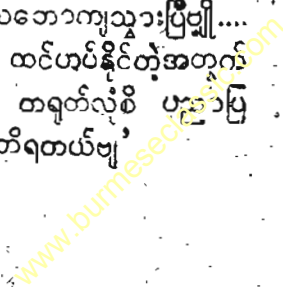
'အင်း...နည်းနည်း သဘောပေါက်လာပြီဗျို့'

'ဦးဇင်ယော်ပြောတဲ့ တရုတ်လုံစံ ပြသွားပြီး၊ စီအိုင်ဒီက မင်းကြီးတွေ သဘောကျသွားတဲ့ အပ်နဲ့ပစ်ကာတို့၊ လောက်စာ လုံးနဲ့ ပစ်တာတို့ဟာ ကုမ္ပဏီ ပညာရဲ့ အဋ္ဌေအသက်ပဲ။ နို့ပေ မယ့် ဒီပညာဟာ ဂမ္ဘာ့ ပညာရဲ့ အခက်ကလေး တစ်ခုပါပဲဗျာ။ နောက်ပြီး သမထထိုင်ခြင်း၊ တရားကျင့်ခြင်းနဲ့ တရားကျင့်တဲ့ နေရာမှာလဲ ပေါက်မြောက်အောင် မကျင့်နိုင်တဲ့ လူတွေက ဒီလို သမထရဲ့ အကျိုးဆက်နောက်တဲ့ ဂမ္ဘာ့ ပညာတွေကို အရမ်း ကာရော ရုတ်တမ်းတွေ၊ ဒဏ္ဍာရီတွေမှတ်နေကြတယ်။ တကယ် အရာတွေပဲဗျ။ ဒါပေမယ့် ဒီအရာတွေကို ကျုပ်တို့ ရှင်တော် ဂေါတမ ပစ်ပယ်ထားတော်မူတယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီအရာတွေဟာ အတ္တကိုလွန်ကဲစေတဲ့ ပညာတွေပဲဗျ'

'ဟုတ်တာပေါ့ဗျ။ ပညာရပ်တိုင်းမှာ မာန်ရှိ နေတာပဲ ကိုးဗျ'

'ဒါကြောင့် သိ၍ ကျင့်နိုင်လျှင် ဂမ္ဘာ့ ပညာ ရတာပါပဲဗျ။ ကျင့်လျှင်လဲ သိနိုင်အောင် ကြိုးစား ကျင့်ဖို့ လိုပါတယ် ဗျ'

'ကျုပ်တော့ လူသူတော်ကြီးကို သဘောကျသွားပြီဗျို့... သဘောတရားခကာ လက်တွေ့ကော ထင်ဟပ်နိုင်တဲ့ အတတ် ချီးကျူးပဗျာ။ ဒါကြောင့် စီအိုင်ဒီမှာ တရုတ်လုံစံ ပညာပြ တွန်းက ကျုပ် လူသူတော်ကြီးကို သတိရတယ်ဗျ'

‘နီဒါန်းလောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ရှဲ့ ရိုးမဆရာ ရသေ့ကြီးကို ပူးတွေ့ရလျှင် ဦးဇင်ယော်တစ်ယောက် ဝတ် ကြောင်တောင် စွန့်လိမ့်မယ် ထင်တယ်ဗျ’

‘ကျင့်နည်းလေး စွန့်ခဲ့ပါလားဗျာ’

‘ဟား ဟား ဟား၊ ကျုပ်ကတော့ ဆရာရသေ့ ဆီမှာ သုံး နှစ် သုံး မိုး ကျင့်ခဲ့ရတာဗျာ၊ လွယ်လွယ်တော့ ဘယ်ရမလဲ၊ ကွမ်း တစ်ယာ ရေကပ်မှုတ်သောက်ပြီး သစ္စာထမ်း၊ ဓားစမ်း ကျင့်ခဲ့ ရတာဗျ’

‘အမြည်းသဘော နည်းနည်းပေါ့ဗျာ’

‘ဟား ဟား ဟား၊ ပထမ ကျင့်စဉ်တော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ကြီး ဦးသိမ်းမောင်ကို ကျုပ် ကဿဖ တောထဲကနေ ပေးလိုက် တယ်ဗျာ၊ ဒုတိယ ကျင့်စဉ်ပိုင်းတော့ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာကို ကျုပ်ရဲ့ ပလိုင်ထဲထည့်ပြီးမှပဲ ပေးတော့မယ်ဗျာ....’

(ပထမကျင့်စဉ် ဖြစ်သော အရဟံ ဂါယန သိဒ္ဓိသနကျင့်စဉ်ကို ကျွန်ုပ်ရေးသောလူသူတော် သျှောင်တစောင်း ဝတ္ထုတွင် ပါပြီး ဖြစ်ပေ သည်။ စာရေးသူ)

‘တရုတ်လုံစီက အာမဘန္တေခံပြီးသားဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးကို ခုံစီက ကိုယ်တိုင်ခေါ်ပြီး အဲဒီ (.....) နေရာမှာ ချိန်းထား ဝယ်ဗျာ၊ မင်းကြီးကလဲ ကျုပ်လို အဲဒီ (.....) မှာ တပ်ဖွဲ့

အားလုံးနဲ့ စောင့်နေတယ်၊ လုံစီရဲ့သတင်းက အတော် တိကျ တယ်ဗျ’

‘ဒါဖြင့်လဲ ကျုပ်နဲ့ ဦးဇင်ယော်လဲ အဲဒီ (.....) နေရာ ကို သွားကြမယ်ဗျာ.... ချိန်းထားတာ ဘယ်နေလဲဗျ’

‘မနက်ဖြန်ည ၉ နာရီဗျ’

‘မနက်ဖြန် ဘာနေလဲဗျ’

‘စနေနေ့လေဗျာ.... လူသူတော်ကြီးကလဲ’

‘ဟဲ....ဟဲ....ဟဲ.... မေ့တတ်လို့ပါဗျာ၊ စနေည ၉ နာရီဆို တော့ စနေနဂါး ပွန်သွားပွန်ထွက်၊ လက်ဦးမသိမ်း၊ အငွေ့ မတက်၊ စိတ်မာန်ခက်၍၊ အိပ်ခန်း၊ ပုလင် အင်္ဂါပြတ်၏၊ ငွေမာန်ရှိ၍ နက္ခတ်အလို၊ တြိကင်းထိုရ်မှ.... လိုရာဖယ်ရ.... အောင် ၏တည်းတဲ၊ တြိကင်း.... ထိုရ်.... ရမယ် ဆိုတော့ အချိန်က ကိုး မောင်း.... ပဲခူးစောင်းက ထိုတညင်မှာ ကပို့ကရိ မြင်ရကိန်း ဆိုတယ်၊

‘တြိဘင်္ဂဩစတ.... ဆန်း၏ အလိုအရ ပြော ရ ရင် တော့ ရင်လှိုက်သည်းဖို့ ကြုံတွေ့ပြီး ဗယောက်ဗယက်တွေနဲ့ ကြုံရ မယ့်ကိန်းပဲဗျာ၊ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှတယ်ဗျာ။

‘နက္ခတ် ချိန်လိုက်တော့လဲ ထပ်သွား နက္ခတ်ဗျာ၊ ဒီတော့ ထိုးနိုင်မှ ထိမယ်သဘော ရှိတယ်ဗျ’

‘လုံစီနဲ့ သျှောင်တစောင်း မညာပြိုင်ပွဲကြီးများ ဖြစ်မလားဗျ’

‘ကြောင်နက်ရှင် သူ့ဇာမလဲ လျော့မတွက်နဲ့လေဗျာ... ပျူမင်းသက္ကရာဇ်ချရာ ငွေသားပုရပိုက်အရာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဗေဒအကျော် ကွန်းကရားနဲ့ ပျူမင်းလက်ရဲသတ်ပညာတွေက အခန့်သား အဆည်သားဗျာ’

‘ကျုပ်တော့ သေနတ် ထုတ်စရာ လိုပါ့မလား မသိဘူးဗျာ’

‘စုံထောက် ပညာဟာ ဂမ္ဘီရ ပညာသည်တွေကြားမှာ မော်ပါလေးဗျာ’

‘စုံစမ်း ထောက်လှမ်းခြင်း ဆိုတာ နိရောသသေဗျူဂဗျ... စုံထောက်ဉာဏ် ဆိုတာလဲ နိရောသသေဗျူဂဉာဏ်ပဲဗျ။ ငွေဂမ္ဘီရ ပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အတတ်မှာ နိရောသသေဗျူဂ ဟု သော အကြောင်းကိစ္စ၏ ဆက်နွယ်ယှက်လိမ်မှုကို ပြိခဲ့ခြင်း အတတ်ဟူ၍ ပါပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ‘အဆင့်’ ရှိခြင်း ဟာ ‘အဆင့်’ ရှိခြင်းပဲပေါ့။ ဦးဇင်ယော်... မဟုတ်ဘူးလားဗျာ’

‘အင်း... ကျုပ်တော့ လူသူတော် သျှောင်တစောင်းဟာ ဆာဘွဲ့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့သူ တစ်ယောက်ဆိုတာ ပိုပြီး သဘောပေါက်တယ်’

‘ဘာကြောင့်တုံးဗျ’

‘ဗြိတိသျှ လူမျိုးတွေက သူတို့လူမျိုးတွေကိုသာ ပေးတဲ့ ဘွဲ့ထူးကြီး၊ ကျုပ်တို့ လူမျိုးထဲက ရတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ မြန်မာ ပညာ အလေးအနက် ရှိလှတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် အခုပဲလဲ လူသူတော်ကြီးရဲ့ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်ဗျာ။ လုံစီ တစ် မူကျော သွား တာ မျိုး မလိုလားဘူးဗျာ’

‘တစ်မတ်ကြေးတမ်း လောင်းမယ်လေဗျာ... ကရင်ကြီး ဆိုးစံက ဒိုင်လုပ်ပေါ့’

ကရင်ကြီးသည် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

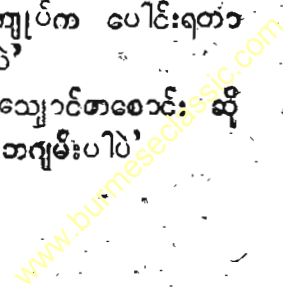
‘လူသူတော်ကြီးဘက်ကလား... သျှောင်တစောင်း ဘုက်ကလား’

‘ဒီကိစ္စက [လူသူတော်၊ သျှောင်တစောင်း] ဆိုမှ ဖြစ်မှာဗျ’

‘မရှင်းလှဘူးဗျာ...’

‘စုံထောက်ကြီးနဲ့ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ကျုပ်က ပေါင်းရတာ ကိုးဗျ။ ကျုပ်အကြောင်း ဘယ်သိဦးမလဲ’

‘လူသူတော်က အကျင့်လေဗျာ... သျှောင်တစောင်း ဆိုတာက ပညာဗျ။ ပင်တိုင်ပိုလ်ကတော့ အရူးမီးပါပဲ’

‘လျှိုဝှက်ခြင်း၊ ထူးဆန်းခြင်း ပြည့်ဝပါပေဗျာ

‘လျှိုဝှက်’ မှလဲ ‘သိပ်သည်း’ တယ်ဗျ၊ ‘သိပ်သည်း’ မှလဲ ‘ပြည့်’ တယ်၊ ‘ပြည့်’ မှလဲ ‘ဝ’ တယ်၊ ‘ဝ’ မှလဲ အားလုံး ‘ပြီး’ တယ်ဗျ၊ အားလုံးခြုံလိုက်ရင်တော့ ‘ဝ’ တစ်လုံးပေါ့ဗျာ’

‘စကား မဆက်တော့ဘူးဗျာ.... စကား ဆက်လိုက်တိုင်း လူသူတော်ကြီးက ပညာတွေ ထွက်ထွက် လာနေတယ်၊ ကျုပ်တောင် လန့်လာပြီဗျို.’

‘မလန့်ပါနဲ့ဗျို၊ ဝ ပညာဆန်ပြီး အတောင်ဖြန့်ဖို့ပါပဲဗျ၊ ဟဲ့....ဟဲ့....ဟဲ့....၊ ကဲ....သွားပြီဗျို စုံထောက်ကြီး၊ စနေခန့်ည ဇနာရီသာ မှတ်ထားဗျို’

အချိန်မှာ ညဉ့်နက် လှ ပြီ ဖြစ် ရာ ဘောက် ထော် ရှိ စုံထောက်ကြီး အိမ်ဝသို့ စတူရီဘေကာ ကားကြီးက ထိုးရပ်လိုက်ပေ၏။

ရှမ်းတလူစခေါင်းပေါင်းနှင့် ရှမ်းစော်ဘွားဝတ်စုံအပြည့် ဝတ်ဆင်ထားသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စတူရီဘေကာ ကားနက်ကြီး၏ နောက်ပိုင်း ခုံပေါ်သို့ ဘက်ဘွား လေတော့သည်။

ထို့နောက်မှ စုံထောက်ကြီးသည် ‘ဟူး....’ ဟူ၍ သက်ပြင်း ရှည်လျားလျားကြီး တစ်ခုကို ညှော်သည် ကရင်ကြီး တစ်သိုက် ကြားအောင်ပင် ချလိုက်ပေတော့၏။

မှတ်ချက်။ ။ တလူစခေါင်းပေါင်းဆိုသည်မှာ ခေါင်းပေါင်းစကို နောက်တွင် ထောင့်၍ ခေါင်းပေါင်းပေါင်းထားခြင်းကို ဆိုပါသည်။ စာရေးသူ။

ထွင် တော့ပြန်ရှည်လျားသော မျက်တောင်ကော့ကြီးများ သည် ပို၍ အရည်လဲလျက် ရှိသည်။ စေ့စပ်တင်းကျပ်သော နတ်ခမ်းအစုံသည် အထဲ၌ရှိသော ပုလဲသွယ်သွား၏ ဖိကျပ် တင်းကျပ်စွာ ရှိပေခြင်းကြောင့် ပို၍ ပါးချပ် သွား သည် တွင် ဆင်ရလေသည်။ ဇာပဝါပါးကို ရှေးသင်တိုင်းအင်္ကျီပုံ လတ် သည်းဝတ်ထား၍ လက်ထိပ်တွင် ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန် ဖော်ဆောင် ထား၍ရှိခြင်းကြောင့် နုငယ်မှုပို၍ ပီပြင်လျက် ရှိလေသည်။

သူမ၏ နူးညံ့သော အိထွေးသော လက်သွေး လက်စယ်၌ မှု ညည်းနက်ပြောင်လက်လျက်ရှိသော မော်ဇာ လူဝစ် ပစ္စတို သေနတ်တစ်လက်ကိုင်လျက် ထားပေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကြီးအပြီး လျှာမန်လုပ် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကိုင်ဆောင်၍ ထားပေ သည်။ ထို့ပြင် လက်ဝဲလက်၌ ဓာတ်ဖန်လုံးတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင် ၍ ထားပေသည်။

စားပွဲရိုင်း၌ထိုင်လျက်ရှိနေသော အခြားသူများမှာ အားလုံး သည် အဝတ်နက်များကို တစ်ကိုယ်လုံးခြုံ၍ ဝတ်ဆင်ထားပေ သည်။ ခါးတွင် ကြိုးစည်းအဖြူကိုစည်းထားကြကာ ဦးခေါင်း မှင့် မျက်နှာကိုလည်း အဝတ်နက်များ ဖုံးအုပ်ထားကြလေ သည်။ မျက်လုံးနေရာများ၌သာလျှင် အပေါက်ငယ်များ ဖောက် ထားကြပေသည်။

အားလုံး စားပွဲရိုင်းတွင် ထိုင်နေသူများမှာ စားပွဲတစ်ဝိုက် တွင် ထိုင်နေသူမှအပ ဆယ်နှစ်ယောက်တိတိ ဖြစ်သည်။

(၁၀)

ကျည်ရာများဖောက်ထွင်းသွားခြင်း

မဟော်ဂနီရောင် ဖိတ်ဖိတ်ထလျက်ရှိသော ကြက်ဥပုံစားပွဲကြီး ၏ထိပ်တွင် လွန်စွာလှပသော မိန်းမပျိုလေးသည် ထိုင်လျက် ရှိပေ၏။ သူ၏ ကြက်မောက်ပန်းသဏ္ဍာန် ထုံးခေ့မှနေ၍ ဆံမြိတ် စသည့် နားရွက်လယ်မှုတစ်ဆင့် လည်သို့တိုင် စုဝေးကျလျက် ရှိပေသည်။

ဖြူဖွေးနူးညံ့သော အသားအရေပေါ်တွင် မိတ်ကပ်တူ၍ ဝတ်သော အလှပစွည်းစုကို အနည်းငယ်ပုတ်၍ ထားပေးခြင်း ကြောင့် နဂိုနီရဲသော ပန်းသွေးရောင် ပါးပြင်သည် အနည်း ငယ်ပို၍ နီရဲလျက် ရှိပေ၏။ အရည်လဲလျက်ရှိသော မျက်လုံး

ကြက်ညိုပဲ ဘဟော်ဂနီစားပွဲ၏ စားပွဲစဉ်၌ နံပါတ်ကြီးငယ် စဉ်များကို ဆေးအဖြူဖြင့် အမှတ်အသားပြုထားကြပေသည်။ ထိုနံပါတ်စဉ်၌ လက်နက်များ အစီအရီတင်၍ ထားကြပေသည်။

အားလုံးသည် ဒန်ရောင် ခြောက်လုံးပြုပြီး သေနတ်နှင့် အနက်ရောင် ပစ္စတိုသေနတ်များပင် ဖြစ်လေသည်။

အခန်းကြီး တစ်ခုလုံးသည် တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိပေ၏။ အိတ်လီနှင့် ဂရီတူရိယာအစုံနှင့် မြန်မာ စောင်းတော်ကြီးသည် သာ ညှော်ခန်း ခန်းမကျယ်ကြီး၏ ဘေးတွင် တင်ထားပေသည်။

ခန်းမထိပ်တွင်ကား အဲမောင်းကြီးနှစ်လက်သည် ကြက်ခြေခတ် ချိတ်ဆွဲ၍ထားလေသည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုအားလုံးကို စားပွဲထိပ်တွင် ထိုင်လျက် ရှိသူ မိန်းမပျိုသည် စတင်၍ ဖောက်ခွင်းလိုက်မေ၏။

အသံ၏ သွားသံမှာ အေးချမ်းမှု ရှိလှပြီးလျှင် မာစင်းမှု ပြည့်လျှမ်းလေ၏။

ကြောင်နက်ရှင်တို့ရဲ့ လက်စွမ်းကို ဖြေကြဖို့ အချိန်တန် ရှေ့ပြို၊ ရှင်သူဇာလည်း သည်တစ်ကြိမ် လက်ဦးမလှုတ်လိုပြီ တရုတ် လုံစီကို တွေ့ကြလျှင် အသေကပ်ကြ၊ လက်ဦးမနှေးစေလင့်။

တရုတ်လုံစီမှာ အင်းစိန်ပေါက်တောကုန်းက သင်္ချိုင်းက ငါ့ရဲ့ဒဏ်သင့် ရှင်သူဇာကို လူလည်လုပ်ပြီး ကယ်တင်ပြီ၊ ကတည်းက ခင်္ဂါချလာတာ ရှည်လှပြီ။

အားလုံးသည် လက်မများကို ထောင်လိုက်ကြပေသည်။ ပြီးလျှင် အဝတ်နက် ခေါင်းစည်းဦးထုပ်များကို ညိတ်လိုက် ကြပေသည်။

“နို့ပြုံး...လူသူတော် သျှောင်တစောင်း အမည်ခံထားတဲ့ ရိုးမပြန် ကိုဘဂျမ်းကီလဲ လက်မဆုတ်၊ ခြင်မပုတ်၊ ခင်ဦးကင်းကို ကျည်သင့်အောင်ပြုကြ၊ တက္ကသိုလ်ကျေးဇူးသားကိုဘဂျမ်း အဝတုန်းကတည်းက မေတ္တာစက် သင့်ခဲမိလို့ ကရင်သင်တိုင်း တောမှာ အရာပေး အလျှော့ချင်းလိုက်တာ ငါ့ရဲ့ ကြောင်နက်ရှင်မ ဂိုဏ်းကြီး၏ အောက်ခြေထုကို လှုပ်ယမ်းခဲ့ပြီ၊ ဒီအတွက် ငါ့ရဲ့ ပညာရှင်ကြီးများက ငါ့ကို အဆူအသင်း ပြုပြီး ဒလမြို့က ငါ့ရဲ့ သတင်းအထောက်အပံ့ လက်ရဲသတ် ဆရာဆိတ်ကို ဖမ်းဆီး၍ လျှို့ဝှက်ဌာနချုပ်ကို ဖော်ထုတ်ရန် ကြံစည်လို့ ဆရာဆိတ်ကို သနားစွာနဲ့ အသက်မဲ့ရာသို့ ပို့လိုက်ရ တယ်”

‘ခါကြောင့် သင်းရိုး အားလုံး စနေည ၉ မှာ ရောက်ရှိ လာမယ့် စုံထောက် လုံစီနဲ့ လူသူတော်သျှောင်တစောင်း နှစ်ဦး

စလုံးကို နှူးတည့်တည့်၌ ကျည်ဆံပေး လူအခွံကို ခွာကြ
လော၊ ပြော ... တာ ... ကြား ... ရှိ ... ရှိ ... လား။

‘မှန်ပါ ... ကြားရဲ့ ပါတယ်၊ ကြောင်နက်ရှင်သုဇာ သခင်
မလေး’

အတော်နက် ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးသည် ဦးခေါင်းညိတ်၍ အရို
အသေ စပေးလိုက်၏။

ကြက်ဥပုံ မဟော်ဂနီရောင် ထလျက်ရှိသော စားပွဲ၌ မိန်းမ
ပျိုသည် လက်ထဲ၌ ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကိုင်လျက် မတ်တုတ်ရပ်
လိုက်ပေ၏။

ထို့နောက် လက်ဆန်စာနားကာ သေနတ်ချိန်သီးကိုကြည့်
၍ မျက်စိမှိတ်လိုက်ပေ၏။ ထို့နောက် ထရစ်ဂါဟုခေါ်သော
မောင်းခလုတ်ကို သူမ၏ လှပသော လက်ညှိုးဖြင့် ကွေး၍
ညှစ်လိုက်ကြပေ၏။

သေနတ်သံသည် အခန်းထဲ၌ ဆက်တိုက် မြည်ဟည်း၍
သွားပေ၏။

သူမ၏ နုထွားအိုညက် ပုစွန်ဆီသွေး တက်လျက်ရှိပေသော
လှပသော အသား၊ အစိုင်အခဲ၊ အဆစ် အချိုး အကွေ့ တို့သည်
လှုပ်ယမ်းသွားပေ၏။ ကျည်ငွေများသည်လည်း တလူလူ ထွက်
သွားပေ၏။

ကြက်ဥပုံစားပွဲထည့်တည့် ဆယ်ကိုက်သာသာ၌ ချိတ်ဆွဲ၍
ထွားသော လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၊ ဟူသော စာတမ်း
များ၌ ကျည်ဆန်ရာများသည် ဖောက်ထွင်း၍ သွားလေတော့
သည်။

မီးသတ် ဗဟိုစင်ကြီးမှလည်း အချက်ပေး ဥဩ တစ်ချက် တစ်ချက်ဆွဲလေရာ စစ်တွင်း ဂျပန်လေယာဉ်များ ရန်ကုန် မြို့တော် ဗုံးကြဲမည့်သဘင်း ကြားရသည်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားမှုမျိုး ဖြစ်လာ၏။

လောင်းကုတ်ခေါ် မိုးကာအင်္ကျီရှည်ကြီးကဲ့သို့ ဖားလှား ကျ ဝတ်စုံများကိုဝတ်ကာ သက္ကလတ်ဦးထုပ်များကို ဦးခေါင်း ငိုက်စိုက်ချပြီးလျှင် အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်ထားသော စစ် စုံထောက်၊ ဘင်္ဂလားစုံထောက်များသည်လည်း အများအပြား ပင် တွေ့မြင်ရပေသည်။

(၁၉)

မောင်ကြီး မောင်မည်း

ရန်ကုန်မြို့တော်၏ လမ်းများသည် ကားများဖြင့် ဥဒဟို ပြေး လျက် ရှိပေရာ ဤအချိန်သည် ယခင်ကာလများထက် ပို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မောင်းလျက်ရှိသည်ကို ခရီးသွားလူတူသည် ပို၍ သိမြင်ကြရပေသည်။

တစ်ချက် တစ်ချက်တွင် မုလိပ် ဝါယာလက် ကားများ သည် ဥဩပြင်းစွာ ပေးလျက် မောင်းထွက်သွားကြပြီးလျှင် ပုလိပ်နှင့် စစ်သား ဂေါ်ရခါး စစ်သားအချို့သည် မြို့လယ် ရပ်ရှင်ရုံများအောက်၌ပင် လူးသားခေါက်တို့ လျှောက်လျက် ရှိပေ၏။

ထို့ပြင် ရန်ကုန်မြို့တော်၏ မြို့လယ်ရပ်ရှင်ရုံကြီးများ ဖြစ် သော ရွှေခိုင်ရယ် ရပ်ရှင်ရုံ၊ ဂလုတ်နှင့် ပလေဒီယံ ရပ်ရှင်ရုံ အောက်၌ အီးဗနင်း(စ်) နယူးခေါ်သော ညနေထုတ်သဏင်း စာများမှ အရောင်း ကုလားလေးများသည် အသံကုန် အော် ဟစ်ကာ ရောင်းချကြလေသည်။

၎င်းတို့ အော်ဟစ်ဆူညံစွာရောင်းချမှုကြောင့် လူအုပ်အချို့ သည် စုဝေး စိုင်းရံလျက် သတင်းစာများကို အလှူအယက် ဝယ်ယူခြင်းနှင့် သတင်းစာ အတိုအနက်ကို ၎င်းတို့အော်ဟစ်သံဖြင့် နားထောင်ခြင်းအမှုကို ပြုလျက်ရှိသော လူအုပ်တို့သည် ရိုင်း လျက် ရှိပေသည်။

'သတင်းစာတွေ... သတင်းစာတွေ၊ ချောသလောက် ဖုလုံ
တပ်ဖွဲ့ကို အန်တုမလို့တဲ့ သတင်းစာတွေ၊ ချောသလောက်
ရက်စက်တဲ့ ကြောင်နက်ရှင် ဆူဇာကို ဘယ်ဖမ်းလို့ မိန့်ခိုင်း
တဲ့၊ ကြောင်နက်ရှင်ဆူဇာက ကိုယ်ပျောက်အတတ်ကို တင်
သလောက် မေးကုန်ကြပြီ၊ သတင်းထူးတွေ... သတင်းထူး
တွေ'

လူအုပ်ကြီးသည် ပို၍ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ကြပေ
သည်။

လူအုပ်ထဲမှ မိန်းမကြီးတစ်ဦးသည် မကျေမနပ်ဖြင့်....

'မိန်းမ လူဆိုးစောက် နိုင်အောင် မဖမ်းနိုင်ဘူးတဲ့
စုံထောက်တွေ ဘာလုပ်နေလို့လဲ၊ စုံထောက်တွေ အိမ်ထဲ
မိန်းမနဲ့....

ထိုအဘွားကြီးအား တစ်စုံတစ်ဦးက လက်ကုတ်လိုက်
သဖြင့် အဘွားကြီး၏ ဖွားလောင် ဖွားလောင်မှုသည် ရပ်သွား
သည်။

'ဒေါ်ဒေါ်ကလဲ မိန်းမတွေ စွမ်းတာမှ မသိဘဲကိုး'

အနီးရှိ မိန်းမမျိုးက ပြောလိုက်သဖြင့် အဘွားကြီးသည်
လှည့်လိုက်ကာ မကျေမနပ်ဖြင့်....

ဘာစွမ်းတာလဲ၊ ဟိုဟာလား၊ ဟမ်း မပြောချင်ဘူး
တိုင်းပြည်ကို ဒါလောက် ခုကွပေးတာ အစတင်နှစ်ဆယ်ဝင်

တွေက မနှိပ်ဘူးလို့ ဟု ပြောရာ မိန်းမမျိုးသည် သဘောကျ
သလို ရယ်လိုက်ပြီးလျှင်....

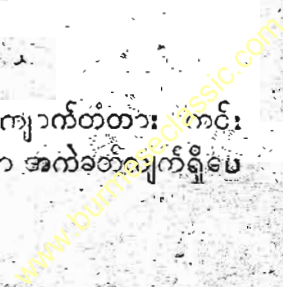
'ဒေါ်ဒေါ် မကြားဖူးဘူးလား၊ ဖယ်ဘယ်ကဆို မယ်ဒင်
တို့ဆိုတာလေ ယောက်ျားတွေ မနှိပ်ဘူး ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့' ဟု
ပြောပြန်ရာ....

'ဟဲ... ဟိုဟာက လူစွမ်းကောင်းမတွေ့ဟ၊ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ
အဘွားက စွန့်စားတာဟ၊ အခုဟာက သက်သက်မဲ ပြည်ထူတွေ
ကို ခုကွပေးတာ၊ လူပန်တက်တုန်းက သင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ၊
ငြိမ်နေပြီးတော့၊ အခုမှ ဘာလုပ်ထလာတာလဲ၊ အခု လွတ်လပ်
ရေးရဖို့ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းက ကြီးပမ်းနေပြီ၊ လွတ်လပ်ရေး
ရဖို့က မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ကြီးပမ်းမှ ရတာ'

အမျိုးသမီးပျိုသည် ထိုအဘွားကြီး ပို၍ ကျယ်လောင်လာ
သဖြင့် ထပ်မံ ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ လက်တွေ့ အိတ်ထဲမှ အကြွ
တမူးကို ထုတ်ကာ သတင်းစာကို ဝယ်ယူလိုက်ပေသည်။ ထိုနောက်
ခမ်းသုတ်သုတ်ဖြင့် သုံးဆယ်နှစ်လမ်းထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။

(ထိုမိန်းမကြီးမှာ သခင်မကြီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊
နောင်ခါ သိရှိရပေ၏။)

ထိုလူအုပ်အနီးသို့ ပန်းဘဲတန်းနှင့်ကျောက်တံတား ကင်း
ဂတ်တို့မှ ဆားပုလင်းအချို့ သည်လေ လာ အကဲခတ်ကျက်ရုံပေ

၏။ ဆားပုလင်း လက်သံပြောင်အဖွဲ့သည် အသားမည်းမည်း၊
ဂင်တိုတိုတစ်ဦးအား ကုပ်ဆွဲလျက် စစ်မေးမှုပြုလျက် ရှိပေ၏။

ကာလတန်ရုံတစ်စိုက်၌ လူအုပ်သည် ဆားပုလင်းများ
သောင်းကျန်း နှိပ်ကွပ်နေသဖြင့် လူအုပ် ရဲ့၍သွားပေ၏။

ထိုအချိန်တွင် 'ပြည်လမ်း' ဟူ၍ ခေါ်သော လမ်းကြီး၌
အနက်ရောင် ကားကြီးတစ်စီးသည် လျင်မြန်စွာဖြင့် အင်းစိန်
ဘက်မှ ရန်ကုန်ဘက်ဆီသို့ လွန်စွာ လျင်မြန်လှသော အမောင်း
စံချိန်ကို တင်ကာ ခြားလျက်ရှိပေ၏။

ကားပေါ်၌ ဒရိုင်ဘာသည် ကွက်ဦးထုပ်ကို ဦးခေါင်း
ငိုက်စိုက် ဆောင်းထားကာ စတီယာရင်နှင့် ရှေ့တူရရှိ ကား
လမ်းမကြီးကိုသာ ကြည့်လျက် စတီယာရင်ကို ခပ်မြဲမြဲကိုင်လျက်
ပါးစောင်တွင် စီးကရတ်ခဲကာ မောင်းနှင်လျက် ရှိပေသော်။
၎င်း၏ ဘေး၌ စတင်းဂန်း သေနတ်တစ်လက်ကို ဆိုဖာပေါ်သို့
ကသဇီတင်ထားပေ၏။

ဒရိုင်ဘာသည် ထွားကျိုင်းသန်မာ၍ ဥပစိရုပ်မှာ ဝိုလိုအောင်
ခင် ဇာတ်ကားမှ မင်းသားခင်မောင်ရင်၏ မျက်နှာပေးမျိုးပင်
ဖြစ်ပေသည်။

ကား၏ နောက်ခန်းထဲ၌ တရုတ်လူမျိုး အသက် ခုနစ်ဆယ်
ကျော်ခန့်ရှိ ပါးရည်များ တွန့်ချိုင့်လျက် မုတ်ဆိတ်ဇေမှ တိုစစ
ဖြင့် တရုတ်စီလံဦးထုပ်ရှည်ကို ဆောင်းကာ သပ်ရပ် ခန့်ညား
သော တရုတ်ပြည် သတ္တလတ်ရောင် ဆင်တူထက်အောက်တရုတ်
ပုံရှည် အင်္ကျီချုပ် ချုပ်နည်းဖြင့် ဝတ်ဆင်ထားသော တရုတ်
အဘိုးကြီးတစ်ဦး ပါလာပေသည်။

တရုတ်အဘိုးကြီးသည် လွန်စွာအေးဆေးသော အမူအရာ
ဖြင့် အလွန် ဖျင်မြန်စွာ မောင်းနှင်လျက်ရှိသောကားအနက်
ကြီးပေါ်တွင် လိုက်ပါလျက်ရှိပေသည်။

တရုတ်အဘိုးကြီး၏ ဘယ်ဘက်ချိုင်းမှ သားရေကြိုးဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော သေနတ်အိတ် စလွယ်ကြိုးသိုင်းနှင့် အနက်
ရောင် သေနတ်တစ်လက်လည်း ပါရှိပေသည်။

ထိုကြိုးကို တရုတ်ကြီးသည် ရှေ့တည့်တည့်တွင် လွယ်၍
ထားပေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား စုံထောက်ဦးလုံစိ ပေတည်း။

'ဘယ်ကို မောင်းရမှာလဲ တရုတ်ကြီး'

အရှေ့မှ ကားမောင်းရမည့် ဒရိုင်ဘာသည် ကားစတီယာ
ရင်ကို ထိန်းရင်း နောက်မှတရုတ်အဘိုးကြီးအား မေးလေ၏။

‘ဝ...ကို...ဘိ...လို့...ခေါ်တယ်...ဝ...က...မင်းမောင်း...
ကားနောက်မှာ ထိုင်လိုက်တဲ့ စွဲထောက်အရာရှိကြီးဆိုတာ
သိဖို့ကောင်းရယ်...’ ဝ...ကို ပြင်ခေါ်ပါ’

တရုတ်ကြီးသည် ခပ်တည်တည်ပင် ရှေ့ခန်းမှဒရိုင်ဘာထံ
ပြောဆိုလိုက်ရာ ရှေ့ခန်းမှဒရိုင်ဘာသည် ရုတ်တရက်ပခုံးတုန်
လိုက်ပြီးလျှင် ကားကို နှစ်ဆတိုး၍ မြန်စွာမောင်းလေ၏။

‘ဘယ်ကိုမောင်းရမှာလဲ မစ္စတာလုစီ’

‘အေး...ဒီလိုလုပ်ပါ စွဲ...ဝ...က အလုပ်နဲ့ ထိတန်တဲ့
ပြောသံဆိုနှစ်သက်ပါတယ်၊ ဝ...ကို ရှေ့တိုင်ခေါ်တဲ့အရပ်ကို
မောင်းပီးပါ၊ ဝ... ပြမယ်’

ပြည်လမ်းမှနေ၍ မြေနီကုန်းဘက် သို့ ချိုးကွေ့လိုက်ပြီးလျှင်
ကားသည် မာကင်တိမ်ဘက်မှ အရာရှိကြီးများနေရာ ရိပ်သာ
ဘက်သို့ ချိုးကွေ့ပြီးလျှင် ထိုမှတစ်ဆင့် နယူးလိုက်အော့
ဘားမားဟူသော သတင်းစာတိုက်ကြီးရှိရာဘက်သို့ ဦးတည်
မောင်းလေ၏။

ထိုအနားသို့ရောက်လေလျှင် တရုတ်ကြီးသည် ရှေ့ခန်းမှ
ဒရိုင်ဘာကို တပ်အင် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

‘မင်း...ကားကို ဒီနားမှာရပ်ခွဲ၊ ကားနိုပါတ်ကို ဖြုတ်၊
မင်း စတင်းဂန်းစေ့နတ်ကို လွယ်အိတ်ထဲထည့်ခွဲ’

တရုတ်ကြီးသည် ကားပေါ်မှ ညင်သာစွာ ဆင်းလိုက်ပြီး
လျှင် ကားဒရိုင်ဘာအား ညွှန်ကြားသမှု ပြုလျက်ရှိပေရာ
ကားဒရိုင်ဘာသည် ဘာမှ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ခိုင်း
သမျှ လိုက်လုပ်လျက်ရှိပေ၏။

‘သေနတ်ကို ဝ...က ပစ်ဆိုမှပစ်၊ အရမ်းမပစ်နဲ့’

တရုတ်ကြီးနောက်မှ လွန်စွာထောင်မောင်းသော အရပ်
ပိုဒ်ရှင် သက္ကလတ်ဦးထုပ်ဆောင်းဒရိုင်ဘာသည် လိုက်မီလျက်
ရှိ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးသည် လမ်းစဉား ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့
တက်၍သွားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

သက္ကလတ်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော ထိုသူသည် စီးကရက်
တစ်လိပ်ကို ပါးစောင်တွင် ဟန်ပါပါ ခဲ့လိုက်ပြီးလျှင် မီးညှို့
လိုက်ပေ၏။

‘ဟေ့... ဆေးလိပ်မသောက်ရဘူး၊ ဓာတ်ရှင်ရိုက်ဖို့ ခေါ်
လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ လွှဲဆိုးဖမ်းဖို့လာတာ’

ထိုသူသည် စိတ်ဆိုးစွာဖြင့် တရုတ်ကြီးအားကြည့်လိုက်ပြီး
လျှင် စီးကရက်ကို လှုပ်ပစ်လိုက်ပေသည်။ တရုတ်ကြီး

သံညီ တုန်ယင်စွာဖြင့် ရှေ့မှထောက်သွားကာ ရွှေဂုံတိုင်ထိပ်
ဘက် လမ်းကွေ့ချိုးထဲသို့ အေးဆေးစွာ ချိုးဝင်သွားလေ
သည်။ သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့် ထိုလူသည် နောက်မှ ခပ်ခွာခွာ
လိုက်လျက် ရှိပေသည်။

ရွှေဂုံတိုင် မြင်းလှည်းဂိတ်၌ လူလေးငါးဦးသည် ထိုလူနှစ်ဦး
ကို သေချာစွာ လေ့လာလျက် ရှိပေသည်။

မြင်းလှည်းဂိတ်၌ထားသော ရေအိုးစင်အောက်၌ သက္ကလတ်
ဦးထုပ်အနက်နှင့် အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံအနက်ကို သပ်ရပ်စွာ
ဝတ်ထားသော အရပ်အမောင်း မတိုမရှည် အလောတော်
ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆေးတံကြီးကိုခဲလျက်
ဟိုဟိုခီခီကြည့်လျက် ရှိပေ၏။ ထိုနောက် လက်ပတ်နာရီကို
ကြည့်လေသည်။

များမကြာမီထွင် ကားကြီးသည် ထိုးဆိုက်လိုက်ပြီးလျှင်
ထိုကားပေါ်မှ လက်နက်များကိုယ်စီ ကိုင်ထားသော လူတို့
သည် အသံမထွက် ညင်သာစွာဖြင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြ
ပေ၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအနီးနားတစ်ဝိုက် ဝင်းခြံများတွင်
ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ပျောက်ကွယ်၍ သွားကြပေသည်။

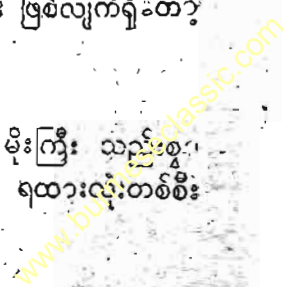
ထိုအချိန်တွင် မိုးမှောင်ကြီးသည် ရုတ်တရက်ကျလာလေ
သည်။ လေပြင်းတိုသည်လည်း တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက်ခတ်

လာပေ၏။ မိုးဖွဲစာလေးတို့ သည် လည်း ကျလာပေတော့ရာ
လူတချို့သည် လွတ်ရာသို့ဝင်၍ နားခိုသမုပြုလျက်ရှိကြရာ
ထိုအနီးတစ်ဝိုက်တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လျက် ရှိပေ၏။

သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့် ဆေးတံခဲထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ပြီးလျှင် ရွှေဂုံတိုင်ဘက်ရှိ လမ်းဆုံလမ်းခွ
ဘက်သို့ မျှော်လျက်ရှိပေပြီးလျှင် စိတ်ဝနာမငြိမ် ဖြစ်ပုံရလျက်
ရှိပေသည်။

လေတိုက်မှုနှုန်းသည် ပို၍ ပြင်းထန်လာပြီးလျှင် လူသူလေး
ပါးသည်လည်း ပို၍ ပါးလျက်ရှိပေတော့ရာ ထိုအနီးအနား
တစ်ဝိုက်သည် တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်၍ လာပေတော့သည်။
ညှို့နက်ပိုင်းသို့လည်း ပို၍ ဝင်ရောက်ပြီးဖြစ်လေသဖြင့် လူရိပ်
လူကဲ့သည် ပိုပါးလျားလာပေတော့၏။ ထိုအခိုက် မိုးသည်
သည်းမည်းစွာ ရုတ်တရက်ရွာချလေတော့ရာ လမ်းမီးတိုင်များ
သည် တဖျပ်ဖျပ်ဖြင့် ဓာတ်ကြိုးချင်းငြိလျက် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်
သည် မိုးမှောင်ကြီး ကျသွားလေ၏။ မိုးမှောင်ကြီးလည်းကျ
လျက် ရှိခြင်းကြောင့် မှောင်ကြီးမှောင်မည်း ဖြစ်လျက်ရှိတော့
သည်။

ထို သို့ မှောင် ကြီးမှောင်မည်း ကြီးနှင့် မိုးကြီး သည်းစွာ
ရွာသွန်းနေခိုက်တွင် ရွှေဂုံတိုင်ကွေ့ဘက်မှ ရထားလုံးတစ်စီး

သည် တဂေါက်ဂေါက်ဖြင့် လာလေ၏။ ထိုရထားလုံးကြီးကို လှပ
အောင် မြင်းကြီးလေးကောင်က ဆွဲ၍ လာလေသည်။ မိုးသည်း
သံနှင့် ရထားလုံးသံတို့သည် ရောလျက် ရှိကြပေသည်။ ထို
ရထားလုံးမှာ အလံပိတ်လျက်ရှိပြီလျှင် မြင်းဆိန်း၊ နေရာမှ
လည်း မြင်းမောင်းသူမှာ လွန်စွာ ပုအိုင်သော လူပုကလေး
ဖြစ်ပေသည်။

‘ဆရာ...ရထားလုံးကြီး မောင်းသူက လူပုကလေးဆရာ’

ဟူ၍ အလန်တကြီးအော်၍ လူငါးယောက်အနက်မှ လူ
ကစ်ယောက်သည် သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့် အနောက်တိုင်း ဝတ်
ဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်အား အနားကပ်၍ ပြောဆိုလေရာ၊ ထိုသူလည်း
ထားလုံးကြီးအား ကြည့်လိုက်လေရာ အကယ်ပင် ထို ရထား
လုံးကြီးမိ မောင်းသူ လူပုကလေးမှာ လွန်စွာ အရုပ်ဆိုးသည်
ဟု တွေ့ရပေသည်။

ရထားလုံးကြီးသည် ရှေ့တိုင် မြင်းလှည်းဂိတ်သို့ ရောက်
လာလျှင် ဆိုးရပ်လေသည်။ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းနေလေရာ
ထားလုံးကြီးသည် မိုးရေအောက်၌ ရပ်လျက် ရှိပေသည်။
ငါးလှည်းဂိတ်မှ လူငါးယောက်သည်လည်း ရထားလုံးကို
ညွှတ်လျက်ရှိပေသည်။ ခဏကြာလျှင် ရထားလုံး တံခါးသည်
ပွဲ၍ လာပြီးလျှင် နိုင်စွန် မိုးကပ်အင်္ကျီ အဖြူရောင်ကို ဝတ်

င်လျက် ဦးခေါင်း၌လည်း ဂေါ်ရခါးဦးထုပ်ကို မိုးကာ
ထားသော ဦးထုပ်ကိုဆောင်းလျက် အရပ်ကောင်းကောင်း၊
အသွင် ကျကျ လူတစ်ယောက်သည် ဆင်း၍ လာလေသည်။

စိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မိုးရေထဲ၌ပင် နာရီ လက်တံကို ကြည့်ပြီး
၌ ဦးခေါင်း ညိတ်လိုက်သည်။

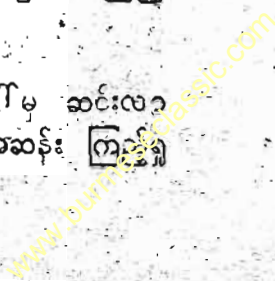
မြင်းလှည်းဂိတ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း နာရီကို ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ဇူသုတော်ကြီး အချိန်မီမှ ရောက်ဟုမလားလို့ စိတ်ပူ
က်ရတာဗျ’

‘အချိန်မီ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းဆိုတာ ယောက်ျားကောင်း
ထဲမှာ မဟုတ်လားဗျာ၊ ‘မစွတာဖိလီယက်(စ်)ဖောက်’
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးကိုတောင် ရက်ပေါင်း
ဆယ်နဲ့ အတိအကျ ပတ်ခဲ့သေးတာဟာ နမူနာပဲဗျ’

မြင်းလှည်းဂိတ်မှ အခြားလူစုသည် ထိုသူနှစ်ဦးအား ကြည့်
လျက် အံ့အားသင့်နေကြလေသည်။

လူပုကလေး မောင်းသော ရထားလုံးပေါ်မှ ဆင်းလာ
သော နိုင်လွန်းမိုးကပ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အထူးအဆန်း ကြည့်ရှု
လျက် ရှိကြပေသည်။

‘စနေည...၉...ထိုးပြီ...လူသူတော်ကြီး’

‘အချိန်စေ့ ပါပဲဗျါ’

ထို နိုင်လွန်မိုးကာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် လိက်ဖျောက် သုံးချက် တီးလိုက်လေလျှင် ရထားလုံးကြီးသည် ထွက်၍ သွားလေသည်။

ထို ရထားလုံးကြီးသည် လှာလမ်းအစိုင်း ကုက္ကိုင်းတက် သို့ လှည့်၍ သွားလေသည်။

‘တရုတ်စုံထောက် လုံစိတော့ အထံ ရောက်နေပြီဗျါ။’

နိုင်လွန်မိုးကာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဦးခေါင်း ညိတ်လိုက်လေ သည်။

‘ဘုန်းကြီးအစွန့်...ကပ္ပိယ အစွန့်ပါပဲဗျာ’

ထိုသူသည် ထိုဆွဲ ပြောပြီးလျှင် တရုတ် လုံစိနှင့် တပည့် တို့ ဝင်သွားသော ရွှေဂုံတိုင် ကျောင်းလမ်းလေးထဲသို့ ဝင် ရောက်လေရာ နောက်မှနေ၍ မြင်းလှည်းဂိတ်မှ လူငါးဦး လည်း လိုက်ပါကြလေသည်။

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသော် ထိုအချိန်သည် မီးများ ပျက် လျက်ရှိပေရာ လွန်စွာ မှောင်ကြီး မှောင်မည်း ဖြစ်လေ ကား ထိုလမ်းတွင်းသို့ ဝင်သွားသော လူတို့သည် လူလုံး ပျောက်လျက် ရှိပေသည်။

ထိုလမ်း၏ အလယ်တွင်ရှိသော ခန့်ညားသော ထိုက်ကြီး ၏ရှေ့ ခြံဝတွင်းရှိ တံခါးပေါက်တွင် ကားလူရိပ်လူယောင်များ မတွေ့ရသော်လည်း ဘေးဘက်တွင်မူ လက်နက် ကိုယ်စီ ကိုင် ထားသော လူလေးဦးသည် လူးလာခေါက်တုံ့ ဖြစ်လျက် ရှိပေ ရာ ထိုအိမ်၏ ဝင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို ဂရုစိုက် ထိန်းချုပ်ထား ကြဟန် တူလေသည်။ နှစ်ထပ်ထိုက်ကြီးဘေးမှ တစ်ချက် တစ်ချက် ခွေးထိုး၍ ဟောင်သံများကို ကြားရလျက် ရှိသည်။ အထဲမှ အစောင့်များသည် အချီအချ ပြောလျက် ရှိပေသည်။

‘သခင်မလေး ရောက်ပြီဇာ’

‘အင်း...ရောက်ပြီ၊ စနေည ၉-မှာ ပုစ္ဆာအပြေ ထုတ်မယ် လို့ အမိန့်မှတ်တယ်’

‘လူစုံပြီလား မောင်’

‘စုံပြီနဲ့တူတယ်’

‘ဂရုစိုက်...မလစ်စေနဲ့’

‘အဆားကျပြီးသား အလုပ်တွေပါ’

လမ်းထဲသို့ လျှောက်၍လာသော လူငါးယောက်သည် အဆိုပါ ခြံကြီးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ နိုင်လွန်မိုးကာနှင့်

ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၎င်းနှင့် ယှဉ်လျက် လျှောက်လာသော သူ၏ နားနားသို့ တိုးတိုးကပ်၍ ပြောဆိုပြီးလျှင် ထိုခြံနှင့် ကပ်လျက် ရှိသော ခြံဝင်း၏ ဂိတ်တံခါးကို ကျော်တက် သွားလေသည်။

မိုးအလွန်သည်းသော မှောင်ကြီး မှောင်မည်းစွာ ဖြစ်ပေ သဖြင့် လူလူသိုက်၏ လှုပ်ရှားမှု အားလုံးကို မည်သူမျှ သိရှိ ခြင်း မရှိပါပေ။ ကျန်လူငါးယောက်သည် အစောင့်များ ထူထော ခြံဝင်းတံခါးနားသို့ တဖြည်းဖြည်း ကပ်၍ သွားကြပေ သည်။

ဝင်းတံခါး ခြံဝင်းကြီးသည် ဆိတ်ငြိမ်သော်လည်း ထို တံခါး အုတ်တန်းပေါ်မှ စီးကျလာသော မိုးရေစက်တို့သည် ကား တဝေါဝေါ အော်မြည်လျက် ရှိပေသည်။

ထိုအိမ်ကြီး အတွင်း၏ အပေါ်ထပ် ဒုတိယ ခန်းမကြီး၏ အလယ်၌ကား၊ ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ့ ဂိုဏ်းကြီး၏ အစည်း အဝေးသည် ကျင်းပလျက် ရှိပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ၏ ပညာရှင်ကြီးသုံးဦးသည် ကြောင် နက်ရှင်မ၏ ကြက်ဥပုံ မဟော်ဂနီ စားပွဲထိပ်တွင် ယိုင်လျက်ရှိ ပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် ဝတ်စုံအနက်ကိုဝတ်လျက် မော်ဇာ ဂျာနယ်သေနတ်ကိုတိုင်လျက် ရှိပေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် ဇနက်မှ နာရီကို ကြည့်ပေရာ သဘောကျစွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေသည်။

ပညာရှင်ကြီးသုံးဦး၏အမိန့်အရ ခန်းမကြီး၏ တံခါးမကြီး ဆို ဖွင့်လိုက်ကြပေသည်။

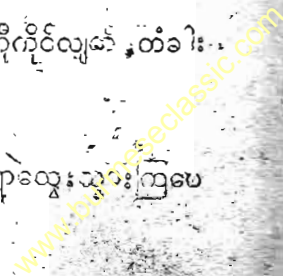
ပညာရှင်တစ်ဦးသည် လွန်စွာ သဘောကျပုံဟန်မျက်နှာ မေးဖြင့် အားလုံးကြားလောက်သည့် လေသံဖြင့်။

စနေည ကိုးနာရီမှာ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မယ်ကုသလကို ရောက်ပေပြီ။ တိုရဲ့ ရဲတိုက်ခန်းထိ ဝင်နိုင်သူဟာ တို့နဲ့ထိုက်တန် သူဖြစ်ပေတယ်။

ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသားအားလုံးသည် သေနတ်မောင်း များကို အသင့်ပြင်လျက် လက်ထဲသို့ ဆ၍ထည့်လိုက်ကြပေပြီး သေနတ်ကျည် ဆုံလည်များကို လှည့်၍ ကျည်ဖြည့်မောင်းတိုင် လိုက်ကြပေရာ ထိုအခြင်းအရာမှာ များစွာ တုန်လှုပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်ကြပေ၏။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် လက်ကဲမှပစ္စတိုကိုကိုင်လျှင် တံခါး ကြီးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပေ၏။

ထိုအချိန်တွင် သေနတ်သံများသည် ရော့လေးသားကြပေ သည်။

၃၁၆ ရာဇကဝီ

မိုးသံနှင့် သေနတ်သံ တို့သည် ကျည်လုံး မိုးလုံးမကွဲကဲ မြည်အည်းလေပြီးလျှင် ခန်းမဆောင်ကြီး တစ်ခုလုံး သံသဲ ရုတ်ရုတ်ဖြစ်သွားကြပေသည်။

အားလုံး လက်နက်ချ၊ ကြောင်နက်ရှင်မကို ဝ မိထားပြီ၊ မင်းတို့လက်နက်မချရင် ကြောင်နက်ရှင်မ လည်ချောင်းကို ဖောက်လိုက်မယ်၊ စုံထောက်လုံစံ.....ကြောင်နက်ကို ဖမ်းမီးပြီ စွဲ.....ဟား.....ဟား.....ဟား.....ဟီး'

အားလုံးသည် ကြက်သေသေလျက် ရှိပြီးလျှင် ကြောင်နက် ရှစ်မ၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်လျှင် ကိုယ်နှင့်ကပ်လျက်နေရာ မှ ပစ်ကွင်းအားလုံးအား အဖုံးအကွယ်ဖြူထူးသော အဘိုးကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

အဘိုးကြီး၏လက်၌ ပြောင်းတို ပစ္စတိုသေနတ်တစ်လက်ကို အားလုံးသို့ ထိုးချိန်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ပညာရှင်ကြီး သုံးဦးသည် မှောက်ခုံပက်လက် လဲလျက်ရှိပေ၏။

'မင်းတို့အားလုံး လက်ကိုမြှောက်ပီးလက်နက်ချလိုက်ပါ၊ လုံစံ အိမ်နိပ်ပေးပေတယ်'

ကြောင်နက်ရှင်မ၏လည်မျိုကို သေနတ်ဖြင့် ထောက်လျက် စာရတ် အဘိုးကြီးသည် အမိန့်ပေးလျက်ရှိရာ အားလုံးသော

ကြောင်နက်ရှင် ရိုက်စားသား တို့သည် မျက်နှာငယ်များဖြင့် လက်နက်ချကြလေသည်။

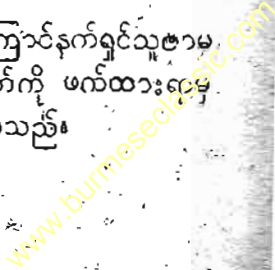
ထိုအချိန်တွင် အခန်းထဲသို့ တရုတ်ကြီး၏ ဒရိုင်ဘာသည် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

အောက်ထပ်တွင်လည်း အသံများ ဆူညံစွာကြားရပြီးလျှင် စတင်ဂန်းသေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ဝင်ရောက်လာပြီးလျှင် ထိုဌာနရှိ ကြောင်နက်ရှင်ရိုက်စား သားတို့သည် စုံထောက်များနှင့် လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြလေရာ မကြာမီ ရိုက်စားသားတို့သည် စုံထောက်များလက်သို့ ကျရောက် သွားကြလေသည်။

ခြံဝင်းဝမှ စောင့်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်လည်း ၎င်း၏ လူငါးဦးနှင့်အတူ အထဲသို့ဝင်လာပြီးလျှင် ဆိုင်ရာဌာနချုပ်သို့ ဝိုင်ယာလက်ဖြင့် အစီရင်ခံလေသည်။

မကြာမီ ဆိုလမ်းလေးထဲသို့ ပုလိပ်စိုင်းယာလက် ကားများ နှင့် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာ ဌာနချုပ်သို့ စုံထောက်မင်းကြီး အက်(စ်)စတီးဝပ်ကိုယ်တိုင် ရောက်လာလေသည်။

ခန်းမကျယ်ကြီး အတွင်း၌ကား ကြောင်နက်ရှင်သူဇာမှ အား တရုတ်အဘိုးကြီးသည် ခါးနှင့်လက်ကို ဖက်ထားရာမှ သူ့တပည့် ဒရိုင်ဘာလက်သို့ ပေးလိုက်လေသည်။

သူ့တပည့် ဒဂိုင်ဘာသည် လက်ထိတ်ကို ၎င်း၏လက်ဖြင့်
ကြောင်နက်ရှင်မကို ပူး၍ ခတ်လိုက်ပြီးလျှင် စီးကရက်တစ်လိပ်
ကို ပါးစောင်တွင် ဟန်ပါပါခဲလိုက်လေသည်။ ဗိုလ်အောင်
ဒင်ခဲ ခဲလိုက်ပြီးလျှင်....

‘ဆရာလုံစံ တော်ပါပေတယ်’

ဟူ၍ ထောမနာ ပြုလိုက်လေ၏။

‘အိုး...မင်း စီးကရက်သောက်နိုင်ပီ’

ဟူ၍ တရုတ်ကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်ပေသည်။

စုံထောက်မင်းကြီး အက်(စ်)စတီးဝပ်၊ မေဂျာဒါနန်းနှင့်
စုံထောက်အရာရှိကြီးတို့သည် အခန်းထဲ ကြက်ဥစားပွဲထိပ်ပွဲ
ထိုင်လျှင်ရှိသော စုံထောက်လုံစံအား အားရဝမ်းသာ လက်ဆွဲ
နှုတ်ဆက်လိုက်ပေသည်။

လောင်းကုတ်အင်္ကျီနှင့် ဆေးတံကြီးကို ခဲလျက်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဆေးတံအိုးကိုမကျေမနပ်နှင့် နှစ်ချက်သုံးချက်
ပွာရှိုက်လိုက်ပြီးလျှင် မျက်နှာလွဲလိုက်သည်။

ကြောင်နက်ရှင်မ ဂိုဏ်းသားအားလုံးအား ကြီးနှင့် တုပ်
ခြင်း၊ လက်ထိတ်ခတ်ခြင်းအမှုကို ပြုပြီးနောက် စုံထောက်မင်း
ကြီးသည် တရုတ်လုံစံအား ထပ်မံ၍...

‘ဘရေးဗိုး...မစ္စတာလုံစံ၊ မစ္စတာလုံစံဒီအခန်းထဲ ဘယ်လို
ဝင်လဲ’

ဟူ၍ မေးမြန်းပြန်ရာ တရုတ်ကြီးသည် အပေါ်ဆီ မေ့၍
ခေါင်မိုးကို လက်ညှိုးထိုးပြရာ ထိုတရုတ်အဘိုးကြီး လုံစံ လက်
ညှိုး ထိုးပြရာသည် ခေါင်မိုးမှ အပေါက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

‘ဝကလူခိုးဝိဇ္ဇာ တောက်ပြားနည်းကို သုံးတယ်၊ ခေါင်က
အုပ်ကြပ်တွေကိုခွာပြီး ကြောင်နက်ရှင်ကို ခုန်အုပ်တယ်’

စုံထောက် မင်းကြီးနှင့် မေဂျာဒါနန်းတို့သည် နှစ်ထောင်း
အားရ တရုတ်အဘိုးကြီးအား ဩဘာပေးကြလေ၏။ စုံထောက်
မင်းကြီးသည် ဆေးတံအိုးကို မကျေမနပ်စိတ်ဖြင့် ပွာရှိုက်လျက်
ရှိသော စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်ဘက်သို့ လှည့်၍....

‘ဝဲ့...အစ်...ယူဒာ...မစ္စတာ...သျှောင်တဖော်ခင်း’

ဟူ၍ မျက်နှာပြုံးဖြိုးဖြိုးနှင့် ခနဲတုံ့တဲ့ မေးမြန်းလေ၏။
‘အားလုံး၏ မျက်လုံးအစုံသည် စုံထောက်ကြီး ဦးဇင်ယော်အား
သခရင်ခက်တော် မျက်နှာပေးများဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိရာ
စုံထောက်ကြီးသည် ဆေးတံအိုးကို ပြုတ်လိုက်ပြီးလျှင် တရုတ်

အဘိုးကြီး၏ အနားသို့ ကပ်ကာ ရင်ဘတ်ကို ရုတ်တရက် အင်္ကျီ
စကို ဆွဲပြီးလျှင်....

‘လူသူတော် သျှောင်တစောင်း ဘယ်မလဲ တရုတ်ကြီး၊
မှန်မှန်ပြောစမ်း မပြောရင်တော့ သတ်ပစ်ရမယ်’

ဟူ၍ သေနတ်ကို ထောင်ပြုပြီးလျှင် တရုတ်ကြီးအား
ကြိမ်းလေ၏။ တရုတ်ကြီးသည် ‘စုံထောက်ကြီးအား ကြည့်၍
ပြုံးပြလိုက်ကာ....

‘ဖြည်းဖြည်းပေါ့ စွာထောက်ကြီး၊ ဝက ဖြည်းဖြည်းပဲ
ကြိုက်တယ်၊ နင်တို့ပြောလဲ လူစုတော်ကြီးလား ဝါး....ဟား
ဟား....’

ဟူ၍ ရယ်မောလေရာ စုံထောက်ကြီးသည် စိတ်မရွည်လှ
သဖြင့် လက်သီးဖြင့်ထိုးရန် တာစူလိုက်လေ၏။

အားလုံးသည် တိတ်ဆိတ်လျက် ‘တရုတ်ကြီးနှင့် စုံထောက်
ကြီးတို့အား ကြည့်လျက်ရှိပေ၏။ စုံထောက်ကြီးသည် စနေည
၉-နာရီတွင် ကြောင်နက်ရှင်သူဇာအား လူသူတော် သျှောင်
တစောင်းက ဖမ်းပေးမည်ဟု ကတိပေးခဲ့ကြောင်း စုံထောက်
မင်းကြီးအား အစီရင်ခံခဲ့လေသဖြင့် အကျပ်ရိုက်လျက် ရှိပေ၏။

‘စွာထောက်ကြီးကလေ တော်တော်ဒေါစွကြီးတာပဲ၊ နင်တို့
ပြောလဲ လူစုတော် ရောင်တီစောင်းဆိုတာလေ ဝပဲလေ၊ ဝပဲ၊
ဝလဲ လူစုတော်ကြီးလို တော်တာပဲ မဟုတ်လား၊ အတူတူပါပဲ၊
ဟဲ....ဟဲ....ဟဲ....ဟဲ....ဟိ’ ဟူ၍ ရယ်လေရာဗိုလ်အောင်အင်ဂိုက်ဖမ်းထား
သော တရုတ်ကြီး၏ ဒရိုင်ဘာသည်....

‘ဆရာလုံစိကလဲ သိရင်ပြောပြပါ၊ ကျုပ်တို့မှာ ပြဿနာ
ဖြစ်နေပြီ ဆရာလုံစိ’

ဟူ၍ ပြောလိုက်လျှင်....

‘မောင်းထမ်းကိုစီး ကလဲ၊ ဝ ပြောတာ အမှန်၊ ဝက
လူစုတော်ကြီးပဲ၊ မယုံကြည့်ပါလား’

ဟူ၍ ပြောပြောဆိုဆိုပင် တရုတ်ဦးထုပ်ကိုခွာလိုက်လေရာ
ဆံမင်တို့သည် ကုပ်ပိုးသို့ ဝဲကျလာလေ၏။

ဆို နောက် နောက်စေ့မှနေ၍ ဆံပင်စတစ်ခုကိုဆွဲ၍ဖြုတ်
လိုက်ရာ တရုတ်အဘိုးအို မျက်နှာဖုံးကြီးသည် ကွာကျလာ
လေသည်။

အားလုံးသည် ကြက်သေ သေလျက်ရှိကြလေ၏။

စုံထောက်မင်းကြီးသည် ပါးစပ်ဟ၍သွားလေသည်။

'ဟင်...ကိုကို...ကိုကိုသိပ်ရက်စက်တယ်...ခင်ခင်ကိုမသနား
တော့ဘူးလား'

ကြောင်နက်ရှင်မသည် လှပနုနယ်သော လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
မျက်နှာကိုအုပ်လျက် ငိုကြွေးလေ၏။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် တရုတ်အဘိုးအို၏ဝတ်စုံ
ကို ရွတ်လိုက်လျှင် သူ၏ပင်တိုင် ရှမ်းစော်ဘွား ဝတ်စုံသည်
ပေါ်လာလေသည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် ဗိုလ်အောင်ခင်ပုံစံရှိသော တပျော်
ဒရိုင်ဘာ မောင်းထောင်ကိုကြီး၏ လက်ထိတ်ကို ဆောင့်ဆဲ
ရှန်းကန်လေရာ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ကြောင်နက်
ရှင်မ၏ လက်ကောက်ဝတ်လေးအား တယုတယကိုင်လိုက်ပေ
သည်။

ကြောင်နက်ရှင်မသည် လူသူတော် သျှောင်တစောင်း၏
မျက်နှာအား မျက်တောင်ကော့ကြီးဖြင့် အားကိုးတကြီး
မော့ကြည့်လျက်...

'အယူသည်းမှုဟာ ရှင်သူဇာခေင် ခင်ခင်ကြီးရဲ့ ဘဝကို
တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲစေတာပဲရှင်သူဇာ၊ ရှင်သူဇာရထားတ

ပုရပိုက်ဟာ ပုရပိုက်အစစ် မထုတ်ပါဘူး ရှင်သူဇာ၊ ဒါတွေဟာ
လူဆိုးဗိုလ် ဗိုလ်လက်ပွားရဲ့ လုပ်ကြံထားမှုတွေပါ။ ရှင်သူဇာ
ခေင်ခင်ခင်ကြီးရဲ့ ဖခင်ကြီး ယစ်မျိုးဝန်ထောက် ဦးသံပြင်ကို
ဗိုလ်လက်ပွားအညှိုးထား သတ်ဖြတ်ပြီး ရှင်သူဇာတို့ ဆောင့်
မျိုးဆက် မျက်စိလည်အောင်လို့ ဒီ ပုရပိုက်ကို လုပ်ကြံပြီး
ရှင်သူဇာထံကို ပေးပို့တာပါ။ ဒီ ပေမယ့် ရှင်သူဇာက အယူ
သီးပြီး ဒီပုရပိုက်အရ မြေအောက်ဂိုဏ်းကြီး တည်ထောင်ခဲ့
တယ်။ စုံစော့ကလုံစီ ပစ်သတ်လိုက်တဲ့ ပညာရှင်အဖွဲ့ ဆိုတာ
ဟာလဲ ဗိုလ်လက်ပွားရဲ့ လက်ရုံးဘဝပညာ လူမိုက်တွေပဲရှင်သူဇာ၊
တကယ်တော့ ရှင်သူဇာဟာ အတောင်အလက် စုံလင်လှပပြီး
လှောင်ချိုင့်ထဲထည့်ခံစားရတဲ့ ယစ်ရွှေငှက်လေးပါပဲ။ ယစ်
ရွှေငှက်လေးဟာ အလွန်လှပပေမယ့် နှုတ်သီးဟာ အလွန်
ထက်သာကြောင့် မွေးသူတွေဟာ လှောင်ချိုင့်ထဲ ထည့်ပြီး
အလှကြည့်ရပါတယ်။ နှုတ်သီးကိုကြောက်ရွံ့လှ၍ပဲ ဖြစ်ပေတယ်။

'ရှေး ပေပုရပိုက်တွေကို အရမ်းမယ့် ယုံကြည်မှု၊ အယူ
သီးမှုရှိရင် မှားတတ်ပါတယ် ရှင်သူဇာ၊ လောကကြီးရဲ့
အကောင်းဆိုးသော နိကာယက သင်္ဂဟမှတ်တို့ အောင်မြင်ခြင်း
တရားကတော့ 'ဆင်ခြင်တဲ့' တရားလေးပါ။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
ကျတဲ့ မြော်မြင်မှုလေးကိုသဘောပိုက်ရင်တော့ အမှားအယွင်း
နည်းပေဘာ အနိပ်ပါပဲ။ အခု အချိန်မှာတော့ သူဇာရဲ့ဘဝကို
ညာဒေကပဲ ပြုပြင်ပေးပါလိမ့်မယ် ရှင်သူဇာ'

ကြောင်နက်ရှင်မသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေ၏။

ထို့နောက်...

'သူ့ဇာကို့ မကယ်နိုင်တော့ဘူးလား ကိုကို့၊ သူ့ဇာ.... သူ့ဇာ....ကျောင်းမှာတုန်းကတည်းက...ကိုကို့...ကို့....

ဟူ၍ ကြောင်နက်ရှင်မသည် သည်းစွာ ငိုကြွေးသမှု ပြုလေ၏။

(ယခုထက်ပို၍ သရုပ်ပေါ်အောင် ရေးပါက အဆွေးနာရှိသူတို့ ပို၍ဆွေးမြည့်ဖွယ် ဖြစ်ပါ၍ ရပ်တန့်လိုက်ပါသည်။)

'သူ့ဇာအတွက် ရှေ့နေကောင်း ရှာဖွေပြီး ကူညီပါမယ် ရှင်သူ့ဇာ'

(ထိုခေတ်က ရှေ့နေကောင်းလျှင် တရားနိုင် နိုင်သောခေတ် ဖြစ်လေရာ ထိုအချက်သည် အရေးပါသောအချက် ဖြစ်လေ၏။)

'ကဲ...တော်လောက်ပါပြီမရှင်သူ့ဇာ၊ ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်း နဲ့တကွ ရှင်သူ့ဇာပါ ဆိုင်ရာကိုပိုရန် ကျွန်တော့်မှာ တာဝန် ရှိပါကယ်'

ရှင်သူ့ဇာအား လက်ထိတ်ခတ်ထားသော မောင်းထောင်း ကိုကို့ကြီးက ရှင်သူ့ဇာ၏လက်ကို တုန်းမရင်း ရှင်သူ့ဇာအား ဆွဲခေါ်လေ၏။

ရှင်သူ့ဇာသည် သျှောင်တစ်ထုံးဝဲလျက် နဖူးအရမ်းအကျင်း တွင် ဆံစများဝဲလျက်ရှိပြီး ညိုမောင်းသောမျက်လုံးအစုံရှိသည့် သျှောင်တစောင်းအား ခပ်မြေးမြေး ဆွဲငင်စွာ ကြည့်ရင်း ဆတ်ခနဲ ရှေ့မှလျှောက်၍ သွားပေတော့၏။

စုံထောက်မင်းကြီး အင်(စ်)စတီးဝပ်သည် သူ၏နှုတ်ခမ်း မွှေးကို လက်ဖြင့်သပ်ရင်း မှင်ထက် ငေးမောမိရာမှ သတိပြန် လည်ကာ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအား ခြေဆုံးခေါင်း ဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်....

'လိုက်....အေ....ဒရီး မိ ပဲ မစွတာသျှောင်တစောင်း'

'ပုံပြင်တစ်ခုလိုပဲ' သျှောင်တစောင်း' ဟူ၍ ပြောဆိုလေရာ သျှောင်တစောင်းသည် ခေါင်းညိတ်လျက်....

'မင်းကြီး၊ စုံထောက်လုံစီရဲ စုံထောက်လက်မှတ် ပြန်အပ်ရ တော့မလား' ဟူ၍ မေးလေရာ စုံထောက်မင်းကြီးသည် ခေါင်းခါလျက်....

'ဂုဏ်ထူးဆောင် စုံထောက်လက်မှတ်ကို ပြန်သိမ်းယူဖို့ မရှိ ပါဘူး' ဟူ၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရှင်းပြလေ၏။

ကြောင်နက်ရှင်ဂိုဏ်းသားအားလုံးကို ဘားလမ်း အချုပ် ထောင်သို့ အသင့်ရပ်ထားသော ကားများဖြင့် ပို့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

စုံထောက်မင်းကြီးနှင့် မေဂျာဒါနန်းတို့လည်းအတူတကွပြန်ကြလေ၏။

ခမာကြာလျှင် ရွှေဂုံတိုင် ကျောင်းလမ်းထဲမှ လူနှစ်ယောက် ထွက်၍လာပေ၏။ ထိုလူ နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စကားပြောဆိုခြင်း မရှိကြပေ။ လမ်းထိပ်ရောက်သောအခါ သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့်လူသည် စတင်၍ စကားပြောပေ၏။

‘ဘယ်ကိုပြန်မတုံး’

‘ဆွမ်းစားပြီး ပြန်တာပဲ၊ ရောက်သလိုပေါ့’

‘ကောင်းဗျာ...မိုးက သည်းနေတယ်’

ထိုအခိုက်အတန့်တွင်ရန်ကုန်တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ဘက်မှပုသားလုံးတစ်စီးသည်မိုးသည်းသည်းမောင့်ကြီးမောင်မည်းတောင်ခပ်မှန်မှန် လာလျက်ရှိပေ၏။ ရထားလုံးကြီးသည်ရွှေဂုံတိုင်မြင်းလည်းဂိတ်အနီးသို့ လာလျက်ရှိပေ၏။ ထိုအခါ မြင်းလည်းဂိတ်တွင်ရပ်လျက်ရှိသော သက္ကလတ်အင်္ကျီရှည် တူတ်ဖိနပ်နှင့် ဆေးတံခဲထားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လူတစ်ယောက်သည် ကင်လျက်....

‘ဟာ...ဆရာ၊ ရထားလုံးကြီးလာနေတယ်၊ မောင်းသွက်လှပကလေး’

ဟူ၍ ပြောလေသည်။

ထိုအခါ သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့်လူဘေးမှနိုင်လွန်မိုးကာအင်္ကျီတစ်ထားသော အသွင်ကျကျ အရပ်လှလှလူသည် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်လေ၏။ ထို နောက်လက်ဖျောက်သုံးချက်ကျယ်လောင်စွာ တီးလိုက်လေ၏။ ရထားလုံးကြီးသည် ထိုသူအနီးသို့ ဆီးဆိုင်လိုက်ပေ၏။ မြင်းကြီးသုံးကောင်သည် ဟိလိုက်ပေ၏။

ရထားလုံးဘေးတံခါးသည် ပွင့်၍သွားကာ နိုင်လွန်မိုးကာနှင့်လူသည် ရထားလုံးပေါ်သို့ တက်၍သွားပေ၏။ ထိုသူ တက်သွားသည်နှင့် ရထားလုံးတံခါးသည်လည်း ပိတ်၍သွားလေ၏။ ထိုနောက် ရထားလုံးသည် ထွက်၍သွားလေသည်။ မိုးနှင့်လေဆူနေသဖြင့် တရွှားရွှားနှင့် လေရောမိုးသံသည် ပေါ်၍လာလေ၏။

ထိုအခါ လူတစ်ယောက်သည် သက္ကလတ် ဦးထုပ်နှင့်လူအနားသို့ ကပ်ကာ....

‘ဟာ...ဆရာ...ရထားလုံးကြီးထွက်သွားပြီ၊ မောင်းသွက်လှပဆိုးဆိုး လှပကလေး’ ဟူ၍ ပြောလိုက်ရာ သက္ကလတ်ဦးထုပ်နှင့်လူသည် မီးခြစ်ကို ရှေ့ခနဲအောင် ခြစ်လိုက်ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပေ၏။

www.burmeseclassic.com

၃၂၇ ရာဇဂဏီ

ထို့နောက် ထိုသူအား ပြောဆိုလိုက်လေ၏။
'အဲဒါ...လူသူတော်...သျှောင်တစောင်း'
ဤတွင်ရှေ့ ကားပြီး၏တည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာသုခိတာ

ရာဇဂဏီ

